

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΜΟΝΑΔΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

"Ρύπανση του περιβάλλοντος και Υγεία: Μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας"

Υπεύθυνος καθηγητής : Κωνσταντίνος Τσούντας
Σπουδάστρια : Ελινίκη Σαράντου

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2000

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ	5
1.1. Η δομή της ατμόσφαιρας	5
1.2. Η ατμοσφαιρική ρύπανση και οι παράγοντες που την επηρεάζουν	6
1.3. Οι ατμοσφαιρικοί ρύποι	7
1.4. Πηγές της ατμοσφαιρικής ρύπανσης	8
1.5. Οι κυριότεροι ατμοσφαιρικοί ρύποι και οι επιδράσεις τους στην ανθρώπινη υγεία	10
1.6. Δείκτες ατμοσφαιρικής ρύπανσης	17
1.7. Ειδικά φαινόμενα ατμοσφαιρικής ρύπανσης	18
1.7.1. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου	18
1.7.2. Το φαινόμενο της τρύπας του όζοντος	19
1.8. Μέτρα αντιμετώπισης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας	20
I. Εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος	20
II. Ουσίες που καταστρέφουν τη στοιβάδα του όζοντος	26
III. Παρακολούθηση των εκπομπών CO ₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα	39
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ	44
2.1. Η έννοια της ρύπανσης των υδάτων	44
2.2. Πηγές της ρύπανσης των υδάτων	44
2.3. Κατηγορίες ρυπαντικών ουσιών	48
2.4. Η ρύπανση των θαλασσών	51
2.5. Οι βλάβες που προκαλούνται στην υγεία από τη ρύπανση των υδάτων	53
2.6. Δείκτες της ρύπανσης των υδάτων	55
2.7. Η αντιμετώπιση του προβλήματος της ρύπανσης των υδάτων από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα	56
I. Ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης	56
II. Προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης	62
III. Πρόληψη ατυχημάτων που προκαλούν ρύπανση της θάλασσας	67
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ	69
3.1. Γενικά	69
3.2. Τα οικιακά στερεά απόβλητα	69
3.3. Η εγκατάλειψη παλαιών διαρκών αγαθών	71
3.4. Τα βιομηχανικά απόβλητα	73

3.5.	Τα απορρίμματα από εξορυκτικές δραστηριότητες	73
3.6.	Τα απορρίμματα των νοσοκομείων	73
3.7.	Οι επιπτώσεις της ρύπανσης του εδάφους στην ανθρώπινη υγεία	74
3.8.	Μέτρα αντιμετώπισης της ρύπανσης του εδάφους από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα	75
	I. Κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων	76
	II. Διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων	79
	III. Κατάλογος αποβλήτων	82
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Η ΗΧΗΤΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ	84
4.1.	Γενικά	84
4.2.	Πηγές της ηχητικής ρύπανσης	85
4.3.	Οι επιδράσεις της ηχητικής ρύπανσης στον άνθρωπο	86
4.4.	Μέτρα αντιμετώπισης της ηχητικής ρύπανσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας	89
	I. Περιορισμός της χρησιμοποίησης αεριωθούμενων υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων	89
	II. Περιορισμός του θορύβου χωματουργικών μηχανημάτων	92
	III. Αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα	93
	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	95
	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	98
	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΠΗΓΕΣ	99
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	102

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΕΟΚ	:	Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα
ΕΚ	:	Ευρωπαϊκή Κοινότητα
ΟΗΕ	:	Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών
ΕΚΑ	:	Ευρωπαϊκός Κατάλογος Αποβλήτων
ΕΕ	:	Ευρωπαϊκή Ένωση
ΕΟΠ	:	Ευρωπαϊκός οργανισμός περιβάλλοντος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έναυσμα για την πραγματοποίηση της παρούσας εργασίας αποτέλεσε η μεγέθυνση του περιβαλλοντικού προβλήματος τις τελευταίες δεκαετίες. Η ρύπανση του νερού, του εδάφους, του αέρα και η ηχητική ρύπανση, λαμβάνουν ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις. Η συνεχής απόρριψη ρυπαντικών ουσιών στο νερό ποταμών και θαλασσών, το καθιστά όλο και πιο ρυπασμένο και ακατάλληλο για χρήση. Η αύξηση της συσσώρευσης χημικών λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων στο έδαφος αλλοιώνει τα συστατικά του και τα προϊόντα του θέτουν σε κίνδυνο την υγεία των οργανισμών που τα χρησιμοποιούν για τη διατροφή τους. Η έκταση της ρύπανσης του αέρα είναι τέτοια, ώστε προκαλείται δυσφορία στους κατοίκους των μεγάλων αστικών κέντρων, ακόμα και όταν πνέουν ισχυροί άνεμοι, ενώ ο θόρυβος αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής των αστών.¹

Η ανθρώπινη υγεία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την κατάσταση του περιβάλλοντος. Η ρύπανση του τελευταίου μπορεί να προκαλέσει μόνο μερικές ενοχλήσεις στον άνθρωπο (όπως δάκρυσμα ματιών), να βλάψει σοβαρά την υγεία του (όπως καρδιακές παθήσεις) ή να τον οδηγήσει ακόμα και στο θάνατο.

Ο στόχος της εργασίας αυτής είναι διπλός. Η ανάλυση του περιβαλλοντικού προβλήματος στοχεύει στην ανάδειξη της στενής σχέσης που συνδέει τη ρύπανση του περιβάλλοντος και την υγεία, ενώ η εξέταση των μέτρων που λαμβάνονται από την Ε.Κ., επιτρέπει να διαπιστώσουμε κατά πόσο είναι επαρκής η αντιμετώπιση του προβλήματος.

Για την κατανόηση του περιεχομένου της εργασίας είναι χρήσιμοι οι παρακάτω ορισμοί²:

¹ Γεωργίου Χρ. Κώττη, "Οικολογία και οικονομία", Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1994, σελ. 24.

² Γεωργίου Χρ. Κώττη, ο.π., σελ. 42-43 - Νόμος υπ' αριθμ. 1650/86 (ΦΕΚ 160Α/18-10-86) για την προστασία του περιβάλλοντος, άρθρο 2.

Περιβάλλον: το σύνολο των φυσικών και ανθρωπογενών παραγόντων και στοιχείων που βρίσκονται σε αλληλεπίδραση και επηρεάζουν την οικολογική ισορροπία, την ποιότητα ζωής, την υγεία των κατοίκων, την ιστορική και πολιτιστική παράδοση και τις αισθητικές αξίες.

Υποβάθμιση του περιβάλλοντος: η πρόκληση από ανθρώπινες δραστηριότητες ρύπανσης ή οποιασδήποτε άλλης μεταβολής στο περιβάλλον, η οποία είναι πιθανόν να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία, στην ποιότητα ζωής και στην υγεία, στην ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά και στις αισθητικές αξίες.

Προστασία του περιβάλλοντος: το σύνολο των ενεργειών, μέτρων και έργων, που έχουν στόχο την πρόληψη της υποβάθμισης του περιβάλλοντος ή την αποκατάσταση, διατήρηση ή βελτίωσή του.

Ρύπανση περιβάλλοντος: η παρουσία στο περιβάλλον ρύπων, δηλαδή κάθε είδους ουσιών, θορύβου, ακτινοβολίας ή άλλων μορφών ενέργειας, σε ποσότητα, συγκέντρωση ή διάρκεια, που μπορούν να προκαλέσουν αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, στους ζωντανούς οργανισμούς και στα οικοσυστήματα ή υλικές ζημιές και γενικά να καταστήσουν το περιβάλλον ακατάλληλο για τις επιθυμητές χρήσεις.

Μόλυνση περιβάλλοντος: ειδικός τύπος ρύπανσης, που χαρακτηρίζεται από την παρουσία στο περιβάλλον παθογόνων μικροοργανισμών ή στοιχείων που δείχνουν έμμεσα ότι μπορεί να υπάρχει κίνδυνος να βρίσκονται μέσα σ' αυτό τέτοιοι μικροοργανισμοί.

Οικοσύστημα: κάθε σύνολο βιοτικών και μη βιοτικών παραγόντων και στοιχείων του περιβάλλοντος που δρουν σε ορισμένο χώρο και βρίσκονται σε αλληλεπίδραση μεταξύ τους.

Οικολογική ισορροπία: η σχετικά σταθερή σχέση που διαμορφώνεται με την πάροδο του χρόνου ανάμεσα στους παράγοντες και τα στοιχεία του περιβάλλοντος ενός οικοσυστήματος.

Υγεία: η κατάσταση πλήρους φυσικής, διανοητικής και κοινωνικής ευεξίας του ατόμου ή του συνόλου του πληθυσμού.

Ουσίες: χημικά στοιχεία και οι ενώσεις τους όπως παρουσιάζονται στη φυσική τους κατάσταση ή όπως παράγονται δευτερογενώς.

Απόβλητα: κάθε ποσότητα ρύπων σε οποιαδήποτε φυσική κατάσταση ή αντικειμένων από τα οποία ο κάτοχός τους θέλει ή πρέπει ή υποχρεούται να απαλλαγεί, εφόσον είναι δυνατόν να προκαλέσουν ρύπανση.

Φυσικοί πόροι: κάθε στοιχείο του περιβάλλοντος που χρησιμοποιείται ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον άνθρωπο για την ικανοποίηση των αναγκών του και αποτελεί αξία για το κοινωνικό σύνολο.

Τοπία: κάθε δυναμικό σύνολο βιοτικών και μη βιοτικών παραγόντων και στοιχείων του περιβάλλοντος που μεμονωμένα ή αλληλεπιδρώντας σε συγκεκριμένο χώρο συνθέτουν μια οπτική εμπειρία.

Η παρούσα εργασία αποτελείται από τέσσερα κεφάλαια. Κάθε κεφάλαιο περιλαμβάνει και από μια διαφορετική μορφή ρύπανσης καθώς και τα μέτρα αντιμετώπισης για κάθε μία από αυτές.

Στο *πρώτο κεφάλαιο* εξετάζεται η ρύπανση της ατμόσφαιρας. Γίνεται αναφορά στις πηγές της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, του κύριους ατμοσφαιρικούς ρύπους και στο πώς οι τελευταίοι ασκούν επιρροές στην υγεία. Επίσης περιλαμβάνονται και δύο ειδικά φαινόμενα αυτού του είδους της ρύπανσης (φαινόμενο θερμοκηπίου και τρύπας του όζοντος), τα οποία τα τελευταία χρόνια απασχολούν σοβαρά τους επιστήμονες αλλά και τα αρμόδια για τη λήψη μέτρων όργανα. Τέλος, γίνεται παράθεση διαφόρων μέτρων για την πρόληψη και τον περιορισμό της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από την Ε.Κ.

Στο *δεύτερο κεφάλαιο* αναλύεται η ρύπανση των υδάτων. Αναφέρονται οι πηγές της ρύπανσης αυτής, οι κύριες ρυπαντικές ουσίες και οι βλάβες που συνεπάγονται για την ανθρώπινη υγεία. Η ρύπανση των θαλασσών εξετάζεται χωριστά και στο τέλος του κεφαλαίου επισημαίνονται κάποια κύρια μέτρα που λήφθηκαν στο πλαίσιο της Ε.Κ., σχετικά με τη ρύπανση των υδάτων.

Το *τρίτο κεφάλαιο* αφορά τη ρύπανση του εδάφους. Κάθε ρυπαντικό στοιχείο του εδάφους εξετάζεται μοναδικά και στη συνέχεια ακολουθούν οι επιπτώσεις της ρύπανσης αυτής στην υγεία. Το κεφάλαιο ολοκληρώνεται με μέτρα της Ε.Κ. για τη ρύπανση αυτού του είδους.

Το *τέταρτο κεφάλαιο* αναφέρεται στην ηχητική ρύπανση. Περιλαμβάνει τις πηγές της ρύπανσης αυτής ,τις επιδράσεις της στην ανθρώπινη υγεία και τον τρόπο αντιμετώπισής της από την Ε.Κ.

Πηγή της αναφερόμενης ευρωπαϊκής νομοθεσίας, αποτέλεσε το INTERNET. Από τα λαμβανόμενα μέτρα της Ε.Κ. παρατίθενται τα τρέχοντα και σχετικά με την ανάπτυξη του θέματος της παρούσας εργασίας.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή κ. Κωνσταντίνο Τσουντα για την πολύτιμη βοήθειά του σ' όλα τα στάδια της συνεργασίας μας, καθώς και τις υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών κ.κ. Δούμα Δήμητρα και Μαρία Σπηλιωτοπούλου για τη διευκόλυνση που μου παρείχαν όσον αφορά τη συγκέντρωση στοιχείων για την παρούσα εργασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

1.1. Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ

Η ατμόσφαιρα αποτελεί το αέριο περίβλημα της γης, με πάχος που ξεπερνά τα 500 χιλιόμετρα και διαιρείται στα στρώματα της τροπόσφαιρας, της στρατόσφαιρας, της μεσόσφαιρας και της θερμόσφαιρας. Κριτήριο γι' αυτή τη διάκριση αποτελεί η διαφοροποίηση της θερμοκρασίας του ατμοσφαιρικού αέρα, ανάλογα με την απόσταση από την επιφάνεια της γης.

Η τροπόσφαιρα είναι το κατώτερο στρώμα και βρίσκεται πλησιέστερα στη γη. Σ' αυτό λαμβάνουν χώρα τα μετεωρολογικά φαινόμενα και παράγονται, μεταφέρονται, διαχέονται οι διάφοροι ρύποι. Έχει πάχος 10 περίπου χιλιομέτρων και θερμοκρασία που ελαττώνεται με το ύψος.

Πάνω από την τροπόσφαιρα βρίσκεται η στρατόσφαιρα σε απόσταση 10 έως 50 χιλιόμετρα από το έδαφος. Μέσα στο στρώμα αυτό αυξάνεται σταδιακά η περιεκτικότητα της ατμόσφαιρας σε όζον, το οποίο απορροφά υπεριώδη ακτινοβολία και αποθηκεύει θερμότητα, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η θερμοκρασία με το ύψος. Έτσι πραγματοποιείται μια αλλαγή της θερμοκρασίας της ατμόσφαιρας από φθίνουσα που ήταν στο στρώμα της τροπόσφαιρας, σε αύξουσα. Η μεταβολή αυτή συντελείται στην τροπόπαυση, στην περιοχή δηλαδή που βρίσκεται μεταξύ της τροπόσφαιρας και της στρατόσφαιρας.

Το επόμενο στρώμα είναι η μεσόσφαιρα, που απέχει 50 έως 80 χιλιόμετρα περίπου από το έδαφος. Στο στρώμα αυτό μειώνεται σταδιακά η θερμοκρασία, επειδή μειώνεται σταδιακά και η περιεκτικότητα της ατμόσφαιρας σε όζον. Επομένως, η θερμοκρασία της ατμόσφαιρας από αύξουσα στο προηγούμενο στρώμα, μεταβάλλεται σε φθίνουσα σε αυτό της

μεσόσφαιρας.

Το τελευταίο στρώμα είναι η θερμόσφαιρα, που απέχει από το έδαφος περισσότερο από 80 χιλιόμετρα. Στη θερμόσφαιρα, λόγω ιονισμού των αερίων από την υπεριώδη ακτινοβολία, η θερμοκρασία αυξάνεται σταδιακά. Η μεταβολή της θερμοκρασίας από φθίνουσα στο στρώμα της μεσόσφαιρας σε αύξουσα στο επόμενο στρώμα, πραγματοποιείται στη μεσόπαυση, την περιοχή δηλαδή μεταξύ της μεσόσφαιρας και της θερμόσφαιρας.

1.2. Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ

Ατμοσφαιρική ρύπανση υπάρχει όταν ο αέρας περιέχει στερεές, υγρές ή αέριες ουσίες σε ποσότητες που μπορούν να προκαλέσουν βλάβη στην υγεία του ανθρώπου ή άλλες ενοχλήσεις ή όταν λείπουν από αυτόν ποσότητες φυσικών του συστατικών ή ιδιότητες απαραίτητες για τον άνθρωπο ή τέλος, όταν ο αέρας μπορεί να διαταράξει την οικολογική ισορροπία της γης σε οποιαδήποτε κλίμακα.¹

Κύριοι παράγοντες που επηρεάζουν την ατμοσφαιρική ρύπανση και συγκεκριμένα τις επιδράσεις της και το μέγεθός της, είναι:

- α. Το είδος των ρυπαντικών ουσιών.
- β. Η συγκέντρωση των ρύπων²: όσο μεγαλύτερη είναι η συγκέντρωση, τόσο εντονότερα είναι τα προβλήματα.
- γ. Η διάρκεια: ο χρόνος εκθέσεως είναι άμεσα συνδεδεμένος με τις επιπτώσεις της ρύπανσης στην ανθρώπινη υγεία.
- δ. Οι μετεωρολογικές συνθήκες που προκαλούν είτε:

¹ Γεωργίου Χρ. Κώττη, "Οικολογία και οικονομία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1994, σελ. 48-49.

² Συγκέντρωση ρύπων ονομάζεται η ποσότητα ρύπων που είναι συγκεντρωμένη σε ορισμένο σημείο.

- ελάττωση: βροχή, χιόνι, χαλάζι (έκπλυση), άνεμος (αραιώση),
είτε:
 - αύξηση: θερμοκρασιακή αναστροφή³ (παγίδευση), νηνεμία,
υγρασία.
- ε. Η τοπογραφική διαμόρφωση: κοιλάδες, λεκανοπέδια περιτριγυρισμένα με βουνά, εμποδίζουν τον αερισμό και την αραιώση της ρύπανσης.
- στ. Η πολεοδομική διάταξη: στενοί δρόμοι, ψηλά κτίρια, συντελούν στην αύξηση της συγκέντρωσης ή την παραμονή της ρύπανσης.⁴

1.3. ΟΙ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΡΥΠΟΙ

Ατμοσφαιρικοί ρύποι είναι οι ουσίες που διοχετεύονται στην ατμόσφαιρα, με τρόπο άμεσο ή έμμεσο, σε ποσότητες που μπορούν να επηρεάσουν τη δομή, τη σύσταση ή τα χαρακτηριστικά της.

Οι ατμοσφαιρικοί ρύποι ανάλογα με τον τρόπο παραγωγής τους διακρίνονται σε:

- α. *Πρωτογενείς ρύπους*: είναι οι ρύποι που εκπέμπονται⁵ στην ατμόσφαιρα απ' ευθείας από τις διάφορες πηγές (π.χ. καπνός, μονοξειδίο του άνθρακα). Σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν οι περισσότεροι ατμοσφαιρικοί ρύποι. Αυτοί δεν μεταβάλλονται μέσα στην ατμόσφαιρα και είναι σχετικά εύκολο να διαπιστωθούν οι πηγές προέλευσής τους.

³ Η θερμοκρασιακή αναστροφή είναι φαινόμενο με μετεωρολογικά αίτια, κατά το οποίο τα στρώματα του αέρα που είναι πλησιέστερα προς το έδαφος, έχουν χαμηλότερη θερμοκρασία από τα ανώτερα στρώματα. Τα τελευταία, λόγω της υψηλότερης θερμοκρασίας τους, σχηματίζουν ένα είδος προσωρινού θόλου, εμποδίζοντας την άνοδο των ρυπαντικών ουσιών. Έτσι η ρύπανση παγιδεύεται στο χώρο μεταξύ στρωμάτων και εδάφους.

⁴ Γρηγ. Π. Μαρκαντωνάτος, "Στοιχεία υγιεινής περιβάλλοντος και υγειονομικής μηχανικής", Ε' ανατύπωση, Αθήνα, 1994, σελ. 225.

⁵ Εκπομπή ρύπων θεωρείται η ποσότητα ρύπων που εκλύεται στην ατμόσφαιρα από την έξοδο μιας πηγής ρύπων (π.χ. καυνοδόχος μαγειρείου) ή από το χώρο της πηγής (π.χ. χώρος πυρκαγιάς).

β. *Δευτερογενείς ρύπους:* σχηματίζονται στην ατμόσφαιρα από τους πρωτογενείς ρύπους, είτε με χημικές αντιδράσεις μεταξύ τους, είτε με την επίδραση των συστατικών της ατμόσφαιρας, της ηλιακής ακτινοβολίας, της θερμοκρασίας, της υγρασίας κ.τ.λ. (π.χ. όζον, οξειδωμένοι υδρογονάνθρακες). Οι δευτερογενείς ρύποι είναι δυσκολότερο να διαπιστωθούν και σε ορισμένες περιπτώσεις είναι πιο επιβλαβείς για την υγεία από τους πρωτογενείς ρύπους.

Ανάλογα με τη φυσική τους κατάσταση οι ατμοσφαιρικοί ρύποι διακρίνονται σε:

- α. Αέρια: (π.χ. διοξείδιο του θείου, μονοξείδιο του άνθρακα).
- β. Στερεά ή υγρά σωματίδια (π.χ. σκόνες, αιωρούμενα σωματίδια).

1.4. ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Οι πηγές ρύπανσης της ατμόσφαιρας διακρίνονται σε διάφορες κατηγορίες. Μια από τις διακρίσεις αφορά τις φυσικές και τεχνητές πηγές. Οι φυσικές πηγές δεν συνδέονται κατά κανόνα με ρυπογόνες ανθρώπινες δραστηριότητες, όπως συμβαίνει με τις τεχνητές πηγές. Επίσης, οι ρύποι που παράγονται από τις φυσικές πηγές, είναι συνήθως λιγότερο βλαβεροί για τον άνθρωπο, από αυτούς που παράγονται από τεχνητές πηγές. Φυσικές πηγές είναι τα ηφαίστεια που εκπέμπουν στην ατμόσφαιρα αέρια και σωματίδια, η σήψη οργανικών ουσιών, οι πυρκαγιές κ.ά.

Οι τεχνητές πηγές μπορεί να είναι κινητές ή σταθερές. Στις κινητές πηγές περιλαμβάνονται τα μεταφορικά μέσα που μέσω των καύσεων των κινητήρων τους εκπέμπουν ρύπους με τη μορφή αερίων και σωματιδίων. Τα τελευταία εκπέμπονται και από την τριβή των φρένων, των ελαστικών στο οδόστρωμα κ.ά. Μερικές από τις σταθερές πηγές είναι οι βιομηχανίες, οι

μονάδες παραγωγής ενέργειας, τα συστήματα θέρμανσης, τα εστιατόρια.

Τρίτη διάκριση των πηγών της ατμοσφαιρικής ρύπανσης είναι αυτή σε σημειακές, σε γραμμικές και σε εμβαδικές πηγές. Η σημειακή πηγή βρίσκεται σε συγκεκριμένη θέση (όπως ένα εργοστάσιο). Η γραμμική πηγή έχει μήκος και πλάτος. Κατά το μήκος αυτής εκπέμπονται ρύποι (όπως ένας δρόμος κατά μήκος του οποίου εκπέμπονται ρύποι, από τα αυτοκίνητα που κινούνται πάνω σ' αυτόν). Η εμβαδική πηγή αποτελείται από πηγές διάσπαρτες σε μεγάλη έκταση, οι οποίες συνολικά παράγουν μεγάλη ποσότητα ρύπων (όπως τα συστήματα θέρμανσης των πολυκατοικιών).

Οι κυριότερες πηγές της ατμοσφαιρικής ρύπανσης ανεξάρτητα από τις παραπάνω διακρίσεις, είναι οι εξής: οι μηχανές εσωτερικής καύσης, οι εξατμίσεις των αεροπλάνων, ο καπνός που εκπέμπεται από εστιατόρια ή άλλα κτίρια, οι καπνοδόχοι των εργοστασίων, οι εγκαταστάσεις καύσης των απορριμμάτων, οι εγκαταστάσεις θέρμανσης, τα θερμικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, η σκόνη του εδάφους, η σκόνη από τις κατεδαφίσεις κτιρίων. Τέλος, μια πολύ σημαντική αλλά σπάνια πηγή ρύπανσης της ατμόσφαιρας, είναι τα ατυχήματα των πυρηνικών αντιδραστήρων, που έχουν τραγικές συνέπειες στην ανθρώπινη υγεία, λόγω της διαφυγής ραδιενέργειας που παρατηρείται κατά τα ατυχήματα αυτά.⁶

⁶ Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 50-53.

1.5. ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΟΙ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΡΥΠΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΥΓΕΙΑ⁷

Οι κυριότεροι ρύποι είναι οι παρακάτω:

1. Το διοξείδιο του θείου (SO_2): Είναι αέριο άχρωμο, άφλεκτο, με χαρακτηριστική οσμή. Αποτελεί έναν από τους σπουδαιότερους ρύπους της ατμόσφαιρας, ο οποίος παράγεται κατά την καύση καυσίμων που περιέχουν θείο ή κατά τη βιομηχανική κατεργασία θειούχων ενώσεων. Το θείο ενώνεται με το ατμοσφαιρικό οξυγόνο και μετατρέπεται σε διοξείδιο του θείου, τριοξείδιο του θείου και σε άλλα παράγωγα του θείου, τα σουλφίδια. Οι πηγές του διοξειδίου του θείου είναι τεχνητές, όπως τα συστήματα θέρμανσης, οι εκπομπές πετρελαιοκίνητων οχημάτων, αλλά και φυσικές, όπως η σήψη οργανικών ουσιών. Το διοξείδιο του θείου απορροφάται απ' ευθείας από τα φυτά δημιουργώντας καθυστέρηση στην ανάπτυξή τους ή προκαλώντας το θάνατό τους. Επίσης, προσβάλλει και διαβρώνει το μέταλλα και φθείρει τα αρχαία μνημεία (συντελεί στη γυψοποίηση των μαρμάρων). Σοβαρά προβλήματα στην υγεία των ανθρώπων προκαλούνται από υψηλές συγκεντρώσεις του θείου στην ατμόσφαιρα. Προκαλεί επιδείνωση της κατάστασης των ατόμων που πάσχουν από αναπνευστικά και καρδιακά νοσήματα και οδηγεί σε αύξηση της θνησιμότητας των ηλικιωμένων και αυτών που πάσχουν από χρόνιες παθήσεις.
2. Οξείδια του αζώτου (NO_x): Από τα οξείδια του αζώτου, ως ρύποι της ατμόσφαιρας, θεωρούνται το μονοξείδιο (NO) και το διοξείδιο (NO_2). Το μονοξείδιο του αζώτου είναι αέριο άχρωμο, άγευστο και άοσμο, ενώ το διοξείδιο του αζώτου έχει χρώμα καστανοκόκκινο και έντονη οσμή.

⁷ Θεόδωρος Σ. Κουσουρής, Αρτέμις Μ. Αθανασάκης, "Περιβάλλον - Οικολογία - Εκπαίδευση", εκδόσεις Σαββάλα, Αθήνα, σελ. 60-65 / Γεώργιος Χρ. Κώττης, ό.π., σελ. 54-57 / Γρηγ. Π. Μαρκαντωνάτος, ό.π., σελ. 228-243.

Πηγές των δύο ρύπων είναι οι καύσεις των βιομηχανιών, των οχημάτων εσωτερικής καύσης και των κεντρικών θερμάνσεων. Από την πλευρά της υγείας, περισσότερο βλαβερό θεωρείται το διοξείδιο, το οποίο δημιουργείται στην ατμόσφαιρα από την οξείδωση⁸ του μονοξειδίου, με φωτοχημικές αντιδράσεις⁹. Το διοξείδιο του θείου συμβάλλει στη φωτοχημική ρύπανση¹⁰, αφού συμμετέχει στο σχηματισμό των φωτοχημικών οξειδωτικών. Οι κύριες επιδράσεις του διοξειδίου στην υγεία είναι ο ερεθισμός της μύτης και των ματιών, η δυσχέρεια στην αναπνοή, η αύξηση της ευαισθησίας των ασθματικών, η πρόκληση πνευμονικού οιδήματος, ακόμα και θανάτου.

3. Το όζον (O_3): Είναι αέριο άχρωμο, βαρύτερο από τον αέρα, με έντονη οσμή και δράση οξειδωτική. Το όζον παράγεται στην τροπόσφαιρα από πρωτογενείς ρύπους και οξυγόνο, με φωτοχημικές αντιδράσεις, με την επίδραση της ηλιακής ακτινοβολίας, καθώς και από ηλεκτρικές εκκενώσεις στην ατμόσφαιρα που δημιουργούνται με τις καταιγίδες. Ρύπο αποτελεί μόνο το όζον των κατώτερων στρωμάτων της ατμόσφαιρας, το οποίο αναπνέει ο άνθρωπος, αφού το όζον της στρατόσφαιρας είναι απαραίτητο για παρεμπόδιση της διέλευσης των υπεριωδών ακτίνων στη γη. Το όζον της τροπόσφαιρας καταστρέφει τη χλωροφύλλη των φυτικών οργανισμών, φθείρει χρώματα, ελαστικά κ.ά. Στον άνθρωπο προκαλεί δακρύρροια, διάφορα αναπνευστικά προβλήματα και στα παιδιά συγκεκριμένα, μείωση της αναπνευστικής λειτουργίας.

⁸ Η οξείδωση είναι αντίδραση κατά την οποία αποσπώνται ηλεκτρόνια από ένα άτομο ή μόριο.

⁹ Οι φωτοχημικές αντιδράσεις είναι αλληλεπιδράσεις μεταξύ διαφόρων ουσιών κάτω από την επίδραση της ηλιακής ακτινοβολίας.

¹⁰ Η φωτοχημική ρύπανση (νέφος) είναι η ρύπανση που συνίσταται από φωτοχημικά οξειδωτικά, υδρογονάνθρακες και οξείδια του αζώτου.

4. Το μονοξείδιο του άνθρακα (CO): Είναι αέριο άχρωμο, άοσμο, άγευστο και ελαφρύτερο από τον αέρα. Σε κλειστούς χώρους είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, αφού δεν γίνεται εύκολα αντιληπτό. Παράγεται κατά τις ατελείς καύσεις υλικών που περιέχουν άνθρακα και από κάποιες βιολογικές ή βιομηχανικές δραστηριότητες. Σημαντικότερη πηγή του είναι οι καύσεις των οχημάτων με κινητήρες εσωτερικής καύσης. Επίδραση στην ανθρώπινη υγεία προκαλώντας διαταραχή στη συμπεριφορά, πονοκέφαλο, κόπωση, αδυναμία αναπνοής, προσβολή του κεντρικού νευρικού συστήματος, διαταραχές στην όραση, βλάβες στην καρδιά και στους πνεύμονες, κώμα, ακόμη και θάνατο.

5. Οι υδρογονάνθρακες (H_nC_n): Είναι χημικές ενώσεις με βάση υδρογόνο και άνθρακα και συναντώνται και στις τρεις καταστάσεις (στερεή, υγρή και αέρια). Προέρχονται από φυσικές και τεχνητές πηγές (όπως καύση υγρών και στερεών καυσίμων) και συμμετέχουν σε φωτοχημικές αντιδράσεις. Περισσότερο βλαβεροί στην υγεία είναι οι αρωματικοί υδρογονάνθρακες, όπως το βενζόλιο και το βενζοπυρένιο, ως καρκινογόνοι.

Τα στερεά ή υγρά σωματίδια είναι μικρά τεμάχια ύλης, υγρής, στερεής ή μικτής κατάστασης, τα οποία ανάλογα με την αιώρησή τους στην ατμόσφαιρα διακρίνονται: α) σε ανάπιπτα (σκόνες), τα οποία έχουν μεγάλο μέγεθος και μικρό χρόνο αιώρησης, β) σε αιωρούμενα σωματίδια, με μικρό μέγεθος και μεγάλο χρόνο αιώρησης και γ) σε καπνό, που είναι τα υγρά και στερεά σωματίδια μαύρου χρώματος, τα οποία προέρχονται από ατελείς καύσεις. Η επίδραση των σωματιδίων στην υγεία εξαρτάται από τη σύσταση και το μέγεθός τους, το οποίο επηρεάζει τη διεισδυτικότητα των σωματιδίων στο αναπνευστικό σύστημα. Έτσι, σωματίδια μεγάλου μεγέθους, όπως είναι τα ανάπιπτα,

δεν μπορούν να εισβάλλουν στο αναπνευστικό σύστημα και επομένως δεν επηρεάζουν δυσμενώς την υγεία. Μόνο η υψηλή συγκέντρωσή τους ή η μεταφορά ερεθιστικών ουσιών, προκαλεί κάποιες ενοχλήσεις στον άνθρωπο, όπως ελάττωση της ορατότητας. Ο καπνός όμως και τα αιωρούμενα σωματίδια προκαλούν βλάβες στην υγεία, αφού εξαιτίας του μικρότερου μεγέθους τους διεισδύουν στο αναπνευστικό σύστημα.

6. Τα αιωρούμενα σωματίδια: Κύριες πηγές τους είναι η κυκλοφορία των οχημάτων και η βιομηχανική δραστηριότητα. Τα σωματίδια μπορούν να επηρεάσουν την ανθρώπινη υγεία, είτε άμεσα με τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά τους, είτε με την παρεμπόδιση του μηχανισμού που καθαρίζει το αναπνευστικό σύστημα, είτε τέλος με τη μεταφορά τοξικών ουσιών στον ανθρώπινο οργανισμό. Κάποιες από τις επιδράσεις των σωματιδίων στο περιβάλλον είναι η διάβρωση των μετάλλων, η διάθλαση και διασπορά των ηλιακών ακτινών, οι βλάβες στις φυτείες και στα ζώα που αναπτύσσονται κοντά σ' αυτές.
7. Ο καπνός: Παράγεται με ατελείς καύσεις και μπορεί να περιέχει βενζοπυρένιο, το οποίο θεωρείται καρκινογόνο. Επίσης, η υψηλή συγκέντρωσή του συνδέεται με βλάβες στο αιματολογικό, αναπνευστικό και νευρικό σύστημα.
8. Ο αμιάντος: Είναι ινώδες ορυκτό με μεγάλη αντοχή σε υψηλές θερμοκρασίες. Προέρχεται από τα οικοδομικά υλικά, τα φρένα των οχημάτων, τα ορυχεία αμιάντου και από τα μονωτικά υλικά αμιάντου. Προκαλεί διάφορες πνευμονικές παθήσεις στον άνθρωπο, καθώς επίσης και καρκίνο.

9. Ο μόλυβδος (Pb): Είναι τοξικό στοιχείο με πηγές του τις καύσεις των οχημάτων και τις βιομηχανικές δραστηριότητες. Συσσωρεύεται στα δόντια και στο αίμα δημιουργώντας σημαντικές βλάβες στην ανθρώπινη υγεία. Ο οργανικός μόλυβδος προκαλεί ανησυχία, ακανόνιστο ύπνο και διανοητικές διαταραχές. Η μεγάλη απορρόφηση του μολύβδου από το αίμα βλάπτει σοβαρά το κεντρικό νευρικό σύστημα και προκαλεί διανοητική καθυστέρηση, έντονο πονοκέφαλο, αρτηριακή υπέρταση και νεφρική ανεπάρκεια.
10. Φωτοχημικά οξειδωτικά: Είναι ουσίες που οξειδώνουν τα ιόντα του ιωδιούχου καλίου. Αποτελούν δευτερογενείς ρύπους, που παράγονται κατά κύριο λόγο με φωτοχημικές αντιδράσεις. Σ' αυτές λαμβάνουν μέρος τα οξειδία του αζώτου, οι υδρογονάνθρακες και η ηλιακή ακτινοβολία. Προκαλούν διάφορες ενοχλήσεις στον άνθρωπο, όπως τσουξίμο των ματιών και δάκρυσμα, πονοκέφαλο, κόπωση, ερεθισμό της μύτης και του λαιμού, βήχα και πνιγμό. Επίσης προκαλούν και πνευμονικές δυσλειτουργίες.
11. Άλλοι ρύποι: Σε βιομηχανικές περιοχές συναντώνται κι άλλοι ρύποι, όπως:
- Βηρύλλιο (Be): Είναι τοξικό μεταλλικό στοιχείο που δημιουργεί βλάβες στο αναπνευστικό σύστημα, στο δέρμα και στα μάτια.
 - Υδράργυρος (Hg): Οι ατμοί του μεταλλικού υδραργύρου βλάπτουν το κεντρικό νευρικό σύστημα, τα νεφρά και τον εγκέφαλο.
 - Υδροφθόριο (HF): Προκαλεί βλάβες στα φυτά και τα ζώα που βόσκουν σε ρυπασμένες από αυτό περιοχές. Επίσης, έχει αρνητικές επιδράσεις στο δέρμα του ανθρώπου και τους βλεννογόνους.

- Ραδιενέργεια¹¹: Είναι αποτέλεσμα διασπάσεως, ύστερα από διέγερση, του πυρήνα του ατόμου, που προκαλείται από φυσικά ή τεχνητά αίτια και εκδηλώνεται με εκπομπή σωματιδιακής ή και ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας. Η σωματιδιακή ακτινοβολία εκπέμπεται ως ακτινοβολία α ή ακτινοβολία β, ενώ η ηλεκτρομαγνητική ως ακτινοβολία γ. Οι ακτινοβολίες αυτές προκαλούν ιονισμό των ατόμων των μορίων στα κύτταρα, έτσι ώστε να αλλάζει η χημική τους συμπεριφορά και να επηρεάζονται οι βιολογικές λειτουργίες, με αποτέλεσμα τη δημιουργία παθολογικών καταστάσεων.

Η ραδιενέργεια διακρίνεται σε φυσική και τεχνητή. Φυσικές πηγές αποτελούν ο ουρανός (κοσμική ακτινοβολία που δημιουργείται από μεταβολές που συντελούνται στον αστρικό χώρο), η γη (ραδιενεργά κοιτάσματα που εκπέμπουν ακτινοβολία), το ανθρώπινο σώμα (στο οποίο εισέρχονται ραδιενεργές ουσίες κυρίως με την εισπνοή). Τεχνητές πηγές είναι οι ιατρικές εξετάσεις με ακτίνες x, οι σταθμοί ατομικής ενέργειας (διαφυγές ραδιενέργειας, διάθεση ραδιενεργών καταλοίπων), η τηλεόραση και τα αεροπορικά ταξίδια (η κοσμική ακτινοβολία στα μεγάλα υψόμετρα είναι αυξημένη).

Οι επιδράσεις της ακτινοβολίας στον άνθρωπο είναι η πρόκληση: δερματίτιδας, καταρράκτη, εγκαυμάτων, μείωσης της γονιμότητας, λευχαιμίας, καρκίνου και θανάτου. Οι ακτινοβολίες ασκούν και γενετικές επιδράσεις, μέσω της πρόκλησης αλλοιώσεων στα χρωμοσώματα που περιέχουν τα γονίδια και ειδικότερα στο DNA¹², τον φορέα των κληρονομικών ιδιοτήτων. Αν ιονισθούν από την ακτινοβολία τα άτομα κάποιων μορίων των βαθμίδων του DNA (τα μόρια του DNA έχουν τη μορφή ελικοειδούς σκάλας με πολλές

¹¹ Γρηγ. Π. Μαρκαντωνάτος, ό.π., σελ. 325-330.

¹² Το DNA είναι το γενετικό υλικό των κυττάρων.

βαθμίδες), προκύπτουν γενετικές μεταβολές με τη μορφή μεταλλάξεων (απότομων και σχετικά μόνιμων μεταβολών σε γονίδια χρωμοσωμάτων που εμφανίζουν στους απογόνους χαρακτηριστικά που δεν υπήρχαν στους γονείς).

Συνοπτικά οι επιδράσεις των διαφόρων ρύπων στην ανθρώπινη υγεία, εμφανίζονται στον παρακάτω πίνακα:

ΡΥΠΟΙ	ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	Επιδείνωση κατάστασης ατόμων με αναπνευστικά και καρδιακά νοσήματα, αύξηση θνησιμότητας ηλικιωμένων και ατόμων με χρόνιες παθήσεις.
Οξείδια του αζώτου (NO _x) Διοξείδιο του αζώτου (NO ₂)	Ερεθισμός μύτης και ματιών, δυσχέρεια στην αναπνοή, αύξηση ευαισθησίας ασθματικών, πνευμονικό οίδημα, θάνατος.
Οζόν (O ₃)	Δακρύρροια, αναπνευστικά προβλήματα, μείωση αναπνευστικής λειτουργίας σε παιδιά.
Μονοξείδιο του άνθρακα (CO)	Διαταραχές στη συμπεριφορά, κόπωση, πονοκέφαλος, αδυναμία αναπνοής, διαταραχές στην όραση, προσβολή κεντρικού νευρικού συστήματος, βλάβες σε καρδιά και πνεύμονες, κώμα, θάνατος.
Υδρογονάνθρακες (H _n C _n) (αρωματικοί)	Καρκίνος
Αιωρούμενα σωματίδια	Βλάβες στο αναπνευστικό σύστημα, μεταφορά τοξικών ουσιών στον ανθρώπινο οργανισμό.
Καπνός	Βλάβες στο αιματολογικό, αναπνευστικό και νευρικό σύστημα, καρκίνος.
Αμιάντος	Πνευμονικές παθήσεις, καρκίνος.
Μόλυβδος (Pb)	Βλάβες κεντρικού νευρικού συστήματος, έντονος πονοκέφαλος, αρτηριακή υπέρταση, διανοητική καθυστέρηση, νεφρική ανεπάρκεια.

Φωτοχημικά οξειδωτικά	Δάκρυσμα, τσούξιμο ματιών, πονοκέφαλος, κόπωση, ερεθισμός μύτης και λαιμού, βήχας, πνιγμός, πνευμονικές δυσλειτουργίες.
Βηρύλλιο (Be)	Βλάβες στο αναπνευστικό σύστημα, σε δέρμα και μάτια.
Υδράργυρος (Hg)	Βλάβες στο κεντρικό νευρικό σύστημα και στα νεφρά.
Υδροφθόριο (HF)	Βλάβες σε δέρμα και βλεννογόνους.
Ραδιενέργεια	Δερματίτιδα, καταρράκτες, εγκαύματα, λευχαιμία, καρκίνος, θάνατος, μεταλλάξεις, μείωση γονιμότητας.

1.6. ΔΕΙΚΤΕΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Οι δείκτες ατμοσφαιρικής ρύπανσης χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του βαθμού ρύπανσης του αέρα μιας συγκεκριμένης περιοχής, μέσω των στοιχείων που συλλέγονται από τους σταθμούς παρακολούθησης της ποιότητας του αέρα των διαφόρων πόλεων. Σε κάθε πόλη υπάρχουν περισσότεροι από έναν σταθμοί παρακολούθησης του αέρα, για τον εντοπισμό της ρύπανσης κατά περιοχές της πόλης. Τα στοιχεία που προέρχονται από τους σταθμούς αφορούν το ποσοστό του διοξειδίου του θείου, του διοξειδίου του αζώτου, των αιωρούμενων σωματιδίων και των οξειδωτικών ουσιών που περιέχονται στον ατμοσφαιρικό αέρα. Για τη μέτρηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης χρησιμοποιούνται δύο δείκτες: ο δείκτης NAQI (national air quality index), ο οποίος συνδυάζει τη μέση και τη μέγιστη ρύπανση της ατμόσφαιρας σε περίοδο 12 μηνών και ο δείκτης υπερβολικής ρύπανσης EVI (extreme value index), που δείχνει το βαθμό στον οποίο η μετρούμενη ρύπανση έχει ξεπεράσει ορισμένες πρότυπες τιμές ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

1.7. ΕΙΔΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Σ' αυτή την παράγραφο αναλύονται δύο φαινόμενα ατμοσφαιρικής ρύπανσης, τα οποία είναι σχετικώς νέα και προκαλούν πολύ σημαντικά προβλήματα. Πρόκειται για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και της τρύπας του όζοντος.

1.7.1. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου

Σύμφωνα με τους επιστήμονες που παρακολουθούν την ποιότητα του περιβάλλοντος, ορισμένα αέρια που συσσωρεύονται με το χρόνο στην ατμόσφαιρα (όπως το διοξείδιο του άνθρακα, το διοξείδιο του αζώτου, το μεθάνιο, α χλωροφθοράνθρακες), απορροφούν περισσότερο την υπεριώδη ακτινοβολία, σε σχέση με το οξυγόνο και το άζωτο, που συνιστούν το μεγαλύτερο μέρος της ατμόσφαιρας. Έτσι αυξάνεται η ικανότητα της ατμόσφαιρας να αποθηκεύει θερμότητα και αυτό οδηγεί στην αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη, με αργό αλλά συνεχή ρυθμό. Η αύξηση της θερμοκρασίας όμως, θα αλλάξει τις κλιματολογικές συνθήκες, δημιουργώντας προβλήματα στη δυνατότητα για γεωργική παραγωγή και προκαλώντας τη σταδιακή τήξη των πάγων των πολικών περιοχών. Η τήξη των πάγων θα αυξήσει τη στάθμη των θαλασσών, με αποτέλεσμα οι περιοχές της ξηράς που βρίσκονται δίπλα στις θάλασσες και έχουν χαμηλό ύψος, να καλυφθούν με νερό.

Άλλη μια συνέπεια της συνεχόμενης αύξησης της θερμοκρασίας του πλανήτη, θα είναι η μετατροπή των ημιάνυδρων περιοχών (όπως περιοχές της βορειοανατολικής Βραζιλίας), σε τελείως άνυδρες. Οι πληθυσμοί των περιοχών αυτών, λόγω της μη δυνατότητας για γεωργική παραγωγή, δεν θα μπορούν να συντηρούνται και θα μετακινηθούν μαζικά, δημιουργώντας

σημαντικά οικονομικά, κοινωνικά και άλλα προβλήματα. Προβλέπεται ότι οι έρημοι θα επεκταθούν και η συνολική καλλιεργήσιμη γη θα συρρικνωθεί.

Η μέση θερμοκρασία της γης αυξήθηκε από το 1900 μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1980 κατά μισό βαθμό περίπου, ενώ μέχρι το 2050 προβλέπεται αύξηση κατά 1,5-4,5 βαθμούς Κελσίου. Για τη μείωση του ρυθμού αύξησης της θερμοκρασίας της γης, βασικός παράγοντας είναι η μείωση της κατανάλωσης ορυκτών ενεργειακών πόρων στις βιομηχανικά ανεπτυγμένες χώρες. Αυτό μπορεί να συμβεί με τη σταδιακή αντικατάσταση της ενέργειας αυτής με άλλες ήπιες μορφές ενέργειας. Επίσης, αναγκαία είναι και κάποια μέτρα για τον περιορισμό των δραστηριοτήτων που δημιουργούν ρύπους που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

1.7.2. Το φαινόμενο της τρύπας του όζοντος

Όπως έχει αναφερθεί σε προηγούμενη παράγραφο, ως ρύπος θεωρείται μόνο το όζον της τροπόσφαιρας, ενώ αυτό της στρατόσφαιρας αποτελεί απαραίτητο στοιχείο, αφού εμποδίζει τις υπεριώδεις ακτίνες να φτάσουν στη γη. Η μεγαλύτερη περιεκτικότητα της ατμόσφαιρας σε όζον, παρατηρείται στο μέσον περίπου της στρατόσφαιρας, σε απόσταση 20 έως 25 χιλιόμετρα από το έδαφος.

Καθώς τα μόρια του ατμοσφαιρικού όζοντος απορροφούν τις υπεριώδεις ακτίνες, διασπώνται. Όταν όμως υπάρχουν ατμοσφαιρικοί ρύποι, κυρίως χλωροφθοράνθρακες, η διαδικασία της διάσπασης επιταχύνεται. Έτσι, η στοιβάδα του όζοντος στην ατμόσφαιρα καταστρέφεται και δημιουργούνται οι τρύπες του όζοντος. Οι υπεριώδεις ακτίνες δεν φιλτράρονται πλέον επαρκώς από το όζον της ατμόσφαιρας, φθάνουν στο έδαφος δυνατές και προκαλούν σημαντικές βλάβες. Δημιουργούνται καταστροφές στη γεωργία και στα διάφορα οικοσυστήματα, εμποδίζεται η φωτοσύνθεση και επηρεάζεται

δυσμενώς η ανθρώπινη υγεία, με την πρόκληση βλαβών στα μάτια, τη δημιουργία καρκίνου του δέρματος κ.ά.

Οι χλωροφθοράνθρακες είναι η κύρια αιτία για την καταστροφή του όζοντος στη στρατόσφαιρα. Αυτοί χρησιμοποιούνται σε μεγάλο ποσοστό στα ψυκτικά και κλιματιστικά συστήματα, καθώς και στα αεροζόλ.¹³

1.8. ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Στην παράγραφο αυτή παρατίθεται κάποια γενικά μέτρα σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος καθώς και μέτρα σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στοιβάδα του όζοντος και τις εκπομπές αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου.

I. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Η οδηγία 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 1996 αφορά την εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος. Στην παρούσα οδηγία αναφέρεται ότι προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, πρέπει αφενός σαν εξαλειφθούν, να προληφθούν ή να μειωθούν οι συγκεντρώσεις επιβλαβών ατμοσφαιρικών ρύπων και αφετέρου να καθοριστούν οριακές τιμές ή/και όρια συναγερμού για τα επίπεδα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να εκτιμάται με κριτήρια τις οριακές τιμές ή/και τα όρια συναγερμού.

¹³ Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 57-70.

Στην παρούσα οδηγία νοούνται ως:

1. Αέρας του περιβάλλοντος: ο εξωτερικός αέρας της τροπόσφαιρας εξαιρουμένου του αέρα στους χώρους εργασίας.
2. Επίπεδο: η συγκέντρωση ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος ή η ταχύτητα εναποθέσεώς του σε μία επιφάνεια σε δεδομένη χρονική στιγμή.
3. Εκτίμηση: κάθε μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση, τον υπολογισμό, την πρόβλεψη ή την εκτίμηση του επιπέδου ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος.
4. Οριακή τιμή: ένα επίπεδο καθοριζόμενο βάσει επιστημονικών γνώσεων με σκοπό να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος, το οποίο πρέπει να επιτευχθεί εντός δεδομένης προθεσμίας χωρίς εν συνεχεία υπερβάσεις.
5. Τιμή - στόχος: ένα επίπεδο καθοριζόμενο με σκοπό να αποφεύγονται μακροπρόθεσμα, ακόμα περισσότερο οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο εν γένει περιβάλλον, επιτευκτέον κατά το δυνατόν εντός δεδομένης χρονικής περιόδου.
6. Όριο συναγερμού: ένα επίπεδο πέραν του οποίου υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ακόμα και αν η έκθεση είναι βραχύχρονη. Όταν η συγκέντρωση φτάσει αυτό το επίπεδο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν αμέσως τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία.
7. Περιθώριο ανοχής: το ποσοστό της οριακής τιμής κατά το οποίο επιτρέπεται να γίνεται υπέρβασή της σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας.
8. Ζώνη: οριοθετημένη από τα κράτη μέλη μέρος της επικράτειάς τους.
9. Οικισμός: μια περιοχή με συγκέντρωση πληθυσμού άνω των 250.000 κατοίκων ή όταν η συγκέντρωση πληθυσμού είναι κατώτερη ή ίση προς 250.000 κατοίκους με πυκνότητα πληθυσμού ανά τετραγωνικό

χιλιόμετρο, η οποία δικαιολογεί κατά τη γνώμη των κρατών μελών την εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

– *Καθορισμός οριακών τιμών και ορίων συναγερμού όσον αφορά τον αέρα του περιβάλλοντος:* Για το όζον η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό τιμών - στόχων ή/και οριακών τιμών λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς μηχανισμούς σχηματισμού του ρύπου αυτού. Στην περίπτωση υπέρβασης τιμής - στόχου για το όζον, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για την επίτευξη της τιμής αυτής. Η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσο απαιτούνται πρόσθετα μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο και υποβάλλει σχετικές προτάσεις στο Συμβούλιο.

Για τους άλλους ρύπους του Παραρτήματος I, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό των οριακών τιμών και όπου χρειάζεται ορίων συναγερμού, εφόσον βάσει της επιστημονικής προόδου και των κριτηρίων του Παραρτήματος III, κρίνεται ότι πρέπει να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι επιβλαβείς επιπτώσεις των ρύπων αυτών στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος.

Η Επιτροπή έχει την ευθύνη να επανεξετάσει τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού που προαναφέρθηκαν.

Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται να καθορίσει οριακές τιμές ή όρια συναγερμού για ρύπους μη αναφερόμενους στο Παράρτημα I και μη υποκείμενους σε κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος της Κοινότητας, οφείλει να ενημερώσει εγκαίρως την Επιτροπή, η οποία πρέπει να αποφανθεί για το κατά πόσο επιβάλλεται η λήψη μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο, σύμφωνα με τα κριτήρια του Παραρτήματος III.

– *Μέτρα εφαρμοστέα στις ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν την οριακή τιμή:*

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και οικισμών, όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων υπερβαίνουν την οριακή τιμή, προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής.
2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων κυμαίνονται μεταξύ της οριακής τιμής και της οριακής τιμής προσαυξημένης κατά το περιθώριο ανοχής.
3. Στις ζώνες και τους οικισμούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εκπόνηση ή την εφαρμογή σχεδίου ή προγράμματος, προς επίτευξη της οριακής τιμής εντός της οριζόμενης προθεσμίας. Το σχέδιο ή το πρόγραμμα, το οποίο θα πρέπει να είναι προσιτό στο κοινό, περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο Παράρτημα IV.
4. Στις ζώνες και τους οικισμούς της παραγράφου 1 όπου περισσότεροι του ενός ρύπου υπερβαίνουν τις οριακές τιμές, τα κράτη μέλη υποβάλλουν ολοκληρωμένο σχέδιο που καλύπτει όλους τους εν λόγω ρύπους.
5. Η Επιτροπή ελέγχει τακτικά την εφαρμογή των σχεδίων ή προγραμμάτων τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, εξετάζοντας την πρόοδο που έχει επιτευχθεί και τις προοπτικές όσον αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση.
6. Όταν το επίπεδο ενός ρύπου υπερβαίνει ή υπάρχει κίνδυνος να υπερβεί την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής ή κατά περίπτωση, το όριο συναγερμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης, η οποία προέρχεται από άλλο κράτος μέλος, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κατάσταση. Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις διαβουλεύσεις αυτές.

– *Απαιτήσεις για τις ζώνες όπου τα επίπεδα δεν υπερβαίνουν την οριακή τιμή:*

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών, όπου τα επίπεδα των ρύπων δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Στις ζώνες και στους οικισμούς αυτούς τα κράτη μέλη διατηρούν τα επίπεδα των ρύπων κάτω από τις οριακές τιμές και καταβάλλουν προσπάθειες για τη διαφύλαξη της καλύτερης δυνατής ποιότητας του αέρα που συμβιβάζεται με τη σταθερή ανάπτυξη.

– *Μέτρα σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερμού:*

Σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερμού, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη μέτρων ενημέρωσης του κοινού (όπως μέσω του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης και του τύπου). Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν επίσης, προσωρινά, στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τα σημειωθέντα επίπεδα κατά τη διάρκεια του επεισοδίου ή των επεισοδίων ρύπανσης, το αργότερο τρεις μήνες μετά την επέλευσή τους.

Γενικές απαιτήσεις για τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος:

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των οριακών τιμών.
2. Τα μέτρα που λαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας πρέπει:
 - α) να εκφράζουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση προστασίας του αέρα, των υδάτων και του εδάφους,
 - β) να μην αντιβαίνουν προς την κοινοτική νομοθεσία για την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους εργασίας,
 - γ) να μην έχουν δυσμενείς και σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον των άλλων κρατών μελών.

3. Τα κράτη μέλη εκπονούν σχέδια δράσης με τα βραχυπρόθεσμα μέτρα στην περίπτωση κινδύνου υπέρβασης των οριακών τιμών ή/και των ορίων συναγερμού, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος υπέρβασης και να περιορισθεί η διάρκειά του. Τα σχέδια αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν μέτρα ελέγχου και εφόσον είναι αναγκαίο, μέτρα αναστολής των δραστηριοτήτων που συμβάλλουν στην υπέρβαση των οριακών τιμών, περιλαμβανομένης της κυκλοφορίας αυτοκινήτων.

Τέλος, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη ορίζουν αρμόδιες αρχές και οργανισμούς στους οποίους ανατίθεται:

- Η εφαρμογή της οδηγίας.
- Η εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.
- Η έγκριση των μηχανισμών μέτρησης (μεθόδων, συσκευών, δικτύων, εργαστηρίων).
- Η διασφάλιση της ποιότητας των μετρήσεων που διενεργούνται με τους μηχανισμούς μέτρησης, μέσω της εξακρίβωσης ότι η ποιότητα αυτή τηρείται από τους εν λόγω μηχανισμούς μέτρησης, ιδίως με εσωτερικούς ελέγχους ποιότητας, σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με τις απαιτήσεις των ευρωπαϊκών ποιοτικών προτύπων.
- Η ανάλυση των μεθόδων εκτίμησης.
- Ο συντονισμός, στην επικράτειά τους, των κοινοτικών προγραμμάτων για τη διασφάλιση της ποιότητας, τα οποία οργανώνονται από την Επιτροπή.

II. ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΗ ΣΤΟΙΒΑΔΑ ΤΟΥ ΟΖΟΝΤΟΣ

Ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3093/94 του Συμβουλίου της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1994 αφορά τις ουσίες που καταστρέφουν τη στοιβάδα του όζοντος. Στον παρόντα κανονισμό σημειώνεται ότι είναι αναγκαίο να παρακολουθούνται οι εξελίξεις στην αγορά των ουσιών που καταστρέφουν το όζον, ιδίως όσον αφορά την εξασφάλιση επαρκούς προσφοράς για τις βασικές χρήσεις, καθώς και η πρόοδος της ανάπτυξης κατάλληλων υποκατάστατων, αλλά και να διατηρηθούν στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο οι εισαγωγές αχρησιμοποίητων, ανακτηθεισών ή ποιοτικών αποκατασταθεισών ουσιών που καταστρέφουν το όζον προς ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Επίσης, είναι σκόπιμο να λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο για να αποφεύγονται οι διαρροές ουσιών που καταστρέφουν το όζον και να προωθείται η ανάκτηση των ουσιών αυτών μετά τη χρήση για την ανακύκλωση ή την ασφαλή εξουδετέρωσή τους.

Πεδίο εφαρμογής:

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην παραγωγή, την εισαγωγή, την εξαγωγή, την προσφορά, τη χρήση ή/και την ανάκτηση χλωροφθορανθράκων, άλλως πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, halous, του τετραχλωράνθρακα, του 1,1,1,-τριχλωροαιθανίου, του βρωμιούχου μεθυλίου, υδροβρωμοφθορανθράκων και υδροχλωροφθορανθράκων. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στην ανακοίνωση στοιχείων σχετικά με τις ουσίες αυτές.

Στον παρόντα κανονισμό νοούνται ως:

- Ελεγχόμενες ουσίες: Όλες οι ουσίες που αναφέρθηκαν στο πεδίο εφαρμογής, είτε αυτούσιες είτε σε μείγματα. Ο ορισμός αυτός δεν καλύπτει τις ελεγχόμενες ουσίες που περιέχονται σε μεταποιημένο

προϊόν εκτός από περιέκτη που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ή την αποθήκευση των ουσιών αυτών, ούτε τις ασήμαντες ποσότητες ελεγχόμενων ουσιών, που παράγονται ακουσίως ή τυχαίως κατά τη μεταποίηση πρώτης ύλης που παραμένει χημικά αναλλοίωτη ή κατά τη χρήση της ως αντιδραστηρίου το οποίο εμπεριέχεται στις χημικές ουσίες υπό μορφή ιχνοπροσμίξεων ή το οποίο εκλύεται κατά την παραγωγή ή το χειρισμό προϊόντος.

- Παραγωγός: Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρασκευάζει ελεγχόμενες ουσίες εντός της Κοινότητας.
- Παραγωγή: Η ποσότητα των παραγόμενων ελεγχόμενων ουσιών, μείον την ποσότητα που καταστρέφεται με τεχνικές εγκεκριμένες από τα μέρη και μείον την ποσότητα που χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου ως πρώτη ύλη για την παραγωγή άλλων χημικών ουσιών. Ποσότητα που ανακτάται και αποκαθίσταται ποιοτικώς δεν θεωρείται ως "παραγωγή".
- Δυναμικό καταστροφής του όζοντος: Οι αριθμοί στην τελευταία στήλη του Παραρτήματος I που αντιπροσωπεύουν τις δυνητικές επιπτώσεις μιας ελεγχόμενης ουσίας στη στοιβάδα του όζοντος.
- Υπολογιζόμενο επίπεδο: Το μέγεθος που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας την ποσότητα κάθε ελεγχόμενης ουσίας επί το δυναμικό καταστροφής του όζοντος της ουσίας αυτής, όπως ορίζεται στο Παράρτημα I, και προσθέτοντας για κάθε ομάδα ελεγχόμενων ουσιών του Παραρτήματος I χωριστά, τους αριθμούς που προκύπτουν.
- Εξορθολογισμός της βιομηχανικής παραγωγής: Η μεταφορά μεταξύ μερών ή στο εσωτερικό κράτους μέλους, όλου ή μέρους του υπολογιζόμενου επιπέδου παραγωγής ενός παραγωγού προς άλλον, με σκοπό την επίτευξη οικονομικής αποτελεσματικότητας ή την αντιμετώπιση αναμενόμενων ανεπαρκειών στην προσφορά λόγω της παύσης λειτουργίας βιομηχανικών μονάδων.

- **Ανάκτηση:** Η συλλογή και αποθήκευση ελεγχόμενων ουσιών από π.χ. μηχανήματα, εξοπλισμό και περιέκτες κατά τη συντήρηση ή πριν από τη διάθεσή τους.
- **Ανακύκλωση:** Η επαναχρησιμοποίηση, μετά την ανάκτησή της, μιας ελεγχόμενης ουσίας, μετά τη διαδικασία βασικού καθαρισμού, όπως είναι η διήθηση και η ξήρανση. Για τα ψυκτικά μέσα, η ανακύκλωση κανονικά συνεπάγεται επαναδιοχέτευση στον εξοπλισμό - συχνά συντελείται επί τόπου.
- **Ποιοτική αποκατάσταση:** Η επανεπεξεργασία και αναβάθμιση, μετά την ανάκτησή της, μιας ελεγχόμενης ουσίας μέσω μηχανισμού όπως είναι η διήθηση, η ξήρανση, η απόσταξη και η χημική επεξεργασία, με σκοπό να αποκατασταθούν οι ιδιότητές της σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο. Συχνά συνεπάγεται επεξεργασία όχι επί τόπου αλλά σε κεντρικές εγκαταστάσεις.

Χρονοδιάγραμμα για τη σταδιακή κατάργηση.

Έλεγχος της παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών:

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε χλωροφθοράνθρακες, να μην υπερβαίνει το 15% του αντίστοιχου το 1986,
- να μην παράγει χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12 κάθε παραγωγός κράτους μέλους, στο οποίο το υπολογιζόμενο επίπεδο παραγωγής χλωροφθορανθράκων ήταν χαμηλότερο από 15.000 τόνους το 1986, μεριμνά ώστε:

- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 και κατά το επόμενο δωδεκάμηνο, το προαναφερόμενο επίπεδο να μην υπερβαίνει το 15%

του αντίστοιχου του 1986,

- να μην παράγει χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή βάσει του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, μπορεί να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις, για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή χλωροφθορανθράκων επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνο όταν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι χλωροφθοράνθρακες από κανένα από τα μέρη του Πρωτοκόλλου. Επίσης η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία αυτή τους χορηγείται, τις ουσίες που επιτρέπεται να χρησιμοποιούν και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους μπορεί, εφόσον κοινοποιήσει αρχικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της, να χορηγήσει άδεια σε παραγωγό για να παράγει χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών.

2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες, να μην υπερβαίνει το 15% του αντίστοιχου το 1989,
- να μην παράγει άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους δρουν για τους άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες, όμοια με την παράγραφο 1.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μην παράγει halous μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

Η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους δρουν για τα halous, όμοια με την παράγραφο 1.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε τετραχλωράνθρακα, να μην υπερβαίνει το 15% του αντίστοιχου κατά το 1989,
- να μην παράγει τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους δρουν για τους τετραχλωράνθρακες όμοια με την παράγραφο 1.

5. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 και κατά το επόμενο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, να μην υπερβαίνει το 50% του αντίστοιχου το 1989,
- να μην παράγει 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους μπορεί να αναλάβει δράσεις όμοιες με αυτές της παραγράφου 1.

6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε βρωμιούχο μεθύλιο, να μην υπερβαίνει το αντίστοιχο του 1991,
- από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1998 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε βρωμιούχο μεθύλιο, να μην υπερβαίνει το 75%

του αντίστοιχου το 1991.

Στο παρόν υπολογιζόμενο επίπεδο δεν περιλαμβάνεται η ποσότητα που παράγει κάθε παραγωγός για εφαρμογές που αφορούν καραντίνα και το προ της αποστολής στάδιο.

7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 10 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μην παράγει υδροβρωμοφθοράνθρακες, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995. Αφού παρέλθει η προηγούμενη ημερομηνία η Επιτροπή και η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους, μπορούν να δράσουν όμοια με την παράγραφο 1.

8. Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους μπορεί, εφόσον κοινοποιήσει εκ των προτέρων στην Επιτροπή την πρόθεσή της, να εκδώσει άδεια σε παραγωγό, να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 6, εφόσον επιτρέπεται από το Πρωτόκολλο, ώστε να ικανοποιηθούν οι βασικές εγχώριες ανάγκες των μερών. Τα πρόσθετα αυτά επίπεδα δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα επίπεδα που επιτρέπονται από το Πρωτόκολλο για τις σχετικές περιόδους.

9. Εφόσον επιτρέπεται από το Πρωτόκολλο, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί, με προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή για την πρόθεσή της, να χορηγήσει άδεια σε παραγωγό, ώστε να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής του (παράγραφοι 1 έως 5 και 7), για να καλύπτει τις βασικές ανάγκες των μερών, ύστερα από σχετική τους αίτηση.

10. Εφόσον επιτρέπεται από το Πρωτόκολλο, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί, με προηγούμενη κοινοποίηση της πρόθεσής της στην Επιτροπή, να χορηγήσει άδεια σε παραγωγό ώστε να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του (παράγραφοι 1 έως 9), για λόγους εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής στο οικείο κράτος μέλος, εφόσον τα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής αυτού, δεν υπερβαίνουν το σύνολο των αντίστοιχων των εγχώριων παραγωγών (παράγραφοι 1 έως 9) για τις σχετικές περιόδους.

11. Εφόσον επιτρέπεται από το Πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί με την άδεια της Επιτροπής και σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του, τα οποία επιτρέπονται βάσει των παραγράφων 1 έως 10, για λόγους εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής μεταξύ κρατών μελών, εφόσον το σύνολο των υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής αυτών, δεν υπερβαίνει το σύνολο των αντιστοιχών των εγχώριων παραγωγών (παράγραφοι 1 έως 10) για τις σχετικές περιόδους.

12. Εφόσον επιτρέπεται από το Πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί, με την άδεια της Επιτροπής και σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου πραγματοποιείται η παραγωγή, καθώς και με την κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου τρίτου μέρους, να συνδυάζει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του (παράγραφοι 1 έως 11), με αυτά που επιτρέπονται σε παραγωγό τρίτου μέρους, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο και την εθνική του νομοθεσία, για λόγους εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής με τρίτος μέρος, εφόσον τα συνδυασμένα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής των δύο παραγωγών δεν υπερβαίνουν το σύνολο των αντίστοιχων που επιτρέπονται στο κοινοτικό παραγωγό (παράγραφοι 1 έως 11) και αυτών που επιτρέπονται στον παραγωγό του τρίτου μέρους.

Έλεγχος της προσφοράς ελεγχόμενων ουσιών:

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:
 - το υπολογιζόμενο επίπεδο χλωροφθορανθράκων που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, να μην υπερβαίνει το 15% του αντίστοιχου το 1986,
 - να μην διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, προκειμένου να καλύπτει την επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:
 - το υπολογιζόμενο επίπεδο άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, να μην υπερβαίνει το 15% του αντίστοιχου το 1989,
 - να μην διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Όμοια με την παράγραφο 1 η αρμόδια αρχή κράτους μέλους μπορεί να επιτρέψει σε παραγωγό τη διάθεση στην αγορά άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μην διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του halous, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993. Με την παρέλευση της ημερομηνίας αυτής η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους μπορεί να επιτρέψει τη διάθεση στην αγορά halous, όμοια με την παράγραφο 1.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:
 - το υπολογιζόμενο επίπεδο τετραχλωράνθρακα που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, να μην υπερβαίνει το 15% του αντίστοιχου το 1989,
 - να μην διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους μπορεί να επιτρέψει σε παραγωγό να διαθέτει στην αγορά τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994, για να

ανταποκριθεί στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:
- το υπολογιζόμενο επίπεδο 1,1,1-τριχλωροαιθανίου που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 και κατά το επόμενο δωδεκάμηνο, να μην υπερβαίνει το 50% του αντίστοιχου το 1989,
 - να μην διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995, η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους μπορεί να επιτρέπει σε παραγωγό να διαθέτει στην αγορά 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, για να καλύπτει την επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών.

6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:
- το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995, να μην υπερβαίνει το αντίστοιχο του 1991,
 - το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1998 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, να μην υπερβαίνει το 75% του αντίστοιχου το 1991.

Στο προαναφερόμενο επίπεδο δεν περιλαμβάνονται οι ποσότητες που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κάθε παραγωγός για εφαρμογές που αφορούν καραντίνα και το προ της αποστολής στάδιο.

7. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μη διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του υδροβρωμοφθοράνθρακες, μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους μπορεί να επιτρέπει σε παραγωγό να διαθέτει στην αγορά υδροβρωμοφθοράνθρακες για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών.

8. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10:

το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που οι παραγωγοί ή εισαγωγείς διαθέτουν στην αγορά ή χρησιμοποιούν για λογαριασμό τους από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, δεν υπερβαίνει:

- του 2,6% του υπολογιζόμενου επιπέδου χλωροφθορανθράκων το 1989,
- του υπολογιζόμενου επιπέδου υδροχλωροφθορανθράκων το 1989.

Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή καθορίζει ποσόστωση για κάθε παραγωγό ή εισαγωγέα, είτε όταν η συνολική ποσότητα που διέθεσαν στην αγορά ή χρησιμοποίησαν για λογαριασμό τους, φθάσει το 80% της ποσότητας που καθορίζεται από το προαναφερόμενο άθροισμα, είτε το αργότερο ως την 1^η Ιανουαρίου 2000.

Το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του:

- Από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2004 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, δεν υπερβαίνει το 65% της καθορισμένης ποσόστωσης.
- Από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, δεν υπερβαίνει το 40% της καθορισμένης ποσόστωσης.
- Από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2010 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, δεν υπερβαίνει το 20% της καθορισμένης ποσόστωσης.
- Από 1^η Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, δεν υπερβαίνει το 5% της καθορισμένης ποσόστωσης.

Οι παραγωγοί ή εισαγωγείς δεν διαθέτουν στην αγορά ούτε χρησιμοποιούν για λογαριασμό τους υδροχλωροφθοράνθρακες μετά τις 31

Δεκεμβρίου 2014.

9. Οι τιμές των παραγράφων 1 έως 7 εφαρμόζονται στις ποσότητες αχρησιμοποίητων ουσιών που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας. Οι τιμές της παραγράφου 8 εφαρμόζονται στις ποσότητες αχρησιμοποίητων ουσιών που ένας παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας, οι οποίες έχουν παραχθεί ή εισαχθεί στην Κοινότητα.

10. Κάθε παραγωγός που έχει το δικαίωμα να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του ομάδα ουσιών του παρόντος άρθρου, μπορεί να μεταβιβάζει το δικαίωμα αυτό, για όλες ή μέρος των ποσοτήτων αυτής της ομάδας ουσιών, σε άλλο παραγωγό της όμοιας ομάδας, εντός της Κοινότητας. Ο παραγωγός που αποκτά αυτό το δικαίωμα, απευθύνει αμέσως κοινοποίηση στην Επιτροπή. Η μεταβίβαση δικαιώματος στην αγορά ή χρήσης δεν συνεπάγεται πρόσθετο δικαίωμα παραγωγής.

Έλεγχος της χρήσης υδροχλωροφθορανθράκων:

1. Από την πρώτη ημέρα του έκτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, απαγορεύεται η χρήση υδροχλωροφθορανθράκων, εκτός αν χρησιμοποιούνται:

- ως διαλύτες
- ως ψυκτικά μέσα
- για την παραγωγή σκληρών μονωτικών αφρωδών υλικών και αφρωδών υλικών τύπου integral skin για εφαρμογές ασφαλείας
- στο εργαστήριο, συμπεριλαμβανομένων των χρήσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη
- ως πρώτη ύλη για την παρασκευή άλλων χημικών και
- ως αέρια διακίνησης για αποστειρωτικές ουσίες σε κλειστά συστήματα.

2. Από την 1^η Ιανουαρίου 1996, απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται οι υδροχλωροφθοράνθρακες:

- ως διαλύτες σε εφαρμογές ανοικτού κυκλώματος, συμπεριλαμβανομένων ανοικτών συσκευών καθαρισμού και ανοικτών συστημάτων ξήρανσης χωρίς ψυχρό θάλαμο, ως συγκολλητικά μέσα και μέσα καθαρισμού τύπων όταν δεν χρησιμοποιούνται σε κλειστό εξοπλισμό, για μέσα καθαρισμού σωληνώσεων, όταν δεν ανακτώνται οι υδροχλωροφθοράνθρακες και σπρέι, εκτός από τη χρήση τους ως διαλυτών για αντιδραστήρα στην εμφάνιση δακτυλικών αποτυπωμάτων επί πορωδών επιφανειών όπως το χαρτί και εκτός από τη χρήση τους ως σταθεροποιητών για εκτυπωτές λέιζερ που έχουν κατασκευαστεί πριν από την 1^η Ιανουαρίου 1996.
- σε εξοπλισμό παραγόμενο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 για τις ακόλουθες χρήσεις:
 - α) ως ψυκτικά μέσα σε ανοικτού κυκλώματος συστήματα άμεσης εξαέρωσης
 - β) ως ψυκτικά μέσα σε οικιακές ψυκτικές συσκευές και καταψύκτες
 - γ) σε κλιματισμό αυτοκινήτων
 - δ) σε κλιματισμό δημόσιων οδικών συγκοινωνιών.

3. Από την 1^η Ιανουαρίου 1998, απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται υδροχλωροφθοράνθρακες σε εξοπλισμό παραγόμενο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1997 για τις ακόλουθες χρήσεις:

- για κλιματισμό δημόσιων σιδηροδρομικών μεταφορών
- ως αέρια διακίνησης για αποστειρωτικές ουσίες σε κλειστά συστήματα.

4. Από την 1^η Ιανουαρίου 2000 απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται υδροχλωροφθοράνθρακες σε εξοπλισμό παραγόμενο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1999 για τις ακόλουθες χρήσεις:

- ως ψυκτικά μέσα σε ψυκτικούς θαλάμους και αποθήκες δημόσιας και εμπορικής χρήσης
- ως ψυκτικά μέσα για εγκαταστάσεις με ισχύ εισόδου ατράκτου 150 KW και άνω, εκτός εάν κώδικες, κανονισμοί ασφαλείας ή άλλοι τέτοιοι περιορισμοί παρεμποδίζουν τη χρήση της αμμωνίας.

Στους παραπάνω περιορισμούς του άρθρου δεν υπόκεινται ο εξοπλισμός που αποδεικνύεται ότι έχει κατασκευαστεί πριν από την ημερομηνία των εν λόγω περιορισμών χρήσεως.

Έλεγχος εκπομπών:

- Ανάκτηση χρησιμοποιημένων ελεγχόμενων ουσιών.

Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, οι χλωροφθοράνθρακες, οι πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες, τα halous, ο τετραχλωράνθρακας, το 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, οι υδροβρωμοφθοράνθρακες και οι υδροχλωροφθοράνθρακες που περιέχονται σε:

- εμπορικές και βιομηχανικές ψυκτικές εγκαταστάσεις και συστήματα κλιματισμού
- εξοπλισμό στον οποίο περιέχονται διαλύτες και
- συστήματα πυροπροστασίας

ανακτώνται, εάν είναι πρακτικώς δυνατό, με σκοπό την καταστροφή τους μέσω τεχνολογιών εγκεκριμένων από τα μέρη ή μέσω οποιασδήποτε άλλης περιβαλλοντικά αποδεκτής τεχνολογίας καταστροφής ή για την ανακύκλωση ή την ποιοτική αποκατάστασή τους κατά τη συντήρηση και διατήρηση του εξοπλισμού ή πριν από τη διάλυση ή τη διάθεση του εξοπλισμού.

Διαρροές ελεγχόμενων ουσιών:

Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο, προκειμένου:

- να αποφεύγονται διαρροές χλωροφθορανθράκων, άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, halous, τετραχλωράνθρακα, 1,1,1-τριχλωροαιθανίου, υδροβρωμοφθορανθράκων και υδροχλωροφθορανθράκων από εμπορικούς και βιομηχανικούς εξοπλισμούς κλιματισμού και ψύξης, από συστήματα προστασίας κατά του πυρός και από εξοπλισμό που περιέχει διαλύτες κατά την κατασκευή, την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη συντήρηση.
- να αποφεύγονται διαρροές βρωμιούχου μεθυλίου από εγκαταστάσεις υποκαπνισμού και από εργασίες στις οποίες αυτό χρησιμοποιείται.
- να αποφεύγονται διαρροές ελεγχόμενων ουσιών, που χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη για την παρασκευή άλλων χημικών.
- να αποφεύγονται διαρροές ελεγχόμενων ουσιών, που παράγονται ακουσίως κατά την παρασκευή άλλων χημικών.

III. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ CO₂ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΕΡΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Η απόφαση του Συμβουλίου της 26^{ης} Απριλίου 1999 αφορά την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ για ένα μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα.¹⁴

¹⁴ Πρόκειται ουσιαστικά για κατάργηση της 93/389 αφού αντικαθιστά όλα τα άρθρα αυτής.

Σύμφωνα με την παρούσα απόφαση, θεσπίζεται σύστημα για:

- την παρακολούθηση, στα κράτη μέλη, των ανθρωπογενών εκπομπών όλων των αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ και
- την αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται όσον αφορά την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί σχετικά με τις εκπομπές αυτές.

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, δημοσιεύουν και εφαρμόζουν εθνικά προγράμματα για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των ανθρωπογενών εκπομπών κατά πηγή και για την ενίσχυση της δέσμευσης κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, προκειμένου να συμβάλλουν:

- στη σταθεροποίηση, μέχρι το 2000, των εκπομπών CO₂ στα επίπεδα του 1990 στο σύνολο της Ε.Κ. Προϋποθέτοντας ότι και άλλες χώρες θα αναλάβουν παρόμοιες υποχρεώσεις και ότι τα κράτη μέλη τα οποία αρχίζουν από σχετικά χαμηλά επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας και συνεπώς χαμηλά επίπεδα εκπομπών, δικαιούνται να έχουν στόχους και/ή στρατηγικές για το CO₂ που αντιστοιχούν στο επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής τους ανάπτυξης, βελτιώνοντας παράλληλα την ενεργειακή απόδοση των οικονομικών δραστηριοτήτων τους,
- στην εκπλήρωση από την Ε.Κ. των δεσμεύσεων περιορισμού και/ή μείωσης των εκπομπών όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, δυνάμει της σύμβασης - πλαισίου του Ο.Η.Ε. για τις κλιματικές μεταβολές και δυνάμει του Πρωτοκόλλου του Κιότο,
- στη διαφανή και ακριβή παρακολούθηση της επιτευχθείσας και επιδιωκόμενης προόδου των κρατών μελών, περιλαμβανομένης της

συμβολής των κοινοτικών μέτρων.

Τα εν λόγω προγράμματα ενημερώνονται περιοδικά.

Κάθε κράτος μέλος περιλαμβάνει στο εθνικό του πρόγραμμα:

α) Εκτιμήσεις για τα αποτελέσματα των πολιτικών και των μέτρων για τις εκπομπές και τις κατακρατήσεις και ενσωμάτωση των εκτιμήσεων αυτών για το CO₂ και για τα άλλα αέρια θερμοκηπίου μεταξύ του έτους αναφοράς και του 2000, σύμφωνα με τις περί εκθέσεων απαιτήσεις της σύμβασης πλαισίου του ΟΗΕ για τις κλιματικές μεταβολές.

β) Τουλάχιστον για τα έξι αέρια του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α του Πρωτοκόλλου του Κιότο (διοξείδιο του άνθρακα, μεθάνιο, υποξείδιο του αζώτου, υδροφθοράνθρακες, υπερφθοράνθρακες και εξαφθοριούχο θείο).

- τις βασικές ετήσιες ανθρωπογενείς εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, μεθανίου και υποξειδίου του αζώτου για το 1990.
- τις βασικές ανθρωπογενείς εκπομπές υδροφθορανθράκων, υπερφθορανθράκων και εξαφθοριούχου θείου για το 1990 και/ή το 1995.
- καταλόγους των ανθρωπογενών του εκπομπών κατά πηγή και τις δεσμεύσεις κατά υποδοχέα.
- λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την εθνική πολιτική και τα εθνικά μέτρα που εφαρμόζονται ή προβλέπονται από το έτος αναφοράς και που συμβάλλουν στις προσπάθειες μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και αύξησης της κατακράτησής τους. Σε αυτά περιλαμβάνονται ο στόχος του μέτρου, ο τύπος του πολιτικού οργάνου που χρησιμοποιείται για κάθε μέτρο, η πρόοδος της εφαρμογής της πολιτικής ή των μέτρων και όπου είναι δυνατό, προσωρινοί δείκτες της προόδου τους.
- τα μέτρα που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει για την εφαρμογή της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας και πολιτικής.
- εκτιμήσεις της συνέπειας της πολιτικής και μέτρων στις εκπομπές

και στην κατακράτησή τους και ενσωμάτωσή τους σε προβολές.

Για τα αέρια του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α του Πρωτοκόλλου του Κιότο μεταξύ του έτους αναφοράς και της περιόδου από 2008 έως 2012 και γι' αυτά που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα μεταξύ του έτους αναφοράς και του 2005, εκτίμηση των οικονομικών συνεπειών των ανωτέρω μέτρων, όσο είναι δυνατό.

γ) Πληροφορίες για: το μονοξείδιο του άνθρακα, τα οξείδια του αζώτου, τις μη μεθανούχες πτητικές οργανικές ενώσεις και τα οξείδια του θείου σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής στοιχείων της σύμβασης - πλαισίου του ΟΗΕ για τις κλιματικές μεταβολές, περιλαμβανομένων:

- στοιχείων σχετικών με τις εκπομπές
- περιγραφή της πολιτικής και των μέτρων που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών των αερίων αυτών
- όσο είναι δυνατόν, εκτιμήσεις των προβολών των εκπομπών, σε τακτά διαστήματα στο μέλλον.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή κάθε χρόνο και πριν από τις 31 Δεκεμβρίου, στοιχεία για τις ανθρωπογενείς εκπομπές CO₂ και τη δέσμευση του κατά υποδοχέα το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν επίσης, σε ετήσια βάση, εθνικά στοιχεία απογραφής των εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα των άλλων αερίων του θερμοκηπίου. Ανακοινώνουν στην Επιτροπή έως την 31 Δεκεμβρίου τα οριστικά τους στοιχεία για το προτελευταίο έτος και προσωρινά για το προηγούμενο έτος. Επίσης ανακοινώνουν έως τις 31 Δεκεμβρίου τα πλέον πρόσφατα στοιχεία για τις προβλεπόμενες εκπομπές κατά πηγή και τη δέσμευση κατά υποδοχέα, των αερίων του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο Παράρτημα Α του Πρωτοκόλλου του Κιότου, για την περίοδο από 2008 έως 2012 και για το 2005.

Η Επιτροπή καταρτίζει σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και βάσει των

στοιχείων που της παρέχουν, καταλόγους των ανθρωπογενών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και δεσμεύσεων κατά υποδοχέα στην Κοινότητα. Η Επιτροπή διαβάζει σε όλα τα κράτη μέλη, έως 1^η Μαρτίου, τους καταλόγους αυτούς.

Για την αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων και της κατάστασης των εκπομπών στην Κοινότητα:

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα υπάρχοντα εθνικά τους προγράμματα που δεν έχουν ακόμα διαβιβασθεί, ή τα ενημερωμένα προγράμματα που έχουν ήδη διαβιβασθεί, εντός τριών μηνών μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης. Τα μελλοντικά εθνικά προγράμματα και η ενημέρωσή τους διαβιβάζονται στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από την έγκρισή τους.
2. Η Επιτροπή διαβιβάζει στα άλλα κράτη μέλη τα εθνικά προγράμματα που λαμβάνει, εντός ενός μηνός από την παραλαβή τους.
3. Η Επιτροπή αξιολογεί τα εθνικά προγράμματα για να εκτιμήσει αν η πρόοδος στο σύνολο της Κοινότητας είναι επαρκής για να εξασφαλισθεί η τήρηση των προαναφερόμενων υποχρεώσεων.
4. Εντός έξι μηνών από τη παραλαβή των εθνικών προγραμμάτων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της.

Η Επιτροπή εξετάζει ετησίως, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, αν η πραγματική και η επιδιωκόμενη πρόοδος των κρατών μελών, καθώς και η συμβολή των κοινοτικών μέτρων, με σκοπό την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της σύμβασης - πλαισίου του ΟΗΕ για τις κλιματικές μεταβολές και του Πρωτοκόλλου του Κιότο, είναι επαρκής, ώστε να εξασφαλισθεί ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της ακολουθούν πορεία εκπλήρωσης των δεσμεύσεών τους και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με βάση τα στοιχεία που έχει λάβει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

2.1. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Θεωρείται ότι υπάρχει ρύπανση των υδάτων, όταν αυτά δεν χαρακτηρίζονται από πλήρη καθαρότητα. Η έννοια της καθαρότητας όμως διαφέρει ανάλογα με τη χρήση του νερού, αφού το νερό μπορεί να καταναλώνεται από ανθρώπους και ζώα, να χρησιμοποιείται για την ανάπτυξη των υδρόβιων ζωικών οργανισμών, για την άρδευση φυτικών οργανισμών ή για βιομηχανικές και άλλες διαδικασίες. Έτσι για παράδειγμα, η ανάγκη για καθαρότητα είναι μεγαλύτερη για το πόσιμο νερό για ανθρώπινη χρήση, από αυτή της χρήσης του νερού για άρδευση. Επομένως, το νερό που θεωρείται κατάλληλο για μία χρήση, μπορεί να είναι ακατάλληλο για άλλη ή άλλες χρήσεις.¹

2.2. ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Οι κύριες πηγές ρύπανσης των υδάτων είναι:

α. Τα αστικά λύματα και απορρίμματα

Τα λύματα των πόλεων που χύνονται καθημερινά στις θάλασσες και στα ποτάμια, χωρίς καθόλου ή χωρίς επαρκή επεξεργασία, αποτελούν ένα θολό υγρό, το οποίο περιέχει νερό, αιωρούμενα οργανικά και ανόργανα προϊόντα, στερεά κολλοειδή σωματίδια, διαλυμένα συστατικά και μικροοργανισμούς. Τα οργανικά υλικά στα λύματα είναι συνήθως κόπρανα, υπολείμματα χαρτιού

¹ Γεωργίου Χρ. Κώττη, "Οικολογία και οικονομία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1994, σελ. 82-83.

και τροφών, ούρα, σαπούνια, απορρυπαντικά, λίπη, έλαια κ.ά. Στα ανόργανα συστατικά περιλαμβάνονται άμμος, άργιλος, αμμωνία, άλατα αμμωνίου, νιτρικά, φωσφορικά ή και άλλα άλατα. Τα λύματα είναι πλούσια σε οργανικά, θρεπτικά συστατικά, οπότε όταν ρίχνονται σε κλειστούς κόλπους, λίμνες ή αργά κινούμενα ποτάμια, έχουν μεγάλες απαιτήσεις σε οξυγόνο για να διασπαστούν από αερόβια βακτήρια και μύκητες. Όταν το διαλυμένο οξυγόνο στο νερό δεν επαρκεί για την αποσύνθεση των οργανικών συστατικών των λυμάτων, δημιουργούνται δυσάρεστες οσμές και ιζήματα, μέσω των αναερόβιων διασπάσεων από βακτήρια.² Η ελλιπής επεξεργασία των λυμάτων καταστρέφει τους υδρόβιους οργανισμούς και κάνει το νερό ακατάλληλο για ανθρώπινη χρήση.

Οι χώροι ενταφιασμού των απορριμμάτων και οι χωματερές ρυπαίνουν τα υπόγεια νερά, αφού όταν έρχονται σε επαφή μ' αυτά, κατεισδύουν στερεά σωματίδια μέσα στο νερό. Οι τελευταίες μπορούν να οδηγήσουν σε ρύπανση λιμνών και ποταμών, λόγω της δυνατότητας έκπλυσης των σκουπιδιών από τη βροχή.

β. Η αγροκαλλιεργητική δραστηριότητα

Ρυπαντικά στοιχεία των αγροκαλλιεργειών είναι:

ι) Τα χημικά λιπάσματα και φυτοφάρμακα

Η γεωργική παραγωγή βελτιώθηκε σημαντικά με τη χρήση χημικών λιπασμάτων για κάλυψη των θρεπτικών αναγκών ανάπτυξης των διαφόρων φυτών και με τη χρήση φυτοφαρμάκων για την αντιμετώπιση των εντόμων, των ζιζανίων και των μυκήτων. Τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα όμως, πέρα από τα ευνοϊκά τους αποτελέσματα δημιούργησαν και σημαντικά περιβαλλοντολογικά προβλήματα, που οφείλονται στην υπερχρησιμοποίησή τους.

² Θεόδωρος Σ. Κουσουρής, Αρτέμις Μ. Αθανασάκης, "Περιβάλλον - Οικολογία - Εκπαίδευση", εκδόσεις Σαββάλας, Αθήνα, σελ. 55-57.

Τα λιπάσματα εμφανίζουν μικρή διαλυτότητα, για να μην αποπλένονται εύκολα από τη βροχή και το νερό άρδευσης. Για την ανάπτυξη των φυτών όμως, μόνο ένα μικρό μέρος των λιπασμάτων χρησιμοποιείται, οπότε αυτά καταλήγουν σε συστατικά εδάφους, αλλοιώνοντας τη σύστασή του (όταν υπερχρησιμοποιούνται). Επιπλέον, ένα μέρος των λιπασμάτων παρασύρεται από το νερό της βροχής και καταλήγει σε ποτάμια και λίμνες. Το νερό γίνεται πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά, δηλαδή εκδηλώνεται το φαινόμενο του ευτροφισμού, λόγω της παρουσίας φωσφόρου και αζώτου. Εξαιτίας των θρεπτικών συστατικών του νερού τα φύκη αναπτύσσονται, με αποτέλεσμα την αύξηση του ευτροφισμού. Τελικά τα φύκη πεθαίνουν και αποσυντίθενται, απελευθερώνοντας περισσότερα θρεπτικά συστατικά, εντείνοντας έτσι το φαινόμενο του ευτροφισμού. Η λίμνη γεμίζει με βλάστηση και τα ψάρια αδυνατούν να ζήσουν, αφού τα φύκη παράγουν πλήθος τοξινών. Επίσης, τα νιτρικά, φωσφορικά και αμμωνιακά άλατα, μπορεί να καταλήξουν και σε υπόγεια νερά, μολύνοντάς τα, καθιστώντας έτσι το νερό ακατάλληλο για πόσιμη χρήση.

Η αυξημένη χρήση φυτοφαρμάκων, διοχετεύει μεγάλες ποσότητες τοξικών ουσιών στο έδαφος, οι οποίες σε συνδυασμό με την αντοχή που παρουσιάζουν τα φυτοφάρμακα, συνιστούν μεγάλο κίνδυνο για το περιβάλλον. Οι διάφορες τοξικές ουσίες, λόγω της παραμονής τους στα φρούτα, τους καρπούς, τα λαχανικά, το νερό κ.τ.λ., μεταφέρονται στον άνθρωπο μέσω της κατανάλωσής τους. Η παρουσία αυτών των ουσιών στον οργανισμό του ανθρώπου δημιουργεί σοβαρό για την υγεία του, αφού τα φυτοφάρμακα μπορούν να προξενήσουν τοξικότητα και καρκινογένεση.³

³ William C. Camp, Thomas B. Daugherty, "Managing our Natural Resources", 3th edition, 1997, by DelMar Publishers Inc, μετάφραση Μαρία Ταλαντοπούλου, "Διαχείριση φυσικών πόρων", 3^η έκδοση, 1998, Εκδόσεις Ίων, σελ. 119 - Βαλκανιάς Γεώργιος, "Οικολογία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1985, σελ. 171-179.

ii) Τα ζωικά απόβλητα

Με τη συγκέντρωση των ζώων σε κτηνοτροφικές μονάδες, δημιουργείται πρόβλημα στη διάθεση των αποβλήτων τους. Εάν η διάθεση γίνει λανθασμένα, υπάρχει πιθανότητα τα απόβλητα να παρασυρθούν από το νερό της βροχής και να ρυπάνουν τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα.

iii) Τα ιλύώδη ιζήματα

Ρύπανση των υδάτων προκαλείται και από τη μετακίνηση και πτώση στον πυθμένα ποταμών και λιμνών της επιφάνειας του εδάφους. Η μετακίνηση της τελευταίας από τον αέρα ή τη βροχή είναι η αιτία εκδήλωσης του παρόντος προβλήματος.

γ. Η βιομηχανική δραστηριότητα

Η ρύπανση του νερού που προξενείται από τις διάφορες βιομηχανίες, διακρίνεται σε:

- Θερμική ρύπανση του νερού: η ρύπανση αυτή προκαλείται κυρίως από τα διωλιστήρια πετρελαίου, τη ζυθοποιία, τη βιομηχανία χάλυβα και τα θερμικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.
- Ρύπανση από ανόργανα βιομηχανικά απόβλητα: τη ρύπανση αυτή προκαλούν οι βιομηχανίες παρασκευής σαπουνιών και απορρυπαντικών, φαρμάκων, βαφών και λιπασμάτων.
- Ρύπανση από οργανικά βιομηχανικά απόβλητα: οφείλεται στις βιομηχανίες χημικών προϊόντων, τροφίμων, χάρτου και χαρτοπολτού.
- Ρύπανση από ραδιενεργές ουσίες: αυτές παράγονται κατά την παραγωγή ραδιενεργών ουσιών (όπως το ουράνιο) και τα εργοστάσια ατομικής ενέργειας.

Ο τρόπος με τον οποίο καθεμιά από τις παραπάνω βιομηχανικές δραστηριότητες ρυπαίνει το νερό, περιλαμβάνεται στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο.

2.3. ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΡΥΠΑΝΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ

Το κριτήριο με βάση το οποίο γίνεται η ταξινόμηση των ρυπαντικών ουσιών, είναι το κατά πόσο είναι δυνατή η βαθμιαία αυτοκάθαρση του ρέοντος ύδατος. Το κατά πόσο δηλαδή οι ρυπαντικές ουσίες μπορούν να διαλύονται και να απορροφώνται βαθμιαία από τα τρεχούμενα νερά.

Η ρύπανση των υδάτων, ανάλογα με τις ουσίες που την προκαλούν, διακρίνεται σε:

α) Ρύπανση από ουσίες που υπόκεινται σε σήψη.

Πηγές της είναι τα αστικά λύματα και απορρίμματα και τα βιομηχανικά οργανικά απόβλητα. Τα τελευταία επιτρέπουν τη βαθμιαία αυτοκάθαρση των υδάτων, αφού οι διάφοροι σχιζομύκητες τα χρησιμοποιούν ως τροφή και τα διασπούν στα ανόργανα στοιχεία τους (άζωτο, άνθρακα και φώσφορο).

Κατά την αποσύνθεση των οργανικών ουσιών, καταναλώνεται ένα μέρος του οξυγόνου του νερού. Αν η ποσότητα των ουσιών αυτών είναι μικρή, δεν δημιουργείται κάποιο πρόβλημα, αφού μπορεί αρχικά να μειώνεται η περιεκτικότητα του νερού σε οξυγόνο, στη συνέχεια όμως επανέρχεται στα κανονικά επίπεδα, μέσω της φωτοσύνθεσης υδροχαρών φυτών και της επαφής της υδάτινης επιφάνειας με τον ατμοσφαιρικό αέρα. Όταν η ποσότητα των οργανικών ουσιών είναι μεγάλη, κατά την αποσύνθεσή τους καταναλώνεται ολόκληρη η ποσότητα του οξυγόνου που βρίσκεται μέσα στο νερό. Στην περίπτωση αυτή, η συνέχιση της αποσύνθεσης γίνεται με τη βοήθεια σχιζομυκητών, οι οποίοι δεν χρησιμοποιούν ελεύθερο οξυγόνο, αλλά οξυγόνο οργανικά ή ανόργανα δεσμευμένο. Αυτό έχει ως άμεση συνέπεια το σχηματισμό αερίων τα οποία δημιουργούν αισθητικό πρόβλημα, μέσω της κακοσμίας του νερού που προκαλούν, της μεταβολής του σε σκοτεινό και της δημιουργίας φυσαλίδων. Επίσης, η αργή αντικατάσταση του οξυγόνου του νερού, θανατώνει τους φυτικούς και ζωικούς οργανισμούς που αναπτύσσονται

σ' αυτό. Επιπλέον, το νερό αυτό είναι ακατάλληλο για κολύμβηση και εξαιρετικά επικίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου, αν καταναλωθεί.

Στους ρύπους που βρίσκονται μέσα στο νερό, περιλαμβάνονται:

- Τα ιόντα αμμωνίου (NH_4^+): προέρχονται από μικροβιακή δράση και οξειδώνονται σε νιτρικά και σε νιτρώδη ιόντα. Αποτελούν ένδειξη ότι το νερό είναι ρυπασμένο από οργανικές αζωτούχες ουσίες (όπως κοπριάς και λιπάσματα).
- Τα νιτρικά ιόντα (NO_3^-): είναι το τελικό προϊόν της αποσύνθεσης οργανικών αζωτούχων ουσιών. Οι μεγάλες συγκεντρώσεις τους οδηγούν σε υπέρμετρη ανάπτυξη των υδρόβιων φυτικών οργανισμών.
- Ο ολικός οργανικός άνθρακας (TOC): αντανακλά το επίπεδο του οργανικού άνθρακα που βρίσκεται μέσα στο νερό. Η αύξηση της συγκέντρωσής του στο νερό, δεν συνεπάγεται πάντα την ύπαρξη βλαβερών ουσιών σ' αυτό.
- Τα ιόντα χλωρίου (Cl^-): συναντώνται σε όλα τα νερά. Μεγάλες συγκεντρώσεις τους μπορεί να παρατηρούνται χωρίς να είναι το νερό ρυπασμένο. Συχνά όμως αυτές υπάρχουν όταν το νερό ρυπαίνεται από οικιακά και βιομηχανικά λύματα.
- Τα κολοβακτηριοειδή: η ύπαρξή τους στο νερό αποτελεί ένδειξη ότι αυτό έχει ρυπανθεί από αστικά ή ζωικά λύματα, αφού οι μικροοργανισμοί αυτοί βρίσκονται στο παχύ έντερο και αποβάλλονται με τα κόπρανα. Προβλήματα στη δημόσια υγεία προκύπτουν από την ύπαρξη άλλων παθογόνων μικροοργανισμών, που ανευρίσκονται όταν το νερό ρυπαίνεται από κολοβακτηριοειδή.

β. Ρύπανση που οφείλεται στην αύξηση της θερμοκρασίας του νερού (θερμική ρύπανση του νερού)

Η ρύπανση αυτή προκαλείται από βιομηχανίες οι οποίες χρησιμοποιούν το νερό για την ψύξη συστατικών ή μηχανημάτων και το επιστρέφουν στις

λίμνες ή στα ποτάμια, ζεστό. Η υψηλή θερμοκρασία στο νερό δημιουργεί προβλήματα στην αναπαραγωγή των ψαριών που χρησιμοποιούν τις θερμοκρασίες των νερών για το σκοπό αυτό. Επίσης, η θερμοκρασία αυτή θανατώνει κατηγορίες ψαριών που μπορούν να επιζήσουν μόνο σε ορισμένες θερμοκρασίες. Αν το θερμό νερό επιβαρύνει ποτάμια ή λίμνες για μεγάλες χρονικές περιόδους, προκαλεί υπέρμετρη αύξηση των φυτικών οργανισμών, οι οποίοι αποβάλλουν τοξίνες και θανατώνουν τους ζωικούς οργανισμούς.

γ. Ρύπανση από τοξικές ουσίες

Αυτές οι ουσίες δεν διασπώνται εύκολα με βιολογικά μέσα, επομένως δεν είναι δυνατή η βαθμιαία αυτοκάθαρση των τρεχούμενων νερών. Η διάσπασή τους είναι εφικτή, μόνο με την προσθήκη στο νερό συγκεκριμένων χημικών ουσιών. Οι τοξικές ουσίες είναι δηλητηριώδεις για τους υδρόβιους φυτικούς και ζωικούς οργανισμούς. Οι κυριότερες από αυτές είναι οι ουσίες που χρησιμοποιούνται στη γεωργία (όπως τα εντομοκτόνα) και τα βαρέα μέταλλα (όπως ο υδράργυρος και το κάδμιο), που χρησιμοποιούνται στη βιομηχανία.

δ. Αδρανείς ύλες

Είναι στερεές ουσίες, όπως είναι η σκόνη, που δεν υπόκεινται σε χημικές αντιδράσεις μέσα στο νερό. Αυτές κάθονται στον πυθμένα, εμποδίζοντας τη διείσδυση του ηλιακού φωτός, με συνέπεια το θάνατο των υδροχαρών φυτών, αλλά και των ζωικών οργανισμών που χρησιμοποιούν τα φυτά αυτά για τη διατροφή τους.

ε. Ρύπανση που προκαλείται από ραδιενεργές ουσίες

Οι ραδιενεργές ουσίες αποσυντίθενται με πολύ αργό ρυθμό. Αυτό δημιουργεί πρόβλημα στη διάθεση των ραδιενεργών καταλοίπων, αφού η ραδιενέργεια διατηρείται σε υψηλά επίπεδα για αρκετά χρόνια. Υπάρχουν

τρεις τρόποι για τη διάθεση τέτοιων αποβλήτων: η αποθήκευση σε βαθιά πηγάδια, η αποθήκευση σε εγκαταλειμμένα ορυχεία και η απόρριψή τους σε ανοιχτές θάλασσες. Όμως με αυτούς τους τρόπους, είναι πιθανή η ρύπανση των υπόγειων νερών και των ωκεανών αντίστοιχα. Αν τέτοια απόβλητα διατεθούν σε ποτάμια και θάλασσες, θα συσσωρευθεί ραδιενεργό υλικό στους ιστούς των ψαριών, το οποίο θα περάσει στους ανθρώπους, μέσω της κατανάλωσης των μολυσμένων ψαριών.⁴

2.4. Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Ως ρύπανση της θάλασσας ορίζεται, κάθε άμεση ή έμμεση, ανθρωπογενούς προέλευσης, εισαγωγή ουσιών ή ενέργειας στο θαλάσσιο χώρο (συμπεριλαμβανομένων και των εκβολών των ποταμών), η οποία έχει μια βλαβερή επίδραση τους ζώντες οργανισμούς ή είναι επικίνδυνη για την ανθρώπινη υγεία ή παρεμποδίζει τη χρησιμοποίηση της θάλασσας (συμπεριλαμβανομένης της αλιείας) ή αλλοιώνει την ποιότητα του θαλασσινού νερού ή υποβιβάζει τις δυνατότητες χρησιμοποίησής του για ψυχαγωγικούς σκοπούς.

Η πιο σημαντική μορφή ρύπανσης των θαλασσών, είναι η ρύπανση από πετρελαιοειδή. Αυτή μπορεί να προκληθεί από διαρροές δεξαμενών, διυλιστηρίων, πετρελαιοαγωγών, αλλά κυρίως από ατυχήματα και ναυάγια πετρελαιοφόρων.

Το 30-40% των πετρελαιοειδών που βρίσκονται στη θάλασσα για κάποιον από τους παραπάνω λόγους, αποτελείται από πτητικά συστατικά που εξατμίζονται γρήγορα. Τα υπόλοιπα συστατικά δημιουργούν ένα λεπτό, "μονομοριακό", όπως ονομάζεται, στρώμα πετρελαίου, το οποίο εμποδίζει την

⁴ William C. Camp, Thomas B. Daugherty, ό.π., σελ. 115-119 - Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 84-89.

επαφή του νερού με τον ατμοσφαιρικό αέρα, μειώνοντας την ανανέωση του νερού με το οξυγόνο του αέρα. Επίσης, το στρώμα αυτό εμποδίζει τις ηλιακές ακτίνες να εισέλθουν στο βάθος της θάλασσας για τη φωτοσύνθεση, αυξάνει τη θερμοκρασία του νερού και τους μικροοργανισμούς που καταναλώνουν οξυγόνο. Τα μαλάκια, τα φυτά και τα ψάρια που δεν απομακρύνονται έγκαιρα από τη ρυπασμένη περιοχή, δηλητηριάζονται και πεθαίνουν από ασφυξία. Η πίσσα που συσσωρεύεται στις παραλίες καταστρέφει τους φυτικούς και ζωικούς οργανισμούς και τις καθιστά ακατάλληλες για κολύμβηση. Τα φτερά των πουλιών καλύπτονται από πετρέλαιο, μη μπορώντας έτσι να πετάξουν, πεθαίνουν από το κρύο, καθώς το στρώμα των φτερών και των πούπουλων δεν υπάρχει πια, ενώ στην προσπάθειά τους ν' απαλλαγούν από το πετρέλαιο, δηλητηριάζονται και πεθαίνουν.

Το πετρέλαιο, καθώς και οι άλλες ρυπαντικές ουσίες, καταλήγουν στις θάλασσες με διάφορους τρόπους. Οι κύριες οδοί είναι η ατμόσφαιρα, οι θαλάσσιες μεταφορές, τα ποτάμια, η απευθείας απόχυση αποβλήτων στις ακτές, μέσω αγωγών και η μεταφορά με πλοία και απόθεση στη θάλασσα ρυπαντικών ουσιών.⁵

⁵ Κ. Κ. Φυτιανού, Β. Φ. Σαμανίδου, "Η ρύπανση των θαλασσών", University Studio Press, εκδόσεις επιστημονικών βιβλίων και περιοδικών, Θεσσαλονίκη, 1988, σελ. 35-38 - Θεόδωρος Σ. Κουσουρής, Αρτέμης Μ. Αθανασάκης, ό.π., σελ. 71-73.

2.5. ΟΙ ΒΛΑΒΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ⁶

Οι βλάβες στην υγεία από τη ρύπανση των υδάτων που έχουν διαπιστωθεί, σχετίζονται με την ύπαρξη οργανικών και τοξικών ουσιών στο νερό. Οι διάφορες ρυπαντικές ουσίες και οι επιπτώσεις τους στην υγεία, παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα:

ΡΥΠΑΝΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ	ΒΛΑΒΕΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
<u>Οργανικές ουσίες</u>	Τύφος, παράτυφος, δυσεντερία, γαστρεντερίτιδα, χολέρα, τουλαραιμία, ηπατίτιδα, αμοιβάδωση και σε μεγάλη συγκέντρωση χημικών οργανικών ουσιών πιθανότητα για γενετικές ανωμαλίες και καρκίνο.
<u>Παρασιτοκτόνα</u>	Επιδράσεις στο ενζυματικό και στο ανοσοποιητικό σύστημα, αλληλεπιδράσεις με φάρμακα, δερματολογικά προβλήματα, εμβρυοτοξικότητα - τερατογένεση, καρκινογένεση.

⁶ Α. Κουτσελίνης, Σ. Αθανασέλης, "Επιλεγμένα θέματα διαχείρισης περιβάλλοντος", Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, 1995, σελ. 686-692 - Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 91-92.

<u>Μέταλλα</u>	
Μόλυβδος	Διαταραχές της αιμοποίησης, εγκεφαλοπάθεια, νεφρικές βλάβες
Κάδμιο	Χρόνια αποφρακτική πνευμονοπάθεια, εμφύσημα, νεφρικές βλάβες, βλάβες του καρδιαγγειακού και μυοσκελετικού συστήματος, καρκίνος προστάτου, όρχεων, πνευμόνων
Υδράργυρος	Νευρολογικές διαταραχές, νεφρικές βλάβες
Αρσενικό	Ηπατικές και αγγειακές βλάβες, καρκίνος ήπατος και δέρματος
Χρόμιο	Αλλεργική δερματίτιδα, καρκίνος του αναπνευστικού
Αμίαντος	Πνευμονική ίωση, καρκίνος του αναπνευστικού

ΠΗΓΗ: Α. Κουτσελίνης, Σ. Αθανασέλης, "Επιλεγμένα θέματα διαχείρισης περιβάλλοντος", Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, 1995, σελ. 686-692 - Γεωργίου Χρ. Κώπτη, ό.π., σελ. 91-92.

2.6. ΔΕΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Ο δείκτης BOD (biochemical oxygen demand), μετρά τη ρύπανση που προκαλείται από τις οργανικές ουσίες στο νερό και βασίζεται στο επίπεδο της βιοχημικής ζήτησης οξυγόνου. Δείχνει την ποσότητα οξυγόνου που απαιτείται για την αποικοδόμηση των οργανικών ουσιών που βρίσκονται μέσα στο νερό (η αποικοδόμηση πραγματοποιείται από τους μικροοργανισμούς που βρίσκονται μέσα στο νερό). Με τον υπολογισμό της ποσότητας του απαιτούμενου οξυγόνου, υπολογίζεται έμμεσα και η ποσότητα οργανικών ουσιών που περιέχονται στο νερό. Για τον υπολογισμό αυτό, απαιτούνται σταθερές συνθήκες, σκοτάδι, αποκλεισμός του ατμοσφαιρικού οξυγόνου, θερμοκρασία 20°C, επώαση για 5 ημέρες και άλλες προϋποθέσεις.

Όταν στα απόβλητα υπάρχουν ουσίες που δύσκολα αποικοδομούνται βιολογικά ή ουσίες μη βιοδιασπώμενες, για τη μέτρηση της ποσότητας του απαιτούμενου οξυγόνου, γίνεται χημική οξείδωση των οργανικών ουσιών. Το COD (χημικά απαιτούμενο οξυγόνο), εκφράζει την ποσότητα του οξειδωτικού παράγοντα που χρειάζεται για την οξείδωση των οργανικών ουσιών, με εργαστηριακά μέσα.

Για την ποιότητα του νερού χρησιμοποιείται και ο δείκτης PH (δείκτης της ενεργού οξύτητας) που μετράει τη συγκέντρωση στο νερό υδρογονοκατιόντων. Τα απόβλητα, κυρίως τα βιομηχανικά, προκαλούν απόκλιση από την τιμή της οξύτητας που χαρακτηρίζει τα φυσικά νερά (5-9), προς τα πάνω ή προς τα κάτω. Το PH αναφέρεται τα συνολικό επίπεδο των διαλυόμενων συνθετικών οργανικών ουσιών, που μπορούν να αφαιρεθούν από το νερό με τη χρήση φίλτρου άνθρακα. Η αποτελεσματικότητα του προσδιορισμού του επιπέδου αυτού αμφισβητείται, αφού ένδειξη γι' αυτό συνιστά η μεταβολή του χρώματος και της οσμής του νερού. Όμως, όταν υπάρχει χρόνια τοξικότητα του νερού, τα αποτελέσματά της μπορεί να συμβούν και πριν την εκδήλωση των παραπάνω συμπτωμάτων.⁷

⁷ Γρηγ. Π. Μαρκαντωνάτος, "Στοιχεία υγιεινής περιβάλλοντος και υγειονομικής μηχανικής", Ε' ανατύπωση, Αθήνα, 1994, σελ. 103 - Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 89-90.

2.7. Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Η παράγραφος αυτή περιλαμβάνει μέτρα που αφορούν την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης και την πρόληψη ατυχημάτων που οδηγούν σε ρύπανση της θάλασσας.

1. ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Η οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της 3^{ης} Νοεμβρίου 1998, αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, μέσω της εξασφάλισης ότι είναι υγιεινό και καθαρό.

Στην παρούσα οδηγία νοούνται ως:

1. Νερό ανθρώπινης κατανάλωσης:

α) το νερό, είτε στη φυσική του κατάσταση είτε μετά από επεξεργασία που προορίζεται για πόση, μαγείρεμα, παρασκευή τροφής ή άλλες οικιακές χρήσεις, ανεξάρτητα από την προέλευσή του και από το εάν παρέχεται από δίκτυο διανομής, από βυτίο ή σε φιάλες ή δοχεία.

β) το νερό που χρησιμοποιείται στις επιχειρήσεις παραγωγής τροφίμων για την παρασκευή, επεξεργασία, συντήρηση ή εμπορία προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, εκτός αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν μπορεί να επηρεάσει την υγιεινή των τροφίμων στην τελική τους μορφή.

2. Οικιακά συστήματα διανομής:

οι σωληνώσεις, τα εξαρτήματα και οι συσκευές που έχουν εγκατασταθεί μεταξύ των βρυσών που συνήθως χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη κατανάλωση και του δικτύου διανομής, αλλά μόνο εφόσον αυτά δεν

υπάγονται στην ευθύνη του φορέα ύδρευσης, υπό την ιδιότητά του αυτή.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) στο φυσικό μεταλλικό νερό που αναγνωρίζεται ως τέτοιο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές (οδηγία 80/777/ΕΟΚ)
- β) στο νερό που θεωρείται φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα (οδηγία 65/65/ΕΟΚ).

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας:

α) το νερό που προορίζεται αποκλειστικά για σκοπούς για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν επηρεάζει, άμεσα ή έμμεσα, την υγεία των ενδιαφερόμενων καταναλωτών

β) το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m^3 ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός ενημερώνεται σχετικά, καθώς και για κάθε ενέργεια που αναλαμβάνεται για προστασία της υγείας από τη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επίσης, όταν ενδεχόμενος κίνδυνος για την υγεία λόγω της ποιότητας του νερού αυτού είναι προφανής, πρέπει να παρέχονται οδηγίες στον ενδιαφερόμενο πληθυσμό.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό. Για τους σκοπούς των ελαχίστων απαιτήσεων της οδηγίας, αυτό συμβαίνει εφόσον το νερό:

α) είναι απαλλαγμένο μικροοργανισμών και παράσιτων και οποιωνδήποτε ουσιών, σε αριθμούς και συγκεντρώσεις που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

β) πληροί τις απαιτήσεις του παραρτήματος Ι μέρη Α και Β και εφόσον τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, για να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης συμμορφούται με τις απαιτήσεις της

παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, δεν οδηγούν σε άμεση ή έμμεση υποβάθμιση της σημερινής ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ούτε σε αύξηση της ρύπανσης του νερού που χρησιμοποιείται για την παραγωγή πόσιμου νερού.

- *Ποιοτικές προδιαγραφές:*

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για τις παραμέτρους του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που αναφέρονται στο παράρτημα I. Επίσης, καθορίζουν τιμές για πρόσθετες παραμέτρους, όταν το επιβάλλει η προστασία της δημόσιας υγείας στο εθνικό τους έδαφος ή σε μέρος αυτού.

- *Παρακολούθηση:*

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι παρακολουθείται τακτικά η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, για να ελέγχεται αν αυτό πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Θα πρέπει να λαμβάνονται δείγματα αντιπροσωπευτικά της ποιότητας του νερού που καταναλίσκεται καθόλη της διάρκειας του έτους. Επιπλέον, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ο έλεγχος της αποτελεσματικής απολύμανσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, όταν αυτή αποτελεί μέρος της διαδικασίας επεξεργασίας ή διανομής του νερού και ότι οποιαδήποτε επιμόλυνση από υποπροϊόντα απολύμανσης συγκροτείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, χωρίς να διακυβεύεται η απολύμανση.

Για την τήρηση των υποχρεώσεων της προηγούμενης παραγράφου, οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν προγράμματα παρακολούθησης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, τα οποία πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος II.

Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές και

πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος II. Επίσης πρέπει να τηρούνται οι προδιαγραφές αναλύσεως παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα III.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται συμπληρωματική παρακολούθηση για τις ουσίες και τους μικροοργανισμούς για τους οποίους δεν καθορίζεται παραμετρική τιμή, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι οι ουσίες ή οι οργανισμοί αυτοί ενδέχεται να υπάρχουν σε ποσότητες ή αριθμούς, που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

- *Επανορθωτικές ενέργειες και περιορισμοί χρήσεως:*
 1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διερευνείται αμέσως κάθε παράλειψη της τήρησης των παραμετρικών τιμών, ώστε να εντοπίζονται τα αίτια.
 2. Εάν, παρά τα μέτρα που λαμβάνονται, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εξακολουθεί να μην πληροί τις παραμετρικές τιμές, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αναλαμβάνονται, το ταχύτερο δυνατόν, επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητάς του.
 3. Ανεξαρτήτως του αν έχει σημειωθεί ή όχι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι απαγορεύεται η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, το οποίο αποτελεί ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία ή ότι περιορίζεται η χρήση του ή ότι αναλαμβάνονται οι απαιτούμενες ενέργειες για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία. Στις περιπτώσεις αυτές, οι καταναλωτές ενημερώνονται αμέσως σχετικά και τους παρέχονται οι αναγκαίες οδηγίες.
 4. Οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι φορείς αποφασίζουν ποιες ενέργειες δυνάμει της παραγράφου 3 θα πρέπει να αναληφθούν, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους για την υγεία που θα προέκυπταν από τυχόν διακοπή της παροχής ή περιορισμό της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
 5. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν κατευθύνσεις για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

6. Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών ή του μέρους Γ του παραρτήματος Ι, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσο αυτό δημιουργεί κίνδυνο για την υγεία και εάν είναι απαραίτητο, αναλαμβάνουν επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού.
7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι όταν αναλαμβάνονται επανορθωτικές ενέργειες, οι καταναλωτές ενημερώνονται σχετικά, εκτός όταν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών είναι άνευ σημασίας.

- *Παρεκκλίσεις:*

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις παραμετρικές τιμές, μέχρι ενός ανωτάτου ορίου που καθορίζουν τα ίδια, εφόσον η παρέκκλιση δεν συνεπάγεται πιθανό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και εφόσον η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη συγκεκριμένη περιοχή, δεν μπορεί να εξασφαλισθεί με άλλον εύλογο τρόπο. Οι παρεκκλίσεις πρέπει να είναι όσο το δυνατόν μικρότερης διάρκειας και δεν πρέπει να υπερβαίνουν την τριετία, προς το τέλος της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται επανεξέταση, προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσο έχει σημειωθεί ικανοποιητική πρόοδος. Όταν τα κράτη μέλη προτίθεται να παραχωρήσουν δεύτερη παρέκκλιση, γνωστοποιούν την επανεξέταση και τους λόγους για την απόφασή τους, στην Επιτροπή. Η δεύτερη παρέκκλιση δεν πρέπει επίσης να υπερβαίνει την τριετία. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν στην επιτροπή αίτηση για τρίτη παρέκκλιση, για περίοδο που δεν υπερβαίνει την τριετία.

Στις παρεκκλίσεις είναι απαραίτητες κάποιες διευκρινίσεις (άρθρο 9 παράγραφος 3). Εάν όμως το πρόβλημα αντιμετωπισθεί εντός 30 το πολύ ημερών, δεν απαιτούνται διευκρινήσεις, μόνο ο καθορισμός της ανώτατης επιτρεπόμενης τιμής της παραμέτρου, από τις αρμόδιες αρχές και ο επιτρεπόμενος χρόνος για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Εκτός από την

τελευταία περίπτωση, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή εντός δύο μηνών για τις παρεκκλίσεις που αφορούν ατομική παροχή άνω των 1000 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν άνω των 5000 ατόμων, παρέχοντας και τις απαραίτητες διευκρινήσεις.

Επίσης τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο θιγόμενος από μία παρέκκλιση πληθυσμός ενημερώνεται αμέσως και με τον κατάλληλο τρόπο για την παρέκκλιση και τους όρους της.

Τέλος, οι παρεκκλίσεις δεν ισχύουν για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο διατίθεται προς πώληση σε φιάλες ή δοχεία.

- *Εξασφάλιση της ποιότητας επεξεργασίας, εξοπλισμού και υλικών:*

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε να εξασφαλίζεται ότι κάθε ουσία ή κάθε υλικό νέων εγκαταστάσεων που χρησιμοποιείται για την παρασκευή ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και οι προσμείξεις που προέρχονται από αυτές τις ουσίες ή τα υλικά, δεν παραμένουν στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε συγκεντρώσεις μεγαλύτερες από εκείνες που απαιτούνται για τους σκοπούς της χρήσης τους και δεν υποβαθμίζουν, άμεσα ή έμμεσα, την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

- *Εκθέσεις:*

Κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει ανά τριετία έκθεση για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, με στόχο την ενημέρωση των καταναλωτών. Η πρώτη από τις εκθέσεις καλύπτει τα έτη 2002, 2003 και 2004. Οι εκθέσεις αυτές διαβιβάζονται στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη δημοσίευσή τους. Η Επιτροπή εξετάζει τις εκθέσεις των κρατών μελών και ανά τριετία δημοσιεύει συγκεφαλαιωτική έκθεση για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στην κοινότητα. Αυτή δημοσιεύεται εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των παραπάνω εκθέσεων.

Μαζί με την πρώτη έκθεση για την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη συντάσσουν επίσης έκθεση, η οποία υποβάλλεται στην Επιτροπή, σχετικά με τα μέτρα τα οποία έλαβαν ή σχεδιάζουν να λάβουν για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ανταποκρίνεται προς την παρούσα οδηγία, εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν ειδική αίτηση στην Επιτροπή για μεγαλύτερη περίοδο από την προηγούμενη, που δεν πρέπει να υπερβαίνει την τριετία, προς το τέλος της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται επανεξέταση που διαβιβάζεται στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να παραχωρήσει δεύτερη πρόσθετη περίοδο τριών το πολύ ετών.

II. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΤΡΟΥΠΛΑΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

Η οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 1991, αφορά την προστασία των υδάτων από τη νιτρούπανση γεωργικής προέλευσης. Στην παρούσα οδηγία αναγνωρίζονται ως κύρια αιτία της ρύπανσης των υδάτων στην κοινότητα, τα νιτρικά ιόντα γεωργικής προέλευσης. Επομένως, πρέπει να μειωθεί η ρύπανση του νερού που οφείλεται άμεσα ή έμμεσα σε νιτρικά ιόντα γεωργικής προέλευσης και να προληφθεί η περαιτέρω επιδείνωσή της, προκειμένου να προστατευθούν η ανθρώπινη υγεία, οι ζώντες πόροι και τα υδάτινα οικοσυστήματα και να εξασφαλισθούν οι άλλες θεμιτές χρήσεις του νερού. Για το σκοπό αυτό πρέπει να ληφθούν μέτρα σχετικά με την αποθήκευση όλων των αζωτούχων ενώσεων και τη διασπορά τους στο έδαφος, καθώς και με ορισμένες πρακτικές διαχείρισης του εδάφους.

Επίσης, στην παρούσα οδηγία αναφέρεται ότι ορισμένες ζώνες από τις οποίες απορρέουν ύδατα ευάλωτα στη ρύπανση από αζωτούχες ενώσεις, χρειάζονται ειδική προστασία. Τα κράτη μέλη πρέπει να προσδιορίσουν τις ευπρόσβλητες ζώνες, να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν προγράμματα δράσης για να μειώσουν τη νιτρορύπανση των υδάτων σ' αυτές. Τα προγράμματα αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν μέτρα για τη μείωση της διασποράς αζωτούχων λιπασμάτων στο έδαφος και ιδίως να καθορίσουν ειδικά όρια διασποράς ζωικής κόπρου στο έδαφος. Για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων, πρέπει να παρακολουθούνται τα ύδατα και να εφαρμόζονται μέθοδοι αναφοράς για τη μέτρηση των αζωτούχων ενώσεων.

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η μείωση της ρύπανσης των υδάτων, που προκαλείται άμεσα ή έμμεσα από νιτρικά ιόντα γεωργικής προέλευσης και η πρόληψη της περαιτέρω ρύπανσης αυτού του είδους.

Στην παρούσα οδηγία νοούνται ως:

- α) υπόγεια ύδατα: όλα τα ύδατα που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος.
- β) γλυκά ύδατα: τα φυσικά ύδατα χαμηλής περιεκτικότητας σε άλατα, τα οποία γενικά είναι αποδεκτά προς υδροληψία και επεξεργασία για την παραγωγή πόσιμου νερού.
- γ) αζωτούχος ένωση: κάθε ουσία που περιέχει άζωτο, εκτός του αερίου μοριακού αζώτου.
- δ) διασπορά στο έδαφος: η προσθήκη υλικών στο έδαφος, είτε με διασκορπισμό στην επιφάνεια του εδάφους, είτε με έγχυση στο έδαφος, είτε με παράχωμά τους, είτε με ανάμειξη με τα επιφανειακά στρώματα του εδάφους.

Με βάση τα κριτήρια του Παραρτήματος I, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τα ύδατα που υφίστανται ρύπανση και τα ύδατα που ενδέχεται να την υποστούν εάν δεν αναληφθεί δράση. Επίσης εντός δύο ετών από την

κοινοποίηση της οδηγίας, τα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν ευπρόσβλητες ζώνες όλες τις γνωστές περιοχές ξηράς που βρίσκονται στο έδαφός τους, των οποίων τα ύδατα προσδιορίστηκαν στην αρχή της παραγράφου και οι οποίες συμβάλλουν στη ρύπανση. Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν και εφόσον είναι αναγκαίο, αναθεωρούν ή συμπληρώνουν τον κατάλογο των ευπρόσβλητων ζωνών, σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον ανά τετραετία, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές και οι απρόβλεπτοι παράγοντες. Κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε αναθεώρηση ή συμπλήρωση του καταλόγου εντός έξι μηνών.

Για τον χαρακτηρισμό των ευπρόσβλητων ζωνών και την αναθεώρηση σχετικού καταλόγου, τα κράτη μέλη:

α) Εντός δύο ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, παρακολουθούν επί ένα έτος τη συγκέντρωση νιτρικών ιόντων, στα γλυκά ύδατα:

- i) σε σταθμούς δειγματοληψίας για επιφανειακά ύδατα ή άλλους τέτοιους σταθμούς, αντιπροσωπευτικούς αυτών των υδάτων, τουλάχιστον μία φορά το μήνα και συχνότερα στις εποχές των πλημμύρων,
- ii) σε σταθμούς δειγματοληψίας αντιπροσωπευτικούς των υπόγειων υδροφόρων οριζόντων των κρατών μελών, κατά τακτά χρονικά διαστήματα.

β) Επαναλαμβάνουν το πρόγραμμα παρακολούθησης που αναφέρεται στο στοιχείο α) τουλάχιστον ανά τετραετία, εκτός από τους σταθμούς δειγματοληψίας όπου η συγκέντρωση νιτρικών ιόντων σε όλα τα προηγούμενα δείγματα ήταν κάτω των 25 Mg/l και στους οποίους δεν έχει διαπιστωθεί κανένας νέος παράγοντας που να μπορεί να αυξήσει την περιεκτικότητα σε νιτρικά ιόντα, οπότε το πρόγραμμα παρακολούθησης αρκεί να επαναλαμβάνεται μόνο ανά οκταετία.

γ) Επανεξετάζουν ανά τετραετία την κατάσταση των γλυκών

επιφανειακών υδάτων, των υδάτων των εκβολών ποταμών και των παράκτιων υδάτων τους από πλευράς ευτροφισμού.

Χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι μετρήσεων αναφοράς που εκτίθενται στο Παράρτημα IV.

Προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα γενικό επίπεδο προστασίας όλων των υδάτων από τη ρύπανση, εντός δύο ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη:

α) Θεσπίζουν έναν ή περισσότερους κώδικες ορθής γεωργικής πρακτικής, που θα εφαρμόζονται προαιρετικά από τους γεωργούς και οι οποίοι περιέχουν διατάξεις που καλύπτουν τουλάχιστον τα στοιχεία του παραρτήματος II σημείο Α.

β) Καταρτίζουν, όπου απαιτείται, πρόγραμμα προώθησης της εφαρμογής του ή των κωδίκων ορθής γεωργικής πρακτικής, το οποίο εμπεριέχει και πρόβλεψη για την επιμόρφωση και ενημέρωση των γεωργών.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στη Επιτροπή λεπτομέρειες των κωδίκων ορθής γεωργικής πρακτικής.

Εντός διετίας μετά το χαρακτηρισμό των ευπρόσβλητων ζωνών ή εντός ενός έτους μετά από κάθε συμπλήρωση ή αναθεώρηση του καταλόγου τους, τα κράτη μέλη εκπονούν προγράμματα δράσης όσον αφορά τις χαρακτηρισμένες ευπρόσβλητες ζώνες. Ένα πρόγραμμα δράσης μπορεί να αφορά όλες τις ευπρόσβλητες ζώνες της επικράτειας ενός κράτους μέλους ή όταν αυτό το κρίνει σκόπιμο, μπορούν να καταρτίζονται διαφορετικά προγράμματα για διάφορες ευπρόσβλητες ζώνες ή τμήματα ζωνών.

Τα προγράμματα δράσης λαμβάνουν υπόψη:

- α) τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία και μάλιστα εκείνα που αφορούν τις σχετικές εισροές αζώτου γεωργικής και άλλης προέλευσης,
- β) τις περιβαλλοντικές συνθήκες στις συγκεκριμένες περιοχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

Τα προγράμματα δράσης εφαρμόζονται εντός τετραετίας από τη σύνταξή τους και περιλαμβάνουν τα εξής υποχρεωτικά μέτρα:

α) τα μέτρα του παραρτήματος III

β) τα μέτρα τα οποία τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στον ή στους κώδικες ορθής γεωργικής πρακτικής, εκτός όσων έχουν καταστεί κενά νοήματος λόγω των μέτρων του παραρτήματος III.

Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα ή ενισχυμένες δράσεις που κρίνουν ότι απαιτούνται, εάν καθίσταται καταφανές ότι τα προαναφερόμενα μέτρα δεν επαρκούν για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας. Επίσης, καταρτίζουν και εφαρμόζουν κατάλληλα προγράμματα παρακολούθησης, ώστε να εκτιμούν την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων δράσης. Παρακολουθούν την περιεκτικότητα σε νιτρικά ιόντα των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων σε επιλεγμένα σημεία μέτρηση, για να προσδιορίζουν την έκταση της νιτρορύπανσης των υδάτων. Τέλος, τα κράτη μέλη επανεξετάζουν και ενδεχομένως αναθεωρούν τα εθνικά τους προγράμματα δράσης και οποιοδήποτε πρόσθετο μέτρο έχουν λάβει τουλάχιστον ανά τετραετία. Ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε τροποποίηση των προγραμμάτων δράσης.

Μετά την κοινοποίηση της οδηγίας και για κάθε τετραετία τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση με τις πληροφορίες που καθορίζονται στο Παράρτημα V. Η Επιτροπή με βάση τις εκθέσεις αυτές εκδίδει συγκεφαλαιωτικές εκθέσεις μέσα σε έξι μήνες από την παραλαβή των πρώτων και τις κοινοποιεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

III. ΠΡΟΛΗΨΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 19^{ης} Ιουνίου 1990 αφορά την πρόληψη ατυχημάτων που ρυπαίνουν τη θάλασσα. Στο παρόν ψήφισμα αναγνωρίζεται ότι η πλέον ενδεδειγμένη μέθοδος καταπολέμησης των θαλάσσιων ατυχημάτων συνίσταται στη μεγαλύτερη δυνατή πρόληψη, δεδομένου ότι η καλύτερη μέθοδος καταπολέμησης της θαλάσσιας ρύπανσης είναι πρόληψή της.

Σύμφωνα με το παρόν ψήφισμα:

1. Τα κράτη μέλη οφείλουν να καταβάλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να αποκτήσουν επαρκείς και αποτελεσματικές ναυτιλιακές αρχές, ικανές να επιβάλουν την αυστηρή τήρηση των τεχνικών προδιαγραφών, για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και την πρόληψη της ρύπανσης της θάλασσας από τα πλοία υπό τη σημαία τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των σχετικών διεθνών συνθηκών.
2. Οι ναυτιλιακές αρχές των κρατών μελών εντείνουν τις επιθεωρήσεις των αλλοδαπών πλοίων που προσορμίζονται σε κοινοτικούς λιμένες, προκειμένου να διασφαλίζεται, στο μέτρο του δυνατού, ότι τα εν λόγω πλοία δεν συνιστούν απαράδεκτο κίνδυνο για την ασφάλεια των ναυτιλλομένων ή την ακεραιότητα του θαλάσσιου οικοσυστήματος.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ναυτιλιακοί επιθεωρητές, ελέγχουν τα επαγγελματικά προσόντα του πληρώματος των πλοίων, ιδίως των δεξαμενόπλοιων.
4. Τα κράτη μέλη οφείλουν να υποστηρίζονται αμοιβαία κατά την εξακρίβωση της προέλευσης, την παρακολούθηση και την αντιμετώπιση της ρύπανσης από αργό πετρέλαιο και άλλες επιβλαβείς για το θαλάσσιο περιβάλλον της κοινότητας ουσίες. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι σε

περίπτωση θαλάσσιου ατυχήματος που απειλεί το οικοσύστημα των κοινοτικών υδάτων, η αντίδραση όλων των αρχών των κρατών μελών θα είναι ταχεία, αποτελεσματική και συντονισμένη, με όλα τα πρόσφορα και διαθέσιμα μέσα, ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

5. Η Επιτροπή καλείται να συνεχίσει κατά προτεραιότητα τις ερευνητικές της προσπάθειες για τη δημιουργία συστήματος ναυτιλιακής ασφάλειας, με βάση σταθμούς ελέγχου και επάκτια συστήματα βοηθημάτων της ναυσιπλοΐας, με στόχο την επαρκή προστασία των κυριότερων θαλάσσιων διαύλων που χρησιμοποιεί η κοινοτική ναυσιπλοΐα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3:

Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ

3.1. ΓΕΝΙΚΑ

Το έδαφος ρυπαίνεται από στερεά απόβλητα και από ουσίες που χρησιμοποιούνται στη γεωργία. Όπως είδαμε στην παράγραφο 2.2., τα λιπάσματα και τα φυτοφάρμακα ρυπαίνουν το έδαφος, αλλοιώνοντας τα πρώτα τη σύσταση του εδάφους και διοχετεύοντας τα δεύτερα σ' αυτό τοξικές ουσίες.

Στο παρόν κεφάλαιο αναλύεται η ρύπανση του εδάφους από στερεά απόβλητα, αφού η ρύπανσή του από τη γεωργική δραστηριότητα, έχει ήδη εξετασθεί. Οι κατηγορίες των αποβλήτων αυτών που θα αναλυθούν είναι: τα οικιακά στερεά απόβλητα, τα στερεά απόβλητα των νοσοκομείων, τα απόβλητα από τις βιομηχανίες, τα απόβλητα από εξορυκτικές δραστηριότητες και τα παλιά διαρκή αγαθά που εγκαταλείπονται στο περιβάλλον.¹

3.2. ΤΑ ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΤΕΡΕΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ

Τα οικιακά απόβλητα είναι κατάλοιπα που προέρχονται από την καταναλωτική δραστηριότητα των ατόμων. Περιλαμβάνουν τα απορρίμματα τα σχετιζόμενα με την τροφή (προπαρασκευή - παρασκευή - σερβίρισμα), άφλεκτες ύλες όπως πιάτα, γυάλινα είδη, κουτιά κονσερβών από αλουμίνιο ή κασσίτερο, είδη που μπορούν να καούν, όπως χαρτόνια, κουτιά, έπιπλα από ξύλο και στάχτη προερχόμενη από θέρμανση ή την καύση απορριμμάτων. Στα οικιακά απόβλητα περιέχονται και τα απόβλητα των γραφείων,

¹ Γεωργίου Χρ. Κώττη, "Οικολογία και οικονομία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1994, σελ. 101-102.

καταστημάτων, ξενοδοχείων κ.τ.λ., τα οποία περιλαμβάνουν κατάλοιπα όπως τα παραπάνω, χαρτιά, κουτιά, απορρίμματα που αφορούν την τροφή κ.ά.

Η αύξηση των οικιακών απορριμμάτων υπήρξε ραγδαία, κυρίως επειδή αυξήθηκε ο πληθυσμός και το εισόδημα, άρα και η συνολική κατανάλωση αγαθών. Έτσι αυξήθηκαν και οι ανάγκες για την ύπαρξη των κατάλληλων χώρων για τη διάθεση των απορριμμάτων. Η διάθεση αυτών μπορεί να γίνει με τέσσερις τρόπους: με υγειονομική ταφή, με λιπασματοποίηση, με καύση και με απόθεση σε χωματερές, που είναι και η συνηθέστερη μέθοδος διάθεσης.

Με τη μέθοδο της υγειονομικής ταφής, γίνεται απόθεση των απορριμμάτων σε ειδικούς χώρους και στη συνέχεια ακολουθεί η κάλυψή τους με χώμα. Οι χώροι αυτοί πρέπει να είναι κατάλληλοι, ώστε να μην ρυπαίνουν τα υπόγεια νερά. Με τη μέθοδο της λιπασματοποίησης, τα απορρίμματα μετατρέπονται σε προϊόν που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη βελτίωση του εδάφους, μέσω τεχνητών διαδικασιών που επιταχύνουν τις βιολογικές διαδικασίες αποσύνθεσης νεκρών και ζωικών ουσιών. Δεν μπορεί όμως να χρησιμοποιηθεί στην παραπάνω μέθοδο το 20-30% του όγκου των απορριμμάτων που αποτελείται κυρίως από γυάλινα και πλαστικά είδη, τα οποία τελικά διατίθενται με υγειονομική ταφή. Στις χώρες στις οποίες έχει εφαρμοστεί αυτή η μέθοδος, τα αποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά, αφού οι γεωργοί θεωρούν ακατάλληλο το προϊόν και δεν το αγοράζουν, ενώ αρκετές εγκαταστάσεις λιπασματοποίησης παρουσιάζουν προβλήματα. Με τη μέθοδο της καύσης, περίπου μόνο το 10% του αρχικού όγκου απορριμμάτων διατίθεται με υγειονομική ταφή, όμως η μέθοδος είναι πολύπλοκη και δαπανηρή.²

Κατά την καύση των απορριμμάτων δημιουργούνται διάφορα προβλήματα. Προκαλείται ρύπανση του αέρα με τη εκπομπή στερεών (όπως στάχτες) ή αέριων ρυπαντών (όπως μονοξείδιο το άνθρακα), καθώς και

² Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 102-105.

ρύπανση των υδάτων, αν η στάχτη απορρίπτεται σε υδάτινες επιφάνειες. Επίσης, ελευθερώνονται οσμές και δημιουργούνται προβλήματα σχετικά με τη διάθεση της στάχτης.³

Προβλήματα δημιουργούνται και στις χωματερές, όπου ελευθερώνονται δυσάρεστες οσμές και συγκεντρώνεται πλήθος εντόμων και τρωκτικών. Επίσης, προκαλείται ρύπανση του αέρα, λόγω του της καύσης εύφλεκτων υλικών, όπως το χαρτί, καθώς και ρύπανση των υδάτων, εξαιτίας της έκπλυσης των σκουπιδιών από τη βροχή.⁴

3.3. Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΨΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΔΙΑΡΚΩΝ ΑΓΑΘΩΝ

Πρόβλημα ρύπανσης του εδάφους, δημιουργεί η απόθεση στο περιβάλλον παλαιών αυτοκινήτων και διαφόρων διαρκών αγαθών (όπως ψυγείων). Αυτό οφείλεται στο ότι τα υλικά από τα οποία είναι φτιαγμένα τα αγαθά (χαλκός, μόλυβδος κ.ά.), είναι σημαντικά ρυπαντικά στοιχεία, των οποίων μόνο ένα μικρό μέρος περισώζεται και ξαναχρησιμοποιείται. Στα αυτοκίνητα για παράδειγμα, περισώζεται ένα μόνο μέρος του χάλυβα, επειδή είναι ασύμφορη η περίσωση των άλλων μετάλλων του σώματος του αυτοκινήτου, τα οποία πρέπει να διαχωριστούν από το χάλυβα. Επίσης, στην περίπτωση του μολύβδου που βρίσκεται στους συσσωρευτές του αυτοκινήτου, είναι δυνατή η περίσωση ολόκληρης της ποσότητάς του, αφού δεν διαχωρίζεται από τ' άλλα μέταλλα. Όσον αφορά τα ελαστικά των αυτοκινήτων, μόνο ένα μικρό ποσοστό υφίσταται ανακύκλωση. Ένα άλλο ποσοστό κονιορτοποιείται, προκαλώντας ρύπανση της ατμόσφαιρας και των υδάτων, όπου διαφεύγει μέρος της σκόνης. Τα υπόλοιπα ελαστικά καίγονται

³ Παναγιώτου Σ. Κόλλια, "Απορρίμματα", Αθήνα, 1993, σελ. 307-309.

⁴ William C. Camp, Thomas B. Daugherty, "Managing Our Natural Resources", 3rd edition, 1997, by DelMar Publishers Inc, μετάφραση Μαρία Ταλαντοπούλου, "Διαχείριση φυσικών πόρων", 3^η έκδοση, 1998, εκδόσεις Ίων, σελ. 128-129.

κυρίως σε σταθμούς αυτοκινήτων και άδειους χώρους, προξενώντας ρύπανση του αέρα ή πετιούνται σε ακάλυπτους χώρους, συνιστώντας έτσι παράγοντες ασχίμιας του περιβάλλοντος.

Το πρόβλημα ρύπανσης αυτού του είδους, είναι εντονότερο σε οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες, αφού στις υπανάπτυκτες τέτοια αγαθά χρησιμοποιούνται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, ενώ τα υλικά των παλαιών αγαθών χρησιμοποιούνται συνήθως για άλλους σκοπούς.

3.4. ΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ

Τα απόβλητα των βιομηχανιών, είναι αποτέλεσμα τα παραγωγικής δραστηριότητάς τους. Σε μερικές περιπτώσεις όμως, αυτά είναι προϊόντα της εφαρμογής τεχνολογιών αντιρύπανσης, παράγονται δηλαδή από την επεξεργασία των διαφόρων καταλοίπων των βιομηχανιών. Συνήθως, το παραγόμενο προϊόν είναι λάσπη που περιέχει τοξικές ουσίες. Τοξικά και επικίνδυνα θεωρούνται τα απόβλητα που περιέχουν ποσότητες τοξικών ή επικίνδυνων ουσιών, που συνιστούν κίνδυνο για την υγεία και το περιβάλλον. Τέτοια κατάλοιπα συναντώνται σε βιομηχανίες βασικών μετάλλων, διύλισης πετρελαίου, ηλεκτρικών συσκευών, συσσωρευτών, επιμεταλλώσεων, παραγωγής χημικών προϊόντων (όπως λιπασμάτων), παραγωγής λιπαντικών, στα βαφεία και φινιριστήρια, στα εργοστάσια επεξεργασίας αμιάντου, στα βυρσοδεψεία, στα μεταλλεία και τέλος, στα υφαντουργεία. Στη χώρα μας, ενώ είναι δυνατή η επεξεργασία και η διάθεση τοξικών αποβλήτων χωρίς τη δημιουργία κινδύνου για το περιβάλλον, τα περισσότερα απόβλητα διατίθενται με τα υγρά, αποθηκεύονται σε ιδιωτικούς χώρους ή απορρίπτονται στο περιβάλλον χωρίς επεξεργασία.

Το πρόβλημα της ρύπανσης από βιομηχανικά κατάλοιπα είναι εντονότερο στις οικονομικά ανεπτυγμένες χώρες, αφού στις οικονομικά

υπανάπτυκτες ένα μέρος των καταλοίπων συλλέγεται από ιδιώτες και χρησιμοποιείται στη μορφή που βρίσκεται ή αξιοποιείται.⁵

3.5. ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΕΞΟΡΥΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Τα λατομεία και ο τρόπος εξόρυξης των υλικών, καταστρέφουν το τοπίο και αφαιρούν από το έδαφος τη φυτική του κάλυψη. Σημαντικό πρόβλημα αποτελεί η σκόνη που παράγεται από τις λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες, η οποία διασκορπίζεται ρυπαίνοντας τις γύρω περιοχές, αλλά και ο θόρυβος που στις περιπτώσεις αυτές είναι αρκετά μεγάλος. Η παραγόμενη σκόνη πέρα από την αλλοίωση του τοπίου, μπορεί να δημιουργήσει πνευμονοκονίαση σε ανθρώπους και ζώα, ενώ ο θόρυβος κάνει αδύνατη την εγκατάσταση οικιστικών περιοχών που βρίσκονται κοντά σε λατομεία.⁶

3.6. ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ

Μερικά νοσοκομειακά απορρίμματα περιλαμβάνονται στην κατηγορία των οικιακών απορριμμάτων (όπως απορρίμματα του κυλικείου και του μαγειρείου). Κάποια άλλα όμως νοσοκομειακά απορρίμματα παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες και απαιτούν ειδικούς χειρισμούς. Τέτοια είναι τα μολυσματικά απορρίμματα (ανθρώπινα μέλη ή όργανα, άχρηστα αντικείμενα τα οποία έχουν έλθει σε επαφή με το αίμα όπως γάζες, απορρίμματα χειρουργείων, εργαστηρίων κ.ά.), καθώς και απορρίμματα εύφλεκτα, ραδιενεργά, φαρμακευτικά.

⁵ Γεωργίου Χρ. Κώττη, ό.π., σελ. 106-109.

⁶ Θεόδωρος Σ. Κουσουρής, Αρτέμης Μ. Αθανασάκης, "Περιβάλλον - Οικολογία - Εκπαίδευση", εκδόσεις Σαββάλα, Αθήνα, σελ. 69.

Τα νοσοκομειακά απορρίμματα που μοιάζουν με τα οικιακά, μεταφέρονται στους χώρους υγειονομικής ταφής. Τα φαρμακευτικά απορρίμματα καίγονται ή επιστρέφονται στις εταιρίες παρασκευής ή διατίθενται με τη μέθοδο της υγειονομικής ταφής. Τα ραδιενεργά απορρίμματα φυλάσσονται σε ειδικές κρύπτες, μέχρι να εξαντληθεί η ραδιενέργειά τους και στη συνέχεια διατίθενται όπως αυτά του οικιακού τύπου. Τέλος, τα μολυσματικά απορρίμματα μπορούν να αποστειρωθούν σε κλιβάνους και να καταλήξουν στους χώρους υγειονομικής ταφής ή να αποτεφρωθούν σε καυστήρες.⁷ Για την εφαρμογή της τελευταίας μεθόδου όμως, απαιτείται να μην προκαλεί αυτή ατμοσφαιρική ρύπανση που να έχει επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, αφού η εισπνοή εκπομπών της καύσης τέτοιων απορριμμάτων δημιουργεί αναπνευστικά προβλήματα, ερεθισμό των ρινικών μεμβρανών, ερεθισμό του δέρματος, ζαλάδες και πονοκεφάλους.⁸

3.7. ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΥΓΕΙΑ

Οι βλάβες που προκαλούνται στην ανθρώπινη υγεία από τοξικές ουσίες (μέταλλα και παρασιτοκτόνα), έχουν ήδη αναφερθεί στην παράγραφο 2.5. Πρέπει όμως να σημειωθούν και οι ασθένειες οι οποίες μεταδίδονται στον άνθρωπο από μύγες, κουνούπια και ποντίκια, που γίνονται φορείς παθογόνων μικροοργανισμών, όταν βρίσκονται σε χώρους αποθήκευσης και διάθεσης απορριμμάτων. Οι μεταδιδόμενες ασθένειες, αναφέρονται στον παρακάτω πίνακα:

⁷ Γεωργίου Χρ. Κώππη, ό.π., σελ. 105-106.

⁸ Παναγιώτου Σ. Κόλλια, ό.π., σελ. 365.

ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ ΜΕΤΑΔΙΔΟΜΕΝΕΣ

ΑΠΟ ΜΥΓΕΣ	ΑΠΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙΑ	ΑΠΟ ΠΟΝΤΙΚΙΑ
Τυφοειδής πυρετός	Δάγγειος πυρετός	Πανώλη
Δυσεντερία	Εγκεφαλίτις	Ενδημικός εξανθηματικός
Εντερίτιδες	Ελονοσία	τύφος
Χολέρα	Τουλαραιμία	Αιμορραγικός ίκτερος
Εντερικά παράσιτα	Λείσμανίαση	Τριχινίαση
Τράχωμα		Πυρετός από δάγκωμα
Φυματίωση		ποντικών
Ασθένεια του ύπνου		Λεπτοσπίρωση
Τριήμερος πυρετός		Τουλαραιμία
Άνθρακας		
Μύαση		

ΠΗΓΗ: Αδαμάντιου Σκορδίλη, "Τεχνολογίες διάθεσης απορριμμάτων - η υγειονομική ταφή", εκδόσεις Ίων, Αθήνα, 1993, σελ. 28-29 - Γρηγ. Π. Μαρκαντωνάτος, "Στοιχεία υγιεινής περιβάλλοντος και υγειονομικής μηχανικής", Ε' ανατύπωση, Αθήνα, 1994, σελ. 348-358.

3.8. ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΟΥ ΕΛΑΦΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Στην παρούσα παράγραφο περιλαμβάνεται η κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων, η διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων από την Ε.Ε. και η θέσπιση καταλόγου αποβλήτων από την επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

I. Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 24^{ης} Φεβρουαρίου 1997, αφορά την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων. Στο παρόν ψήφισμα αναγνωρίζεται ότι παρά τις σημαντικές προσπάθειες των τελευταίων ετών, η παραγωγή αποβλήτων εξακολουθεί να αυξάνεται σε κοινοτικό επίπεδο. Τονίζεται η ανάγκη για μια συνολική πολιτική για τη διαχείριση αποβλήτων στην κοινότητα, η οποία πρέπει να καθοδηγείται πρωτίστως από την ανάγκη υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος, όπου θα συνεκτιμώνται τα οφέλη και το κόστος δράσης ή αδράνειας και θα λαμβάνεται υπόψη και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Δίνεται έμφαση από το Συμβούλιο στην τακτική παραγωγή κατάλληλων δεδομένων σχετικά με τα απόβλητα και καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει σε συνεργασία με τον ΕΟΠ και τα κράτη μέλη, αξιόπιστο σύστημα συλλογής δεδομένων για τα απόβλητα στο σύνολο της Κοινότητας, βασιζόμενο σε κοινή ορολογία, ορισμούς και ταξινομήσεις, το οποίο θα λειτουργεί με το χαμηλότερο δυνατό δημόσιο και ιδιωτικό κόστος. Υπογραμμίζει το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η στατιστική για τον προσδιορισμό των προβλημάτων που σχετίζονται με τα απόβλητα, την αξιολόγηση των προτεραιοτήτων διαχείρισης καθώς και τη διαμόρφωση και την επίτευξη ρεαλιστικών στόχων στο πλαίσιο των πολιτικών διαχείρισης των αποβλήτων.

Το Συμβούλιο θεωρεί ότι σύμφωνα με την αρχή "ο ρυπαίνων πληρώνει" και την αρχή της συνυπευθυνότητας, όλοι οι οικονομικοί παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών, των εισαγωγέων, των διανομέων και των καταναλωτών, φέρουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης όσον αφορά την πρόληψη, την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων. Επίσης ο χειρισμός των αποβλήτων ενός προϊόντος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από το στάδιο σχεδιασμού του και συνεπώς, ο παραγωγός έχει στρατηγικό ρόλο και ευθύνη στη διαχείριση των αποβλήτων του προϊόντος μέσω του σχεδιασμού, του

περιεχομένου και της κατασκευής του. Η Επιτροπή καλείται να μεριμνήσει ώστε οι ευθύνες των οικονομικών παραγόντων να μεταφράζονται σε πρακτικές δράσεις, που λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε ομάδας προϊόντων και την ανάγκη ευέλικτης εφαρμογής.

Στο παρόν ψήφισμα υποστηρίζεται ότι η πρόληψη των αποβλήτων πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα οποιασδήποτε ορθολογικής πολιτικής αποβλήτων, σε σχέση με την ελαχιστοποίηση της παραγωγής και την επικινδυνότητα αυτών. Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει στο Συμβούλιο σύντομα, έκθεση για τις πρόσθετες κοινοτικές δράσεις που είναι δυνατόν να αναληφθούν για την ενθάρρυνση της πρόληψης των αποβλήτων. Επίσης, πρέπει να μειωθεί η παρουσία επικίνδυνων ουσιών με αβλαβέστερες εναλλακτικές λύσεις, εφαρμόζοντας οικολογικό έλεγχο και επιστημονικά δεδομένα και ενθαρρύνοντας αλλαγές στα καταναλωτικά πρότυπα, μέσω ενημέρωσης και εκπαίδευσης των καταναλωτών. Η Επιτροπή πρέπει να συλλέξει στοιχεία για τις περιβαλλοντικώς επικίνδυνες ουσίες και υλικά που περιέχονται στα απόβλητα και δημιουργούν συγκεκριμένα προβλήματα στα κράτη μέλη και να προτείνει, αν χρειάζεται, μέτρα για την αντιμετώπισή τους. Όσον αφορά την ποσότητα των αποβλήτων, η Επιτροπή πρέπει να προωθήσει και τα κράτη μέλη και οι οικονομικοί παράγοντες να υιοθετήσουν και να επιδιώξουν ενδεικτικούς ποσοστικούς στόχους, για τη σημαντική μείωση της ποσότητας των παραγόμενων αποβλήτων και την αύξηση της επαναχρησιμοποίησης, της ανακύκλωσης και της ανάκτησης.

Η ανάκτηση των αποβλήτων πρέπει να προαχθεί, με σκοπό τη μείωση της ποσότητας των προς διάθεση αποβλήτων και την εξοικονόμηση φυσικών πόρων, ιδίως με την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση, τη λιπασματοποίηση και την ανάκτηση ενέργειας από απόβλητο. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει ανάλογα με την περίπτωση, να προωθήσουν τα συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης, καθώς και να αναλάβουν δράσεις για να προωθήσουν αγορές ανακυκλωμένων προϊόντων που πληρούν τις

κοινοτικές απαιτήσεις. Επίσης είναι απαραίτητη η ύπαρξη κοινοτικών κριτηρίων για τις εργασίες ανάκτησης αποβλήτων, ιδίως τις εργασίες ανάκτησης ενέργειας, προκειμένου να εξασφαλίζεται θεμιτός ανταγωνισμός στον τομέα των αποβλήτων, καθώς και για τη χρήση των αποβλήτων, ιδίως καυσίμων ή άλλων πηγών ενέργειας.

Όσον αφορά τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης, πρέπει να τηρούνται αυστηρά τα κοινοτικά πρότυπα για τις εκπομπές αυτών στον αέρα, στο νερό και στο έδαφος. Για τις υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης χρειάζονται ιδιαίτερα μέτρα παρακολούθησης, πρέπει να διατίθενται επαρκείς πληροφορίες στον πληθυσμό και η ανάκτηση ενέργειας πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αποτελεί μέρος όλων των εργασιών αποτέφρωσης. Επίσης, είναι ανάγκη να ελαχιστοποιηθεί η διάθεση αποβλήτων, που θα προκύψει από τις παραπάνω δράσεις, καθώς και να δημιουργηθεί κατάλληλο και ολοκληρωμένο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης.

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι στο μέλλον, στο σύνολο της κοινότητας, πρέπει να διεξάγονται μόνο ασφαλείς και ελεγχόμενες δραστηριότητες υγειονομικής ταφής και να παρέχεται ταυτόχρονα στα κράτη μέλη η ευχέρεια να εφαρμόζουν την καλύτερη μέθοδο διαχείρισης αποβλήτων, που αρμόζει στις ιδιαίτερες συνθήκες τους. Επιπλέον, τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν, στο μεγαλύτερο εφικτό βαθμό, την κατάλληλη αποκατάσταση των παλαιών χώρων υγειονομικής ταφής και των μολυσμένων χώρων.

Στο παρόν ψήφισμα τονίζεται η σημασία του κατάλληλου προγραμματισμού της διαχείρισης των αποβλήτων σε όλα τα αρμόδια όργανα, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών και ανάλογα με την περίπτωση, της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών. Τα τελευταία πρέπει να χρησιμοποιούν κατά τον πλέον συνεκτικό τρόπο, ευρύ φάσμα μέσων, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών, ανάλογα με την περίπτωση, με σκοπό την επίτευξη των στόχων της πολιτικής τους για τα απόβλητα. Τα

κράτη μέλη και η Επιτροπή, πρέπει να εξασφαλίσουν τη μεταφορά και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων και να ενισχύσουν τη συνεργασία τους στον τομέα αυτό.

Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει τη δέσμευση που ανέλαβε να απαγορεύσει, επιπλέον της ήδη υπάρχουσας απαγόρευσης των μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων για τελική διάθεση, τις μεταφορές αυτών προς ανάκτηση σε αναπτυσσόμενες χώρες και αναγνωρίζει ότι πρέπει να παρασχεθεί κατάλληλη στήριξη στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ώστε να ενθαρρυνθούν υπεύθυνες πολιτικές διαχείρισης των αποβλήτων. Τέλος, καλεί την Επιτροπή να υποβάλει, το αργότερο στα τέλη του 2000, έκθεση σχετικά με την πρόοδο στους τομείς οι οποίοι καλύπτονται από το παρόν ψήφισμα.

II. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Το ψήφισμα του Συμβουλίου της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1994, αφορά τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων. Σύμφωνα με το παρόν ψήφισμα, χάριν της προστασίας των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους κινδύνους που προκύπτουν από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες, καθώς και χάριν της προστασίας του περιβάλλοντος, υπάρχει ανάγκη συνολικών πολιτικών στον τομέα της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων, που θα καλύπτουν και όλες τις φάσεις του κύκλου πυρηνικού καυσίμου. Μια τέτοια πολιτική, θα συμπληρώνει αρμονικά τη γενική πολιτική της κοινότητας στον τομέα των αποβλήτων.

Το Συμβούλιο της Ε.Ε:

- Πιστεύει ότι κάθε κράτος μέλος ευθύνεται για τη σωστή διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων που παράγονται στην επικράτειά του και ότι υφίσταται δυνατότητα συνεργασίας επί αμοιβαίας βάσεως μεταξύ των κρατών μελών. Τα χρηματοοικονομικά και οικονομικά μέσα που

διαθέτουν τα τελευταία, θα μπορούσαν να διαδραματίσουν χρήσιμο ρόλο στην υλοποίηση αποτελεσματικών στρατηγικών διαχείρισης αποβλήτων.

- Εκτιμά ότι η ανακύκλωση και η επαναχρησιμοποίηση υλικών και εξοπλισμού με χαμηλό, μεταξύ άλλων, επίπεδο ραδιενεργής μόλυνσης είναι μια λύση που χρειάζεται περαιτέρω μελέτη, εφόσον η εναπομένουσα ραδιενέργεια είναι τόσο χαμηλή, ώστε να μην θέτει σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον, σύμφωνα με τις απαιτήσεις για την προστασία από τη ραδιενέργεια. Συνεπώς, καλεί την Επιτροπή να εξακολουθήσει τις εργασίες της, ώστε να βοηθήσει στον καθορισμό των προϋποθέσεων ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης που θα επιτρέπουν την αποδέσμευση αυτών των υλικών υπό τους ίδιους όρους σε ολόκληρη την Κοινότητα, στα πλαίσια των βασικών κανόνων για την προστασία της υγείας έναντι των κινδύνων από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες.
- Επαναλαμβάνει τη σημασία που έχει να συνεχιστούν οι προσπάθειες ελαχιστοποίησης του όγκου και της ραδιοτοξικότητας των ραδιενεργών αποβλήτων και ότι η μεταφορά ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών, καθώς προς και από την Κοινότητα πρέπει να συνεχίσει να υπόκειται στους προσήκοντες ελέγχους.
- Εκτιμά ότι κατά τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων πρέπει να εξακολουθήσει να λαμβάνεται υπόψη ο κίνδυνος μακροπρόθεσμης τοξικότητας.
- Υπογραμμίζει την ανάγκη αντικειμενικής πληροφόρησης του κοινού στο θέμα της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων και καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να συνεχίσουν και όπου χρειάζεται να εντείνουν τις σχετικές προσπάθειες.
- Υποστηρίζει ότι τα Κοινοτικά Ερευνητικά Προγράμματα πρέπει να τύχουν της δέουσας προτεραιότητας και ότι η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στην έρευνα και ανάπτυξη μπορούν να συμβάλλουν σε

βελτιωμένες λύσεις για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων. Επίσης ενθαρρύνει τη συνεχή συνεργασία με διεθνείς οργανισμούς, με σκοπό τη διεθνή καθοδήγηση και τη δημιουργία διεθνών προδιαγραφών ασφαλούς διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων, αλλά και την ενθάρρυνση της υιοθέτησης των καλύτερων υφιστάμενων περιβαλλοντικών τεχνικών και πρακτικών.

- Υπογραμμίζει ότι η δημιουργία κατάλληλων εγκαταστάσεων επεξεργασίας, συσκευασίας, αποθήκευσης και τελικής διάθεσης των ραδιενεργών αποβλήτων, συνεισφέρει στη δημιουργία μιας ασφαλούς υποδομής διαχείρισης των αποβλήτων γενικώς. Πρέπει να γίνεται βέλτιστη χρήση των εγκαταστάσεων σε εθνικό επίπεδο αλλά και όπου είναι δυνατόν και σκόπιμο, μεταξύ κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των πολιτικών διαστάσεων του προβλήματος και ότι θα πρέπει να μελετηθούν περαιτέρω οι διάφορες προσεγγίσεις, που θα μπορούσαν, μεταξύ άλλων, να συνεπάγονται ελαχιστοποίηση των μεταφορών ραδιενεργών αποβλήτων.
- Τέλος, καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει τις εργασίες της στα πλαίσια του παρόντος ψηφίσματος με τη βοήθεια της συμβουλευτικής επιτροπής, για το σχέδιο δράσης στον τομέα των ραδιενεργών αποβλήτων, και να τον υποβάλλει εντός τεσσάρων ετών έκθεση σχετικά με τη σημειωθείσα πρόοδο.

III. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Η απόφαση της Επιτροπής της 20^{ης} Δεκεμβρίου 1993, αφορά τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων, ο οποίος κοινώς αναφέρεται ως Ευρωπαϊκός Κατάλογος Αποβλήτων (ΕΚΑ). Αυτός ισχύει για όλα τα απόβλητα, ανεξάρτητα από το κατά πόσον προορίζονται για απόρριψη ή για διαδικασίες ανάκτησης. Ο ΕΚΑ είναι ένας εναρμονισμένος, μη εξαντλητικός κατάλογος αποβλήτων, δηλαδή κατάλογος ο οποίος πρόκειται κατά τακτά διαστήματα να αναθεωρείται και εφόσον είναι απαραίτητο, να ανασκευάζεται σύμφωνα με τη διαδικασία της Επιτροπής. Ο ΕΚΑ αποτελεί ονοματολογία αναφοράς, παρέχοντας κοινή για όλη την Κοινότητα ορολογία, με σκοπό την αποτελεσματικότερη διαχείριση των αποβλήτων.

Από τον ΕΚΑ θα παρατεθούν οι κύριες κατηγορίες αποβλήτων:

- Απόβλητα που προκύπτουν από εξερεύνηση, εξόρυξη, επεξεργασία εμπλουτισμού και περαιτέρω επεξεργασία ορυκτών και προϊόντων λατομείου.
- Απόβλητα από πρωτογενή παραγωγή σε γεωργικές καλλιέργειες, φυτοκαλλιέργειες, κυνήγι, ψάρεμα και υδατοκαλλιέργειες, παρασκευή τροφίμων.
- Απόβλητα από την κατεργασία ξύλου και την παραγωγή χαρτιών, χαρτονιών, πολτού, ταμπλάδων και επίπλων.
- Απόβλητα από τις βιομηχανίες δέρματος και υφαντουργίας.
- Απόβλητα από τη διύλιση πετρελαίου, τον καθαρισμό φυσικού αερίου και την πυρολιτική επεξεργασία άνθρακα.
- Απόβλητα από τις ανόργανες χημικές διεργασίες.
- Απόβλητα από τις οργανικές χημικές διεργασίες.
- Απόβλητα από την παραγωγή, διαμόρφωση, προμήθεια και χρήση επιστρώσεων (χρώματα, βερνίκια και σμάλτο υάλου), στεγανωτικών και μελανών εκτύπωσης.

- Απόβλητα από τη φωτογραφική βιομηχανία.
- Ανόργανα απόβλητα από θερμικές επεξεργασίες.
- Ανόργανα απόβλητα με μέταλλα από την επεξεργασία μετάλλων και την επικάλυψη των μετάλλων - υδρομεταλλουργία μη σιδηρούχων.
- Απόβλητα από τη μόρφωση και κατεργασία επιφανειών μετάλλων και πλαστικών.
- Απόβλητα ελαίων
- Απόβλητα από οργανικές ουσίες χρησιμοποιούμενες σαν διαλύτες.
- Συσκευασία - απορροφητικά υλικά, υφάσματα σκουπίσματος, υλικά φίλτρων και προστατευτικός ρουχισμός.
- Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως στον κατάλογο.
- Απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις (περιλαμβάνεται η κατασκευή δρόμων).
- Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη ανθρώπων ή ζώων ή/και από σχετικές έρευνες (εξαιρούνται απόβλητα κουζίνας και εστιατορίων που δεν προκύπτουν άμεσα από το σύστημα υγείας).
- Απόβλητα από τις μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων, εγκαταστάσεις επεξεργασίας υγρών αποβλήτων και τη βιομηχανία νερού.
- Δημοτικά απόβλητα από κατοικίες και παρόμοια από βιοτεχνίες, εμπόριο, γεωργία, βιομηχανίες και ιδρύματα περιλαμβανομένων μερών χωριστών συλλεγόντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Η ΗΧΗΤΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ

4.1. ΓΕΝΙΚΑ

Ήχος είναι το αίτιο που διεγείρει το αισθητήριο της ακοής. Παράγεται από την παλμική κίνηση (ταλάντωση) των διαφόρων σωμάτων, στερεών, υγρών ή αερίων και μεταδίδεται σαν κυματική ακτινοβολία.

Για να υπάρχει ηχητική ρύπανση, πρέπει οι ήχοι να μην είναι ευχάριστοι, να είναι δηλαδή θόρυβοι.

Θόρυβος είναι κάθε ανεπιθύμητος ήχος, που μπορεί να έχει δυσμενή επίδραση στην υγεία και την ποιότητα ζωής των ατόμων ή του πληθυσμού.

Μονάδα μέτρησης της έντασης των θορύβων, είναι τα decibels. Όταν ο ήχος μπορεί να γίνει ακουστός από τον άνθρωπο, έχει ισχύ μηδέν decibel. Πέρα από το σημείο αυτό, ο ήχος μετριέται λογαριθμικά. Έτσι, όταν ένας ήχος έχει ισχύ 10 decibels, είναι 10 φορές εντονότερος από αυτόν που έχει μηδέν decibel, ενώ ένας ήχος 20 decibels είναι 100 φορές εντονότερος από έναν ήχο μηδέν decibel.

Μ' ένα θόρυβο 50-55 decibels, επικρατεί σχετική ησυχία. Μ' ένα θόρυβο 60-70 decibels δημιουργούνται δυσχέρειες στην τηλεφωνική επικοινωνία, ενώ θόρυβος 90 decibels που έχει διάρκεια πάνω από 8 ώρες, είναι πιθανό να προκαλέσει ακουστική βλάβη.

4.2. ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΗΧΗΤΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ

Στις σύγχρονες μεγάλες πόλεις, οι πηγές θορύβου είναι πολλές. Οι σημαντικότερες από αυτές, είναι οι ακόλουθες:

- α. Η μηχανοποιημένη βιομηχανία, που προκαλεί σοβαρά προβλήματα θορύβου, τόσο για τους κατοίκους των γύρω περιοχών, όσο και για τους απασχολούμενους σε εργοστάσια. Οι θόρυβοι οφείλονται στη λειτουργία διαφόρων μηχανημάτων με παλινδρομικές κινήσεις, ανακουφιστικές δικλείδες, μεγάλες ταχύτητες ροής αερίων κ.τ.λ. Βέβαια, παρατηρείται μια τάση απομάκρυνσης των εξαιρετικά οχληρών βιομηχανιών από τις πυκνοκατοικημένες περιοχές, με αποτέλεσμα τη μείωση της ηχητικής ρύπανσης από την πηγή αυτή. Επίσης, η τεχνολογία συμβάλλει στη δημιουργία μηχανημάτων που εκπέμπουν λιγότερο θόρυβο. Εξάλλου, δημιουργούνται συνεχώς νέες δραστηριότητες που προκαλούν λιγότερο θόρυβο (π.χ. παραγωγή ηλεκτρονικών υπολογιστών).
- β. Η κυκλοφορία των οχημάτων, που προκαλεί θόρυβο εξαιτίας της μηχανής αυτών, αλλά και της τριβής μεταξύ οχήματος και εδάφους - αέρα. Αυτή η πηγή είναι η συνηθέστερη στις πόλεις, λόγω του πλήθους των οχημάτων και της συχνής χρήσης τους. Είναι μια πηγή θορύβου που δεν μπορεί να περιοριστεί, αφού τα οχήματα διευκολύνουν τη μετακίνηση των αστών.
- γ. Τα αεροπλάνα, που δημιουργούν προβλήματα θορύβου στους κατοίκους των γύρω του αεροδρομίου περιοχών. Κατά την προσγείωση και την απογείωση των αεροπλάνων προξενούνται έντονοι θόρυβοι, οι οποίοι είναι σχεδόν συνεχείς στα μεγάλα αεροδρόμια, όπου αεροπλάνα προσγειώνονται ή απογειώνονται κάθε λίγα λεπτά.

δ. Η οικοδομική δραστηριότητα προκαλεί σημαντικούς θορύβους, οι οποίοι όμως δεν είναι συνεχείς, εφόσον υπάρχει συγκεκριμένο ωράριο για την εκτέλεση τέτοιων δραστηριοτήτων. Επίσης, δεν έχουν πολύ μεγάλη χρονική διάρκεια οι δραστηριότητες αυτές, αφού σταματούν μόλις ολοκληρωθεί μια κατασκευή. Οι θόρυβοι πάντως που προξενούνται οφείλονται στην τεχνολογία που χρησιμοποιείται στις κατασκευές (μπετονιέρες, γερανοί, εκσκαφείς, πολλά σίδερα κ.ά.), καθώς και στα μεγάλα κτίρια που κατασκευάζονται σήμερα.

Υπάρχουν πάρα πολλοί άλλοι θόρυβοι, τους οποίους οι αστοί έχουν συνηθίσει και τους θεωρούν μέρος της ζωής τους. Κάποιοι από αυτούς είναι οι φωνές των ανοιχτών αγορών ή των παζαριών, ραδιοκασετόφωνα και τηλεοράσεις που παίζουν σε μεγάλη ένταση, τα κορναρίσματα των οχημάτων.

4.3. ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΧΗΤΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΥΓΕΙΑ

Τα αποτελέσματα της επίδρασης του θορύβου στον άνθρωπο μπορεί να είναι:

α. Ψυχολογικά ή συγκινησιακά αποτελέσματα

Ο θόρυβος προκαλεί κακή διάθεση, δυσανασχέτηση και εκνευρισμό στα άτομα, ελαττώνει την ανεκτικότητα στις αντίθετες γνώμες και την απόδοση στην εργασία, καθυστερεί την αντίληψη των γεγονότων, όπως σημάτων της τροχιάς, αυξάνοντας έτσι τον κίνδυνο για ατύχημα.

Επίσης, ο θόρυβος επηρεάζει τον ύπνο, είτε με αφύπνιση, είτε με δυσκολία ν' αποκοιμηθεί το άτομο, είτε με διαταραχές κάνοντας τον ύπνο λιγότερο ξεκούραστο, μετατρέποντάς τον από βαθύ σ' ελαφρότερο στάδιο. Τα

προβλήματα αυτά, έχουν ως συνέπεια τη χρήση ηρεμιστικών και υπνωτικών φαρμάκων από αρκετά άτομα.

β. Φυσιολογικά αποτελέσματα

Το κύριο φυσιολογικό αποτέλεσμα του θορύβου είναι η ελάττωση της ακουστικής οξύτητας, η οποία με συνεχή έκθεση σε υψηλό θόρυβο, μπορεί να εξελιχθεί σε βαρηκοΐα και κώφωση. Ο κίνδυνος αυτός είναι μεγαλύτερος για τα άτομα που ασχολούνται σε βιομηχανικές δραστηριότητες. Επίσης, ο θόρυβος μπορεί να δημιουργήσει αύξηση της αρτηριακής πίεσεως και του ρυθμού λειτουργίας της καρδιάς, επιτάχυνση της αναπνοής, σύσπαση των μυών, πεπτικές διαταραχές που μπορεί να οδηγήσουν σε έλκος, έκκριση ορμονών, επίδραση στην ισορροπία, δημιουργία κοπώσεως. Επίσης, ο θόρυβος διεγείρει άμεσα το έμβρυο και επιδρά στην κανονική του ανάπτυξη, είτε λόγω συσπάσεως της μητρικής αρτηρίας που παρέχει οξυγόνο και θρεπτικά υλικά στο έμβρυο, είτε λόγω ανεπάρκειας εκκρίσεως ορμονών, με αποτέλεσμα λιποβαρή νεογέννητα παιδιά (κάτω από 2 ½ Kg).¹

Οι επιδράσεις του θορύβου στην ανθρώπινη υγεία παρουσιάζονται συνοπτικά στον παρακάτω πίνακα:

¹ Γρηγ. Π. Μαρκαντωνάτος, "Στοιχεία υγιεινής περιβάλλοντος και υγειονομικής μηχανικής", Ε' ανατύπωση, Αθήνα, 1994, σελ. 278-293 - Γεωργίου Χρ. Κώττη, "Οικολογία και οικονομία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1994, σελ. 116-122.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΘΟΥΒΟΥ

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ - ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΑΚΑ	ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ
<p>Δυσανασχέτηση</p> <p>Κακή διάθεση</p> <p>Εκνευρισμός</p> <p>Ελάττωση απόδοσης στην εργασία</p> <p>Ελάττωση ανεκτικότητας σε αντίθετες γνώμες</p> <p>Καθυστέρηση στην αντίληψη των γεγονότων</p> <p>Δυσμενείς επιδράσεις στον ύπνο (δυσκολία ν' αποκοιμηθεί το άτομο, διαταραχές στον ύπνο, αφύπνιση)</p>	<p>Επιτάχυνση αναπνοής</p> <p>Σύσπαση των μυών</p> <p>Πεπτικές διαταραχές</p> <p>Ελάττωση ακουστικής οξύτητας, βαρηκοΐα, κώφωση</p> <p>Επίδραση στην κανονική ανάπτυξη του εμβρύου</p> <p>Αύξηση αρτηριακής πίεσεως και ρυθμού λειτουργίας της καρδιάς</p> <p>Έκκριση ορμονών</p> <p>Δημιουργία κοπώσεως</p> <p>Επίδραση στην ισορροπία</p>

4.4. ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΗΧΗΤΙΚΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Στην παράγραφο αυτή περιλαμβάνονται τα μέτρα που λήφθηκαν από την ΕΕ, όσον αφορά τον περιορισμό της χρησιμοποίησης αεριωθούμενων υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων, το θόρυβο χωματουργικών μηχανημάτων και το αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και τη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα.

I. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΩΝ ΥΠΟΗΧΗΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Η οδηγία 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2^{ης} Μαρτίου 1992, καθώς και οι μετέπειτα τροποποιήσεις της, με την οδηγία 98/20/ΕΚ του Συμβουλίου της 30^{ης} Μαρτίου 1998 και την οδηγία 1999/28/ΕΚ της επιτροπής της 21^{ης} Απριλίου 1999, αφορούν τον περιορισμό της χρησιμοποίησης αεριωθούμενων υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων.

Σκοπός της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ είναι ο περιορισμός της χρησιμοποίησης αεριωθούμενων υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων, των οποίων η μέγιστη μάζα κατά την απογείωση είναι 34.000 Kg και άνω και η χωρητικότητά τους πάνω από 19 θέσεις επιβατών.

Σύμφωνα με την οδηγία 98/20/ΕΚ νοούνται ως:

Αερομεταφορέας: Κάθε επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών με έγκυρη άδεια εκμετάλλευσης.

Άδεια εκμετάλλευσης: Κάθε έγκριση που χορηγείται σε επιχείρηση και η οποία της επιτρέπει να πραγματοποιεί την αεροπορική μεταφορά επιβατών, ταχυδρομείου ή/και φορείου έναντι αμοιβής ή/και μίσθωσης.

Συνολικός στόλος πολιτικών υποηχητικών αεριωθούμενων: το σύνολο του στόλου των πολιτικών υποηχητικών αεριωθούμενων αεροπλάνων που

διαθέτει ο αερομεταφορέας, είτε μέσω ιδιοκτησίας, είτε μέσω οιασδήποτε μορφής συμφωνίας μίσθωσης, διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους.

Σύμφωνα με την οδηγία 92/14/ΕΟΚ τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι από την 1^η Απριλίου 1995, τα αεριοθούμενα υποηχητικά πολιτικά αεροπλάνα με κινητήρες λόγου παράκαμψης κάτω του 2, δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται σε αεροδρόμια ευρισκόμενα στο έδαφός τους, εκτός εάν διαθέτουν πιστοποιητικό θορύβου, σύμφωνα με το οποίο πληρούνται προδιαγραφές της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία. Τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν ότι τα παραπάνω θα ισχύουν για όλα τα αεριοθούμενα υποηχητικά πολιτικά αεροπλάνα, από την 1^η Απριλίου 2002.

Τα αεροπλάνα που απαριθμούνται στο παράρτημα εξαιρούνται από τον προηγούμενο περιορισμό χρήσης, εφόσον:

α) διαθέτουν πιστοποιητικό θορύβου σύμφωνα με τις απαιτούμενες προδιαγραφές και εκτελούν πτήσεις προς αεροδρόμια της Κοινότητας, κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς δώδεκα μηνών, περιλαμβανομένης μεταξύ των ετών 1986 και 1990, η οποία επιλέγεται από κοινού με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και σύμφωνα με την 98/20/ΕΚ.

β) αυτά τα αεροπλάνα ήταν νηολογημένα στην αναπτυσσόμενη χώρα που αναφέρεται, για το εν λόγω αεροπλάνο, στο παράρτημα, για το έτος αναφοράς και εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται άμεσα ή μέσω οποιουδήποτε τύπου συμφωνίας μίσθωσης από φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στη χώρα αυτή.

Η οδηγία 92/14/ΕΟΚ δίνει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να χορηγούν παρεκκλίσεις για τα αεροπλάνα που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτούμενες προδιαγραφές, αλλά μπορούν με μετατροπή τους να ανταποκριθούν σ' αυτές εφόσον:

α) υπάρχει και είναι διαθέσιμος ο κατάλληλος εξοπλισμός μετατροπής για το εν λόγω τύπου αεροπλάνο,

β) τα αεροπλάνα στα οποία τοποθετείται ο εξοπλισμός αυτός,

ανταποκρίνονται στις απαιτούμενες προδιαγραφές που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές και διαδικασίες τις οποίες έχουν αποδεχθεί τα κράτη μέλη, έως ότου καθιερωθούν κοινές προδιαγραφές και διαδικασίες σε κοινοτικό επίπεδο,

γ) η αεροπορική εταιρία έχει παραγγείλει τον εξοπλισμό πριν από την 1^η Απριλίου 1994,

δ) η εταιρία έχει αποδεχθεί για τη μετατροπή αυτή, την πλησιέστερη δυνατή ημερομηνία παράδοσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρεκκλίσεις και για αεροπλάνα ιστορικού ενδιαφέροντος.

Παρεκκλίσεις, όσον αφορά τον περιορισμό χρήσης, μπορούν να χορηγήσουν τα κράτη μέλη και για αεροπλάνα που πρόκειται να αντικατασταθούν από άλλα που πληρούν τις απαιτούμενες προδιαγραφές και έχουν παραγγελθεί πριν από την 1^η Απριλίου 1994, εφόσον ο αερομεταφορέας έχει αποδεχθεί την πλησιέστερη δυνατή ημερομηνία παράδοσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τη διαγραφή από τα εθνικά τους νηολόγια αεροπλάνων που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προδιαγραφές, σε ετήσιο ποσοστό κατ' ανώτατο όριο ισοδύναμο προς το 10% του συνολικού στόλου πολιτικών υποχηητικών αεριωθούμενων ενός κοινοτικού αερομεταφορέα.

Σε μεμονωμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν προσωρινή χρησιμοποίηση των αεροδρομίων που βρίσκονται στο έδαφός τους σε:

- α) αεροπλάνα των οποίων η χρησιμοποίηση είναι ασυνήθης,
- β) αεροπλάνα που πραγματοποιούν για σκοπούς μετατροπής, επιδιόρθωσης ή συντήρησης, μη εμπορικές πτήσεις.

Σύμφωνα με την οδηγία 98/20/ΕΚ, τα κράτη μέλη καθορίζουν σύστημα κυρώσεων για τις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν την εφαρμογή αυτών. Οι

προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Οι τροποποιήσεις της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ, περιλαμβάνουν σχεδόν αποκλειστικά τροποποιήσεις του παραρτήματός της, ώστε να προστεθούν ορισμένα αεροπλάνα που πληρούν τους όρους για χορήγηση εξαίρεσης και τα οποία δεν περιλήφθησαν σε αυτό κατά την έκδοση της οδηγίας, καθώς και για να διαγραφούν ορισμένα αεροπλάνα τα οποία έχουν αποσυρθεί, καταστραφεί ή δεν πληρούν πλέον τους όρους εξαίρεσης.

II. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΟΡΥΒΟΥ ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

Η οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22^{ης} Δεκεμβρίου 1986, αφορά τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών - εκσκαφών. Στην παρούσα οδηγία εκτιμάται, ότι λόγω των επιπτώσεων του θορύβου των παραπάνω χωματουργικών μηχανημάτων, στο περιβάλλον και ιδιαίτερα στην ισορροπία και υγεία του ανθρώπου, πρέπει να μειωθεί σταδιακά και σημαντικά η αποδεκτή ηχοστάθμη τους.

Στην παρούσα οδηγία νοούνται ως:

Υδραυλικό πτύο και πτύο με καλώδια: μηχανήμα με βέλος, βραχίονα και κάδο για την εκσκαφή, ανύψωση ή μετακίνηση και εκφόρτωση υλικών.

Προωθητής γαιών: μηχανήμα με λεπίδα για τη μετατόπιση ή την κατανομή υλικών.

Φορτωτής: μηχανήμα με κάδο για φόρτωση, ανύψωση, μεταφορά και εκφόρτωση υλικών.

Φορτωτής - εκσκαφέας: μηχανήμα με κάδο για τη φόρτωση, ανύψωση, μεταφορά και εκφόρτωση υλικών και με πτύο για την εκσκαφή, ανύψωση και

εκφόρτωση υλικών.

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όσον αφορά τη στάθμη ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον και ακουστικής πίεσης των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στη θέση του οδηγού, για τα χωματουργικά μηχανήματα, που χρησιμεύουν για την εκτέλεση εργασιών σε εργοτάξια έργων πολιτικού μηχανικού και σε εργοτάξια οικοδομών.

Σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, για κάθε τύπο χωματουργικού μηχανήματος οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί χορηγούν πιστοποίηση εξέτασης τύπου ΕΟΚ, για μία περίοδο έξι ετών από της θέσεως σε ισχύ της οδηγίας, όταν η στάθμη της ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον, δεν υπερβαίνει την επιτρεπόμενη στάθμη που καθορίζεται με την οδηγία. Επίσης προβλέπει, μετά το 1994, να καθοριστούν αναθεωρημένες επιτρεπτές ηχοστάθμες, έτσι ώστε οι επιπτώσεις τους στο περιβάλλον να μειωθούν περίπου κατά 3 db, ανάλογα με την κατηγορία ισχύος και τον τύπο του μηχανήματος.

Με την οδηγία 89/514/ΕΟΚ αντικαταστάθηκε το Παράρτημα II της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ, ενώ με την οδηγία 95/27/ΕΚ προστίθεται Παράρτημα, καθορίζονται οι νέες επιτρεπτές ηχοστάθμες για κάθε τύπο μηχανήματος και ορίζεται ως ανώτερο όριο ισχύος για τα χωματουργικά μηχανήματα που καλύπτει η οδηγία, τα 500 KW.

III. ΑΠΟΔΕΚΤΟ ΗΧΗΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΗ ΕΞΑΤΜΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΜΕ ΚΙΝΗΤΗΡΑ

Η οδηγία 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6^{ης} Φεβρουαρίου 1970, αφορά το αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και τη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα. Στην παρούσα οδηγία νοείται ως όχημα, κάθε όχημα

με κινητήρα που προορίζεται να κυκλοφορεί επί οδού, με ή χωρίς αμάξωμα, που έχει τουλάχιστον τέσσερις τροχούς και εκ κατασκευής μέγιστη ταχύτητα μεγαλύτερη των 25 Km/h, εξαιρουμένων των οχημάτων που μετακινούνται επί σιδηροτροχιών, των γεωργικών μηχανών και ελκυστήρων και των μηχανημάτων δημοσίων έργων. Η οδηγία καθορίζει τα αποδεκτά ηχητικά επίπεδα των παραπάνω οχημάτων και τις προδιαγραφές της διάταξης εξάτμισής τους.

Ακολούθησαν αρκετές τροποποιήσεις της παρούσας οδηγίας για την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο. Η τελευταία τροποποίηση αυτής είναι η οδηγία 1999/101/EK της Επιτροπής, της 15^{ης} Δεκεμβρίου 1999. Εκτός από την τροποποίηση παραρτημάτων της 70/157/ΕΟΚ καθορίζεται ότι από 1^{ης} Οκτωβρίου 2000 τα κράτη μέλη:

- δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να χορηγούν έγκριση τύπου ΕΚ και
- να αρνούνται τη χορήγηση εθνικού τύπου έγκρισης, για οιοδήποτε τύπο μηχανήματος και για οιοδήποτε τύπο συστήματος εξάτμισης, εφόσον ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

Όσον αφορά τα ανταλλακτικά, τα κράτη μέλη θα εξακολουθήσουν να χορηγούν εγκρίσεις τύπου ΕΚ και να επιτρέπουν την πώληση και τη θέση σε λειτουργία συστημάτων εξάτμισης, σύμφωνα με τις προηγούμενες μορφές της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ, υπό την προϋπόθεση ότι ανάλογα συστήματα εξάτμισης:

- προορίζονται για οχήματα που ήδη χρησιμοποιούνται και
- ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που καθόριζε η οδηγία κατά την πρώτη καταχώρηση του οχήματος.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ρύπανση του περιβάλλοντος τα τελευταία χρόνια έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις, απειλώντας σημαντικά την υγεία των ατόμων. Οι πηγές της ρύπανσής του είναι πολλές και συνδεδεμένες με το σύγχρονο τρόπο ζωής (αυτοκίνητα, βιομηχανίες, απορρίμματα από την καταναλωτική δραστηριότητα των ατόμων κ.τ.λ.).

Η διοχέτευση στην ατμόσφαιρα διαφόρων ρύπων, από φυσικές και τεχνητές πηγές, προκαλεί βλάβες στην υγεία των ατόμων. Κάποιες από τις κύριες πηγές ατμοσφαιρικής ρύπανσης είναι οι μηχανές εσωτερικής καύσης, οι εξατμίσεις των αεροπλάνων και οι καπνοδόχοι των εργοστασίων.

Όσον αφορά τα φαινόμενα του θερμοκηπίου και της τρύπας του όζοντος, το πρώτο οδηγεί σε αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών και το δεύτερο σε μη φιλτράρισμα των υπεριωδών ακτίνων, δημιουργώντας σημαντικά προβλήματα στην υγεία των ανθρώπων και στα οικοσυστήματα.

Η παρουσία ρυπαντικών ουσιών (οργανικές ουσίες, παρασιτοκτόνα και μέταλλα) στο νερό, επηρεάζει δυσμενώς την ανθρώπινη υγεία.

Κύριες πηγές της ρύπανσης των υδάτων, είναι τα αστικά λύματα και απορρίμματα, η αγροκαλλιεργητική και η βιομηχανική δραστηριότητα, ενώ κύριο αίτιο ρύπανσης των θαλασσών είναι τα πετρελαιοειδή.

Η ανθρώπινη υγεία βλάπτεται και από την ύπαρξη τοξικών ουσιών στο έδαφος καθώς και από μύγες, κουνούπια και ποντίκια, που ως φορείς παθογόνων μικροοργανισμών (όταν βρίσκονται σε χώρους αποθήκευσης και διάθεσης απορριμμάτων), μεταδίδουν στον άνθρωπο διάφορες ασθένειες. Οι πηγές ρύπανσης του εδάφους είναι η γεωργική δραστηριότητα και τα απόβλητα.

Η ηχητική ρύπανση μπορεί να έχει ψυχολογικά ή συγκινησιακά αποτελέσματα στον άνθρωπο και φυσιολογικά αποτελέσματα. Κύριες πηγές αυτής, είναι η μηχανοποιημένη βιομηχανία, η κυκλοφορία των οχημάτων, τα αεροπλάνα και η οικοδομική δραστηριότητα.

Όσον αφορά τα μέτρα αντιμετώπισης του περιβαλλοντικού προβλήματος από την Ε.Κ., δίνεται έμφαση στα εξής σημεία:

- Μέτρα πρόληψης για την κάθε μορφή ρύπανσης (ατμοσφαιρικής, υδάτων, εδάφους και ηχητικής).
- Ατμοσφαιρική ρύπανση: καθορισμός και τήρηση ορίων, εκπομπών αερίων, από κάθε πηγή ρύπανσης.
- Ρύπανση υδάτων: καθορισμός και τήρηση ορίων για κάθε ρυπογόνο ουσία.
- Ηχητική ρύπανση: καθορισμός και τήρηση αποδεκτής ηχοστάθμης.
- Ρύπανση εδάφους: ελαχιστοποίηση παραγωγής αποβλήτων και μείωση της επικινδυνότητας αυτών.
- Μέτρα άμεσης αντιμετώπισης της ρύπανσης, σε περίπτωση υπέρβασης των παραπάνω ορίων.
- Έλεγχος σχετικά με τ' αποτελέσματα των λαμβανόμενων μέτρων.
- Μέτρα που προβλέπουν κυρώσεις για άτομα ή δραστηριότητες που ρυπαίνουν το περιβάλλον.

Τα αρμόδια όργανα της Ε.Κ. παρακολουθούν τις εξελίξεις στον τομέα του περιβάλλοντος και λαμβάνουν τ' αναγκαία κάθε φορά μέτρα. Το ζητούμενο είναι κατά πόσο μειώνεται το περιβαλλοντικό πρόβλημα με τη θέσπιση νομοθεσίας, αφού δεν μπορεί να διαπιστωθεί κατά πόσο αυτή εφαρμόζεται στην πράξη από τα κράτη μέλη.

Η αναγκαστικού χαρακτήρα εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών με την Ευρωπαϊκή, καθώς και η ύπαρξη συγκεκριμένων

χρονικών περιθωρίων για την πραγμάτωση του παραπάνω σκοπού, μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική αντιμετώπιση του περιβαλλοντικού προβλήματος. Για την επίτευξη αυτού του στόχου όμως, είναι απαραίτητη η επιβολή αυστηρών κυρώσεων στα κράτη μέλη, τόσο στην περίπτωση της μη εναρμόνισης της νομοθεσίας τους, όσο και στην περίπτωση της λανθασμένης εφαρμογής της, η οποία μπορεί να διαπιστωθεί με διαρκείς ελέγχους από αρμόδια όργανα της Ε.Κ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Βαλκανάς Γεώργιος, "Οικολογία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1985.
- Camp C. William, Daugherty B. Thomas, "Managing our Natural Resources", 3th edition, 1997, by Delmar publishers Inc, μετάφραση Μαρία Ταλαντοπούλου, "Διαχείριση φυσικών πόρων", 3^η έκδοση, 1998, εκδόσεις Ίων.
- Κόλλιας Σ. Παναγιώτης, "Απορρίμματα", Αθήνα, 1993.
- Κουσουρήs Σ. Θεόδωρος, Αθανασάκης Μ. Αρτέμης, "Περιβάλλον - οικολογία - εκπαίδευση", εκδόσεις Σαββάλα, Αθήνα.
- Κουτσελίνης Α., Αθανασέλης Σ., "Επιλεγμένα θέματα διαχείρισης περιβάλλοντος", Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας, 1995.
- Κώττης Χρ. Γεώργιος, "Οικολογία και οικονομία", εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1994.
- Μαρκαντωνάτος Π. Γρηγ., "Στοιχεία υγιεινής περιβάλλοντος και υγειονομικής μηχανικής", Ε' ανατύπωση, Αθήνα, 1994.
- Σκορδίλης Αδαμάντιος, "Τεχνολογίες διάθεσης απορριμμάτων - η υγειονομική ταφή", εκδόσεις Ίων, Αθήνα, 1993.
- Φυττανού Κ. Κ., Σαμανίδου Β. Φ., "Η ρύπανση των θαλασσών", University studio press, εκδόσεις επιστημονικών βιβλίων και περιοδικών, Θεσσαλονίκη, 1988.
- Νόμος υπ' αριθ. 1650/86 (ΦΕΚ 160Α/18-10-86) για την προστασία του περιβάλλοντος.

ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΠΗΓΕΣ

1. Οδηγία 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 1996 για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.
2. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3093/94 του Συμβουλίου της 21^{ης} Δεκεμβρίου 1994 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στοιβάδα του όζοντος.
3. 1999/296/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 26^{ης} Απριλίου 1999, για την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ για έναν μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα.
4. Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της 3^{ης} Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
5. Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12^{ης} Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης.
6. Ψήφισμα του Συμβουλίου της 19^{ης} Ιουνίου 1990 για την πρόληψη ατυχημάτων που προκαλούν ρύπανση της θάλασσας.
7. Ψήφισμα του Συμβουλίου της 24^{ης} Φεβρουαρίου 1997 για την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων.
8. Ψήφισμα του Συμβουλίου της 19^{ης} Δεκεμβρίου 1994 για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων.

9. 94/3/EK: Απόφαση της Επιτροπής της 20^{ης} Δεκεμβρίου 1993 για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των στερεών αποβλήτων.
10. Οδηγία 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2^{ας} Μαρτίου 1992 για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1, δεύτερο μέρος, κεφάλαιο 2, δεύτερη έκδοση (1988).
11. Οδηγία 98/20/ΕΚ του Συμβουλίου της 30^{ης} Μαρτίου 1998 σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1, μέρος II κεφάλαιο 2, δεύτερη έκδοση (1988).
12. Οδηγία 1999/28/ΕΚ της Επιτροπής, της 21^{ης} Απριλίου 1999, για την τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16, μέρος II κεφάλαιο 2, τόμος 1 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, δεύτερη έκδοση (1988).
13. Οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22^{ας} Δεκεμβρίου 1986 για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών - εκσκαφέων.
14. Οδηγία 89/514/ΕΟΚ της Επιτροπής της 2^{ας} Αυγούστου 1989 για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον περιορισμό του θορύβου των εκσκαφέων με υδραυλικό κινούμενο πτύο και των αντίστοιχων με πτύο κινούμενο με

συρματόσχοινα, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των εκσκαφέων - φορτωτών.

15. Οδηγία 95/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29^{ης} Ιουνίου 1995 που τροποποιεί την οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών - εκσκαφέων.
16. Οδηγία 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6^{ης} Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα.
17. Οδηγία 1999/101/ΕΚ της Επιτροπής, της 15^{ης} Δεκεμβρίου 1999, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ευρώπη

es da de el en fr it nl pt fi sv

ΕΛΛΑΔΑ

ΚΟΜΙΣΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΝΑΠΗΤΗΣΗ

ΒΟΗΘΕΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΤΗΤΑ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 396L0062

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[[15.10.20.30 - Έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης](#)]

396L0062

Οδηγία 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος
ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 296 της 21/11/1996 σ. 0055 - 0063

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 96/62/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης (3),

Εκτιμώντας:

ότι το πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον του 1992, τη γενική προσέγγιση του οποίου ενέκρινε το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου με το ψήφισμα 93/C 138/01, της 1ης Φεβρουαρίου 1993 (4), προβλέπει την τροποποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας σχετικά με τους ατμοσφαιρικούς ρύπους 7 ότι το πρόγραμμα αυτό συνιστά τον καθορισμό μακροπρόθεσμων στόχων όσον αφορά την ποιότητα του αέρα 7

ότι, προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, πρέπει αφενός να εξαιρεθούν, να προληφθούν ή να μειωθούν οι συγκεντρώσεις επιβλαβών ατμοσφαιρικών ρύπων και αφετέρου να καθοριστούν οριακές τιμές ή/και όρια συναγερμού για τα επίπεδα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης 7

ότι, για να ληφθούν υπόψη οι συγκεκριμένοι μηχανισμοί σχηματισμού του όζοντος, θα χρειαστεί ενδεχομένως συμπλήρωση των εν λόγω οριακών τιμών και ορίων ή αντικατάστασή τους από ποιοτικούς στόχους 7

ότι οι αριθμητικές οριακές τιμές, τα όρια συναγερμού και, όσον αφορά το όζον, οι ποιοτικοί στόχοι ή/και οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού πρέπει να βασίζονται στα πορίσματα των εργασιών των οικείων διεθνών επιστημονικών ομάδων 7

ότι η Επιτροπή θα εκτελέσει μελέτες αναλύοντας τα αποτελέσματα της

συνδυασμένης δράσης διαφόρων ρύπων ή πηγών ρύπανσης και τον αντίκτυπο του κλίματος στη δραστηριότητα των διαφόρων ρύπων που εξετάζονται στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας 7

ότι η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να εκτιμάται με κριτήριο τις οριακές τιμές ή/και τα όρια συναγερμού και, όσον αφορά το όζον, τους ποιοτικούς στόχους ή/και τις οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των πληθυσμών και των οικοσυστημάτων που εκτίθενται στην ατμοσφαιρική ρύπανση, καθώς και του περιβάλλοντος 7

ότι, προκειμένου να είναι συγκρίσιμες οι εκτιμήσεις της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος οι οποίες βασίζονται σε μετρήσεις διενεργούμενες στα κράτη μέλη, πρέπει να καθοριστούν, ταυτόχρονα με τις τιμές για τα όρια συναγερμού, τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους, η θέση και ο αριθμός των σημείων δειγματοληψίας, καθώς και οι μέθοδοι μετρήσεως 7

ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατή η χρήση άλλων τεχνικών για την εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, εκτός από την απευθείας μέτρηση, είναι αναγκαίο να καθοριστούν κριτήρια εφαρμογής και απαιτήσεις ακριβείας όσον αφορά αυτές τις τεχνικές 7

ότι τα γενικά μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία πρέπει να συμπληρωθούν με ειδικά μέτρα για κάθε καλυπτόμενη ουσία 7

ότι τα εν λόγω ειδικά μέτρα πρέπει να θεσπιστούν το συντομότερο δυνατό, ώστε να εκπληρωθούν οι γενικοί στόχοι της παρούσας οδηγίας 7

ότι πρέπει να συλλεχθούν προκαταρκτικά αντιπροσωπευτικά δεδομένα σχετικά με το επίπεδο των ρύπων 7

ότι, προκειμένου να προστατευθούν το περιβάλλον ως σύνολο και η ανθρώπινη υγεία, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν μέτρα όταν σημειώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών, ώστε να επιτυγχάνεται η εμπρόθεσμη τήρηση των τιμών αυτών 7

ότι, κατά τη λήψη των μέτρων, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις των ρυθμίσεων για την εκμετάλλευση των βιομηχανικών εγκαταστάσεων σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της συνολικής πρόληψης και του ελέγχου της ρύπανσης, οσάκις ισχύει 7

ότι τα σχετικά μέτρα απαιτούν χρόνο για να εφαρμοστούν και να αρχίσουν να παράγουν αποτελέσματα και θα ήταν ίσως σκόπιμο να καθοριστούν προσωρινά περιθώρια υπέρβασης της οριακής τιμής 7

ότι ενδέχεται να υπάρχουν στα κράτη μέλη περιοχές όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν μεν την οριακή τιμή, αλλά παραμένουν εντός του επιτρεπόμενου περιθωρίου υπέρβασης και ότι η τήρηση της οριακής τιμής πρέπει να επιτυγχάνεται εντός της καθορισμένης προθεσμίας 7

ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προβαίνουν σε διαβουλεύσεις όταν το επίπεδο ενός ρύπου έχει υπερβεί ή είναι πιθανόν να υπερβεί την οριακή τιμή και το περιθώριο υπέρβασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, το όριο συναγερμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης που σημειώθηκε σε άλλο κράτος μέλος 7

ότι ο καθορισμός ορίων συναγερμού, στο επίπεδο των οποίων πρέπει να λαμβάνονται προληπτικά μέτρα, θα επιτρέψει να περιορισθούν οι επιπτώσεις της ρύπανσης στην υγεία του κοινού 7

ότι στις ζώνες και τους οικισμούς με επίπεδο ρύπων κατώτερο από τις οριακές τιμές τα κράτη μέλη πρέπει να προσπαθούν να διατηρήσουν την καλύτερη δυνατή ποιότητα αέρα που συμβιβάζεται με την αειφόρο ανάπτυξη 7

ότι, για να διευκολυνθεί ο χειρισμός και η σύγκριση των δεδομένων που παρέχονται στην Επιτροπή, τα δεδομένα αυτά πρέπει να τυποποιηθούν 7

ότι η εφαρμογή μιας ευρείας και σφαιρικής πολιτικής για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος πρέπει να βασίζεται σε στέρεες τεχνικές και επιστημονικές βάσεις και σε συνεχή ανταλλαγή απόψεων ανάμεσα στα κράτη μέλη 7

ότι πρέπει να αποφευχθεί αδικαιολόγητη αύξηση των πληροφοριών που

υποχρεούνται να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη 7 ότι οι πληροφορίες που συγκεντρώνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας είναι χρήσιμες για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και συνεπώς μπορούν να διαβιβάζονται στον οργανισμό αυτό από την Επιτροπή 7

ότι ενδέχεται να χρειαστεί προσαρμογή των κριτηρίων και τεχνικών εκτίμησης της ποιότητας του αέρα στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο και διευθετήσεις για την ανταλλαγή των πληροφοριών κατ' εφαρμογήν της παρούσας οδηγίας 7 ότι, προκειμένου να διευκολυνθούν οι σχετικές εργασίες, πρέπει να διαμορφωθεί μια διαδικασία στενής συνεργασίας κρατών μελών και Επιτροπής στα πλαίσια σχετικής επιτροπής 7

ότι, για να προωθηθεί η αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), η Επιτροπή, με τη συνδρομή του ΕΟΠ, θα δημοσιεύσει έκθεση για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα ανά τριετία 7

ότι θα πρέπει να εξετασθούν κατά προτεραιότητα οι ουσίες που καλύπτονται ήδη από την οδηγία 80/779/ΕΟΚ, της 15ης Ιουλίου 1980, περί των οριακών τιμών και των ενδεικτικών τιμών της ποιότητας της ατμόσφαιρας για διοξείδιο του θείου και τα αιωρούμενα σωματίδια (5), την οδηγία 82/884/ΕΟΚ, της 3ης Δεκεμβρίου 1982, για την ελάχιστη τιμή του μολύβδου που περιέχεται στην ατμόσφαιρα (6), την οδηγία 85/203/ΕΟΚ, της 7ης Μαρτίου 1985, σχετικά με τις προδιαγραφές ποιότητας του αέρα για το διοξείδιο του αζώτου (7) και την οδηγία 92/72/ΕΟΚ, της 21ης Σεπτεμβρίου 1992, σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση από το όζον (8),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχοι

Γενικός στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο καθορισμός των βασικών αρχών μιας κοινής στρατηγικής με σκοπό:

- τον προσδιορισμό και καθορισμό των στόχων για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα, ώστε να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και στο σύνολο του περιβάλλοντος,
- την, βάσει κοινών μεθόδων και κριτηρίων, εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος στα κράτη μέλη,
- τη συγκέντρωση κατάλληλων πληροφοριών για την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος και την ενημέρωση του κοινού, μεταξύ άλλων, μέσω ορίων συναγερμού,
- τη διατήρηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, όταν είναι καλή και τη βελτίωσή της στις άλλες περιπτώσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «αέρας του περιβάλλοντος», ο εξωτερικός αέρας της τροπόσφαιρας εξαιρουμένου του αέρα στους χώρους εργασίας 7
2. «ρύπος», κάθε ουσία η οποία διοχετεύεται αμέσως ή εμμέσως από τον άνθρωπο στον αέρα του περιβάλλοντος να ενδέχεται να έχει επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο περιβάλλον στο σύνολό του 7
3. «επίπεδο», η συγκέντρωση ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος ή η ταχύτης εναποθέσεώς του σε μια επιφάνεια σε δεδομένη χρονική στιγμή 7
4. «εκτίμηση», κάθε μέθοδος που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση, τον

υπολογισμό, την πρόβλεψη ή την εκτίμηση του επιπέδου ενός ρύπου στον αέρα του περιβάλλοντος 7

5. «οριακή τιμή», ένα επίπεδο καθοριζόμενο βάσει επιστημονικών γνώσεων, με σκοπό να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος, το οποίο πρέπει να επιτευχθεί εντός δεδομένης προθεσμίας χωρίς εν συνεχεία υπερβάσεις 7

6. «τιμή-στόχος», ένα επίπεδο καθοριζόμενο με σκοπό να αποφεύγονται μακροπρόθεσμα, ακόμα περισσότερο οι επιβλαβείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο εν γένει περιβάλλον, επιτευκτέον κατά το δυνατόν εντός δεδομένης χρονικής περιόδου 7

7. «όριο συναγερμού», ένα επίπεδο πέραν του οποίου υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία ακόμα και αν η έκθεση είναι βραχύχρονη 7 όταν η συγκέντρωση φθάσει αυτό το επίπεδο, τα κράτη μέλη λαμβάνουν αμέσως τα μέτρα που προβλέπει η παρούσα οδηγία 7

8. «περιθώριο ανοχής», το ποσοστό της οριακής τιμής κατά το οποίο επιτρέπεται να γίνεται υπέρβασή της σύμφωνα με τους όρους της παρούσας οδηγίας 7

9. «ζώνη», οριοθετημένο από τα κράτη μέλη μέρος της επικράτειάς τους 7

10. «οικισμός», μια περιοχή με συγκέντρωση πληθυσμού άνω των 250 000 κατοίκων ή, όταν η συγκέντρωση πληθυσμού είναι κατώτερη ή ίση προς 250 000 κατοίκους, με πυκνότητα πληθυσμού ανά τετραγωνικό χιλιόμετρο η οποία δικαιολογεί κατά τη γνώμη των κρατών μελών την εκτίμηση και διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος.

Άρθρο 3

Εφαρμογή και αρμοδιότητες

Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη ορίζουν, στα κατάλληλα επίπεδα, αρμόδιες αρχές και οργανισμούς στους οποίους ανατίθενται:

- η εφαρμογή της οδηγίας,
 - η εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος,
 - η έγκριση των μηχανισμών μέτρησης (μεθόδων, συσκευών, δικτύων, εργαστηρίων),
 - η διασφάλιση της ποιότητας των μετρήσεων που διενεργούνται με τους μηχανισμούς μέτρησης, μέσω της εξακρίβωσης ότι η ποιότητα αυτή τηρείται από τους εν λόγω μηχανισμούς μέτρησης, ιδίως με εσωτερικούς ελέγχους ποιότητας, σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με τις απαιτήσεις των ευρωπαϊκών ποιοτικών προτύπων,
 - η ανάλυση των μεθόδων εκτίμησης,
 - ο συντονισμός, στην επικράτειά τους, των κοινοτικών προγραμμάτων για τη διασφάλιση της ποιότητας, τα οποία οργανώνονται από την Επιτροπή.
- Τα κράτη μέλη όταν παρέχουν στην Επιτροπή τις πληροφορίες της πρώτης περίπτωσης, τις καθιστούν προσιτές και στο κοινό.

Άρθρο 4

Καθορισμός των οριακών τιμών και του ορίου συναγερμού όσον αφορά τον αέρα του περιβάλλοντος

1. Για τους ρύπους του παραρτήματος I, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό των οριακών τιμών και των δεόντων ορίων συναγερμού σύμφωνα με το εξής χρονοδιάγραμμα:

- έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 το αργότερο για τους ρύπους 1 έως 5,
- σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 92/72/ΕΟΚ για το όζον,

- το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997 για τους ρύπους 7 και 8,
- όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 για τους ρύπους 9 έως 13.

Προς καθορισμό των οριακών τιμών και των δεόντων ορίων συναγερμού, λαμβάνονται υπόψη και οι παράγοντες του παραρτήματος II.

Όσον αφορά το όζον, οι προτάσεις αυτές λαμβάνουν υπόψη τους ειδικούς μηχανισμούς σχηματισμού του ρύπου αυτού και μπορούν προς το σκοπό αυτό να προβλέπουν τιμές-στόχους ή/και οριακές τιμές.

Στην περίπτωση υπέρβασης τιμής-στόχου για το όζον, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για την επίτευξη της τιμής αυτής. Βάσει των εν λόγω στοιχείων, η Επιτροπή εκτιμά κατά πόσον απαιτούνται πρόσθετα μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο και υποβάλλει, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, σχετικές προτάσεις στο Συμβούλιο.

Για τους άλλους ρύπους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο προτάσεις σχετικά με τον καθορισμό των οριακών τιμών και, όπου χρειάζεται ορίων συναγερμού, εφόσον, βάσει της επιστημονικής προόδου και των κριτηρίων του παραρτήματος III, κρίνεται ότι πρέπει να αποφεύγονται, να προλαμβάνονται ή να μειώνονται στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι επιβλαβείς επιπτώσεις των ρύπων αυτών στην ανθρώπινη υγεία ή/και στο σύνολο του περιβάλλοντος.

2. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τα νεώτερα επιστημονικά δεδομένα στους σχετικούς περιβαλλοντικούς και επιδημιολογικούς τομείς καθώς και τις τελευταίες προόδους της μετρολογίας, θα έχει την ευθύνη να επανεξετάζει τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών και των ορίων συναγερμού ορίζονται κριτήρια και τεχνικές όσον αφορά:

α) τις μετρήσεις που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1:

- τη θέση των σημείων δειγματοληψίας,
- τον ελάχιστο αριθμό σημείων δειγματοληψίας,
- τις τεχνικές αναφοράς για μέτρηση και δειγματοληψία 7

β) τη χρήση άλλων τεχνικών αξιολόγησης της ποιότητας του αέρα, ιδίως της προσομοίωσης:

- την πυκνότητα των σημείων στο χώρο για την προσομοίωση και τις μεθόδους αντικειμενικής αξιολόγησης,
- τις τεχνικές αναφοράς για την προσομοίωση.

Τα κριτήρια και οι τεχνικές αυτές καθορίζονται για κάθε ρύπο και λαμβάνουν υπόψη το μέγεθος των οικισμών ή τα επίπεδα ρύπων στις εξεταζόμενες ζώνες.

4. Προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα πραγματικά επίπεδα ενός συγκεκριμένου ρύπου κατά τον καθορισμό των οριακών τιμών, καθώς και οι αναγκαίες προθεσμίες για την εφαρμογή των μέτρων βελτίωσης της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος, το Συμβούλιο μπορεί επίσης να καθορίσει ένα προσωρινό περιθώριο ανοχής για την οριακή τιμή.

Το περιθώριο αυτό μειώνεται σταδιακά σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται για κάθε ρύπο, ώστε η οριακή τιμή να επιτευχθεί το αργότερο κατά τη λήξη της προθεσμίας που καθορίζεται για κάθε ρύπο όταν γίνεται ο καθορισμός αυτής της οριακής τιμής.

5. Σύμφωνα προς τις διατάξεις της Συνθήκης το Συμβούλιο θεσπίζει τη νομοθεσία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 και τις διατάξεις που προβλέπονται στις παραγράφους 3 και 4.

6. Όταν ένα κράτος μέλος λαμβάνει μέτρα αυστηρότερα από εκείνα της παραγράφου 5, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

7. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται να καθορίσει οριακές τιμές ή όρια συναγερμού για ρύπους μη αναφερόμενους στο παράρτημα I και μη υποκείμενους σε κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την ποιότητα του αέρα του

περιβάλλοντος της Κοινότητας, οφείλει να ενημερώσει εγκαίρως την Επιτροπή, η οποία και υποχρεούται να αποφανθεί εντός ευλόγου διαστήματος για το κατά πόσον επιβάλλεται η λήψη μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος ΙΙΙ.

Άρθρο 5

Προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος
Τα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν αντιπροσωπευτικές μετρήσεις των επιπέδων ρύπων για όλες τις ζώνες και τους οικισμούς οργανώνουν εκστρατείες αντιπροσωπευτικών μετρήσεων, ερευνών ή εκτίμησης, ώστε να έχουν τα δεδομένα αυτά εγκαίρως προς εφαρμογή της νομοθεσίας που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1.

Άρθρο 6

Εκτίμηση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

1. Όταν καθορισθούν οι οριακές τιμές και τα όρια συναγερμού, η ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος θα εκτιμηθεί σε ολόκληρη την επικράτεια των κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 4 παράγραφος 3 και για τους ρύπους τους οποίους αφορά, οι μετρήσεις είναι υποχρεωτικές στις ακόλουθες ζώνες:

- στους οικισμούς, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 10,
- στις ζώνες όπου τα επίπεδα κυμαίνονται μεταξύ των οριακών τιμών και των επιπέδων που προβλέπονται στην παράγραφο 3, και
- στις λοιπές ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Οι προβλεπόμενες μετρήσεις μπορούν να συμπληρώνονται από τεχνικές προσομοίωσης ώστε να παρέχεται η δέουσα πληροφόρηση σχετικά με την ποιότητα του αέρα.

3. Για την αξιολόγηση της ποιότητας του αέρα μπορεί να χρησιμοποιείται ένας συνδυασμός μετρήσεων και τεχνικών προσομοίωσης όταν τα επίπεδα, για ένα αντιπροσωπευτικό χρονικό διάστημα, είναι κατώτερα από την οριακή τιμή, κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5.

4. Όταν τα επίπεδα είναι κατώτερα ενός επιπέδου το οποίο καθορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, η εκτίμηση των επιπέδων είναι δυνατόν να πραγματοποιείται απλώς μέσω τεχνικών προσομοίωσης ή αντικειμενικής εκτίμησης. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στους οικισμούς όταν πρόκειται για ρύπους για τους οποίους έχουν καθοριστεί όρια συναγερμού κατά το άρθρο 4 παράγραφος 5.

5. Όταν πρόκειται να μετρηθούν ρύποι, οι μετρήσεις πραγματοποιούνται σε σταθερά σημεία, είτε συνεχώς, είτε με τυχαία δειγματοληψία. Ο αριθμός των μετρήσεων πρέπει να είναι επαρκής ώστε να επιτρέψει τον καθορισμό επιπέδων.

Άρθρο 7

Βελτίωση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

Γενικές απαιτήσεις

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την τήρηση των οριακών τιμών.

2. Τα μέτρα που λαμβάνονται για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας πρέπει:

α) να εκφράζουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση προστασίας του αέρα, των υδάτων και του εδάφους 7

β) να μην αντιβαίνουν προς την κοινοτική νομοθεσία για την προστασία της

υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων στους χώρους εργασίας 7
γ) να μην έχουν δυσμενείς και σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον των άλλων κρατών μελών.
3. Τα κράτη μέλη εκπονούν σχέδια δράσης με τα βραχυπρόθεσμα μέτρα στην περίπτωση κινδύνου υπέρβασης των οριακών τιμών ή/και των ορίων συναργεμού, ώστε να μειωθεί ο κίνδυνος υπέρβασης και να περιορισθεί η διάρκειά του. Τα σχέδια αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν ενδεχομένως μέτρα ελέγχου και, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, μέτρα αναστολής των δραστηριοτήτων που συμβάλλουν στην υπέρβαση των οριακών τιμών, περιλαμβανομένης της κυκλοφορίας αυτοκινήτων.

Άρθρο 8

Μέτρα εφαρμοστέα στις ζώνες όπου τα επίπεδα υπερβαίνουν την οριακή τιμή

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων υπερβαίνουν την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής.

Όταν δεν έχει καθοριστεί περιθώριο ανοχής για δεδομένο ρύπο, οι ζώνες και οι οικισμοί όπου το επίπεδο του ρύπου αυτού υπερβαίνει την οριακή τιμή εξομοιώνονται προς τις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο και εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3 έως 5.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και οικισμών όπου τα επίπεδα ενός ή περισσότερων ρύπων κυμαίνονται μεταξύ της οριακής τιμής και της οριακής τιμής προσαυξημένης κατά το περιθώριο ανοχής.

3. Στις ζώνες και τους οικισμούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εκπόνηση ή την εφαρμογή σχεδίου ή προγράμματος, προς επίτευξη της οριακής τιμής εντός της οριζόμενης προθεσμίας.

Το σχέδιο ή πρόγραμμα, το οποίο θα πρέπει να είναι προσιτό στο κοινό, περιλαμβάνει τουλάχιστον τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα IV.

4. Στις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 όπου περισσότεροι του ενός ρύποι υπερβαίνουν τις οριακές τιμές, τα κράτη μέλη υποβάλλουν ολοκληρωμένο σχέδιο που καλύπτει όλους τους εν λόγω ρύπους.

5. Η Επιτροπή ελέγχει τακτικά την εφαρμογή των σχεδίων ή προγραμμάτων τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, εξετάζοντας την πρόοδο που έχει επιτευχθεί και τις προοπτικές όσον αφορά την ατμοσφαιρική ρύπανση.

6. Όταν το επίπεδο ενός ρύπου υπερβαίνει ή υπάρχει κίνδυνος να υπερβεί την οριακή τιμή προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής ή, κατά περίπτωση, το όριο συναργεμού, λόγω σημαντικής ρύπανσης η οποία προέρχεται από άλλο κράτος μέλος, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πραγματοποιούν διαβουλεύσεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κατάσταση. Η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις διαβουλεύσεις αυτές.

Άρθρο 9

Απαιτήσεις για τις ζώνες όπου τα επίπεδα δεν υπερβαίνουν την οριακή τιμή
Τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο των ζωνών και των οικισμών όπου τα επίπεδα των ρύπων δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές.

Στις ζώνες και στους οικισμούς αυτούς τα κράτη μέλη διατηρούν τα επίπεδα των ρύπων κάτω από τις οριακές τιμές και καταβάλλουν προσπάθειες για τη διαφύλαξη της καλύτερης δυνατής ποιότητας του αέρα που συμβιβάζεται με τη σταθερή ανάπτυξη.

Άρθρο 10

Μέτρα σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερμού

Σε περίπτωση υπέρβασης των ορίων συναγερμού, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη λήψη μέτρων ενημέρωσης του κοινού (παραδείγματος χάρη, μέσω του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης και του Τύπου). Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν επίσης, προσωρινά, στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τα σημειωθέντα επίπεδα κατά τη διάρκεια του επεισοδίου ή των επεισοδίων ρύπανσης, το αργότερο τρεις μήνες μετά την επέλευσή τους. Παράλληλα με τα όρια συναγερμού καταρτίζεται κατάλογος στοιχειωδών πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο κοινό.

Άρθρο 11

Διαβίβαση πληροφοριών και εκθέσεων

Μετά την εκ μέρους του Συμβουλίου έγκριση της πρώτης πρότασης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτη περίπτωση:

1. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις αρμόδιες αρχές, τα εργαστήρια και τους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 3 και,

α) στις ζώνες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1:

i) την εμφάνιση επιπέδων που υπερβαίνουν την οριακή τιμή, προαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής, καθώς και τις ημερομηνίες ή τις περιόδους κατά τις οποίες παρατηρήθηκαν τα επίπεδα αυτά και τις σημειωθείσες τιμές, κατά τους εννέα μήνες που έπονται του τέλους κάθε έτους.

Όταν δεν έχει καθορισθεί περιθώριο ανοχής για δεδομένο ρύπο, οι ζώνες και οι οικισμοί όπου το επίπεδο του ρύπου αυτού υπερβαίνει την οριακή τιμή εξομοιώνονται προς τις ζώνες και τους οικισμούς του πρώτου εδαφίου,

ii) τους λόγους στους οποίους οφείλεται καθένα από τα παρατηρηθέντα περιστατικά, κατά τους εννέα μήνες που έπονται του τέλους κάθε έτους,

iii) της διαβιβάζουν τα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 το αργότερο δύο έτη μετά το τέλος του έτους κατά το οποίο παρατηρήθηκαν τα επίπεδα,

iv) την ενημερώνουν κάθε τρία έτη για την πρόοδο που σημειώνει το σχέδιο ή το πρόγραμμα 7

β) της διαβιβάζουν, κάθε έτος και το αργότερο εντός εννέα μηνών μετά το τέλος κάθε έτους, τον κατάλογο των ζωνών και των οικισμών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 9 7

γ) της διαβιβάζουν, στα πλαίσια της τομεακής έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ, της 23ης Δεκεμβρίου 1991, για την τροποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον (9), κάθε τρία έτη και το αργότερο εντός εννέα μηνών μετά το τέλος κάθε τριετούς περιόδου, συνοπτικές πληροφορίες για τα επίπεδα που παρατηρήθηκαν ή ανάλογα με την περίπτωση εκτιμήθηκαν, στις ζώνες και τους οικισμούς που αναφέρονται στα άρθρα 8 και 9 7

δ) της κοινοποιούν τις μεθόδους που έχουν χρησιμοποιηθεί για την προκαταρκτική εκτίμηση της ποιότητας του αέρα που προβλέπεται στο άρθρο 5.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει:

α) κάθε έτος, κατάλογο των ζωνών και των οικισμών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 7

β) κάθε τρία έτη, έκθεση σχετικά με την ποιότητα του αέρα του περιβάλλοντος στην Κοινότητα. Η έκθεση αυτή παρουσιάζει συνθετικά τις πληροφορίες που συγκεντρώνονται στα πλαίσια μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

3. Κατά τη σύνταξη της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο

β), η Επιτροπή, εφόσον χρειάζεται, επωφελείται της πείρας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος.

Άρθρο 12

Ειδική επιτροπή και καθήκοντα αυτής

1. Οι αναγκαίες τροποποιήσεις για την προσαρμογή προς την επιστημονική και τεχνική πρόοδο των κριτηρίων και τεχνικών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 και ο τρόπος διαβίβασης των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11, καθώς και άλλα καθήκοντα που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, θεσπίζονται με τη διαδικασία της κατωτέρω παραγράφου 2.

Η προσαρμογή δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια την άμεση ή έμμεση τροποποίηση των οριακών τιμών ή των ορίων συναγερμού.

2. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία. Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 13

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία τουλάχιστον 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της όσον αφορά τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 και 12 και των παραρτημάτων I έως IV και το αργότερο την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε εφαρμογή οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 5, όσον αφορά τις διατάξεις των λοιπών άρθρων.

Οι διατάξεις αυτές όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιλαμβάνουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από σχετική παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της παραπομπής αυτής καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών διατάξεων εθνικού δικαίου τα οποία θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Σεπτεμβρίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. LOWRY

(1) ΕΕ αριθ. C 216 της 6. 8. 1994, σ. 4.

(2) ΕΕ αριθ. C 110 της 2. 5. 1995, σ. 5.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 166 της 3. 7. 1995, σ. 173), κοινή θέση του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ αριθ. C 59 της 28. 2. 1996, σ. 24) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Μαΐου 1996 (ΕΕ αριθ. C 166 της 10. 6. 1996, σ. 63).

(4) ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. L 229 της 30. 8. 1980, σ. 30 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

(6) ΕΕ αριθ. L 378 της 31. 12. 1982, σ. 15 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

(7) ΕΕ αριθ. L 87 της 27. 3. 1985, σ. 1 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ.

(8) ΕΕ αριθ. L 297 της 13. 10. 1992, σ. 1.

(9) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

I. Ρύποι εξεταζόμενοι στο αρχικό στάδιο καθώς και ρύποι καλυπτόμενοι από υφιστάμενες οδηγίες στον τομέα της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος

1. Διοξείδιο του θείου
2. Διοξείδιο του αζώτου
3. Λεπτά σωματίδια όπως οι αιθάλες (περιλαμβανομένου του P.M.10)
4. Αιωρούμενα σωματίδια
5. Μόλυβδος
6. Όζον

II. Λοιποί ατμοσφαιρικοί ρύποι

7. Βενζόλιο
8. Μονοξείδιο του άνθρακα
9. Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες
10. Κάδμιο
11. Αρσενικό
12. Νικέλιο
13. Υδράργυρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΟΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Κατά τον καθορισμό της οριακής τιμής και, κατά κατάλληλο τρόπο, του ορίου συναγερμού, θα μπορούν μεταξύ άλλων να λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθοι παράγοντες:

- ο βαθμός έκθεσης του πληθυσμού και ιδίως των ευαίσθητων πληθυσμιακών ομάδων,
- οι κλιματολογικές συνθήκες,
- η ευαισθησία της πανίδας και της χλωρίδας, καθώς και των οικοτόπων τους,
- η ιστορική κληρονομιά που εκτίθεται στους ρύπους,
- η οικονομική και τεχνική σκοπιμότητα,
- η μεταφορά των ρύπων σε μεγάλες αποστάσεις, μεταξύ των οπείων και των δευτερευόντων ρύπων, καθώς και του όζοντος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΩΝ ΡΥΠΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ

1. Πιθανότητα, σοβαρότητα και συχνότητα των επιπτώσεων. Όσον αφορά την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον γενικά, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δίδεται στις μη αναστρέψιμες επιπτώσεις.
2. Ευρεία διάδοση και αυξημένη συγκέντρωση του ρύπου στην ατμόσφαιρα.
3. Περιβαλλοντικές ή μεταβολικές αλλαγές στο βαθμό που ενδέχεται να οδηγήσουν στην παραγωγή χημικών ουσιών με μεγαλύτερη τοξικότητα.
4. Μεγάλη διάρκεια ζωής στο περιβάλλον, ιδιαίτερα εάν ο ρύπος δεν είναι βιοδιασπάσιμος και είναι δυνατόν να συσσωρευθεί στον ανθρώπινο οργανισμό, το περιβάλλον ή τις τροφικές αλυσίδες.
5. Επιπτώσεις του ρύπου:
 - μέγεθος του εκτιθέμενου πληθυσμού, βιολογικών πόρων ή οικοσυστημάτων,
 - ύπαρξη ιδιαίτερα ευαίσθητων στόχων στην εξεταζόμενη ζώνη.
6. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται και μέθοδοι εκτίμησης του κινδύνου. Κατά την επιλογή των ρύπων λαμβάνονται υπόψη τα περί κινδύνου κριτήρια που καθορίζονται στην οδηγία 67/548/ΕΟΚ (1) και τις μετέπειτα τροποποιήσεις της.

(1) ΕΕ αριθ. 169 της 16. 8. 1967, σ. 17 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/632/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 338 της 10. 12. 1991, σ. 23).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΕ ΤΟΠΙΚΑ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ Η ΕΘΝΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3

1. Τόπος όπου σημειώθηκε η υπέρβαση
 - περιφέρεια
 - πόλη (χάρτης)

- σταθμός μετρήσεως (χάρτης, γεωγραφικές συντεταγμένες)
- 2. Γενικές πληροφορίες
 - τύπος ζώνης (πόλη, βιομηχανική ή αγροτική περιοχή)
 - εκτίμηση της πληγείσας εκτάσεως (km²) και του πληθυσμού που έχει εκτεθεί στη ρύπανση
 - χρήσιμα κλιματολογικά δεδομένα
 - χρήσιμα τοπογραφικά δεδομένα
 - επαρκείς πληροφορίες για το είδος των προστατευτέων στόχων στην εξεταζόμενη ζώνη
- 3. Αρμόδιες αρχές
Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση των υπευθύνων για την κατάρτιση και την εφαρμογή των σχεδίων βελτίωσης του αέρα
- 4. Φύση και εκτίμηση της ρυπάνσεως
 - συγκεντρώσεις που έχουν παρατηρηθεί κατά τα προηγούμενα έτη (πριν από την εφαρμογή των βελτιωτικών μέτρων)
 - συγκεντρώσεις που έχουν μετρηθεί μετά την έναρξη εφαρμογής του σχεδίου
 - τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν για τις εκτιμήσεις
- 5. Προέλευση της ρυπάνσεως
 - κατάλογος των κυρίων πηγών εκπομπής στις οποίες οφείλεται η ρύπανση (χάρτες)
 - συνολική ποσότητα εκπομπών από τις πηγές αυτές (t/έτος)
 - πληροφορίες σχετικά με τη μεταφερόμενη ρύπανση από άλλες περιοχές
- 6. Ανάλυση της καταστάσεως
 - λεπτομέρειες για τους παράγοντες στους οποίους οφείλεται η υπέρβαση (μεταφορές, περιλαμβανομένων των διασυνοριακών μεταφορών, διαμόρφωση)
 - λεπτομέρειες σχετικά με τα μέτρα που είναι δυνατόν να ληφθούν για τη βελτίωση της ποιότητας του αέρα
- 7. Πληροφορίες για τα μέτρα ή τα σχέδια βελτίωσης του αέρα τα οποία υπήρχαν πριν από την έναρξη της ισχύος της παρούσας οδηγίας
 - τοπικά, περιφερειακά, εθνικά, διεθνή μέτρα
 - παρατηρούμενες επιπτώσεις αυτών
- 8. Πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα ή τα σχέδια για τη μείωση της ρύπανσης τα οποία έχουν εγκριθεί μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας
 - κατάλογος και περιγραφή όλων των μέτρων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο
 - χρονοδιάγραμμα εφαρμογής
 - εκτίμηση της προσδοκώμενης βελτίωσης της ποιότητας του αέρα και εκτίμηση του χρόνου που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων αυτών
- 9. Πληροφορίες για τα μέτρα ή τα σχέδια που προβλέπονται ή σχεδιάζονται μακροπρόθεσμα
- 10. Κατάλογος δημοσιεύσεων, εγγράφων, εργασιών κ.λπ. τα οποία συμπληρώνουν τις πληροφορίες που ζητούνται στο παρόν παράρτημα.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 05/06/1999

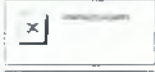
ΠΑΝΟ

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

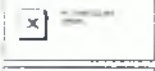

Έγγραφο 394R3093

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

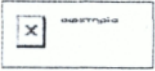
[15.10.20.30 - Έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρυπανσης]

394R3093

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3093/94 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1994 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος
ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 333 της 22/12/1994 σ. 0001 - 0020
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: JΕΝΑΚΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 14 σ. 137
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: JΕΝΑΚΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 14 σ. 137

Κείμενο:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 3093/94 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 21ης Δεκεμβρίου 1994 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος .
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189Γ της συνθήκης (3),

Εκτιμώντας:

ότι έχει διαπιστωθεί ότι οι συνεχιζόμενες εκπομπές ουσιών που καταστρέφουν το όζον στα σημερινά επίπεδα προκαλούν σημαντικές βλάβες στη στιβάδα του όζοντος-

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 594/91 του Συμβουλίου της 4ης Μαρτίου 1991 σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (4) έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3952/92 (5)- ότι, με την ευκαιρία της παρούσας τροποποίησης, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η επαναδιατύπωσή του-

ότι, ενόψει των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας για το περιβάλλον και το εμπόριο, όλα τα κράτη μέλη και η Κοινότητα έχουν καταστεί μέρη της σύμβασης της Βιέννης για την προστασία της στιβάδας του όζοντος και του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, όπως τροποποιήθηκε από τα μέρη του πρωτοκόλλου κατά τη δεύτερη συνεδρίασή τους στο Λονδίνο-

ότι, υπό το πρίσμα των πρόσφατων επιστημονικών δεδομένων, τα μέρη του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ ενέκριναν, κατά την τέταρτη συνεδρίασή τους στη Κοπεγχάγη, όπου η Κοινότητα και τα κράτη μέλη διαδραμάτισαν ηγετικό ρόλο, τη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου η οποία περιλαμβάνει πρόσθετα μέτρα για

την προστασία της στιβάδας του όζοντος-
ότι είναι αναγκαίο να αναληφθεί δράση σε κοινοτικό επίπεδο ώστε να τηρηθούν οι υποχρεώσεις που απορρέουν για την Κοινότητα από τη σύμβαση και τη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχο της παραγωγής και της προσφοράς μεθυλοβρωμιδίου και υδροβρωμοφθορανθράκων καθώς και της προσφοράς και της χρήσεως υδροχλωροφθορανθράκων στην Κοινότητα-
ότι, υπό το πρίσμα ιδίως των επιστημονικών δεδομένων, είναι σκόπιμο, σε ορισμένες περιπτώσεις, να θεσπιστούν μέτρα ελέγχου αυστηρότερα από αυτό που προβλέπονται στη δεύτερη τροποποίηση του πρωτοκόλλου-
ότι είναι επιθυμητή η περιοδική επανεξέταση των επιτρεπόμενων χρήσεων ουσιών που καταστρέφουν το όζον μέσω της διαδικασίας της επιτροπής-
ότι είναι αναγκαίο να παρακολουθούνται οι εξελίξεις στην αγορά των ουσιών που καταστρέφουν το όζον, ιδίως όσον αφορά την εξασφάλιση επαρκούς προσφοράς για τις βασικές χρήσεις, καθώς και η πρόοδος της ανάπτυξης κατάλληλων υποκαταστάτων, αλλά και να διατηρηθούν στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο οι εισαγωγές αχρησιμοποίητων, ανακτηθεισών ή ποιοτικών αποκατασταθεισών, ουσιών που καταστρέφουν το όζον προς ελεύθερη κυκλοφορία στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα-
ότι είναι σκόπιμο να λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο για να αποφεύγονται οι διαρροές ουσιών που καταστρέφουν το όζον και να προωθείται η ανάκτηση των ουσιών αυτών μετά τη χρήση για την ανακύκλωση ή την ασφαλή εξουδετέρωσή τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ: ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην παραγωγή, την εισαγωγή, την εξαγωγή, την προσφορά, τη χρήση ή/και την ανάκτηση χλωροφθορανθράκων, άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, halons, του τετραχλωράνθρακα, του 1,1,1-τριχλωροαιθανίου, του βρωμιούχου μεθυλίου, υδροβρωμοφθορανθράκων και υδροχλωροφθορανθράκων. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται επίσης στην ανακοίνωση στοιχείων σχετικά με τις ουσίες αυτές.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- "πρωτόκολλο": το πρωτόκολλο του Μοντρεάλ για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος, υπό την αρχική του μορφή του 1987, όπως αναπροσαρμόστηκε το 1990 και το 1992, την τροποποιημένη του μορφή του 1990, όπως αναπροσαρμόστηκε το 1992, ή την τροποποιημένη του μορφή του 1992,
- "μέρος": κάθε συμβαλλόμενο μέρος του πρωτοκόλλου,
- "κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου": όσον αφορά μια συγκεκριμένη ελεγχόμενη ουσία, κράτος ή οργανισμός περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης που δεν συμφώνησε να δεσμεύεται από τα μέτρα ελέγχου που ισχύουν για την ουσία αυτή,
- "ελεγχόμενες ουσίες": οι χλωροφθοράνθρακες, άλλοι πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες, halons, ο τετραχλωράνθρακας, το 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, το βρωμιούχο μεθύλιο, υδροβρωμοφθοράνθρακες και υδροχλωροφθοράνθρακες, είτε αυτούσιες είτε σε μείγματα. Ο ορισμός αυτός δεν καλύπτει τις ελεγχόμενες ουσίες που περιέχονται σε μεταποιημένο προϊόν εκτός από περιέκτη που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ή την αποθήκευση των ουσιών αυτών, ούτε τις ασήμαντες ποσότητες ελεγχόμενων ουσιών, που παράγονται ακουσίως ή τυχαίως κατά τη μεταποίηση πρώτης ύλης που παραμένει χημικά αναλλοίωτη ή κατά τη χρήση της ως αντιδραστηρίου το οποίο εμπεριέχεται στις χημικές ουσίες υπό μορφή

ιχνοπροσμείξεων ή το οποίο εκλύεται κατά την παραγωγή ή το χειρισμό προϊόντος,

- "χλωροφθοράνθρακες": οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα I του παραρτήματος I, καθώς και τα ισομερή τους,
- "άλλοι πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες": οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα II του παραρτήματος I, καθώς και τα ισομερή τους,
- "halons": οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα III του παραρτήματος I, καθώς και τα ισομερή τους,
- "τετραχλωράνθρακας": η ελεγχόμενη ουσία που περιλαμβάνεται στην ομάδα IV του παραρτήματος I,
- "I, I, I-τριχλωροαιθάνιο": η ελεγχόμενη ουσία που περιλαμβάνεται στην ομάδα V του παραρτήματος I,
- "βρωμιούχο μεθύλιο": η ελεγχόμενη ουσία που περιλαμβάνεται στην ομάδα VI του παραρτήματος I,
- "υδροβρωμοφθοράνθρακες": οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα VII του παραρτήματος I, καθώς και τα ισομερή τους,
- "υδροχλωροφθοράνθρακες": οι ελεγχόμενες ουσίες που περιλαμβάνονται στην ομάδα VII του παραρτήματος I, καθώς και τα ισομερή τους,
- "παραγωγός": κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρασκευάζει ελεγχόμενες ουσίες εντός της Κοινότητας,
- "παραγωγή": η ποσότητα των παραγόμενων ελεγχόμενων ουσιών, μείον την ποσότητα που καταστρέφεται με τεχνικές εγκεκριμένες από τα μέρη και μείον την ποσότητα που χρησιμοποιείται εξ ολοκλήρου ως πρώτη ύλη για την παραγωγή άλλων χημικών ουσιών. Ποσότητα που ανακτάται και αποκαθίσταται ποιοτικώς δεν θεωρείται ως "παραγωγή",
- "επιχείρηση": κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο παράγει, ανακυκλώνει προκειμένου να διαθέσει στην αγορά ή χρησιμοποιεί ελεγχόμενες ουσίες για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς εντός της Κοινότητας ή το οποίο διαθέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα τέτοιες εισαγόμενες ουσίες ή εξάγει τις ουσίες αυτές από την Κοινότητα για βιομηχανικούς ή εμπορικούς σκοπούς,
- "δυναμικό καταστροφής του όζοντος": οι αριθμοί στην τελευταία στήλη του παραρτήματος I που αντιπροσωπεύουν τις δυνητικές επιπτώσεις μιας ελεγχόμενης ουσίας στη στιβάδα του όζοντος,
- "υπολογιζόμενο επίπεδο": το μέγεθος που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας την ποσότητα κάθε ελεγχόμενης ουσίας επί το δυναμικό καταστροφής του όζοντος της ουσίας αυτής, όπως ορίζεται στο παράρτημα I, και προσθέτοντας, για κάθε ομάδα ελεγχόμενων ουσιών του παραρτήματος I χωριστά, τους αριθμούς που προκύπτουν,
- "εξορθολογισμός της βιομηχανικής παραγωγής": η μεταφορά, μεταξύ μερών ή στο εσωτερικό κράτους μέλους, όλου ή μέρους του υπολογιζόμενου επιπέδου παραγωγής ενός παραγωγού προς άλλον, με σκοπό την επίτευξη οικονομικής αποτελεσματικότητας ή την αντιμετώπιση αναμενόμενων ανεπαρκειών στην προσφορά λόγω της παύσης λειτουργίας βιομηχανικών μονάδων,
- "ανάκτηση": η συλλογή και αποθήκευση ελεγχόμενων ουσιών από π.χ. μηχανήματα, εξοπλισμό και περιέκτες κατά τη συντήρηση ή πριν από τη διάθεσή τους,
- "ανακύκλωση": η επαναχρησιμοποίηση, μετά την ανάκτησή της, μιας ελεγχόμενης ουσίας μετά τη διαδικασία βασικού καθαρισμού όπως είναι η διήθηση και η ξήρανση. Για τα ψυκτικά μέσα, η ανακύκλωση κανονικά συνεπάγεται επαναδιοχέτευση στον εξοπλισμό- συχνά συντελείται επί τόπου,
- "ποιοτική αποκατάσταση": η επανεπεξεργασία και αναβάθμιση, μετά την ανάκτησή της, μιας ελεγχόμενης ουσίας μέσω μηχανισμού όπως είναι η διήθηση, η ξήρανση, η απόσταξη και η χημική επεξεργασία, με σκοπό να αποκατασταθούν οι

ιδιότητες της σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο. Συχνά συνεπάγεται επεξεργασία όχι επί τόπου αλλά σε κεντρικές εγκαταστάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ

Άρθρο 3

Έλεγχος της παραγωγής ελεγχόμενων ουσιών

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε χλωροφθοράνθρακες να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου της παραγωγής του σε χλωροφθοράνθρακες το 1986,

- να μην παράγει χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Ωστόσο, με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός σε κράτος μέλος στο οποίο το υπολογιζόμενο επίπεδο παραγωγής χλωροφθορανθράκων ήταν χαμηλότερο από 15 000 τόνους το 1986 μεριμνά ώστε:

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, και κατά το επόμενο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε χλωροφθοράνθρακες να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου της παραγωγής του το 1986,

- να μην παράγει χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Βάσει των προσδιοριζόμενων από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζει τα κριτήρια της απόφασης IV/25 των μερών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ, για να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή χλωροφθορανθράκων μπορεί να επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι χλωροφθοράνθρακες από κανένα από τα μέρη του πρωτοκόλλου.

Η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες τις οποίες επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να παράγει χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται στο τρίτο εδάφιο. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί προκαταβολικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου της παραγωγής του σε άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες το 1989,

- να μην παράγει άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Βάσει των προσδιοριζόμενων από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζει τα κριτήρια της απόφασης IV/25 των μερών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ, για να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή halons μπορεί να επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι halons από κανένα από τα μέρη του

πρωτοκόλλου.

Η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες τις οποίες επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να παράγει halons μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται στο δεύτερο εδάφιο. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί προκαταβολικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μην παράγει halons μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

Βάσει των προσδιοριζομένων από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζει τα κριτήρια της απόφασης IV/25 των μερών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ, για να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή halons μπορεί να επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993 καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένα halons από κανένα από τα μέρη του πρωτοκόλλου.

Η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες τις οποίες επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να παράγει halons μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993 για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται στο δεύτερο εδάφιο. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί προκαταβολικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε τετραχλωράνθρακα να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου της παραγωγής του σε τετραχλωράνθρακα κατά το 1989,

- να μην παράγει τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Βάσει των προσδιοριζομένων από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζει τα κριτήρια της απόφασης IV/25 των μερών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ, για να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή τετραχλωράνθρακα μπορεί να επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένος τετραχλωράνθρακας από κανένα από τα μέρη του πρωτοκόλλου.

Η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες τις οποίες επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να παράγει τετραχλωράνθρακα

μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται στο δεύτερο εδάφιο. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί προκαταβολικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

5. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, και κατά το επόμενο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο να μην υπερβαίνει το 50 % του υπολογιζόμενου επιπέδου της παραγωγής του σε 1,1,1-τετραχλωροαιθάνιο το 1989,
- να μην παράγει 1,1,1-τετραχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Βάσει των προσδιοριζομένων από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζει τα κριτήρια της απόφασης IV/25 των μερών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ, για να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή 1,1,1-τριχλωροαιθανίου μπορεί να επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένο 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο από κανένα από τα μέρη του πρωτοκόλλου.

Η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες τις οποίες επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να παράγει 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται στο δεύτερο εδάφιο. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί προκαταβολικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 8 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995, και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε βρωμιούχο μεθύλιο να μην υπερβαίνει το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε βρωμιούχο μεθύλιο το 1991,

- κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1998, και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο, το υπολογιζόμενο επίπεδο της παραγωγής του σε βρωμιούχο μεθύλιο να μην υπερβαίνει το 75 % του υπολογιζόμενου επιπέδου της παραγωγής του σε βρωμιούχο μεθύλιο το 1991.

Το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που παράγει κάθε παραγωγός σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δεν περιλαμβάνει την ποσότητα που παράγει για εφαρμογές που αφορούν καραντίνα και το προ της αποστολής στάδιο.

7. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 10 έως 12, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μην παράγει υδροβρωμοφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Βάσει των προσδιοριζομένων από τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, με τη διαδικασία του άρθρου 16, εφαρμόζει τα κριτήρια της απόφασης IV/25 των μερών του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ, για να καθορίζει ετησίως τις τυχόν βασικές χρήσεις για τις οποίες η παραγωγή και η εισαγωγή υδροβρωμοφθορανθράκων μπορεί να επιτρέπονται στην Κοινότητα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 καθώς και τους χρήστες που επιτρέπεται να επωφελούνται από τις βασικές αυτές χρήσεις για ίδιο λογαριασμό. Η παραγωγή και η εισαγωγή επιτρέπονται μόνον εάν δεν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές λύσεις ή ανακυκλωμένοι υδροβρωμοφθοράνθρακες από κανένα από τα μέρη του πρωτοκόλλου.

Η Επιτροπή χορηγεί άδεια στους χρήστες που προσδιορίζονται σύμφωνα με το

δεύτερο εδάφιο και τους κοινοποιεί τη χρήση για την οποία τους χορηγείται άδεια, τις ουσίες τις οποίες επιτρέπεται να χρησιμοποιούν καθώς και την ποσότητα των ουσιών αυτών.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να παράγει υδροβρωμοφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 για να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρήστων που προσδιορίζονται στο δεύτερο εδάφιο. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί προκαταβολικά στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

8. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί, με την άδεια της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή, να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 6 ώστε να ικανοποιηθούν οι βασικές εγχώριες ανάγκες των μερών σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου, εφόσον τα πρόσθετα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής του οικείου κράτους μέλους δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που επιτρέπονται για το σκοπό αυτό από τα άρθρα 2α έως 2ε και 2η του πρωτοκόλλου για τις σχετικές περιόδους. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί εκ των προτέρων στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

9. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί, με την άδεια της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή, να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής του που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 5 και 7, ώστε να καλύπτει τις βασικές ανάγκες των μερών του πρωτοκόλλου, ύστερα από σχετική τους αίτηση. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί εκ των προτέρων στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες.

10. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί, με την άδεια της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή, να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 9 για λόγους εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής στο οικείο κράτος μέλος, εφόσον τα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής του κράτους μέλους αυτού δεν υπερβαίνουν το σύνολο των υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής των εγχώριων παραγωγών του τα οποία ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 9 για τις σχετικές περιόδους. Η αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους κοινοποιεί εκ των προτέρων στην Επιτροπή την πρόθεσή της να εκδώσει τέτοιες άδειες. 11. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί με την άδεια της Επιτροπής και σε συμφωνία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή, να υπερβαίνει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του τα οποία επιτρέπονται βάσει των παραγράφων 1 έως 10 για λόγους εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής μεταξύ κρατών μελών, εφόσον το σύνολο των υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής των οικείων κρατών μελών δεν υπερβαίνει το σύνολο των υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής των εγχώριων παραγωγών τους τα οποία ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 10 για τις σχετικές περιόδους. Απαιτείται επίσης η συμφωνία της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο προβλέπεται να μειωθεί η παραγωγή.

12. Εφόσον επιτρέπεται από το πρωτόκολλο, ένας παραγωγός μπορεί, με την άδεια της Επιτροπής και σε συμφωνία, αφενός, με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή και, αφετέρου, με την κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου τρίτου μέρους, να συνδυάζει τα υπολογιζόμενα επίπεδα της παραγωγής του τα οποία επιτρέπονται βάσει των παραγράφων 1 έως 11 με τα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής που επιτρέπονται σε παραγωγό τρίτου μέρους σύμφωνα με το πρωτόκολλο και την εθνική του νομοθεσία για λόγους

εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής με ένα τρίτο μέρος, εφόσον τα συνδυασμένα υπολογιζόμενα επίπεδα παραγωγής των δύο παραγωγών δεν υπερβαίνουν το σύνολο των υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής που επιτρέπονται στον κοινοτικό παραγωγό βάσει των παραγράφων 1 έως 11 και των υπολογιζόμενων επιπέδων παραγωγής που επιτρέπονται στον παραγωγό του τρίτου μέρους βάσει του πρωτοκόλλου και της εθνικής του νομοθεσίας.

Άρθρο 4

Έλεγχος της προσφοράς ελεγχόμενων ουσιών

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- το υπολογιζόμενο επίπεδο χλωροφθορανθράκων που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου χλωροφθορανθράκων που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για λογαριασμό του το 1986,

- να μη διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέπει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 προκειμένου να καλύπτει την επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- το υπολογιζόμενο επίπεδο άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου των άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για λογαριασμό του το 1989,

- να μη διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέπει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 προκειμένου να καλύπτει την επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μη διαθέτει στην αγορά ούτε χρησιμοποιεί για λογαριασμό του halons μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέπει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά halons μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993 προκειμένου να καλύπτει την επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- το υπολογιζόμενο επίπεδο τετραχλωράνθρακα που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, να μην υπερβαίνει το 15 % του υπολογιζόμενου επιπέδου τετραχλωράνθρακα που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για λογαριασμό του το 1989,

- να μην διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέπει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά

τετραχλωράνθρακα μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 προκειμένου να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- το υπολογιζόμενο επίπεδο 1,1,1-τριχλωροαιθανίου που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994 και κατά το επόμενο δωδεκάμηνο να μην υπερβαίνει το 50 % του υπολογιζόμενου επιπέδου 1,1,1-τριχλωροαιθανίου που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για λογαριασμό του το 1989,

- να μη διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 προκειμένου να καλύπτει την επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 5.

6. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε:

- το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995 να μην υπερβαίνει το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για λογαριασμό του το 1991,

- το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1998 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο μην υπερβαίνει το 75 % του υπολογιζόμενου επιπέδου βρωμιούχου μεθυλίου που διέθεσε στην αγορά ή χρησιμοποίησε για λογαριασμό του το 1991.

Το υπολογιζόμενο επίπεδο βρωμιούχου μεθυλίου που κάθε παραγωγός διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δεν περιλαμβάνει τις ποσότητες τις οποίες διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του για εφαρμογές που αφορούν καραντίνα και το προ της αποστολής στάδιο.

7. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10, κάθε παραγωγός μεριμνά ώστε να μη διαθέτει στην αγορά ούτε να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του υδροβρωμοφθοράνθακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που πραγματοποιείται η σχετική παραγωγή μπορεί να επιτρέψει σε έναν παραγωγό να διαθέτει στην αγορά

υδροβρωμοφθοράνθακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1994 προκειμένου να ανταποκρίνεται στην επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 7.

8. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10:

- το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που οι παραγωγοί ή εισαγωγείς διαθέτουν στην αγορά ή χρησιμοποιούν για λογαριασμό τους κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1995 και και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο δεν υπερβαίνει το άθροισμα:

- του 2,6 % του υπολογιζόμενου επιπέδου χλωροφθορανθράκων που οι παραγωγοί και εισαγωγείς διέθεσαν στην αγορά ή χρησιμοποίησαν για λογαριασμό τους το 1989 και

- του υπολογιζόμενου επιπέδου υδροχλωροφθορανθράκων που οι παραγωγοί και εισαγωγείς διέθεσαν στην αγορά ή χρησιμοποίησαν για λογαριασμό τους το 1989.

Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, καθορίζει ποσόστωση για κάθε παραγωγό ή εισαγωγή είτε όταν η συνολική ποσότητα που οι παραγωγοί και εισαγωγείς διέθεσαν στην αγορά ή χρησιμοποίησαν για λογαριασμό τους φθάσει το 80 % της ποσότητας που

καθορίζεται από το άθροισμα το οποίο αναφέρεται ανωτέρω είτε το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2000, ανάλογα με το ποιο προηγείται,

- το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2004 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο δεν υπερβαίνει το 65 % της καθορισμένης ποσόστωσης,

- το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2007 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο δεν υπερβαίνει το 40 % της καθορισμένης ποσόστωσης,

- το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2010 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο δεν υπερβαίνει το 20 % της καθορισμένης ποσόστωσης,

- το υπολογιζόμενο επίπεδο υδροχλωροφθορανθράκων που παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013 και για κάθε μεταγενέστερο δωδεκάμηνο δεν υπερβαίνει το 5 % της καθορισμένης ποσόστωσης,

- οι παραγωγοί ή εισαγωγείς δεν διαθέτουν στην αγορά ούτε χρησιμοποιούν για λογαριασμό τους υδροχλωροφθοράνθρακες μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2014.

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 16, μπορεί να αναθεωρεί τις καθορισμένες ποσοστώσεις για τους υδροχλωροφθοράνθρακες στο μέτρο που επιτρέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

9. Οι τιμές που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 7 εφαρμόζονται στις ποσότητες αχρησιμοποίητων ουσιών που ο παραγωγός διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας.

Οι τιμές που αναφέρονται στην παράγραφο 8 εφαρμόζονται στις ποσότητες αχρησιμοποίητων ουσιών που ένας παραγωγός ή εισαγωγέας διαθέτει στην αγορά ή χρησιμοποιεί για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας, οι οποίες έχουν παραχθεί ή εισαχθεί στην Κοινότητα.

10. Κάθε παραγωγός που έχει το δικαίωμα να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του ομάδα ουσιών οι οποίες αναφέρονται στο παρόν άρθρο μπορεί να μεταβιβάσει το δικαίωμά του αυτό για όλες ή μέρος των ποσοτήτων αυτής της ομάδας ουσιών που καθορίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο σε οποιονδήποτε άλλον παραγωγό αυτής της ομάδας ουσιών εντός της Κοινότητας. Ο παραγωγός, ο οποίος αποκτά αυτό το δικαίωμα, απευθύνει αμέσως κοινοποίηση στην Επιτροπή. Η μεταβίβαση δικαιώματος διάθεσης στην αγορά ή χρήσης δεν συνεπάγεται πρόσθετο δικαίωμα παραγωγής.

Υστερα από αίτηση του παραγωγού, η Επιτροπή μπορεί να λαμβάνει μέτρα για να ανταποκριθεί σε τυχόν ελλείψεις κατά την άσκηση του δικαιώματος του παραγωγού να διαθέτει στην αγορά ή να χρησιμοποιεί για λογαριασμό του υδροχλωροφθοράνθρακες, στο μέτρο που επιτρέπεται από το πρωτόκολλο.

Άρθρο 5

Έλεγχος της χρήσης υδροχλωροφθορανθράκων

1. Από την πρώτη ημέρα του έκτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, απαγορεύεται η χρήση υδροχλωροφθορανθράκων, εκτός αν χρησιμοποιούνται:

- ως διαλύτες,

- ως ψυκτικά μέσα,
- για την παραγωγή σκληρών μονωτικών αφρωδών υλικών και αφρωδών υλικών τύπου integral skin για εφαρμογές ασφαλείας,
- στο εργαστήριο, συμπεριλαμβανομένων των χρήσεων για την έρευνα και την ανάπτυξη,

- ως πρώτη ύλη για την παρασκευή άλλων χημικών και
- ως αέρια διακίνησης για αποστειρωτικές ουσίες σε κλειστά συστήματα.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 1996, απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται οι υδροχλωροφθοράνθρακες:

- ως διαλύτες σε εφαρμογές ανοικτού κυκλώματος, συμπεριλαμβανομένων ανοικτών συσκευών καθαρισμού και ανοικτών συστημάτων ξήρανσης χωρίς ψυχρό θάλαμο, ως συγκολλητικά μέσα και μέσα καθαρισμού τύπων όταν δεν χρησιμοποιούνται σε κλειστό εξοπλισμό, για μέσα καθαρισμού σωληνώσεων, όταν δεν ανακτώνται οι υδροχλωροφθοράνθρακες, και σπρέι, εκτός από τη χρήση τους ως διαλυτών για αντιδραστήρια στην εμφάνιση δακτυλικών αποτυπωμάτων επί πορωδών επιφανειών όπως το χαρτί, και εκτός από τη χρήση τους ως σταθεροποιητών για εκτυπωτές λέιζερ που έχουν κατασκευαστεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1996,

- σε εξοπλισμό παραγόμενο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995 για τις ακόλουθες χρήσεις:

α) ως ψυκτικά μέσα σε ανοικτού κυκλώματος συστήματα άμεσης εξαέρωσης-

β) ως ψυκτικά μέσα σε οικιακές ψυκτικές συσκευές και καταψύκτες-

γ) σε κλιματισμό αυτοκινήτων-

δ) σε κλιματισμό δημόσιων οδικών συγκοινωνιών.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 1998, απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται

υδροχλωροφθοράνθρακες σε εξοπλισμό παραγόμενο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1997 για τις ακόλουθες χρήσεις:

- για κλιματισμό δημόσιων σιδηροδρομικών μεταφορών,

- ως αέρια διακίνησης για αποστειρωτικές ουσίες σε κλειστά συστήματα.

4. Από την 1η Ιανουαρίου 2000 απαγορεύεται να χρησιμοποιούνται

υδροχλωροφθοράνθρακες σε εξοπλισμό παραγόμενο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1999 για τις ακόλουθες χρήσεις:

- ως ψυκτικά μέσα σε ψυκτικούς θαλάμους και αποθήκες δημόσιας και εμπορικής χρήσης,

- ως ψυκτικά μέσα για εγκαταστάσεις με ισχύ εισόδου ατράκτου 150 kW και άνω, εκτός εάν κώδικες, κανονισμοί ασφαλείας ή άλλοι τέτοιοι περιορισμοί παρεμποδίζουν τη χρήση της αμμωνίας.

5. Η εισαγωγή, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και η διάθεση στην αγορά εξοπλισμού για τον οποίο ισχύουν περιορισμοί χρήσεως δυνάμει του παρόντος άρθρου απαγορεύονται από την ημερομηνία που τίθενται σε ισχύ αυτοί οι περιορισμοί χρήσεως. Δεν υπόκειται στην απαγόρευση αυτή ο εξοπλισμός που αποδεικνύεται ότι έχει κατασκευαστεί πριν από την ημερομηνία των εν λόγω περιορισμών χρήσεως.

6. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 16, μπορεί, με βάση την τεχνική πρόοδο, να πραγματοποιήσει προσθήκες ή να τροποποιήσει τον κατάλογο που περιλαμβάνεται στις παραγράφους 1 έως 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Άρθρο 6

Άδεια εισαγωγής από τρίτες χώρες

1. Για τη διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα, ή για την τελειοποίηση προς επανεξαγωγή ελεγχόμενων ουσιών, προσκομίζεται άδεια εισαγωγής, είτε οι ουσίες είναι αχρησιμοποιήτες είτε ανακτηθείσες είτε ποιοτικώς αποκατασταθείσες. Η άδεια αυτή εκδίδεται από την Επιτροπή αφού διαπιστωθεί η

τήρηση των άρθρων 6, 7, 8 και 12. Η Επιτροπή αποστέλλει αντίγραφο της άδειας αυτής στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο θα γίνει η εισαγωγή των σχετικών ουσιών. Για το σκοπό αυτό, κάθε κράτος μέλος ορίζει την αρμόδια αρχή του.

2. Η αίτηση άδειας περιλαμβάνει:

α) το όνομα και τη διεύθυνση του εισαγωγέα και του εξαγωγέα-

β) τη χώρα εξαγωγής-

γ) την περιγραφή καθεμιάς από τις ελεγχόμενες ουσίες, με:

- την εμπορική ονομασία,

- την κλάση και τον κωδικό ΣΟ,

- τη φύση της ουσίας (αχρησιμοποίητη, ανακτηθείσα ή ποιοτικώς αποκατασταθείσα),

- την ποσότητα της ουσίας σε χιλιόγραμμα-

δ) τον σκοπό της προτεινόμενης εισαγωγής (καταστροφή με τεχνολογίες εγκεκριμένες από τα μέρη, ανακύκλωση, χρησιμοποίηση ως πρώτη ύλη ή άλλη χρήση της ελεγχόμενης ουσίας)-

ε) τον τόπο και την ημερομηνία της προτεινόμενης εισαγωγής, εφόσον τα στοιχεία αυτά είναι γνωστά.

3. Η Επιτροπή μπορεί να απαιτεί πιστοποιητικό σχετικά με τη φύση των ουσιών που πρόκειται να εισαχθούν.

Άρθρο 7

Εισαγωγή ελεγχόμενων ουσιών από τρίτες χώρες

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 8 και εφόσον οι ουσίες προορίζονται για καταστροφή με τη βοήθεια τεχνολογίας εγκεκριμένης από τα μέρη ή για χρήση ως πρώτη ύλη κατά την παραγωγή άλλων χημικών ουσιών, ή για καραντίνα και για το προ της αποστολής στάδιο, η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα, ελεγχόμενων ουσιών που εισάγονται από τρίτες χώρες υπόκειται σε ποσοτικούς περιορισμούς. Τα σχετικά ποσοτικά όρια καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 16.

2. Η Κοινότητα ανοίγει τις ποσοτώσεις που καθορίζονται στο παράρτημα II ή στο άρθρο 4 παράγραφος 8 και οι οποίες ισχύουν για κάθε δωδεκάμηνο που προβλέπεται στο εν λόγω παράρτημα ή στο άρθρο 4 παράγραφος 8 και τις χορηγεί σε επιχειρήσεις σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16.

3. Η Επιτροπή μπορεί να τροποποιεί τις ποσοτώσεις του παραρτήματος II, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16.

4. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει την εισαγωγή, στην Κοινότητα, ελεγχόμενων ουσιών, επιπλέον των ποσοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 8 και στο παράρτημα II, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η επιτρεπόμενη ζήτηση των χρηστών που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 1 έως 5 και 7.

5. Η Επιτροπή μπορεί να επιτρέπει σε επιχειρήσεις να θέτουν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα ελεγχόμενες ουσίες που προορίζονται για καταστροφή βάσει τεχνολογίας εγκεκριμένης από τα μέρη, ή για χρήση ως πρώτη ύλη κατά την παραγωγή άλλων χημικών ουσιών, ή για καραντίνα και για το προ της αποστολής στάδιο, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 16.

Άρθρο 8

Εισαγωγή ελεγχόμενων ουσιών από κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου

1. Απαγορεύεται η διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα,

αχρησιμοποίητων, ανακτηθέντων ή ποιοτικώς αποκατασταθέντων

χλωροφθορανθράκων, άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων,

halons, τετραχλωράνθρακα ή 1,1,1-τριχλωροαιθανίου που εισάγονται από κράτη

μη μέρη του πρωτοκόλλου.

2. Ένα έτος μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της δεύτερης τροποποίησης του πρωτοκόλλου, απαγορεύεται η διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα, αχρησιμοποίητων, ανακτηθέντων ή ποιοτικώς αποκατασταθέντων υδροβρωμοφθορανθράκων που εισάγονται από κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την ημερομηνία έναρξης ισχύος της εν λόγω τροποποίησης.

Άρθρο 9

Εισαγωγή από κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου προϊόντων που περιέχουν ελεγχόμενες ουσίες

1. Με την επιφύλαξη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, απαγορεύεται η διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα, προϊόντων που περιέχουν χλωροφθοράνθρακες ή halons και εισάγονται από κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου.

2. Με την επιφύλαξη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, απαγορεύεται η διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα, προϊόντων που περιέχουν άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες, τετραχλωράνθρακα ή 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο και εισάγονται από κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου.

3. Με την επιφύλαξη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 4, απαγορεύεται η διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα, προϊόντων που περιέχουν υδροβρωμοφθοράνθρακες και εισάγονται από κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου.

4. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16, μπορεί να επιφέρει προσθήκες, διαγραφές ή τροποποιήσεις στον κατάλογο του παραρτήματος V, βάσει των καταλόγων που καταρτίζονται από τα μέρη.

Άρθρο 10

Εισαγωγή από κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου προϊόντων τα οποία παράγονται με ελεγχόμενες ουσίες

Με βάση την απόφαση των μερών και ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο θεσπίζει κανόνες για τη διάθεση σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην Κοινότητα, προϊόντων τα οποία εισάγονται από κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου και τα οποία παράγονται με ελεγχόμενες ουσίες, οι οποίες μπορούν να αναγνωρισθούν θετικά ως τέτοιες, αλλά δεν περιέχουν αυτές τις ελεγχόμενες ουσίες. Η αναγνώριση των προϊόντων αυτών γίνεται βάσει της περιοδικής παροχής τεχνικών συμβουλών στα μέρη. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 11

Εξαγωγές ελεγχόμενων ουσιών προς κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου

1. Απαγορεύονται οι εξαγωγές από την Κοινότητα αχρησιμοποίητων, ανακτηθέντων ή ποιοτικώς αποκατασταθέντων χλωροφθορανθράκων, άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, halons, τετραχλωράνθρακα ή 1,1,1-τριχλωροαιθάνιου προς κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου.

2. Ένα έτος μετά την ημερομηνία που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 2, απαγορεύονται οι εξαγωγές από την Κοινότητα αχρησιμοποίητων, ανακτηθέντων ή ποιοτικώς αποκατασταθέντων υδροβρωμοφθορανθράκων προς κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 12

Έκτακτη άδεια για εμπόριο με κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8, το άρθρο 9 παράγραφοι 1, 2 και 3 και το άρθρο

11, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει το εμπόριο ελεγχόμενων ουσιών καθώς και προϊόντων που περιέχουν ή/και έχουν παραχθεί με μία ή περισσότερες απ'αυτές τις ουσίες, με οποιοδήποτε κράτος μη μέρους του πρωτοκόλλου, στο μέτρο που έχει διαπιστωθεί σε σύσκεψη των μερών ότι το εν λόγω κράτος μη μέρος του πρωτοκόλλου συμμορφώνεται πλήρως προς το άρθρο 2, τα άρθρα 2α έως 2ε, το άρθρο 2ζ και το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου και εφόσον έχει υποβάλει τα σχετικά στοιχεία, όπως καθορίζεται στο άρθρο 7 του πρωτοκόλλου. Η Επιτροπή ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16.

Άρθρο 13

Εμπόριο με εδάφη που δεν καλύπτονται από το πρωτόκολλο

1. Με την επιφύλαξη τυχόν αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα άρθρα 8, 9 και 11 εφαρμόζονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και για όλα τα κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου σε όλα τα εδάφη που δεν καλύπτονται από το πρωτόκολλο.

2. Εάν οι αρχές ενός εδάφους που δεν καλύπτεται από το πρωτόκολλο τηρούν πλήρως το άρθρο 2, τα άρθρα 2α έως 2ε, το άρθρο 2ζ και το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου και εφόσον έχουν υποβάλει τα σχετικά στοιχεία, όπως καθορίζεται στο άρθρο 7 του πρωτοκόλλου, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ότι, για το έδαφος αυτό, δεν εφαρμόζονται όλες ή ορισμένες από τις διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 11.

Η Επιτροπή λαμβάνει την απόφασή της σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ

Άρθρο 14

Ανάκτηση χρησιμοποιημένων ελεγχόμενων ουσιών

Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, οι χλωροφθοράνθρακες, οι πλήρως αλογονωμένοι χλωροφθοράνθρακες, τα halons, ο τετραχλωράνθρακας, το 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο, οι υδροβρωμοφθοράνθρακες και οι υδροχλωροφθοράνθρακες που περιέχονται σε:

- εμπορικές και βιομηχανικές ψυκτικές εγκαταστάσεις και συστήματα κλιματισμού,

- εξοπλισμό στον οποίο περιέχονται διαλύτες και

- συστήματα πυροπροστασίας,

ανακτώνται, εάν είναι πρακτικώς δυνατό, με σκοπό την καταστροφή τους μέσω τεχνολογιών εγκεκριμένων από τα μέρη ή μέσω οποιαδήποτε άλλης περιβαλλοντικά αποδεκτής τεχνολογίας καταστροφής ή για την ανακύκλωση ή την ποιοτική αποκατάστασή τους κατά τη συντήρηση και διατήρηση του εξοπλισμού ή πριν από τη διάλυση ή τη διάθεση του εξοπλισμού. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του οικείου προσωπικού συντήρησης.

Η διάταξη αυτή ισχύει με την επιφύλαξη της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων (6) ή των μέτρων τα οποία λαμβάνουν τα κράτη μέλη για τη μεταφορά των διατάξεών της.

Πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 15

Διαρροές ελεγχόμενων ουσιών

1. Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο προκειμένου να αποφευχθούν διαρροές χλωροφθορανθράκων, άλλων πλήρως αλογονωμένων χλωροφθορανθράκων, halons, τετραχλωράνθρακα, 1,1,1-τριχλωροαιθανίου,

υδροβρωμοφθορανθράκων και υδροχλωροφθορανθράκων από εμπορικούς και βιομηχανικούς εξοπλισμούς κλιματισμού και ψύξης, από συστήματα προστασίας κατά του πυρός, και από εξοπλισμό που περιέχει διαλύτες κατά την κατασκευή, την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη συντήρηση. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του οικείου προσωπικού συντήρησης.

2. Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο προς αποφυγή διαρροών βρωμιούχου μεθυλίου από εγκαταστάσεις υποκαπνισμού και από εργασίες στις οποίες χρησιμοποιείται βρωμιούχο μεθύλιο. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τις ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα του οικείου προσωπικού συντήρησης.

3. Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο προς αποφυγή διαρροών ελεγχόμενων ουσιών που χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη για την παρασκευή άλλων χημικών.

4. Από την πρώτη ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνεται κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο προς αποφυγή διαρροών ελεγχόμενων ουσιών που παράγονται ακουσίως κατά την παρασκευή άλλων χημικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ, ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Διαχείριση

Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της σχετικά με το σχέδιο αυτό εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης όσον αφορά τις αποφάσεις τις οποίες το Συμβούλιο καλείται να λάβει ύστερα από πρόταση της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως. Εάν όμως αυτά τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Σ'αυτήν την περίπτωση, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει, επί ένα μήνα το πολύ από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που αποφασίστηκαν από αυτή.

Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην τρίτη παράγραφο.

Άρθρο 17

Ανακοίνωση στοιχείων

1. α) Κάθε παραγωγός, εισαγωγέας και εξαγωγέας ελεγχόμενων ουσιών ανακοινώνει στην Επιτροπή, αποστέλλοντας αντίγραφο στην αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, πριν από τις 31 Μαρτίου κάθε έτους και αρχίζοντας από το 1995:

- τη συνολική παραγωγή του,
- την παραγωγή του για την αντιμετώπιση της επιτρεπόμενης ζήτησης των χρηστών που προσδιορίζονται όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1 έως 5 και 7,
- οιαδήποτε αύξηση της παραγωγής του βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 8 προς

κάλυψη βασικών εγχώριων αναγκών των μερών βάσει του άρθρου 5 του πρωτοκόλλου,

- οιαδήποτε αύξηση της παραγωγής του βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 9 προκειμένου να ικανοποιήσει οιαδήποτε ουσιαστική χρήση των μερών,
- οιαδήποτε αύξηση της παραγωγής του βάσει του άρθρου 3 παράγραφοι 10, 11 και 12, κατόπιν εγκεκριμένου εξορθολογισμού της βιομηχανικής παραγωγής,
- κάθε ποσότητα που ανακυκλώθηκε,
- κάθε ποσότητα που καταστράφηκε με τεχνολογίες που έχουν εγκριθεί από τα μέρη,
- τα αποθέματά του,
- τις ποσότητες εισαγομένων αχρησιμοποίητων ουσιών που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα για κράτη μέρη και κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου χωριστά,
- τις εισαγωγές στην Κοινότητα για την αντιμετώπιση της επιτρεπόμενης ζήτησης των χημικών που προσδιορίζονται βάσει του άρθρου 3 παράγραφοι 1 έως 5 και 7,
- τις εξαγωγές παραγόμενων ποσοτήτων από την Κοινότητα, για κράτη μέρη και κράτη μη μέρη του πρωτοκόλλου χωριστά,
- τις παραγόμενες ποσότητες που διατίθενται στην αγορά ή τις οποίες ο παραγωγός χρησιμοποιεί για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας,
- τις ποσότητες που χρησιμοποιούνται ως πρώτη ύλη, για καθεμία από τις ελεγχόμενες ουσίες, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους.

Παρά την ανωτέρω υποχρέωση, η ανακοίνωση που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1993 πραγματοποιείται το αργότερο την τελευταία ημέρα του τέταρτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

β) Για τους σκοπούς του άρθρου 4 παράγραφος 8, κάθε παραγωγός ή εισαγωγέας υδροχλωροφθορανθράκων ανακοινώνει στην Επιτροπή, αποστέλλοντας αντίγραφο στην αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, την τελευταία ημέρα του τριμήνου που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, και την τελευταία ημέρα κάθε μεταγενέστερου τριμήνου:

- την παραγωγή του σε υδροχλωροφθοράνθρακες που διέθεσε στην αγορά ή που χρησιμοποίησε για λογαριασμό του εντός της Κοινότητας,
- τις εισαγωγές του σε υδροχλωροφθοράνθρακες εντός της Κοινότητας.

2. Πριν από τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, και αρχίζοντας από το 1996 για τους χλωροφθοράνθρακες, τους άλλους πλήρως αλογονωμένους χλωροφθοράνθρακες, το halons και τον τετραχλωράνθρακα και από το 1997 για το 1,1,1-τριχλωροαιθάνιο και τους υδροβρωμοφθοράνθρακες, κάθε χρήστης που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 1 έως 5 και 7 ανακοινώνει στην Επιτροπή, αποστέλλοντας αντίγραφο στην αρμόδια αρχή των κρατών μελών όπου χρησιμοποιεί τις ουσίες αυτές, τη χρήση και τις ποσότητες των ουσιών αυτών που χρησιμοποίησε για τις οποίες έχει λάβει άδεια σύμφωνα με τις σχετικές παραγράφους του άρθρου 3.

3. Κάθε παραγωγός, εισαγωγέας και εξαγωγέας βρωμιούχου μεθυλίου κατά το 1991 ανακοινώνει στην Επιτροπή, αποστέλλοντας αντίγραφο στην αρμόδια αρχή του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για το εν λόγω έτος, το αργότερο την τελευταία ημέρα του τέταρτου μηνός μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Κάθε παραγωγός, εισαγωγέας και εξαγωγέας πρέπει επιπλέον να προσδιορίζει τις ποσότητες για χρήσεις που αφορούν καραντίνα και το προ της αποστολής στάδιο.

4. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των διαβιβαζόμενων στοιχείων.

Άρθρο 18

Επιθεώρηση 1. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων που της ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή μπορεί να ζητά κάθε αναγκαία πληροφορία από τις κυβερνήσεις και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καθώς και από επιχειρήσεις.

2. Όταν η Επιτροπή ζητά πληροφορίες από μια επιχείρηση, διαβιβάζει ταυτόχρονα αντίγραφο της αίτησης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου εδρεύει η επιχείρηση, καθώς και δήλωση των λόγων για τους οποίους ζητούνται οι πληροφορίες αυτές.

3. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αναλαμβάνουν τη διενέργεια των ερευνών τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί αναγκαίες βάσει του παρόντος κανονισμού.

4. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί η έρευνα, οι υπάλληλοι της Επιτροπής επικουρούν τους υπαλλήλους της αρχής αυτής κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

5. Η Επιτροπή λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

Άρθρο 19

Κυρώσεις Κάθε κράτος μέλος ορίζει τις κυρώσεις που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού ή των εθνικών μέτρων που θεσπίζονται για την εφαρμογή του.

Άρθρο 20

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 594/91 καταργείται.

2. Οι τυχόν παραπομπές που γίνονται στον κανονισμό ο οποίος καταργείται δυνάμει της παραγράφου 1 θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 21

Έναρξη ισχύος Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 1994.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. MERKEL

(1) ΕΕ αριθ. C 232 της 28. 8. 1993, σ. 6.(2) ΕΕ αριθ. C 52 της 19. 2. 1994, σ. 8.(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 8ης Φεβρουαρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 61 της 28. 2. 1994, σ. 114). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 301 της 27. 10. 1994, σ. 1). Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1994 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).(4) ΕΕ αριθ. L 67 της 14. 3. 1991, σ. 1.(5) ΕΕ αριθ. L 405 της 31. 12. 1992, σ. 41.(6) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 91/156/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 32) και από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Καλυπτόμενες ουσίες >(1)>>> ID="1">Ομάδα I> ID="2">CFC13> ID="3">(CFC-11)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">CF2Cl2> ID="3">(CFC- 12)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C2F3Cl3> ID="3">(CFC-113)> ID="4"> 0,8>>> ID="2">C2F4Cl2>

ID="3">(CFC-114)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C2F5Cl> ID="3">(CFC-115)>
 ID="4"> 0,6>>> ID="1">Omada II> ID="2">CF3Cl> ID="3">(CFC- 13)>
 ID="4"> 1,0>>> ID="2">C2FCl5> ID="3">(CFC-111)> ID="4"> 1,0>>>
 ID="2">C2F2Cl4> ID="3">(CFC-112)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3FC17>
 ID="3">(CFC-211)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3F2Cl6> ID="3">(CFC-212)>
 ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3F3Cl5> ID="3">(CFC-213)> ID="4"> 1,0>>>
 ID="2">C3F4Cl4> ID="3">(CFC-214)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3F5Cl3>
 ID="3">(CFC-215)> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3F6Cl2> ID="3">(CFC-216)>
 ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3F7Cl> ID="3">(CFC-217)> ID="4"> 1,0>>>
 ID="1">Omada III> ID="2">CF2BrCl> ID="3">(halon-1211)> ID="4"> 3,0>>>
 ID="2">CF3Br> ID="3">(halon-1301)> ID="4">10,0>>> ID="2">C2F4Br2>
 ID="3">(halon-2402)> ID="4"> 6,0>>> ID="1">Omada IV> ID="2">CCl4>
 ID="3">(τετραχλωράνθρακας)> ID="4"> 1,1>>> ID="1">Ομάδα V>
 ID="2">C2H3Cl3 (2)> ID="3">(1,1,1-τρι-χλωροαιθάνιο)> ID="4"> 0,1>>>
 ID="1">Ομάδα VI> ID="2">CH3Br> ID="3">(βρωμιούχο μεθύλιο)> ID="4">
 0,7>>> ID="1">Ομάδα VII> ID="2">CHFBr2> ID="4"> 1,00>>>
 ID="2">CHF2Br> ID="4"> 0,74>>> ID="2">CH2FBr> ID="4"> 0,73>>>
 ID="2">C2HFBr4> ID="4"> 0,8>>> ID="2">C2HF2Br3> ID="4"> 1,8>>>
 ID="2">C2HF3Br2> ID="4"> 1,6>>> ID="2">C2HF4Br> ID="4"> 1,2>>>
 ID="2">C2H2FBr3> ID="4"> 1,1>>> ID="2">C2H2F2Br2> ID="4"> 1,5>>>
 ID="2">C2H2F3Br> ID="4"> 1,6>>> ID="2">C2H3FBr2> ID="4"> 1,7>>>
 ID="2">C2H3F2Br> ID="4"> 1,1>>> ID="2">C2H4FBr> ID="4"> 0,1>>>
 ID="2">C3HFBr6> ID="4"> 1,5>>> ID="2">C3HF2Br5> ID="4"> 1,9>>>
 ID="2">C3HF3Br4> ID="4"> 1,8>>> ID="2">C3HF4Br3> ID="4"> 2,2>>>
 ID="2">C3HF5Br2> ID="4"> 2,0>>> ID="2">C3HF6Br> ID="4"> 3,3>>>
 ID="2">C3H2FBr5> ID="4"> 1,9>>> ID="2">C3H2F2Br4> ID="4"> 2,1>>>
 ID="2">C3H2F3Br3> ID="4"> 5,6>>> ID="2">C3H2F4Br2> ID="4"> 7,5>>>
 ID="2">C3H2F5Br> ID="4"> 1,4>>> ID="2">C3H3FBr4> ID="4"> 1,9>>>
 ID="2">C3H3F2Br3> ID="4"> 3,1>>> ID="2">C3H3F3Br2> ID="4"> 2,5>>>
 ID="2">C3H3F4Br> ID="4"> 4,4>>> ID="2">C3H4FBr3> ID="4"> 0,3>>>
 ID="2">C3H4F2Br2> ID="4"> 1,0>>> ID="2">C3H4F3Br> ID="4"> 0,8>>>
 ID="1">>> ID="2">C3H5FBr2> ID="4"> 0,4>>> ID="2">C3H5F2Br> ID="4">
 0,8>>> ID="2">C3H6FBr> ID="4"> 0,7>>> ID="1">Omada VIII>
 ID="2">CHFCl2> ID="3">(HCFC- 21)> ID="4"> 0,040>>> ID="2">CHF2Cl>
 ID="3">(HCFC- 22)> ID="4"> 0,055>>> ID="2">CH2FC1> ID="3">(HCFC- 31)>
 ID="4"> 0,020>>> ID="2">C2HFCl4> ID="3">(HCFC-121)> ID="4"> 0,040>>>
 ID="2">C2HF2Cl3> ID="3">(HCFC-122)> ID="4"> 0,080>>>
 ID="2">C2HF3Cl2> ID="3">(HCFC-123) (3)> ID="4"> 0,020>>>
 ID="2">C2HF4Cl> ID="3">(HCFC-124) (4)> ID="4"> 0,022>>>
 ID="2">C2H2FC13> ID="3">(HCFC-131)> ID="4"> 0,050>>>
 ID="2">C2H2F2Cl2> ID="3">(HCFC-132)> ID="4"> 0,050>>>
 ID="2">C2H2F3Cl> ID="3">(HCFC-133)> ID="4"> 0,060>>>
 ID="2">C2H3FC12> ID="3">(HCFC-141)> ID="4"> 0,070>>>
 ID="2">CH3FC12> ID="3">(HCFC-141b) (5)> ID="4"> 0,110>>>
 ID="2">C2H3F2Cl> ID="3">(HCFC-142)> ID="4"> 0,070>>>
 ID="2">CH3F2Cl> ID="3">(HCFC-142b) (6)> ID="4"> 0,065>>>
 ID="2">C2H4FC1> ID="3">(HCFC-151)> ID="4"> 0,005>>> ID="2">C3HFC16>
 ID="3">(HCFC-221)> ID="4"> 0,070>>> ID="2">C3HF2Cl5> ID="3">(HCFC-
 222)> ID="4"> 0,090>>> ID="2">C3HF3Cl4> ID="3">(HCFC-223)> ID="4">
 0,080>>> ID="2">C3HF4Cl3> ID="3">(HCFC-224)> ID="4"> 0,090>>>
 ID="2">C3HF5Cl2> ID="3">(HCFC-225)> ID="4"> 0,070>>>
 ID="2">CF3CF2CHCl2> ID="3">(HCFC-225ca) (7)> ID="4"> 0,025>>>
 ID="2">CF2CF2CHClF> ID="3">(HCFC-225cb) (8)> ID="4"> 0,033>>>

ID="2">C3HF6CI> ID="3">(HCFC-226)> ID="4"> 0,100>>>
 ID="2">C3H2FCI5> ID="3">(HCFC-231)> ID="4"> 0,090>>>
 ID="2">C3H2F2CI4> ID="3">(HCFC-232)> ID="4"> 0,100>>>
 ID="2">C3H2F3CI3> ID="3">(HCFC-233)> ID="4"> 0,230>>>
 ID="2">C3H2F4CI2> ID="3">(HCFC-234)> ID="4"> 0,280>>>
 ID="2">C3H2F5CI> ID="3">(HCFC-235)> ID="4"> 0,520>>>
 ID="2">C3H3FCI4> ID="3">(HCFC-241)> ID="4"> 0,090>>>
 ID="2">C3H3F2CI3> ID="3">(HCFC-242)> ID="4"> 0,130>>>
 ID="2">C3H3F3CI2> ID="3">(HCFC-243)> ID="4"> 0,120>>>
 ID="2">C3H3F4CI> ID="3">(HCFC-244)> ID="4"> 0,140>>>
 ID="2">C3H4FCI3> ID="3">(HCFC-251)> ID="4"> 0,010>>>
 ID="2">C3H4F2CI2> ID="3">(HCFC-252)> ID="4"> 0,040>>>
 ID="2">C3H4F3CI> ID="3">(HCFC-253)> ID="4"> 0,030>>>
 ID="2">C3H5FCI2> ID="3">(HCFC-261)> ID="4"> 0,020>>>
 ID="2">C3H5F2CI> ID="3">(HCFC-262)> ID="4"> 0,020>>>
 ID="2">C3H6FCI> ID="3">(HCFC-271)> ID="4"> 0,030>>>>>

(1) Αυτές οι τιμές δυναμικού καταστροφής όζοντος είναι εκτιμήσεις που βασίζονται στις σημερινές γνώσεις. Περιοδικά θα γίνεται επισκόπηση και αναθεώρηση των τιμών αυτών υπό το φως των αποφάσεων που λαμβάνονται από τα μέρη του πρωτοκόλλου του Μοντρεάλ σχετικά με τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος.(2) Ο τύπος αυτός δεν αφορά το 1,1,2-τριχλωροαιθάνιο.(3) Χαρακτηρίζει την ουσία η οποία διαρκεί περισσότερο εμπορικά όπως ορίζεται στο πρωτόκολλο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ποσοτικά όρια εισαγωγών από τρίτες χώρες (υπολογιζόμενα επίπεδα εκφραζόμενα σε τόνους)

>>>> ID="1">1993> ID="2">1 161> ID="3">14> ID="4">700> ID="5">1 288>
 ID="6">2 378>>> ID="1">1994> ID="2">348> ID="3">4> ID="4">0>
 ID="5">386> ID="6">1 189>>> ID="1">1995> ID="2">0> ID="3">0>
 ID="5">0> ID="6">1 189> ID="7">11 530>>> ID="1">1996> ID="6">0>
 ID="7">11 530> ID="8">0>>> ID="1">1997> ID="7">11 530>>> ID="1">1998>
 ID="7">8 648>>> ID="1">1999> ID="7">8 648>>> ID="1">2000> ID="7">8
 648>>> ID="1">2001> ID="7">8 648>>> ID="1">2002> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2003> ID="7">8 648>>> ID="1">2004> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2005> ID="7">8 648>>> ID="1">2006> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2007> ID="7">8 648>>> ID="1">2008> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2009> ID="7">8 648>>> ID="1">2010> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2011> ID="7">8 648>>> ID="1">2012> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2013> ID="7">8 648>>> ID="1">2014> ID="7">8 648>>>
 ID="1">2015> ID="7">8 648>>> ID="1">και ύστερα> ID="7">8 648>>>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κωδικοί συνδυασμένης ονοματολογίας (ΣΟ) και περιγραφή των ουσιών που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II >>>> ID="1">2903 40 10> ID="2">---
 Τριχλωροφθορομεθάνιο>>> ID="1">2903 40 20> ID="2">---
 Διχλωροφθορομεθάνιο>>> ID="1">2903 40 30> ID="2">---
 Τριχλωροτριφθοροαιθάνιο>>> ID="1">2903 40 40> ID="2">---
 Διχλωροτετραφθοροαιθάνιο>>> ID="1">2903 40 50> ID="2">---
 Χλωροπενταφθοροαιθάνιο>>> ID="1">2903 40 61> ID="2">----
 Χλωροτριφθορομεθάνιο, πενταχλωροφθοροαιθάνιο, τετραχλωροδιφθοροαιθάνιο,

επταχλωροφθοροπροπάνιο, εξαχλωροδιφθοροπροπάνιο,
 πενταχλωροτριφθοροπροπάνιο, τετραχλωροτετραφθοροπροπάνιο,
 τριχλωροπενταφθοροπροπάνιο, διχλωροεξαφθοροπροπάνιο ή
 χλωροεπταφθοροπροπάνιο.>>> ID="1">2903 40 70> ID="2"> - - -
 Βρωμοτριφθορομεθάνιο>>> ID="1">2903 40 80> ID="2"> - - -
 Διβρωμοτετραφθοροαιθάνιο>>> ID="1">2903 40 91> ID="2"> - - -
 Βρωμοχλωροδιφθορομεθάνιο>>> ID="1">2903 14 00> ID="2"> - - -
 Τετραχλωράνθρακας>>> ID="1">2903 19 10> ID="2"> - - - 1,1,1-
 Τριχλωροαιθάνιο>>> ID="1">2903 30 33> ID="2"> - - - Βρωμομεθάνιο
 (βρωμιούχο μεθύλιο)>>> ID="1">ex 2903 40 98> ID="2"> - - -
 Υδροβρωμοφθοράνθρακες>>> ID="1">ex 2903 40 69> ID="2"> - - -
 Υδροχλωροφθοράνθρακες>>> ID="1">ex 3823 90 96> ID="2"> - - - Μείγματα
 που περιέχουν ουσίες που εμπίπτουν στους κωδικούς 903 40 10, 2903 40 20, 2903
 40 30, 2903 40 40, 2903 40 50 ή 2903 40 61>>> ID="1">ex 3823 90 97> ID="2"> - - -
 - - - Μείγματα που περιέχουν ουσίες που εμπίπτουν στους κωδικούς 903 40 70,
 2903 40 80, 2903 40 91 ή 3823 90 96>>> ID="1">ex 3823 90 98> ID="2"> - - -
 Μείγματα που περιέχουν ουσίες που εμπίπτουν στους κωδικούς 2903 14 00 ή 2903
 19 10>>>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Συνολικά ποσοτικά όρια σύμφωνα με τα οποία οι παραγωγοί και εισαγωγείς
 υδροχλωροφθορανθράκων στην Κοινότητα μπορούν να πραγματοποιούν τη
 διάθεση στην αγορά ή τη χρήση για λογαριασμό τους
 >(1)>>> ID="1">1995> ID="2">7 655> ID="3">100 %>>> ID="1">1996>
 ID="2">7 655> ID="3">100 %>>> ID="1">1997> ID="2">7 655> ID="3">100 %
 >>> ID="1">1998> ID="2">7 655> ID="3">100 %>>> ID="1">1999> ID="2">7
 655> ID="3">100 %>>> ID="1">2000> ID="2">7 655> ID="3">100 %>>>
 ID="1">2001> ID="2">7 655> ID="3">100 %>>> ID="1">2002> ID="2">7 655>
 ID="3">100 %>>> ID="1">2003> ID="2">7 655> ID="3">100 %>>>
 ID="1">2004> ID="2">4 975> ID="3"> 65 %>>> ID="1">2005> ID="2">4 975>
 ID="3"> 65 %>>> ID="1">2006> ID="2">4 975> ID="3"> 65 %>>>
 ID="1">2007> ID="2">3 062> ID="3"> 40 %>>> ID="1">2008> ID="2">3 062>
 ID="3"> 40 %>>> ID="1">2009> ID="2">3 062> ID="3"> 40 %>>>
 ID="1">2010> ID="2">1 531> ID="3"> 20 %>>> ID="1">2011> ID="2">1 531>
 ID="3"> 20 %>>> ID="1">2012> ID="2">1 531> ID="3"> 20 %>>>
 ID="1">2013> ID="2"> 383> ID="3"> 5 %>>> ID="1">2014> ID="2"> 383>
 ID="3"> 5 %>>> ID="1">2015> ID="2"> 0> ID="3"> 0 %>>>>>

(1) Το όριο αποτελείται από ποσοστό CFC 2,6 % και ποσοστό HCFC 100 % της
 διάθεσης στην αγορά ή της ίδιας χρήσεως του παραγωγού κατά το 1989.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Κωδικοί συνδυασμένης ονοματολογίας (ΣΟ) προϊόντων που περιέχουν
 ελεγχόμενες ουσίες (1) 1. Συσκευές κλιματισμού αυτοκινήτων και φορτηγών

>>>> ID="1">8701 20 10 - 8701 90 90>>> ID="1">8702 10 11 - 8702 90 90>>>
 ID="1">8703 10 10 - 8703 90 90>>> ID="1">8704 10 11 - 8704 90 00>>>
 ID="1">8705 10 00 - 8705 90 90>>> ID="1">8706 00 11 - 8706 00 99>>>

2. Οικιακές και επαγγελματικές ψυκτικές και κλιματιστικές συσκευές - αντλίες
 θερμότητας

Ψυγεία:

>>>> ID="1">8418 10 10 - 8418 29 00>>> ID="1">8418 50 11 - 8418 50 19>>>

ID="1">8418 61 10 - 8418 69 99>>>

Καταψύκτες:

>>>> ID="1">8418 10 10 - 8418 29 00>>> ID="1">8418 30 10 - 8418 30 99>>>
ID="1">8418 40 10 - 8418 40 99>>> ID="1">8418 50 11 - 8418 50 19>>>
ID="1">8418 61 10 - 8418 61 90>>> ID="1">8418 69 10 - 8418 69 99>>>

Αφυγραντήρες:

>>>> ID="1">8415 10 00 - 8415 83 90>>> ID="1">8424 89 00 >>> ID="1">8479
89 10 >>> ID="1">8479 89 80 >>>

Ψύκτες για νερό:

>>>> ID="1">8419 60 00 >>> ID="1">8419 89 80 >>>

Παγομηχανές:

>>>> ID="1">8418 10 10 - 8414 29 00>>> ID="1">8418 30 10 - 8418 30 99>>>
ID="1">8418 40 10 - 8418 40 99>>> ID="1">8418 50 11 - 8418 50 19>>>
ID="1">8418 61 10 - 8418 61 90>>> ID="1">8418 69 10 - 8418 69 99>>>
ID="1">8479 89 80 >>>

Κλιματιστικές συσκευές και αντλίες θερμότητας:

>>>> ID="1">8415 10 00 - 8415 83 90>>> ID="1">8418 61 10 - 8418 61 90>>>
ID="1">8418 69 10 - 8418 69 99>>> ID="1">8418 99 10 - 8418 99 90>>>

3. Προϊόντα με αερολύματα (αεροσόλ), εκτός από τα ιατρικά αερολύματα
Είδη διατροφής:

>>>> ID="1">0404 90 11 - 0404 90 99>>> ID="1">1517 90 10 - 1517 90 99>>>
ID="1">2106 90 91 >>> ID="1">2106 90 99 >>>

Χρώματα και βερνίκια, παρασκευασμένα υδατοπιγμένα και βαφές:

>>>> ID="1">3208 10 10 - 3208 10 90>>> ID="1">3208 20 10 - 3208 20 90>>>
ID="1">3208 90 10 - 3208 90 99>>> ID="1">3209 10 00 - 3209 90 00>>>
ID="1">3210 00 10 - 3210 00 90>>> ID="1">3212 90 90 >>>

Σκευάσματα αρώματοποιίας, καλλυντικά και προϊόντα περιποίησης του σώματος:

>>>> ID="1">3303 00 10 - 3303 00 90>>> ID="1">3304 30 00 >>> ID="1">3304
99 00 >>> ID="1">3305 10 00 - 3305 90 90>>> ID="1">3306 10 00 - 3306 90
00>>> ID="1">3307 10 00 - 3307 30 00>>> ID="1">3307 49 00 >>>
ID="1">3307 90 00 >>>

Τασπενεργά παρασκευάσματα:

>>>> ID="1">3402 20 10 - 3402 20 90>>>

Λιπαντικά παρασκευάσματα:

>>>> ID="1">3403 11 00 >>> ID="1">3403 19 10 - 3403 19 99>>> ID="1">3403
91 00 >>> ID="1">3403 99 10 - 3403 99 90>>>

Προϊόντα οικοκυρικής χρήσεως:

>>>> ID="1">3405 10 00 >>> ID="1">3405 20 00 >>> ID="1">3405 30 00 >>>
ID="1">3405 40 00 >>> ID="1">3405 90 10 - 3405 90 90>>>

Είδη από εύφλεκτα υλικά:

>>>> ID="1">3606 10 00 >>>

Εντομοκτόνα, ποντικοφάρμακα, μυκητοκτόνα, ζιζανιοκτόνα κ.λπ.:

>>>> ID="1">3808 10 10 - 3808 10 90>>> ID="1">3808 20 10 - 3808 20 80>>>
ID="1">3808 30 11 - 3808 30 90>>> ID="1">3808 40 10 - 3808 40 90>>>
ID="1">3808 90 10 - 3808 90 90>>>

Προϊόντα για κολάρισμα, φινίρισμα κ.λπ.:

>>>> ID="1">3809 10 10 - 3809 10 90>>> ID="1">3809 91 00 - 3809 93 00>>>
Σύνθετοι οργανικοί διαλύτες κ.λπ.:

>>>> ID="1">3814 00 10 - 3814 00 90>>>

Παρασκευασμένα υγρά για την αφαίρεση πάγου από επιφάνειες:

>>>> ID="1">3820 00 00 >>>

Προϊόντα χημικών και συναφών βιομηχανιών:

>>>> ID="1">3823 90 10 >>> ID="1">3823 90 60 >>> ID="1">3823 90 70 >>>
ID="1">3823 90 81 - 3823 90 98>>>

Σιλικόνες σε πρωτογενή μορφή:

>>>> ID="1">3910 00 00 >>>

Οπλα:

>>>> ID="1">9304 00 00 >>>

4. Φορητοί πυροσβεστήρες

>>>> ID="1">8424 10 10 - 8424 10 99>>>

5. Μονωτικές σανίδες και πλάκες και προστατευτικά περιβλήματα σωλήνων

>>>> ID="1">3917 21 10 - 3917 40 90>>> ID="1">3920 10 21 - 3920 99 90>>>
ID="1">3921 11 00 - 3921 90 90>>> ID="1">3925 10 00 - 3925 90 80>>>
ID="1">3926 90 10 - 3926 90 99>>>

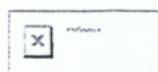
6. Προπολυμερή

>>>> ID="1">3901 10 10 - 3911 90 90>>>

(1) Δίνονται για την καθοδήγηση των τελωνειακών αρχών των κρατών μελών.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

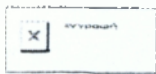
[εγγραφή] - [δομή κόμβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [C]

(3)

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 399D0296

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.30 - Έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης]

Τροποποιούμενες πράξεις:

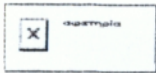
393D0389 (Τροποποίηση)

399D0296

1999/296/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, για την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ για έναν μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών CO₂ και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 117 της 05/05/1999 σ. 0035 - 0038

Κείμενο:

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Απριλίου 1999

για την τροποποίηση της απόφασης 93/389/ΕΟΚ για έναν μηχανισμό παρακολούθησης των εκπομπών >ISO_1>CO₂ >ISO_7> και άλλων αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου μέσα στην Κοινότητα (1999/296/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής(1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής(2),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης, σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο(3),

Εκτιμώντας:

(1) ότι όλα τα κράτη μέλη και η Κοινότητα είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές (>ISO_1>UNFCCC) >ISO_7> η οποία, από την έναρξη ισχύος της στις 21 Μαρτίου 1994, δεσμεύει όλα τα μέρη να καταρτίζουν, να ενημερώνουν περιοδικά, να δημοσιεύουν και να υποβάλλουν στη διάσκεψη των μερών εθνικούς καταλόγους απογραφής των ανθρωπογενών εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα όλων των αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, χρησιμοποιώντας συγκρίσιμες μεθόδους που εγκρίνονται από τη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών

(2) ότι η ίδια σύμβαση δεσμεύει όλα τα μέρη να καταρτίζουν, να εφαρμόζουν, να

δημοσιεύουν και να ενημερώνουν σε τακτική βάση εθνικά και, όπου ενδείκνυται, περιφερειακά προγράμματα, τα οποία να περιέχουν μέτρα για τη μετρίαση των κλιματικών μεταβολών μέσω της αντιμετώπισης των ανθρωπογενών εκπομπών κατά πηγή και της κατακράτησης κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ·

(3) ότι, η πρώτη διάσκεψη των συμβαλλόμενων μερών της >ISO_1>UNFCCC >ISO_7>αποφάσισε ότι τα συμβαλλόμενα μέρη που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της εν λόγω σύμβασης θα πρέπει να υποβάλλουν ετησίως στη γραμματεία της εθνικά στοιχεία απογραφής των εκπομπών κατά πηγή και των κατακρατήσεων κατά υποδοχέα και να καταρτίζουν τις εθνικές εκθέσεις που προβλέπονται στη σύμβαση, με γνώμονα τις κατευθυντήριες γραμμές για τους εθνικούς πίνακες απογραφής των αερίων του θερμοκηπίου και τις τεχνικές συστάσεις για την εκτίμηση των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και της σχετικής προσαρμογής, που εξέδωσε η διακυβερνητική ομάδα για την αλλαγή του κλίματος·

(4) ότι πρέπει να τροποποιηθεί η απόφαση 93/389/ΕΟΚ(4), ώστε η διαδικασία παρακολούθησης να μπορέσει να αναπροσαρμοστεί στα σύγχρονα δεδομένα, ιδίως δε η μετά το έτος 2000 παρακολούθηση των περιορισμών και μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και η εφαρμογή της σε όλες τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της >ISO_1>UNFCCC >ISO_7>και λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις του πρωτοκόλλου του Κυότο της εν λόγω σύμβασης, το οποίο εγκρίθηκε από την τρίτη διάσκεψη των μερών της >ISO_1>UNFCCC >ISO_7>στις 10 Δεκεμβρίου 1997·

(5) ότι είναι σημαντικό να καταστεί δυνατή η ακριβής και τακτική αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται προς την υλοποίηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της >ISO_1>UNFCCC >ISO_7>και του πρωτοκόλλου του Κυότο της εν λόγω σύμβασης·

(6) ότι η Κοινότητα θεωρεί τον μηχανισμό παρακολούθησης ουσιώδες μέσο για την αξιολόγηση της προόδου προς την κατεύθυνση αυτή·

(7) ότι στο πρωτόκολλο του Κυότο απαιτείται τα συμβαλλόμενα μέρη που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι να έχουν σημειώσει αποδεικτική πρόοδο προς την υλοποίηση των δεσμεύσεων, που έχουν αναλάβει δυνάμει του πρωτοκόλλου, μέχρι το 2005·

(8) ότι οι διατάξεις του μηχανισμού παρακολούθησης που θεσπίσθηκε με την απόφαση 93/389/ΕΟΚ πρέπει να εφαρμόζονται εξίσου στις ανθρωπογενείς εκπομπές κατά πηγή και στη δέσμευση κατά υποδοχέα όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, και ότι θα πρέπει να συνεχισθεί η αναπροσαρμογή της διαδικασίας παρακολούθησης, ώστε να αντικατοπτρίζει τις περαιτέρω αποφάσεις στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου του Κυότο·

(9) ότι έχει καταστεί σαφές ότι η προθεσμία της 31ης Ιουλίου, που ορίζεται στην απόφαση 93/389/ΕΟΚ για την υποβολή των εθνικών στοιχείων απογραφής, είναι δύσκολο να τηρηθεί από όλα τα κράτη μέλη·

(10) ότι, το Συμβούλιο στη συνεδρίαση της 22ας-23ης Ιουνίου 1995, επιβεβαίωσε τη βούληση της Κοινότητας να εκπληρώσει τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο της σύμβασης και επιβεβαίωσε τα συμπεράσματά του της 29ης Οκτωβρίου 1990, της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 1994 και της 9ης Μαρτίου 1995·

(11) ότι η απόφαση 93/389/ΕΟΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα,
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα άρθρα 1 έως 8 της απόφασης 93/389/ΕΟΚ αντικαθίστανται από το ακόλουθο

κείμενο:

"Άρθρο 1

Θεσπίζεται σύστημα για:

- την παρακολούθηση, στα κράτη μέλη, των ανθρωπογενών εκπομπών όλων των αερίων που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, και
- την αξιολόγηση της προόδου που σημειώνεται όσον αφορά την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί σχετικά με τις εκπομπές αυτές.

Άρθρο 2

Εθνικά προγράμματα

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν, δημοσιεύουν και εφαρμόζουν εθνικά προγράμματα για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των ανθρωπογενών εκπομπών, κατά πηγή, και για την ενίσχυση της δέσμευσης, κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, προκειμένου να συμβάλλουν:

- στη σταθεροποίηση, μέχρι το 2000, των εκπομπών >ISO_1>CO₂ >ISO_7> στα επίπεδα του 1990 στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προϋποθέτοντας ότι και άλλες χώρες θα αναλάβουν παρόμοιες υποχρεώσεις και ότι τα κράτη μέλη, τα οποία αρχίζουν από σχετικά χαμηλά επίπεδα κατανάλωσης ενέργειας και συνεπώς χαμηλά επίπεδα εκπομπών υπολογιζόμενα κατά κεφαλήν ή με βάση άλλα κατάλληλα κριτήρια, δικαιούνται να έχουν στόχους και/ή στρατηγικές για το >ISO_1>CO₂ >ISO_7> που αντιστοιχούν στο επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής τους ανάπτυξης, βελτιώνοντας παράλληλα την ενεργειακή απόδοση των οικονομικών δραστηριοτήτων τους, όπως συμφωνήθηκε στις συνόδους του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1990, της 13ης Δεκεμβρίου 1991 και της 15ης και 16ης Δεκεμβρίου 1994,

- στην εκπλήρωση, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, των δεσμεύσεων περιορισμού και/ή μείωσης των εκπομπών όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ δυνάμει της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές, και δυνάμει του πρωτοκόλλου του Κυότο,

- στη διαφανή και ακριβή παρακολούθηση της επιτευχθείσας και της επιδιωκόμενης προόδου των κρατών μελών, περιλαμβανομένης της συμβολής των κοινοτικών μέτρων, κατά την υλοποίηση των συμπεφωνημένων εθνικών συνεισφορών στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κυότο.

Τα εν λόγω προγράμματα ενημερώνονται περιοδικά.

2. Κάθε κράτος μέλος περιλαμβάνει στο εθνικό του πρόγραμμα:

α) εκτιμήσεις για τα αποτελέσματα των πολιτικών και των μέτρων για τις εκπομπές και τις κατακρατήσεις και ενσωμάτωση των εκτιμήσεων αυτών στις προβολές για το >ISO_1>CO₂ >ISO_7> και για τα άλλα αέρια θερμοκηπίου μεταξύ του έτους αναφοράς και του 2000, σύμφωνα με τις περί εκθέσεων απαιτήσεις της σύμβασης-πλαίσιου του ΟΗΕ για τις κλιματικές μεταβολές·

β) τουλάχιστον για τα έξι αέρια του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κυότο [διοξείδιο του άνθρακα (>ISO_1>CO₂), >ISO_7>μεθάνιο (>ISO_1>CH₄), >ISO_7>υποξείδιο του αζώτου (>ISO_1>N₂O), >ISO_7>υδροφθοράνθρακες (>ISO_1>HFC), >ISO_7>υπερφθοράνθρακες (>ISO_1>PFC) >ISO_7> και εξαφθοριούχο θείο (>ISO_1>SF₆)],

- >ISO_7> τις βασικές ετήσιες ανθρωπογενείς εκπομπές διοξειδίου του άνθρακος, μεθανίου και υποξειδίου του αζώτου για το 1990, σύμφωνα με τις διατάξεις του

άρθρου 3 παράγραφος 1,

- τις βασικές ανθρωπογενείς εκπομπές υδροφθορανθράκων, υπερφθορανθράκων και εξαφθοριούχου θείου για το 1990 και/ή το 1995, όπως ορίζεται στις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1,

- καταλόγους των ανθρωπογενών του εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα, κατά τα οριζόμενα από τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1,

- λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την εθνική πολιτική και τα εθνικά μέτρα που εφαρμόζονται ή προβλέπονται από το έτος αναφοράς και που συμβάλλουν σημαντικά στις προσπάθειες μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και αύξησης της κατακράτησής τους. Στα στοιχεία αυτά, τα οποία παρέχονται για κάθε είδος αερίου και για κάθε κλάδο, περιλαμβάνονται ο στόχος του μέτρου, ο τύπος του πολιτικού οργάνου που χρησιμοποιείται για κάθε μέτρο, η πρόοδος της εφαρμογής της πολιτικής ή των μέτρων καθώς και, όπου είναι δυνατό, προσωρινοί δείκτες της πρόοδου τους,

- τα μέτρα που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει για την εφαρμογή της σχετικής κοινοτικής νομοθεσίας και πολιτικής,

- εκτιμήσεις της συνέπειας της πολιτικής και μέτρων στις εκπομπές και στην κατακράτησή τους και ενσωμάτωσή τους σε προβολές,

>ISO_1>i) >ISO_7>για τα αέρια του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κυότο μεταξύ του έτους αναφοράς και της περιόδου από 2008 έως 2012, και

>ISO_1>ii) >ISO_7>όσο είναι δυνατόν για τα αέρια του θερμοκηπίου που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κυότο μεταξύ του έτους αναφοράς και του 2005,

σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, βάσει προτύπων διαδικαστικών κατευθύνσεων, καθώς και ποσοτικά στοιχεία για τη διασαφήνιση των βασικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη αυτών των προβολών και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μεθόδων εκτίμησης,

- εκτίμηση των οικονομικών συνεπειών των ανωτέρω μέτρων, όσο είναι δυνατό·

γ) Πληροφορίες για τα εξής αέρια: το μονοξείδιο του άνθρακος (>ISO_1>CO), >ISO_7>τα οξείδια του αζώτου (>ISO_1>NO_x), >ISO_7>τις μη μεθανούχες πτητικές οργανικές ενώσεις (>ISO_1>NMVOCs) >ISO_7>και τα οξείδια του θείου σύμφωνα, με τις απαιτήσεις υποβολής στοιχείων που καθορίζονται στη σύμβαση πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές, περιλαμβανομένων:

- στοιχείων σχετικών με τις εκπομπές,

- περιγραφή της πολιτικής και των μέτρων που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει για τον περιορισμό και/ή τη μείωση των εκπομπών των αερίων αυτών,

- όσο είναι δυνατόν, εκτιμήσεις των προβολών των εκπομπών, σε τακτά διαστήματα στο μέλλον, και όπως συμφωνήθηκε ακολουθώντας τις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 8, βάσει προτύπων διαδικαστικών κατευθύνσεων, καθώς και ποσοτικά στοιχεία για τη διασαφήνιση των βασικών παραδοχών που χρησιμοποιούνται για την ανάπτυξη αυτών των προβολών και περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μεθόδων εκτίμησης.

Άρθρο 3

Κατάλογοι και υποβολή στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τα επίπεδα των ανθρωπογενών εκπομπών, κατά πηγή, και της δέσμευσης, κατά υποδοχέα, όλων των αερίων του θερμοκηπίου που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, σύμφωνα με τις μεθόδους που έχουν εγκριθεί από την ΟΠΕΡ και συμφωνηθεί από τη συνδιάσκεψη των μερών. Οι μέθοδοι αυτές αναθεωρούνται αναλόγως, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8, ώστε να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τις τυχόν μελλοντικές αποφάσεις της συνδιάσκεψης των

συμβαλλομένων μερών.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, κάθε χρόνο και πριν από τις 31 Δεκεμβρίου, στοιχεία για τις ανθρωπογενείς τους εκπομπές >ISO_1>CO2 >ISO_7>και τη δέσμευση του >ISO_1>CO2 >ISO_7>κατά υποδοχέα το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν επίσης, σε ετήσια βάση, εθνικά στοιχεία απογραφής των εκπομπών κατά πηγή και της δέσμευσης κατά υποδοχέα των άλλων αερίων του θερμοκηπίου που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Ανακοινώνουν στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου τα οριστικά τους στοιχεία για το προτελευταίο έτος και προσωρινά στοιχεία για το προηγούμενο έτος.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν επίσης έως τις 31 Δεκεμβρίου τα πλέον πρόσφατα στοιχεία για τις προβλεπόμενες εκπομπές κατά πηγή και τη δέσμευση κατά υποδοχέα των αερίων του θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Α του πρωτοκόλλου του Κυότο για την περίοδο από 2008 έως 2012 και, ει δυνατόν, για το 2005.

Η Επιτροπή λαμβάνει περαιτέρω μέτρα για να εξασφαλισθεί η συγκρισιμότητα και η διαφάνεια των εθνικών καταλόγων και των υποβαλλομένων στοιχείων.

3. Η Επιτροπή καταρτίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και βάσει των στοιχείων που της παρέχουν, καταλόγους των ανθρωπογενών εκπομπών αερίου του θερμοκηπίου και δεσμεύσεων κατά υποδοχέα στην Κοινότητα. Η Επιτροπή διαβιβάζει σε όλα τα κράτη μέλη, έως την 1η Μαρτίου, τους καταλόγους αυτούς, οι οποίοι βασίζονται σε στοιχεία που συλλέγονται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Άρθρο 4

Διαδικασίες και μέθοδοι αξιολόγησης

Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8, η Επιτροπή ορίζει τις διαδικασίες και μεθόδους για την αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 6 και τη συχνότητα ενημέρωσής τους από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 5

Αξιολόγηση των εθνικών προγραμμάτων και της κατάστασης των εκπομπών στην Κοινότητα

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα υπάρχοντα εθνικά τους προγράμματα που δεν έχουν ακόμη διαβιβασθεί, ή τα ενημερωμένα προγράμματα που έχουν ήδη διαβιβασθεί, εντός τριών μηνών μετά την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης.

Τα μελλοντικά εθνικά προγράμματα και η ενημέρωσή τους διαβιβάζονται στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από την έγκρισή τους.

2. Η Επιτροπή διαβιβάζει στα άλλα κράτη μέλη τα εθνικά προγράμματα που λαμβάνει, εντός ενός μηνός από την παραλαβή τους.

3. Η Επιτροπή αξιολογεί τα εθνικά προγράμματα για να εκτιμήσει αν η πρόοδος στο σύνολο της Κοινότητας είναι επαρκής για να εξασφαλισθεί η τήρηση των υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1.

4. Εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εθνικών προγραμμάτων, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος παρέχει την ανάλογη συνδρομή στη σύνταξη της έκθεσης αυτής, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών του.

Άρθρο 6

Περαιτέρω αξιολόγηση της πραγματοποιηθείσας προόδου

Η Επιτροπή εξετάζει ετησίως, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, αν η πραγματική και η επιδιωκόμενη πρόοδος των κρατών μελών, καθώς και η συμβολή των

κοινοτικών μέτρων με σκοπό την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα δυνάμει της σύμβασης-πλασιού των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και του πρωτοκόλλου του Κυότο είναι επαρκής, ώστε να εξασφαλισθεί ότι η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της ακολουθούν πορεία εκπλήρωσης των δεσμεύσεών τους, και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, με βάση τα στοιχεία που έχει λάβει δυνάμει των άρθρων 2, 3 και 5. Η έκθεση της Επιτροπής διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ακόμη και σε περίπτωση που τα στοιχεία που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη δεν είναι πλήρη, η δε Επιτροπή δύναται, στην περίπτωση αυτή, να συμπεριλαμβάνει στην έκθεση τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, σε συνεννόηση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Άρθρο 7

Άλλα αέρια του θερμοκηπίου
(απαλείφεται).

Άρθρο 8

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από μια επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει γνώμη για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα προς τη γνώμη της επιτροπής.

β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή."

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την 1η Μαΐου 1999.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 26 Απριλίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

>ISO_1>J. FISCHER

(1) >ISO_7>EE >ISO_1>C 120 >ISO_7>της 18.4.1998, σ. 22.

(2) EE >ISO_1>L 89 >ISO_7>της 19.3.1997, σ. 7.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Σεπτεμβρίου 1997 (EE

>ISO_1>C 304 >ISO_7>της 6.10.1997, σ. 109), κοινή θέση του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1998 (ΕΕ >ISO_1>C 333 >ISO_7>της 30.10.1998, σ. 38) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Φεβρουαρίου 1999 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).
(4) ΕΕ >ISO_1>L 167 >ISO_7>της 9.7.1993, σ. 31.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 13/11/1999

[εγγραφή] - [δομή κόμβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [C]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 398L0083

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.20 - Προστασία και διαχείριση των υδάτων]

Τροποποιούμενες πράξεις:

380L0778 (Κατάργηση)

398L0083

Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 330 της 05/12/1998 σ. 0032 - 0054

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 98/83/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 3ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών (3),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 189 Γ (4),

Εκτιμώντας:

(1) ότι επιβάλλεται η προσαρμογή στην επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (5) 7 ότι, με βάση την εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή της προαναφερόμενης οδηγίας, απαιτείται η εκπόνηση του ενδεδειγμένου ελαστικού και διαφανούς νομικού πλαισίου ώστε να μπορούν τα κράτη μέλη να επιλύουν τα προβλήματα τήρησης των προδιαγραφών 7 ότι, επιπλέον, η οδηγία αυτή θα πρέπει να επανεξετασθεί υπό το πρίσμα της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως της αρχής της επικουρικότητας 7

(2) ότι, παράλληλα με τις διατάξεις του άρθρου 3 Β της συνθήκης, που ορίζει ότι η δράση της Κοινότητας δεν υπερβαίνει να αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης, απαιτείται η αναθεώρηση της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ ώστε να καταστεί εφικτή η τήρηση των βασικών ποιοτικών και υγειονομικών παραμέτρων, παρέχοντας στα κράτη μέλη την ελευθερία να προσθέτουν και άλλες παραμέτρους, όπου χρειάζεται 7

(3) ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η δράση της Κοινότητας πρέπει να υποστηρίζει και να συμπληρώνει τη δράση που αναλαμβάνουν οι

αρμόδιες αρχές στα κράτη μέλη 7

(4) ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι φυσικές και κοινωνικοοικονομικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων περιοχών της Ένωσης επιβάλλουν τη λήψη των περισσότερων αποφάσεων σχετικά με ελέγχους, αναλύσεις και μέτρα αντιμετώπισης των προβλημάτων, τήρησης των προδιαγραφών, σε τοπικό, περιφερειακό ή εθνικό επίπεδο, στο βαθμό κατά τον οποίο οι διαφορές αυτές δεν αφαιρούν την αξία της εγκαθίδρυσης του πλαισίου νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζεται στην παρούσα οδηγία 7

(5) ότι επιβάλλεται η θέσπιση κοινοτικών προδιαγραφών για βασικές και προληπτικές ποιοτικές παραμέτρους σε θέματα υγείας, για το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, προκειμένου να καθορισθούν οι προς επίτευξη ελάχιστοι ποιοτικοί περιβαλλοντικοί στόχοι, σε συνδυασμό και με άλλα κοινοτικά μέτρα, ώστε να διατηρείται και να προωθείται η αειφόρος χρήση του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση 7

(6) ότι, λόγω της σημασίας για την ανθρώπινη υγεία της ποιότητας του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, επιβάλλεται να θεσπισθούν σε κοινοτικό επίπεδο οι βασικές ποιοτικές προδιαγραφές με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται το νερό που προορίζεται για το σκοπό αυτό 7

(7) ότι επιβάλλεται να συμπεριληφθεί και το νερό που χρησιμοποιείται στη βιομηχανία παραγωγής τροφίμων εκτός αν διαπιστώνεται ότι η χρησιμοποίηση τέτοιου νερού δεν επηρεάζει την υγιεινότητα του τελικού προϊόντος 7

(8) ότι για να τηρούνται οι ποιοτικές προδιαγραφές για το πόσιμο νερό από τις επιχειρήσεις ύδρευσης, θα πρέπει να διασφαλιστεί με τα κατάλληλα μέτρα προστασίας η καθαρότητα των επιφανειακών και υπογείων υδάτων 7 ότι ο σκοπός αυτός μπορεί επίσης να εξασφαλισθεί με κατάλληλα μέτρα επεξεργασίας του νερού πριν από τη διάθεσή του 7

(9) ότι η συνοχή της ευρωπαϊκής πολιτικής για τα ύδατα προϋποθέτει την έκδοση κατάλληλης οδηγίας-πλαισίου για τα ύδατα σε εύθετο χρόνο 7

(10) ότι επιβάλλεται να αποκλεισθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα φυσικά μεταλλικά νερά και τα νερά φαρμακευτικών ιδιοτήτων αφού έχουν θεσπισθεί ειδικοί κανόνες για αυτούς τους τύπου νερού 7

(11) ότι χρειάζονται μέτρα για να μπορούν να επιτευχθούν όλες οι άμεσα σχετικές με την υγεία παράμετροι και άλλες παράμετροι, όπου διαπιστώνεται υποβάθμιση της ποιότητας 7 ότι επιπλέον τέτοια μέτρα θα πρέπει να συντονίζονται κατάλληλα με την εφαρμογή της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (6), και της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Φεβρουαρίου 1998 σχετικά με τη διάθεση στην αγορά βιοκτόνων προϊόντων (7) 7

(12) ότι επιβάλλεται να καθορισθούν ιδιαίτερες παραμετρικές τιμές για ουσίες σημαντικές στην Κοινότητα, σε αρκετά αυστηρά επίπεδα ώστε να εξασφαλίζεται η επίτευξη των στόχων της παρούσας οδηγίας 7

(13) ότι οι παραμετρικές τιμές βασίζονται στην υπάρχουσα επιστημονική εμπειρία και ότι η αρχή της προληπτικής δράσης, ελήφθη επίσης υπόψη 7 ότι οι τιμές αυτές επιλέχθηκαν ώστε να εξασφαλίζεται η ασφαλής διά βίου κατανάλωση νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, επιτυγχάνοντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας 7

(14) ότι θα πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία για την πρόληψη τόσο των μικροβιολογικών όσο και των χημικών κινδύνων 7 ότι, προς τούτο, και με βάση μελλοντική επανεξέταση των παραμετρικών τιμών, η κατάρτιση των παραμετρικών τιμών που θα εφαρμόζονται στο νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση θα πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια δημόσιας υγείας και σε μέθοδο αξιολόγησης του κινδύνου 7

(15) ότι, προς το παρόν, δεν υπάρχουν επαρκείς αποδείξεις στις οποίες θα

- μπορούσαν να βασισθούν παραμετρικές τιμές για τις χημικές ουσίες που διαταράσσουν τη λειτουργία των ενδοκρινών αδένων, εντείνεται όμως η ανησυχία για τις πιθανές επιπτώσεις βλαβερών για την υγεία ουσιών στα ανθρώπινα όντα και στην άγρια ζωή 7
- (16) ότι ιδίως οι προδιαγραφές που παραρτήματος I βασίζονται γενικά στις κατευθυντήριες γραμμές της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας για την ποιότητα του πόσιμου νερού, καθώς και στη γνώμη της επιστημονικής συμβουλευτικής επιτροπής της Επιτροπής για την εξέταση της τοξικότητας και της οικοτοξικότητας των χημικών ουσιών 7
- (17) ότι επιβάλλεται τα κράτη μέλη να καθορίζουν τιμές άλλων πρόσθετων παραμέτρων μη συμπεριλαμβανομένων στο παράρτημα I, όπου το κρίνουν σκόπιμο για να προστατεύουν την ανθρώπινη υγεία στο έδαφός τους 7
- (18) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν τιμές για άλλες πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I, όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο για λόγους που αφορούν την εξασφάλιση της ποιότητας της παραγωγής, διανομής και επιθεώρησης του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση 7
- (19) ότι, όταν τα κράτη μέλη κρίνουν απαραίτητο να θεσπίσουν προδιαγραφές αυστηρότερες από εκείνες που ορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α και Β, ή προδιαγραφές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I αλλά είναι απαραίτητες για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, κοινοποιούν τις εν λόγω προδιαγραφές στην Επιτροπή 7
- (20) ότι τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα, όταν θεσπίζουν ή διατηρούν αυστηρότερα μέσα προστασίας, να τηρούν τις αρχές και τους κανόνες της συνθήκης, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο 7
- (21) ότι οι παραμετρικές τιμές πρέπει να τηρούνται στο σημείο όπου το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση διατίθεται στον κατάλληλο καταναλωτή 7
- (22) ότι η ποιότητα του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση μπορεί να επηρεάζεται από το σύστημα κατ' οίκον διανομής 7 ότι, επιπλέον, αναγνωρίζεται ότι η ευθύνη για το σύστημα κατ' οίκον διανομής και τη συντήρησή του, δεν μπορεί να βαρύνει τα κράτη μέλη 7
- (23) ότι θα πρέπει να θεσπισθούν προγράμματα ελέγχου από κάθε κράτος μέλος για το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση σχετικά με την τήρηση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας 7 ότι τέτοια προγράμματα ελέγχου θα πρέπει να είναι τα ενδεδειγμένα για τις τοπικές ανάγκες και να τηρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις ελέγχου που θεσπίζονται στην παρούσα οδηγία 7
- (24) ότι οι χρησιμοποιούμενες για την ποιοτική ανάλυση του νερού μέθοδοι όταν αυτό προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση θα πρέπει να είναι τέτοιες ώστε να εξασφαλίζεται η αξιοπιστία και συγκρισιμότητα των λαμβανομένων αποτελεσμάτων 7
- (25) ότι τα οικεία κράτη μέλη θα πρέπει, σε περίπτωση μη τήρησης των προδιαγραφών της παρούσας οδηγίας, να προβαίνουν στη διερεύνηση των αιτιών και να εξασφαλίζουν ότι αναλαμβάνεται η ενδεδειγμένη επανορθωτική δράση ώστε να αποκαθίσταται το ταχύτερο δυνατόν η ποιότητα του νερού 7
- (26) ότι είναι βασικής σημασίας η πρόληψη ενδεχόμενων κινδύνων για τη δημόσια υγεία προερχομένων από μολυσμένο νερό 7 ότι θα πρέπει να διακόπτεται η παροχή ή να περιορίζεται η χρήση τέτοιου νερού 7
- (27) ότι, σε περίπτωση μη τήρησης μιας παραμέτρου ενδεικτικής σημασίας, τα οικεία κράτη μέλη εξετάζουν αν η εν λόγω μη τήρηση δημιουργεί κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία 7 ότι θα πρέπει να αναλαμβάνουν επανορθωτική δράση προκειμένου να αποκατασταθεί η ποιότητα του νερού όπου αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας 7
- (28) ότι όπου απαιτείται κάποια επανορθωτική δράση για την αποκατάσταση

της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 130 Ρ παράγραφος 2 της συνθήκης, θα πρέπει να δίδεται προτεραιότητα σε δράσεις που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στην πηγή του 7

(29) ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπεται να χορηγούν παρεκκλίσεις από την παρούσα οδηγία 7 ότι, επιπλέον, απαιτείται η εκπόνηση του κατάλληλου πλαισίου για τις εν λόγω παρεκκλίσεις, με την επιφύλαξη ότι η παρέκκλιση δεν ενέχει ενδεχόμενους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και ότι η υδροδότηση για την ανθρώπινη κατανάλωση της σχετικής περιοχής δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί με κανένα άλλο εύλογο τρόπο 7

(30) ότι, επειδή κατά την παρασκευή ή τη διανομή νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, μπορεί να χρησιμοποιούνται ορισμένες ουσίες ή ορισμένα υλικά, απαιτείται η θέσπιση κανόνων που θα διέπουν τη χρήση τους κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται ενδεχόμενες ανεπιθύμητες δράσεις για την ανθρώπινη υγεία 7

(31) ότι η επιστημονική και τεχνική πρόοδος μπορεί να απαιτήσει τη γρήγορη προσαρμογή των τεχνικών απαιτήσεων που προβλέπονται στα παραρτήματα II και III 7 ότι, περαιτέρω, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία με βάση την οποία η Επιτροπή θα μπορεί να θεσπίσει προσαρμογές αυτής της φύσεως με την επικουρία μιας επιτροπής αποτελούμενης από εκπροσώπους των κρατών μελών 7

(32) ότι θα πρέπει οι καταναλωτές να ενημερώνονται κατά τον κατάλληλο και ενδεδειγμένο τρόπο σχετικά με την ποιότητα του νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, για κάθε παρέκκλιση που υιοθετείται από τα κράτη μέλη, καθώς και για κάθε επανορθωτική δράση που αναλαμβάνεται από τις αρμόδιες αρχές 7 ότι, επιπλέον, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνικές και στατιστικές ανάγκες της Επιτροπής και το δικαίωμα όλων των πολιτών στην πλήρη ενημέρωση σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης 7

(33) ότι, σε εξαιρετικές περιστάσεις και για καθορισμένες γεωγραφικές περιοχές, τα κράτη μέλη μπορεί να χρειασθούν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για να συμμορφωθούν με ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας 7

(34) ότι η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να επηρεάζει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που αφορούν τις προθεσμίες μεταγραφής στην εθνική νομοθεσία, ή τις προθεσμίες εφαρμογής, που αναφέρονται στο παράρτημα IV, ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1 Στόχος

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
2. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, μέσω της εξασφάλισης ότι είναι υγιεινό και καθαρό.

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «νερό ανθρώπινης κατανάλωσης»:

α) το νερό, είτε στη φυσική του κατάσταση είτε μετά από επεξεργασία, που προορίζεται για πόση, μαγείρεμα, προπαρασκευή τροφής ή άλλες οικιακές χρήσεις, ανεξάρτητα από την προέλευσή του και από το εάν παρέχεται από δίκτυο διανομής, από βυτίο, ή σε φιάλες ή δοχεία 7

β) το νερό που χρησιμοποιείται στις επιχειρήσεις παραγωγής τροφίμων για την παρασκευή, επεξεργασία, συντήρηση ή εμπορία προϊόντων ή ουσιών που

προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, εκτός αν οι αρμόδιες εθνικές αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν μπορεί να επηρεάσει την υγιεινή των τροφίμων στην τελική τους μορφή 7

2. «οικιακά συστήματα διανομής»: ο σωληνώσεις, τα εξαρτήματα και οι συσκευές που έχουν εγκατασταθεί μεταξύ των βρυσών που συνήθως χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη κατανάλωση και του δικτύου διανομής, αλλά μόνον εφόσον αυτά δεν υπάγονται στην ευθύνη του φορέα ύδρευσης, υπό την ιδιότητά του αυτή.

Άρθρο 3 Εξαιρέσεις

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

α) στο φυσικό μεταλλικό νερό που αναγνωρίζεται ως τέτοιο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, σύμφωνα με την οδηγία 80/777/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών (8) 7

β) στο νερό που θεωρείται φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα κατά την έννοια της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φάρμακα (9).

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας:

α) το νερό που προορίζεται αποκλειστικά για σκοπούς για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν επηρεάζει, άμεσα ή έμμεσα, την υγεία των ενδιαφερόμενων καταναλωτών 7

β) το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας.

3. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 στοιχείο β) εξασφαλίζουν ότι, ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός ενημερώνεται σχετικά καθώς και για κάθε ενέργεια που μπορεί να αναληφθεί για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, όταν ένας ενδεχόμενος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία λόγω της ποιότητας του νερού αυτού είναι προφανής, πρέπει να παρέχονται αμέσως οι κατάλληλες οδηγίες στον ενδιαφερόμενο πληθυσμό.

Άρθρο 4 Γενικές υποχρεώσεις

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους δυνάμει άλλων κοινοτικών διατάξεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό. Για τους σκοπούς των ελαχίστων απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό εφόσον:

α) είναι απαλλαγμένο μικροοργανισμών και παρασίτων, και οποιωνδήποτε ουσιών, σε αριθμούς και συγκεντρώσεις, που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και

β) πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος Ι μέρη Α και Β, και εφόσον, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 5 έως 8 και 10, τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τη συνθήκη, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης συμμορφούται προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας δεν οδηγούν, σε καμιά περίπτωση, σε άμεση ή έμμεση υποβάθμιση της σημερινής ποιότητας του

νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, στο μέτρο που αυτό αφορά την προστασία της ανθρώπινης υγείας, ούτε σε αύξηση της ρύπανσης του νερού που χρησιμοποιείται για την παραγωγή πόσιμου νερού.

Άρθρο 5 Ποιοτικές προδιαγραφές

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για τις παραμέτρους του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα Ι.
2. Οι τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν πρέπει να είναι λιγότερο αυστηρές από τις τιμές του παραρτήματος Ι. Όσον αφορά τις παραμέτρους του παραρτήματος Ι μέρος Γ, οι τιμές καθορίζονται μόνον για λόγους παρακολούθησης και για την τήρηση των υποχρεώσεων του άρθρου 8.
3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι όταν το επιβάλλει η προστασία της δημόσιας υγείας στο εθνικό τους έδαφος ή σε μέρος αυτού. Οι καθοριζόμενες τιμές θα πρέπει να πληρούν, τουλάχιστον, τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 6 Σημείο τήρησης

1. Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, πρέπει να τηρούνται:

α) για το νερό που παρέχεται από δίκτυο διανομής, στο σημείο, εντός του κτιρίου ή της κτιριακής εγκατάστασης, στο οποίο βγαίνει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για ανθρώπινη κατανάλωση 7
β) για το νερό που παρέχεται από βυτίο, στο σημείο όπου το νερό βγαίνει από το βυτίο 7
γ) για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία προς πώληση, στο σημείο στο οποίο το νερό τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία 7
δ) για το νερό που χρησιμοποιείται σε επιχείρηση παραγωγής τροφίμων, στο σημείο όπου το νερό χρησιμοποιείται στην επιχείρηση.

2. Στην περίπτωση του νερού της παραγράφου 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη τεκμαίρεται ότι πληρούν τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου, του άρθρου 4 και του άρθρου 8 παράγραφος 2, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, οφείλεται στο οικιακό σύστημα διανομής ή στη συντήρησή του, εξαιρουμένων των κτιρίων και κτιριακών εγκαταστάσεων όπου το νερό παρέχεται στο κοινό, όπως στα σχολεία, τα νοσοκομεία και τα εστιατόρια.

3. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2, και υπάρχει κίνδυνος ότι το νερό της παραγράφου 1 στοιχείο α), δεν ανταποκρίνεται στις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν παρόλα ταύτα ότι:

α) είτε λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος μη τήρησης των παραμετρικών τιμών, όπως η παροχή οδηγιών στους ιδιοκτήτες σχετικά με κάθε ενδεχόμενη επανορθωτική ενέργεια που θα μπορούσαν να αναλάβουν ή/και

λαμβάνονται άλλα μέτρα, όπως κατάλληλες τεχνικές επεξεργασίας, προκειμένου να μεταβληθεί η φύση ή οι ιδιότητες του νερού πριν από τη διάθεσή του ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος ότι το νερό δεν ανταποκρίνεται στις παραμετρικές τιμές μετά τη διάθεση

και

β) οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές ενημερώνονται δεόντως και λαμβάνουν οδηγίες για ενδεχόμενες πρόσθετες επανορθωτικές ενέργειες που θα πρέπει να αναλάβουν.

Άρθρο 7 Παρακολούθηση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι

παρακολουθείται τακτικά η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, προκειμένου να ελέγχεται αν το διατιθέμενο στους καταναλωτές νερό πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, και ιδίως τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5. Θα πρέπει να λαμβάνονται δείγματα τα οποία να είναι αντιπροσωπευτικά της ποιότητας του νερού που καταναλίσκεται καθόλη τη διάρκεια του έτους. Επιπλέον, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ο έλεγχος της αποτελεσματικής απολύμανσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, όταν αυτή αποτελεί μέρος της διαδικασίας επεξεργασίας ή διανομής του νερού και ότι οποιαδήποτε επιμόλυνση από υποπροϊόντα απολύμανσης συγκροτείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, χωρίς να διακυβεύεται η απολύμανση.

2. Για την τήρηση των υποχρεώσεων της παραγράφου 1, οι αρμόδιες αρχές καταρτίζουν κατάλληλα προγράμματα παρακολούθησης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Τα εν λόγω προγράμματα παρακολούθησης πρέπει να πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος II.

3. Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές και πρέπει να συμμορφούνται με τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος II.

4. Για την παρακολούθηση που αναφέρεται στο παρόν άρθρο, μπορούν να καθορίζονται κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12.

5. α) Τα κράτη μέλη πρέπει να τηρούν τις προδιαγραφές αναλύσεως παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα III.

β) Αντί των μεθόδων που αναφέρονται στο παράρτημα III μέρος 1, είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικές μέθοδοι εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι τα λαμβανόμενα αποτελέσματα είναι τουλάχιστον εξίσου αξιόπιστα με εκείνα των μεθόδων που έχουν προκαθοριστεί. Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν εναλλακτική μέθοδο διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα σχετικά στοιχεία που αφορούν τη μέθοδο αυτή και την ισοδυναμία της.

γ) Για τις παραμέτρους του παραρτήματος III μέρη 2 και 3, είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται οποιαδήποτε μέθοδος ανάλυσης εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις των μερών αυτών.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται συμπληρωματική κατά περίπτωση παρακολούθηση για τις ουσίες και τους μικροοργανισμούς για τους οποίους δεν καθορίζεται παραμετρική τιμή σύμφωνα με το άρθρο 5, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι οι ουσίες ή οι οργανισμοί αυτοί ενδέχεται να υπάρχουν σε ποσότητες ή αριθμούς που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

Άρθρο 8 Επανορθωτικές ενέργειες και περιορισμοί χρήσεως

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διερευνάται αμέσως κάθε παράλειψη της τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 ώστε να εντοπίζονται τα αίτια.

2. Εάν, παρά τα μέτρα που λαμβάνονται για να τηρηθούν οι υποχρεώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εξακολουθεί να μην πληροί τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, και με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αναλαμβάνονται, το ταχύτερο δυνατόν, οι απαιτούμενες επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητάς του, και δίνουν προτεραιότητα την εφαρμογή τους, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τον βαθμό υπέρβασης των σχετικών παραμετρικών τιμών και τον ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

3. Ανεξαρτήτως του αν έχει σημειωθεί ή όχι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι απαγορεύεται η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο αποτελεί ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία ή ότι περιορίζεται η χρήση του ή ότι αναλαμβάνονται οι

όποιες απαιτούμενες ενέργειες για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία. Στις περιπτώσεις αυτές, οι καταναλωτές ενημερώνονται αμέσως σχετικά και τους παρέχονται οι αναγκαίες οδηγίες.

4. Οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς αποφασίζουν ποιές ενέργειες δυνάμει της παραγράφου 3 θα πρέπει να αναληφθούν, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία οι οποίοι θα προέκυπταν από τυχόν διακοπή της παροχής ή περιορισμό της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν κατευθύνσεις για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει της παραγράφου 4.

6. Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών ή των προδιαγραφών του παραρτήματος Ι μέρος Γ, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον αυτή η μη τήρηση δημιουργεί κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού εφόσον αυτό απαιτείται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν αναλαμβάνονται επανορθωτικές ενέργειες, οι καταναλωτές ενημερώνονται σχετικά εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών είναι άνευ σημασίας.

Άρθρο 9 Παρεκκλίσεις

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β ή που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, μέχρις ενός ανώτατου ορίου που καθορίζουν τα ίδια, εφόσον η παρέκκλιση δεν συνεπάγεται πιθανό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και εφόσον η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη συγκεκριμένη περιοχή δεν μπορεί να εξασφαλισθεί με άλλον εύλογο τρόπο. Οι παρεκκλίσεις πρέπει να είναι όσο το δυνατόν μικρότερης διάρκειας και δεν πρέπει να υπερβαίνουν την τριετία προς το τέλος της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται επανεξέταση προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον έχει σημειωθεί ικανοποιητική πρόοδος. Όταν τα κράτη μέλη προτίθενται να παραχωρήσουν δεύτερη παρέκκλιση, γνωστοποιούν την επανεξέταση και τους λόγους για την απόφασή τους για παραχώρηση δεύτερης παρέκκλισης, στην Επιτροπή. Αυτή η δεύτερη παρέκκλιση δεν πρέπει επίσης να υπερβαίνει την τριετία.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν στην Επιτροπή αίτηση για τρίτη παρέκκλιση για περίοδο που δεν υπερβαίνει την τριετία. Η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την αίτηση αυτή εντός τριών μηνών.

3. Στις παρεκκλίσεις που παραχωρούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2, διευκρινίζονται τα ακόλουθα:

α) ο λόγος της παρέκκλισης 7

β) η συγκεκριμένη παράμετρος, τα σχετικά αποτελέσματα της προηγούμενης παρακολούθησης, και η ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή βάσει της παρέκκλισης 7

γ) η γεωγραφική περιοχή, η ημερησίως παρεχόμενη ποσότητα νερού, ο θιγόμενος πληθυσμός, καθώς και κατά πόσον ή όχι θίγεται κάποια αφορώμενη επιχείρηση παραγωγής τροφίμων 7

δ) ένα κατάλληλο σύστημα παρακολούθησης, με αυξημένη συχνότητα παρακολούθησης, εφόσον απαιτείται 7

ε) η σύνοψη του προγράμματος των απαιτούμενων επανορθωτικών ενεργειών, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται χρονοδιάγραμμα εργασιών, εκτίμηση κόστους και διατάξεις για την επανεξέταση 7

στ) η αιτούμενη διάρκεια της παρέκκλισης.

4. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση της παραμετρικής τιμής είναι

άνευ σημασίας και εφόσον, με τις επανορθωτικές ενέργειες που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2, είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα εντός 30 το πολύ ημερών, δεν απαιτείται η εφαρμογή των απαιτήσεων της παραγράφου 3.

Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς καθορίζουν μόνον την ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή της συγκεκριμένης παραμέτρου καθώς και τον επιτρεπόμενο χρόνο για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

5. Η προσφυγή στην παράγραφο 4 δεν είναι πλέον δυνατή αν η μη τήρηση μιας παραμετρικής τιμής για συγκεκριμένη παροχή νερού παρουσιάστηκε για περισσότερες από 30 ημέρες συνολικά κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών.

6. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις παρεκκλίσεις του παρόντος άρθρου εξασφαλίζουν ότι ο θιγόμενος από την παρέκκλιση αυτή πληθυσμός ενημερώνεται αμέσως και με τον κατάλληλο τρόπο για την παρέκκλιση και τους όρους της. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον απαιτείται, παρέχονται οδηγίες σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες η παρέκκλιση ενδέχεται να δημιουργήσει ειδικούς κινδύνους.

Οι υποχρεώσεις αυτές δεν ισχύουν στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 4, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν διαφορετικά.

7. Με την εξαίρεση των παρεκκλίσεων που παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 4, τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή εντός δύο μηνών για τις παρεκκλίσεις που αφορούν ατομική παροχή άνω των 1 000 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν άνω των 5 000 ατόμων, παρέχοντας και τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

8. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο διατίθεται προς πώληση σε φιάλες ή δοχεία.

Άρθρο 10 Εξασφάλιση της ποιότητας επεξεργασίας, εξοπλισμού και υλικών
Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι κάθε ουσία ή κάθε υλικό νέων εγκαταστάσεων που χρησιμοποιείται για την παρασκευή ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και οι προσμείξεις που προέρχονται από αυτές τις ουσίες ή υλικά νέων εγκαταστάσεων δεν παραμένουν στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε συγκεντρώσεις μεγαλύτερες από εκείνες που απαιτούνται για τους σκοπούς της χρήσης τους και δεν υποβαθμίζουν, άμεσα ή έμμεσα, την προστασία της ανθρώπινης υγείας, όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία 7 τα ερμηνευτικά έγγραφα και οι τεχνικές προδιαγραφές, δυνάμει του άρθρου 3 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών (10), πρέπει να τηρούν τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 11 Αναθεώρηση των παραρτημάτων

1. Τουλάχιστον ανά πενταετία, η Επιτροπή αναθεωρεί το παράρτημα I, υπό το πρίσμα της επιστημονικής και τεχνικής πρόοδου και υποβάλλει, εφόσον χρειάζεται, προτάσεις τροπολογιών σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

2. Τουλάχιστον ανά πενταετία, η Επιτροπή προσαρμόζει τα παραρτήματα II και III στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο. Οι απαιτούμενες τροποποιήσεις θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 12.

Άρθρο 12 Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή εκφέρει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας που μπορεί να καθορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη εκφέρεται με την πλειοψηφία που ορίζεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για αποφάσεις τις οποίες καλείται να λάβει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Στο πλαίσιο της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως προβλέπεται στο προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα άμεσης εφαρμογής. Ωστόσο, αν τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

- α) η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει την εφαρμογή των θεσπισθέντων μέτρων για περίοδο τριών μηνών από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής
- β) το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο στοιχείο α).

Άρθρο 13 Ενημέρωση και εκθέσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι παρέχονται στους καταναλωτές κατάλληλες και ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

2. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1990, σχετικά με την ελεύθερη πληροφόρηση για θέματα περιβάλλοντος (11), κάθε κράτος μέλος δημοσιεύει ανά τριετία έκθεση για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης με στόχο την ενημέρωση των καταναλωτών. Η πρώτη από τις εκθέσεις αυτές καλύπτει τα έτη 2002, 2003 και 2004. Κάθε έκθεση αφορά, τουλάχιστον, τις ατομικές παροχές νερού που υπερβαίνουν τα 1 000 m³ ημερησίως κατά μέσον όρο, ή εξυπηρετούν άνω των 5 000 ατόμων, καλύπτει τρία ημερολογιακά έτη και δημοσιεύεται πριν από το τέλος του ημερολογιακού έτους που έπεται της περιόδου στην οποία αναφέρεται.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τις εκθέσεις τους στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη δημοσίευσή τους.

4. Η μορφή και οι ελάχιστες απαιτούμενες πληροφορίες για τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 καθορίζονται λαμβανομένων ιδιαιτέρως υπόψη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, στο άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 7 παράγραφος 2, στο άρθρο 8, στο άρθρο 9 παράγραφοι 6 και 7 και στο άρθρο 15 παράγραφος 1, και, εφόσον απαιτείται, τροποποιούνται με τη διαδικασία του άρθρου 12.

5. Η Επιτροπή εξετάζει τις εκθέσεις των κρατών μελών και, ανά τριετία, δημοσιεύει συγκεφαλαιωτική έκθεση για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στην Κοινότητα. Η έκθεση αυτή δημοσιεύεται εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών.

6. Μαζί με την πρώτη έκθεση για την παρούσα οδηγία, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη συντάσσουν επίσης έκθεση η οποία υποβάλλεται στην Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία έλαβαν ή σχεδιάζουν να λάβουν για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δύναμι του άρθρου 6 παράγραφος 3 και του παραρτήματος Ι μέρος Β σημείωση 10. Η Επιτροπή θα υποβάλει, ανάλογα με την περίπτωση, πρόταση για τη διάρθρωση της έκθεσης αυτής, σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία ορίζεται στο άρθρο 12.

Άρθρο 14 Χρονοδιάγραμμα συμμόρφωσης

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ανταποκρίνεται προς την παρούσα οδηγία εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της, με την επιφύλαξη των σημειώσεων 2, 4 και 10 του παραρτήματος Ι μέρος Β.

Άρθρο 15 Εξαιρετικές περιστάσεις

1. Σε εξαιρετικές περιστάσεις και για συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές, τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλλουν ειδική αίτηση στην Επιτροπή για περίοδο μεγαλύτερη από αυτήν που προβλέπεται στο άρθρο 14. Η πρόσθετη περίοδος δεν πρέπει να υπερβαίνει την τριετία προς το τέλος της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται επανεξέταση που διαβιβάζεται στην Επιτροπή η οποία μπορεί, βάσει της επανεξέτασης αυτής, να παραχωρήσει δεύτερη πρόσθετη περίοδο τριών το πολύ ετών. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που διατίθεται προς πώληση σε φιάλες ή δοχεία.
2. Στην προαναφερόμενη αίτηση, η οποία πρέπει να αιτιολογείται δεόντως, εκτίθενται οι δυσκολίες που συναντώνται και περιλαμβάνονται, τουλάχιστον, όλες οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 3.
3. Η Επιτροπή εξετάζει την αίτηση αυτή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 12.
4. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το παρόν άρθρο εξασφαλίζουν ότι ο πληθυσμός τον οποίο αφορά η αίτηση ενημερώνεται αμέσως και με κατάλληλο τρόπο για την έκβαση της αίτησης. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, εφόσον απαιτείται, παρέχονται οδηγίες σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες η αίτηση ενδέχεται να δημιουργήσει ειδικούς κινδύνους.

Άρθρο 16 Κατάργηση

1. Η οδηγία 80/778/ΕΟΚ καταργείται πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η κατάργηση αυτή δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταγραφής της στην εθνική νομοθεσία και εφαρμογής της, όπως προβλέπεται στο παράρτημα IV.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος V.

2. Αφ' ης στιγμής ένα κράτος μέλος θέσει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την παρούσα οδηγία και λάβει τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 14, όσον αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στο κράτος μέλος αυτό, εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και όχι η οδηγία 80/778/ΕΟΚ.

Άρθρο 17 Μεταγραφή στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος της. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 18 Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 19 Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες 3 Νοεμβρίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. PRAMMER

(1) ΕΕ C 131 της 30.5.1995, σ. 5 και

ΕΕ C 213 της 15.7.1997, σ. 8.

(2) ΕΕ C 82 της 19.3.1996, σ. 64.

(3) ΕΕ C 100 της 2.4.1996, σ. 134.

(4) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ C 20 της 20.1.1997, σ. 133), κοινή θέση του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1998 (ΕΕ C 91 της 26.3.1998, σ. 1) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαΐου 1998 (ΕΕ C 167 της 1.6.1998, σ. 92).

(5) ΕΕ L 229 της 30.8.1980, σ. 11 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

(6) ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/68/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 277 της 30.10.1996, σ. 25).

(7) ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.

(8) ΕΕ L 229 της 30.8.1980, σ. 1 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/70/ΕΚ (ΕΕ L 299 της 23.11.1996, σ. 26).

(9) ΕΕ L 22 της 9.2.1965, σ. 369 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/39/ΕΟΚ (ΕΕ L 214 της 24.8.1993, σ. 22).

(10) ΕΕ L 40 της 11.2.1989, σ. 12 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/68/ΕΟΚ (ΕΕ L 220 της 30.8.1993, σ. 1).

(11) ΕΕ L 158 της 23.6.1990, σ. 56.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΜΕΡΟΣ Α

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

Για το νερό που πωλείται σε φιάλες ή δοχεία, ισχύουν τα ακόλουθα:

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

ΜΕΡΟΣ Β

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

ΜΕΡΟΣ Γ

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ Α Αναλυόμενες παράμετροι

1. Δοκιμαστική παρακολούθηση

Σκοπός της δοκιμαστικής παρακολούθησης είναι να παρέχονται, σε τακτική

βάση, στοιχεία για την οργανοληπτική και μικροβιολογική ποιότητα του νερού που διατίθεται για ανθρώπινη κατανάλωση καθώς και πληροφορίες για την αποτελεσματικότητα της επεξεργασίας του ποσίου ύδατος (ιδίως της απολύμανσης) εφόσον γίνεται, ώστε να διαπιστωθεί κατά πόσον το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης τηρεί τις σχετικές παραμετρικές τιμές της παρούσας οδηγίας.

Οι ακόλουθοι παράμετροι υπόκεινται σε δοκιμαστική παρακολούθηση. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσθέτουν και άλλες παραμέτρους στον πίνακα αυτόν εάν το κρίνουν σκόπιμο.

Αργίλιο (σημείωση 1)

Αμμώνιο

Χρώμα

Αγωγιμότητα

Clostridium Perfringens (συμπεριλαμβανομένων των спорίων) (σημείωση 2)

Escherichia coli (*E. coli*)

Συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου

Σίδηρος (σημείωση 1)

Νιτρώδη άλατα (σημείωση 3)

Οσμή

Pseudomonas aeruginosa (σημείωση 4)

Γεύση

Αριθμός αποικιών σε 22 °C και 37 °C (σημείωση 4)

Κολοβακτηριοειδή

Θολότητα

Σημείωση 1: Απαιτείται μόνον όταν χρησιμοποιείται ως κροκιδωτικό (1*).

Σημείωση 2: Απαιτείται μόνον όταν το νερό προέρχεται ή επηρεάζεται από επιφανειακό νερό (2*).

Σημείωση 3: Απαιτείται μόνον όταν για την απολύμανση γίνεται χλωραμίνωση (3*).

Σημείωση 4: Απαιτείται μόνον για νερό που διατίθεται προς πώληση σε φιάλες ή σε δοχεία.

2. Ελεγκτική παρακολούθηση

Σκοπός της ελεγκτικής παρακολούθησης είναι να παρέχονται τα στοιχεία που απαιτούνται για να διαπιστωθεί κατά πόσον τηρούνται όλες οι παραμετρικές τιμές της παρούσας οδηγίας. Όλες οι παράμετροι που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3, υπόκεινται σε ελεγκτική παρακολούθηση, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές αποφανθούν, για χρονική περίοδο που καθορίζουν οι ίδιες, ότι μια παράμετρος δεν υπάρχει πιθανότης να εμφανισθεί σε μία δεδομένη παροχή νερού σε συγκεντρώσεις οι οποίες θα δημιουργούσαν κίνδυνο παραβίασης της αντίστοιχης παραμετρικής τιμής. Η παράγραφος αυτή δεν ισχύει για τις παραμέτρους σχετικά με τη ραδιενέργεια, οι οποίες, υπό τους όρους των σημειώσεων 8, 9 και 10 του παραρτήματος Ι μέρος Γ, παρακολουθούνται σύμφωνα με τις απαιτήσεις παρακολούθησης που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 12.

ΠΙΝΑΚΑΣ Β1 Ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας και αναλύσεων του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που παρέχεται από δίκτυο διανομής ή από βυτίο ή χρησιμοποιείται σε επιχείρηση παραγωγής τροφίμων

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν δείγματα από τα σημεία τήρησης που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 ώστε να εξασφαλίζουν ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης ανταποκρίνεται προς τις απαιτήσεις της οδηγίας. Ωστόσο, σε περίπτωση δικτύου διανομής, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν δείγματα εντός της ζώνης παροχής ή στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας για συγκεκριμένες παραμέτρους εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι δεν θα

υπήρχε δυσμενής μεταβολή της μετρούμενης τιμής της συγκεκριμένης παραμέτρου.

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

Σημείωση 1: Ως ζώνη παροχής νοείται μια γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή εντός της οποίας το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εισέρχεται από μία ή περισσότερες πηγές και εντός της οποίας η ποιότητα του νερού μπορεί να θεωρηθεί ως περίπου ομοιόμορφη.

Σημείωση 2: Οι όγκοι υπολογίζονται ως μέσες τιμές για ένα ημερολογιακό έτος. Για τον καθορισμό της ελάχιστης συχνότητας, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τον αριθμό κατοίκων μιας ζώνης παροχής αντί του όγκου του νερού, θεωρώντας ότι κάθε άτομο καταναλίσκει 200 l/ημερησίως.

Σημείωση 3: Στην περίπτωση περιοδικής παροχής, βραχείας διάρκειας, η συχνότητα παρακολούθησης του νερού που διανέμεται με βυτία αποφασίζεται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

Σημείωση 4: Για τις διάφορες παραμέτρους του παραρτήματος I, τα κράτη μέλη δύνανται να μειώνουν τον αριθμό δειγμάτων που αναφέρονται στον πίνακα εάν:

α) οι τιμές των αποτελεσμάτων που επιτυγχάνονται από δείγματα λαμβανόμενα επί περίοδο τουλάχιστον δύο συνεχών ετών είναι σταθερές και σημαντικώς καλύτερες από τις οριακές τιμές του παραρτήματος I και
β) δεν υπάρχει κάποιος παράγων που ενδέχεται να υποβιβάσει την ποιότητα του νερού.

Η κατώτατη συχνότητα δεν πρέπει να είναι μικρότερη του 50 % του αριθμού των δειγμάτων που αναφέρονται στον πίνακα εκτός της ειδικής περιπτώσεως της σημείωσης 6.

Σημείωση 5: Στο μέτρο του δυνατού, ο αριθμός των δειγμάτων πρέπει να κατανέμεται ομοιόμορφα στο χρόνο και το χώρο.

Σημείωση 6: Η συχνότητα πρέπει να αποφασίζεται από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

ΠΙΝΑΚΑΣ Β2 Ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας και ανάλυσης του νερού που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία προς πώληση

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

(1*) Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, οι παράμετροι περιλαμβάνονται στον πίνακα της ελεγκτικής παρακολούθησης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε εργαστήριο στο οποίο αναλύονται δείγματα διαθέτει σύστημα αναλυτικού ποιοτικού ελέγχου το οποίο, από καιρού εις καιρόν, υποβάλλεται σε έλεγχο από πρόσωπο μη ελεγχόμενο από το εργαστήριο και το οποίο έχει εγκρίνει η αρμόδια αρχή προς το σκοπό αυτό.

1. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Οι κατωτέρω αρχές που διέπουν τις μεθόδους ανάλυσης μικροβιολογικών παραμέτρων δίδονται είτε ως αναφορά όταν δίδεται μέθοδος ISO GEN ή προς καθοδήγηση, εν αναμονή της ενδεχόμενης μελλοντικής θέσπισης σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, νέων διεθνών μεθόδων CEN/ISO για τις παραμέτρους αυτές. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν εναλλακτικές μεθόδους, εφόσον τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 5.

Κολοβακτηριοειδή και *Escherichia coli* (*E.coli*) (ISO 9308-1)

Εντερόκοκκοι (ISO 7899-2)

Pseudomonas aeruginosa (prEN ISO 12780)

Απαρίθμηση καλλιεργήσιμων μικροοργανισμών - Αριθμός αποικιών σε 22 °C (prEN ISO 6222)

Απαρίθμηση καλλιεργήσιμων μικροοργανισμών - Αριθμός αποικιών σε 37 °C (prEN ISO 6222)

Clostridium perfringens (συμπεριλαμβανομένων των σπορίων)

Διήθηση από μεμβράνη και στη συνέχεια επώαση της μεμβράνης υπό αναερόβιες συνθήκες σε θρεπτικό υλικό *Clostridium perfringens* (σημείωση 1) σε 44 ± 1 °C επί 21 ± 3 ώρες. Μέτρηση των σκοτεινών κίτρινων αποικιών που μετατρέπονται σε ροζ ή κόκκινες μετά από έκθεση σε ατμούς υδροξειδίου του αμμωνίου επί 20 έως 30 δευτερόλεπτα.

Σημείωση 1: Το «θρεπτικό υλικό *Clostridium perfringens*» περιέχει:

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

Τα συστατικά του βασικού θρεπτικού υλικού διαλύονται και το pH προσαρμόζεται σε 7,6. Το υλικό αποστειρώνεται σε αυτόκλειστο στους 121 °C επί 15 λεπτά. το θρεπτικό υλικό ψύχεται και προστίθενται:

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

2. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΕΠΙΔΟΣΕΩΝ

2.1. Για τις ακόλουθες παραμέτρους, τα καθοριζόμενα χαρακτηριστικά επιδόσεων είναι τέτοια ώστε με τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο ανάλυσης να είναι, τουλάχιστον, δυνατόν να μετρώνται συγκεντρώσεις ίσες προς την παραμετρική τιμή με την οριζόμενη πιστότητα, ακρίβεια και τα οριζόμενα όρια ανίχνευσης. Όποια και να είναι η ευαισθησία της χρησιμοποιούμενης μεθόδου ανάλυσης, το αποτέλεσμα εκφράζεται χρησιμοποιώντας τουλάχιστον τον ίδιο αριθμό δεκαδικών ψηφίων με την παραμετρική τιμή του παραρτήματος I μέρη Β και Γ.

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

2.2. Για τη συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου, τα οριζόμενα χαρακτηριστικά επιδόσεων είναι τέτοια ώστε με τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο ανάλυσης να είναι δυνατόν να μετρώνται συγκεντρώσεις ίσες προς την παραμετρική τιμή με πιστότητα 0,2 μονάδων pH και ακρίβεια 0,2 μονάδων pH.

Σημείωση 1 (1*): Πιστότητα είναι το συστηματικό σφάλμα και είναι η διαφορά μεταξύ της μέσης τιμής μεγάλου αριθμού επαναλαμβανόμενων μετρήσεων και της πραγματικής τιμής.

Σημείωση 2 (2*): Ακρίβεια είναι το τυχαίο σφάλμα και εκφράζεται συνήθως ως η κανονική απόκλιση (εντός και μεταξύ μιας ομάδας) του φάσματος αποτελεσμάτων γύρω από το μέσο όρο. Αποδεκτή ακρίβεια είναι η διπλάσια σχετική συνήθης απόκλιση.

Σημείωση 3: Όριο ανίχνευσης είναι

- η τριπλάσια σχετική συνήθης απόκλιση, εντός μιας ομάδας, ενός φυσικού δείγματος που περιέχει μικρή συγκέντρωση της παραμέτρου

ή

- η πενταπλάσια σχετική συνήθης απόκλιση, εντός μιας ομάδας, ενός τυφλού δείγματος.

Σημείωση 4: Η μέθοδος προσδιορίζει ολικά κυανιούχα άλατα κάθε μορφής.

Σημείωση 5: Η οξειδωση πραγματοποιείται για 10 λεπτά σε 100 °C με τη χρησιμοποίηση υπερμαγγανικών αλάτων, σε όξινο περιβάλλον.

Σημείωση 6: Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για κάθε επιμέρους παρασιτοκτόνο και εξαρτώνται από το συγκεκριμένο παρασιτοκτόνο. Προς το παρόν, ενδέχεται να μην είναι δυνατόν να επιτευχθεί το όριο ανίχνευσης για όλα τα παρασιτοκτόνα, αλλά τα κράτη μέλη πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη του στόχου αυτού.

Σημείωση 7: Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για τις επιμέρους ουσίες που ορίζονται στο 25 % της παραμετρικής τιμής του παραρτήματος I.

Σημείωση 8: Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για τις επιμέρους ουσίες που ορίζονται στο 50 % της παραμετρικής τιμής του παραρτήματος I.

3. ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΔΕΝ ΚΑΘΟΡΙΖΕΤΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Χρώμα

Οσμή

Γεύση

Συνολικός οργανικός άνθρακας

Θολότητα (σημείωση 1)

Σημείωση 1: Για την παρακολούθηση της θολότητας του επιεξεργασμένου επιφανειακού νερού τα οριζόμενα χαρακτηριστικά επιδόσεων οφείλουν να παρέχουν τουλάχιστον τη δυνατότητα μέτρησης συγκεντρώσεων ίσων προς την παραμετρική τιμή με πιστότητα 25 %, ακρίβεια 25 % και όριο ανίχνευσης 25 %.

(1*) Οι όροι αυτοί προσδιορίζονται περαιτέρω στο πρότυπο ISO 5725.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ<

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ<

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 13/03/1999

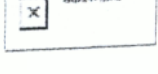
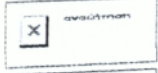
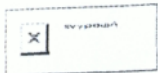

ΠΑΝΟ

[εγγραφή] - [δομή κόμβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [©]

(5)

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 391L0676

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.20 - Προστασία και διαχείριση των υδάτων]

391L0676

Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης
ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 375 της 31/12/1991 σ. 0001 - 0008
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: JΕΝΑΚΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 10 σ. 192
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: JΕΝΑΚΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 10 σ. 192

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (91/676/ΕΟΚ)
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι η περιεκτικότητα των υδάτων σε νιτρικά ιόντα σε ορισμένες περιοχές των κρατών μελών αυξάνεται και ότι είναι ήδη υψηλή σε σχέση με τις προδιαγραφές της οδηγίας 75/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 16ης Ιουνίου 1975 περί της απαιτούμενης ποιότητας των υδάτων επιφανείας που προορίζονται για την παραγωγή πόσιμου ύδατος στα κράτη μέλη (4), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 79/869/ΕΟΚ (5) και με τις προδιαγραφές της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1980 περί της ποιότητας του πόσιμου νερού (6), όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1985 G ότι το τέταρτο πρόγραμμα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το περιβάλλον (7), αναφέρει ότι η Επιτροπή προτίθεται να υποβάλει πρόταση οδηγίας για τον έλεγχο και τη μείωση της ρύπανσης των υδάτων που προέρχεται από τη διασπορά ή την απόρριψη ζωικών λυμάτων και την υπέρμετρη χρήση λιπασμάτων G ότι στην αναμόρφωση της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως εκτιθείται στην Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής με τίτλο «Προοπτικές της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής», αναφέρεται ότι, ενώ η χρήση ορισμένων αζωτούχων λιπασμάτων και κόπρου είναι αναγκαία για την κοινοτική γεωργία, η υπέρμετρη χρήση λιπασμάτων αποτελεί περιβαλλοντικό κίνδυνο G ότι απαιτείται κοινή δράση για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που ανακύπτουν από την εντατική κτηνοτροφία και ότι η γεωργική

πολιτική πρέπει να λαμβάνει περισσότερο υπόψη την περιβαλλοντική πολιτική G ότι το ψήφισμα του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1988 για την προστασία της Βόρειας Θάλασσας και άλλων υδάτων στην Κοινότητα (8), καλεί την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για τη λήψη μέτρων σε κοινοτικό επίπεδο G ότι η κύρια αιτία της διάχυτης ρύπανσης των υδάτων στην Κοινότητα είναι τα νιτρικά ιόντα γεωργικής προέλευσης G ότι πρέπει, συνεπώς, να μειωθεί η ρύπανση του νερού που οφείλεται άμεσα ή έμμεσα σε νιτρικά ιόντα γεωργικής προέλευσης και να προληφθεί η περαιτέρω επιδείνωσή της, προκειμένου να προστατευθούν η ανθρώπινη υγεία, οι ζώντες πόροι και τα υδάτινα οικοσυστήματα και να εξασφαλισθούν οι άλλες θεμιτές χρήσεις του νερού G ότι, προς το σκοπό αυτόν, πρέπει να ληφθούν μέτρα σχετικά με την αποθήκευση όλων των αζωτούχων ενώσεων και τη διασπορά τους στο έδαφος, καθώς και με ορισμένες πρακτικές διαχείρισης του εδάφους G ότι, αφού η νιτρορρύπανση των υδάτων ενός κράτους μέλους μπορεί να επηρεάζει τα ύδατα άλλων κρατών μελών, πρέπει να αναληφθεί δράση σε κοινοτικό επίπεδο, σύμφωνα με το άρθρο 130 Π G ότι ενθαρρύνοντας ορθές γεωργικές πρακτικές, τα κράτη μέλη μπορούν να εξασφαλίσουν στο μέλλον ένα γενικό επίπεδο προστασίας όλων των υδάτων από τη ρύπανση G ότι ορισμένες ζώνες από τις οποίες απορρέουν ύδατα ευάλωτα στη ρύπανση από αζωτούχες ενώσεις, χρειάζονται ειδική προστασία G ότι τα κράτη μέλη πρέπει να προσδιορίσουν τις ευπρόσβλητες ζώνες και να καταρτίσουν και να εφαρμόσουν τα αναγκαία προγράμματα δράσης για να μειώσουν τη νιτρορρύπανση των υδάτων στις ευπρόσβλητες ζώνες G ότι τα προγράμματα αυτά δράσης πρέπει να περιλαμβάνουν μέτρα για τη μείωση της διασποράς αζωτούχων λιπασμάτων στο έδαφος, και ιδίως να καθορίζουν ειδικά όρια διασποράς ζωικής κόπρου στο έδαφος G ότι πρέπει να παρακολουθούνται τα ύδατα και να εφαρμόζονται μέθοδοι αναφοράς για τη μέτρηση των αζωτούχων ενώσεων ώστε να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων G ότι αναγνωρίζεται ότι, λόγω της υδρογεωλογίας ορισμένων κρατών μελών, τα μέτρα προστασίας θα οδηγήσουν σε βελτίωση της ποιότητας του νερού μόνον μετά την πάροδο πολλών ετών G ότι πρέπει να συσταθεί μια επιτροπή που θα επικουρεί την Επιτροπή σε θέματα που σχετίζονται με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και την προσαρμογή της στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο G ότι τα κράτη μέλη πρέπει να καταρτίζουν και να υποβάλλουν στην Επιτροπή εκθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας G ότι η Επιτροπή πρέπει να υποβάλλει τακτικά έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας από τα κράτη μέλη,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αποβλέπει:

- στη μείωση της ρύπανσης των υδάτων που προκαλείται άμεσα ή έμμεσα από νιτρικά ιόντα γεωργικής προελεύσεως και
- στην πρόληψη της περαιτέρω ρύπανσης αυτού του είδους.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «υπόγεια ύδατα», όλα τα ύδατα που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος G
- β) «γλυκά ύδατα», τα φυσικά ύδατα χαμηλής περιεκτικότητας σε άλατα τα οποία γενικά είναι αποδεκτά προς υδροληψία και επεξεργασία για την παραγωγή πόσιμου νερού G
- γ) «αζωτούχος ένωση», κάθε ουσία που περιέχει άζωτο, εκτός του αερίου μοριακού αζώτου G
- δ) «ζώο», κάθε ζώο που εκτρέφεται με σκοπό την εκμετάλλευση ή το κέρδος G
- ε) «λίπασμα», κάθε ουσία που περιέχει αζωτούχο

ένωση ή ενώσεις και διασπείρεται στο έδαφος προκειμένου να τονώσει την ανάπτυξη των φυτών G περιλαμβάνονται και η κόπρος, τα κατάλοιπα ιχθυοτροφείων και οι λυματολάσπες G στ) «χημικό λίπασμα», κάθε βιομηχανικώς παρασκευαζόμενο λίπασμα G ζ) «κόπρος», τα περιττώματα ζώων ή μείγμα στρωμνής και περιττωμάτων ζώων, έστω και μεταποιημένα G η) «διασπορά στο έδαφος», η προσθήκη υλικών στο έδαφος, είτε με διασκορπισμό στην επιφάνεια του εδάφους, είτε με έγχυση στο έδαφος, είτε με παράχωμά τους, είτε με ανάμειξη με τα επιφανειακά στρώματα του εδάφους G θ) «ευτροφισμός», ο εμπλουτισμός του νερού με αζωτούχες ενώσεις, με αποτέλεσμα την επιτάχυνση της ανάπτυξης των φυκών και των ανώτερων μορφών φυτικής ζωής, με συνακόλουθη ανεπιθύμητη διαταραχή της ισορροπίας των οργανισμών που ζούν στο νερό και της ποιότητας των συγκεκριμένων υδάτων G ι) «ρύπανση», η άμεση ή έμμεση απόρριψη στο υδάτινο περιβάλλον αζωτούχων ενώσεων γεωργικής προέλευσης, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία, βλάβες στους ζώντες οργανισμούς και στα υδάτινα οικοσυστήματα ή ζημιές στις εγκαταστάσεις αναψυχής ή να παρακωλύονται άλλες θεμιτές χρήσεις του νερού G ια) «ευπρόσβλητη ζώνη»: οι περιοχές ξηράς που χαρακτηρίζονται έτσι βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2.

Άρθρο 3

1. Σύμφωνα με τα κριτήρια του παραρτήματος I, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν τα ύδατα που υφίστανται ρύπανση και τα ύδατα που ενδέχεται να την υποστούν εάν δεν αναληφθεί δράση σύμφωνα με το άρθρο 5.
2. Εντός δύο ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν ευπρόσβλητες ζώνες όλες τις γνωστές περιοχές ξηράς που βρίσκονται στο έδαφός τους, των οποίων τα ύδατα απορρέουν στα ύδατα έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 και οι οποίες συμβάλλουν στη ρύπανση. Κοινοποιούν στην Επιτροπή αυτό τον αρχικό χαρακτηρισμό εντός έξι μηνών.
3. Όταν ύδατα που έχουν προσδιοριστεί από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1 υφίστανται ρύπανση από ύδατα άλλου κράτους μέλους που απορρέουν αμέσως ή έμμέσως σε αυτά, τα πρώτα κράτος μέλος μπορεί να κοινοποιεί τα σχετικά στοιχεία στο άλλο κράτος μέλος και στην Επιτροπή. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη οργανώνουν, ενδεχομένως μαζί με την Επιτροπή, τις κατάλληλες συνεννοήσεις για τον εντοπισμό των εν λόγω πηγών και των ληπτέων μέτρων προστασίας των ρυπαινόμενων υδάτων, ώστε να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία.
4. Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν και, εφόσον είναι αναγκαίο, αναθεωρούν ή συμπληρώνουν τον κατάλογο των ευπρόσβλητων ζωνών, σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα, τουλάχιστον δε ανά τετραετία, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές και οι απρόβλεπτοι κατά τον προηγούμενο χαρακτηρισμό παράγοντες. Κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε αναθεώρηση ή συμπλήρωση του καταλόγου αυτού εντός έξι μηνών.
5. Εφόσον τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν στο σύνολο του εθνικού τους εδάφους τα προγράμματα δράσης που αναφέρονται στο άρθρο 5 σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, απαλλάσσονται από την υποχρέωση του χαρακτηρισμού συγκεκριμένων εμπρόσβλητων ζωνών.

Άρθρο 4

1. Προκειμένου να εξασφαλίσουν ένα γενικό επίπεδο προστασίας όλων των υδάτων από τη ρύπανση, εντός δύο ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη:

- α) θεσπίζουν έναν ή περισσότερους κώδικες ορθής γεωργικής πρακτικής, που θα

εφαρμόζονται προαιρετικά από τους γεωργούς και οι οποίοι περιέχουν διατάξεις που καλύπτουν τουλάχιστον τα στοιχεία του παραρτήματος II σημείο A G β) καταρτίζουν, όπου απαιτείται, πρόγραμμα προώθησης της εφαρμογής του ή των κωδικών ορθής γεωργικής πρακτικής, το οποίο εμπεριέχει και πρόβλεψη για την επιμόρφωση και ενημέρωση των γεωργών.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή λεπτομέρειες των κωδικών ορθής γεωργικής πρακτικής. Η Επιτροπή συμπεριλαμβάνει πληροφορίες για τους κώδικες αυτούς στην προβλεπόμενη στο άρθρο 11 έκθεση. Υπό το φως των λαμβανομένων πληροφοριών, η Επιτροπή μπορεί, κατά την κρίση της, να υποβάλλει τις κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο.

Άρθρο 5

1. Εντός διετίας μετά τον προβλεπόμενο στο άρθρο 3 παράγραφος 2 αρχικό χαρακτηρισμό, ή εντός ενός έτους μετά από κάθε χαρακτηρισμό προβλεπόμενο στο άρθρο 3 παράγραφος 4, τα κράτη μέλη εκπονούν προγράμματα δράσης όσον αφορά τις χαρακτηρισμένες ευπρόσβλητες περιοχές για να επιτύχουν τους στόχους του άρθρου 1.

2. Ένα πρόγραμμα δράσης μπορεί να αφορά όλες τις ευπρόσβλητες ζώνες της επικράτειας ενός κράτους μέλους ή, όταν το κράτος μέλος το κρίνει σκόπιμο, μπορούν να καταρτίζονται διαφορετικά προγράμματα για διάφορες εμπρόσβλητες ζώνες ή τμήματα ζωνών.

3. Τα προγράμματα δράσης λαμβάνουν υπόψη:

α) τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία, και μάλιστα εκείνα που αφορούν τις σχετικές εισροές αζώτου γεωργικής και άλλης προέλευσης G β) τις περιβαλλοντικές συνθήκες στις συγκεκριμένες περιοχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

4. Τα προγράμματα δράσης εφαρμόζονται εντός τετραετίας από τη σύνταξή τους και περιλαμβάνουν τα εξής υποχρεωτικά μέτρα:

α) τα μέτρα του παραρτήματος III G β) τα μέτρα τα οποία τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στον ή στους κώδικες ορθής γεωργικής πρακτικής που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4, εκτός από όσα έχουν καταστεί κενά νοήματος λόγω των μέτρων του παραρτήματος III.

5. Επιπλέον, στα πλαίσια των προγραμμάτων δράσης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα συμπληρωματικά μέτρα ή τις ενισχυμένες δράσεις που κρίνουν ότι απαιτούνται εάν, εξαρχής ή βάσει της πείρας που αποκτάται κατά την εφαρμογή των προγραμμάτων δράσης, καθίσταται καταφανές ότι τα μέτρα της παραγράφου 4 δεν επαρκούν για την επίτευξη των στόχων του άρθρου 1. Κατά την επιλογή αυτών των μέτρων ή δράσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τους την αποτελεσματικότητά τους καθώς και το κόστος τους σε σχέση με άλλα δυνατά προληπτικά μέτρα.

6. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και εφαρμόζουν κατάλληλα προγράμματα παρακολούθησης προκειμένου να εκτιμούν την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων δράσης που θεσπίζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν το άρθρο 5 σε ολόκληρη την επικράτεια τους, παρακολουθούν την περιεκτικότητα σε νιτρικά ιόντα των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων σε επιλεγμένα σημεία μέτρησης, ώστε να προσδιορίζουν την έκταση της γεωργικής νιτρορρύπανσης των υδάτων.

7. Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν και ενδεχομένως αναθεωρούν τα εθνικά τους προγράμματα δράσης και οποιοδήποτε πρόσθετο μέτρο έχουν λάβει βάσει της παραγράφου 5, τουλάχιστον ανά τετραετία. Ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε τροποποίηση των προγραμμάτων δράσης.

Άρθρο 6

1. Για το χαρακτηρισμό των ευπρόσβλητων ζωνών και την αναθεώρηση του σχετικού καταλόγου, τα κράτη μέλη:

α) εντός δύο ετών από την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, παρακολουθούν επί ένα έτος τη συγκέντρωση νιτρικών ιόντων στα γλυκά ύδατα:

i) σε σταθμούς δειγματοληψίας για επιφανειακά ύδατα, που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της οδηγίας 75/440/ΕΟΚ ή/και σε άλλους σταθμούς δειγματοληψίας που είναι αντιπροσωπευτικοί των επιφανειακών υδάτων των κρατών μελών, τουλάχιστον μία φορά το μήνα και συχνότερα στις εποχές των πλημμυρών,

ii) σε σταθμούς δειγματοληψίας, αντιπροσωπευτικούς των υπόγειων υδροφόρων οριζόντων των κρατών μελών, κατά τακτά χρονικά διαστήματα και λαμβανομένων

υπόψη των διατάξεων της οδηγίας 80/778/ΕΟΚ G β) επαναλαμβάνουν το πρόγραμμα παρακολούθησης που αναφέρεται στο στοιχείο α) τουλάχιστον ανά

τετραετία, εκτός από τους σταθμούς δειγματοληψίας όπου η συγκέντρωση νιτρικών ιόντων σε όλα τα προηγούμενα δείγματα ήταν κάτω των 25 mg/l και στους οποίους δεν έχει διαπιστωθεί κανένας νέος παράγοντας που να μπορεί να αυξήσει την περιεκτικότητα σε νιτρικά ιόντα, οπότε το πρόγραμμα παρακολούθησης αρκεί να επαναλαμβάνεται μόνο ανά οκταετία G γ)

επανεξετάζουν ανά τετραετία την κατάσταση των γλυκών επιφανειακών υδάτων, των υδάτων των εκβολών ποταμών και των παράκτιων υδάτων τους από πλευράς ευτροφισμού.

2. Χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι μετρήσεων αναφοράς που εκτίθενται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 7

Οι οδηγίες για την παρακολούθηση που αναφέρεται στα άρθρα 5 και 6 μπορούν να καταρτίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 9.

Άρθρο 8

Τα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας μπορούν να προσαρμόζονται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9.

Άρθρο 9

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που απαρτίζεται από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών υπό την προεδρία του αντιπροσώπου της Επιτροπής.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει γνώμη για το σχέδιο εντός προθεσμίας που καθορίζει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του ζητήματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που ορίζεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης, προκειμένου περί αποφάσεων τις οποίες καλείται να εκδώσει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Κατά τη ψηφοφορία, στα πλαίσια της επιτροπής, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται με τον τρόπο που ορίζει το εν λόγω άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή εκδίδει τα σχεδιαζόμενα μέτρα στην περίπτωση που συμφωνούν με τη γνώμη της επιτροπής G β) όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν συμφωνούν με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετική με τα ληπτέα μέτρα. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία G γ) εάν, μετά την πάροδο τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής του θέματος, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το Συμβούλιο λάβει απόφαση κατά των μέτρων αυτών με απλή πλειοψηφία.

Άρθρο 10

1. Σχετικά με την τετραετία που ακολουθεί την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας και με κάθε επόμενη τετραετία, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση με τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα V.

2. Κάθε έκθεση που συντάσσεται δυνάμει του παρόντος άρθρου υποβάλλεται στην Επιτροπή μέσα σε έξι μήνες από το τέλος της περιόδου στην οποία αναφέρεται.

Άρθρο 11

Με βάση τις πληροφορίες που λαμβάνει δυνάμει του άρθρου 10, η Επιτροπή εκδίδει συγκεφαλαιωτικές εκθέσεις μέσα σε έξι μήνες από την παραλαβή των εκθέσεων των κρατών μελών και τις κοινοποιεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Υπό το φως της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, και ιδίως των διατάξεων του παραρτήματος III, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998, έκθεση συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από προτάσεις για αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία εντός δύο ετών από την κοινοποίησή της (1). Πληροφορούν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στο πεδίο που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 1991.

Για το Συμβούλιο Ο Πρόεδρος J. G. M. ALDERS

(1) ΕΕ αριθ. C 54 της 3. 3. 1989, σ. 4 και ΕΕ αριθ. C 51 της 2. 3. 1990, σ. 12.

(2) ΕΕ αριθ. C 158 της 26. 6. 1989, σ. 487.

(3) ΕΕ αριθ. C 159 της 26. 6. 1989, σ. 1.

(4) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 26.

(5) ΕΕ αριθ. L 271 της 29. 10. 1979, σ. 44.

(6) ΕΕ αριθ. L 229 της 30. 8. 1980, σ. 11.

(7) ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

(8) ΕΕ αριθ. C 209 της 9. 8. 1988, σ. 3.

(1) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 19 Δεκεμβρίου 1991.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

A. Για τον προσδιορισμό των υδάτων που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, χρησιμοποιούνται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα κριτήρια:

1. κατά πόσον η περιεκτικότητα σε νιτρικά ιόντα των γλυκών επιφανειακών υδάτων, ιδιαίτερα δε εκείνων που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται για τη λήψη πόσιμου ύδατος, υπερβαίνει ή θα μπορούσε να υπερβαίνει, εάν δεν ληφθούν

μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 5, την περιεκτικότητα που καθορίζεται στην οδηγία 75/440/ΕΟΚ G 2. κατά πόσον τα υπόγεια ύδατα περιέχουν ή θα μπορούσαν να περιέχουν περισσότερο από 50 mg/l νιτρικών ιόντων εάν δεν ληφθούν μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 5 G 3. κατά πόσον φυσικές λίμνες γλυκού νερού, άλλοι χώροι γλυκού νερού, εκβολές ποταμών, παράκτια και θαλάσσια ύδατα διαπιστώνεται ότι είναι ή ότι μπορεί να γίνουν ευτροφικά στο προσεχές μέλλον εάν δεν ληφθούν μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 5.

B. Κατά την εφαρμογή των κριτηρίων αυτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη:

1. τα φυσικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά των υδάτων και του εδάφους G
2. τις τρέχουσες γνώσεις σχετικά με τη συμπεριφορά των αζωτούχων ενώσεων στο περιβάλλον (νερό και έδαφος) G 3. τις τρέχουσες γνώσεις για τις επιπτώσεις των δράσεων που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΚΩΔΙΚΑΣ(ΕΣ) ΟΡΘΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ

A. Ο κώδικας ή οι κώδικες ορθής γεωργικής πρακτικής που αποβλέπουν στη μείωση της νιτρορρύπανσης και συνεκτιμούν τις συνθήκες που επικρατούν στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας, οφείλουν να περιλαμβάνουν κανόνες σχετικά με τα παρακάτω θέματα, εφόσον αυτά έχουν σημασία στις εκάστοτε συνθήκες:

1. τις χρονικές περιόδους κατά τις οποίες δεν ενδείκνυται η διασπορά λιπασμάτων στο έδαφος G 2. τη διασπορά λιπασμάτων σε επικλινή εδάφη G 3. τη διασπορά λιπασμάτων σε εδάφη κεκορεσμένα με νερό, πλημμυρισμένα, παγωμένα ή σκεπασμένα με χιόνι G 4. τις προϋποθέσεις διασποράς λιπασμάτων στο έδαφος κοντά σε υδάτινα ρεύματα G 5. τη χωρητικότητα και τον τρόπο κατασκευής των δοχείων αποθήκευσης της κόπρου, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για πρόληψη της ρύπανσης των υδάτων από την απορροή και τη διαρροή, στα επιφανειακά και τα υπόγεια ύδατα, υγρών που περιέχουν κόπρη και λυμάτων από αποθηκευμένα φυτικά υλικά όπως π.χ. από ενσιρωμένη χορτονομή G 6. μεθόδους για τη διασπορά στο έδαφος τόσο χημικών λιπασμάτων όσο και κόπρου, συμπεριλαμβανομένης της αναλογίας και της ομοιομορφίας της διασποράς, που να διατηρούν τις απώλειες θρεπτικών στοιχείων στο νερό σε αποδεκτό επίπεδο.

B. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν τα εξής θέματα στον ή τους κώδικες ορθής γεωργικής πρακτικής:

7. τη διαχείριση της χρήσης γης, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποίησης συστημάτων αμειψισποράς και της αναλογίας της καλλιεργήσιμης επιφάνειας που διατίθεται σε πολυετείς καλλιέργειες αφενός και σε ετήσιες αροτραίες καλλιέργειες αφετέρου G 8. τη διατήρηση μιας ελάχιστης φυτικής κάλυψης κατά τη διάρκεια (βροχερών) περιόδων, ώστε να απορροφά από το έδαφος άζωτο, το οποίο αλλιώς θα ρυπάνει το νερό με νιτρικά ιόντα G 9. την ενθάρρυνση της κατάρτισης σχεδίων λίπανσης ανά αγρόκτημα και την τήρηση αρχείων για τη χρήση των λιπασμάτων G 10. την πρόληψη της ρύπανσης των υδάτων από την απορροή και την καθοδική κίνηση του ύδατος πέραν των ριζών των καλλιεργούμενων φυτών στα αρδευτικά συστήματα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΕΡΙΛΗΦΘΟΥΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΡΑΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 5, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4 ΣΤΟΙΧΕΙΟ α)

1. Τα μέτρα θα περιλαμβάνουν κανόνες σχετικούς με:

1. τις περιόδους κατά οποίες θα απαγορεύεται η διασπορά στο έδαφος ορισμένων τύπων λιπασμάτων G 2. τη χωρητικότητα των δοχείων αποθήκευσης κοπριάς G η χωρητικότητα αυτή πρέπει να υπερβαίνει τη χωρητικότητα που απαιτείται για αποθήκευση κατά τη διάρκεια της μακρότερης περιόδου κατά την οποία απαγορεύεται η διασπορά κοπριάς στο έδαφος στην ευπρόσβλητη ζώνη, εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί στην αρμόδια αρχή ότι κάθε πλεονάζουσα ποσότητα κοπριάς πέραν από όση χωρούν τα δοχεία θα διατίθεται κατά τρόπο αβλαβή για το περιβάλλον G 3. τον περιορισμό της ποσότητας λιπάσματος που επιτρέπεται να διασπείρεται στο έδαφος, στα πλαίσια της ορθής γεωργικής πρακτικής, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της εν λόγω ευπρόσβλητης ζώνης, ιδίως σε:

α) των εδαφολογικών συνθηκών, του τύπου εδάφους και της κλίσης του G β) των κλιματικών, βροχομετρικών και αρδευτικών συνθηκών G γ) της χρήσης του εδάφους και των γεωργικών πρακτικών, συμπεριλαμβανομένων και των συστημάτων αμειψισποράς G και βάσει της ισορροπίας μεταξύ:

i) των προβλεπομένων αναγκών των καλλιεργειών σε άζωτο και ii) της ποσότητας αζώτου που διατίθεται για τις καλλιεργείες από το έδαφος και από τη λίπανση, που αντιστοιχεί προς:

- την ποσότητα αζώτου που ενυπάρχει στο έδαφος τη στιγμή κατά την οποία οι καλλιεργείες αρχίζουν να το χρησιμοποιούν σε σημαντικό βαθμό (υπόλοιπες ποσότητες κατά το πέρας του χειμώνα),
- το άζωτο που αντλείται από το ισοζύγιο της μετατροπής των αποθεμάτων οργανικού αζώτου του εδάφους σε ανόργανες ουσίες,
- την εισροή αζωτούχων ενώσεων από τα ζωικά περιττώματα,
- την εισροή αζωτούχων ενώσεων από τα χημικά και άλλα λιπάσματα.

2. Τα μέτρα αυτά εξασφαλίζουν ότι, για κάθε γεωργική ή κτηνοτροφική μονάδα, η ποσότητα κόπρου που προστίθεται κάθε χρόνο στο έδαφος, είτε από ανθρώπους είτε από τα ίδια τα ζώα, δεν υπερβαίνει μια καθορισμένη ποσότητα ανά εκτάριο. Η ποσότητα αυτή ανά εκτάριο είναι η ποσότητα κόπρου που περιέχει 170 kg άζωτο. Ωστόσο:

α) κατά το πρώτα τετραετές πρόγραμμα δράσης, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη διασπορά ποσότητας κόπρου που περιέχει μέχρι και 210 kg άζωτο G β) κατά τη διάρκεια του πρώτου τετραετούς προγράμματος δράσης και μετά απ' αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ποσότητες διαφορετικές από τις προαναφερόμενες. Οι ποσότητες αυτές πρέπει να καθορίζονται έτσι ώστε να μην θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων του άρθρου 1 και πρέπει να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, όπως π.χ.:

- παρατεταμένες καλλιεργητικές περίοδοι,
- καλλιεργείες με μεγάλες ανάγκες αζώτου,
- υψηλή βροχόπτωση στην ευπρόσβλητη ζώνη,
- εδάφη με ιδιαίτερα μεγάλη απονιτροωτική ικανότητα.

Εάν ένα κράτος μέλος επιτρέπει τη διασπορά διαφορετικής ποσότητας δυνάμει του στοιχείου β), πρέπει να ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή, η οποία εξετάζει την αιτιολόγηση με τη διαδικασία του άρθρου 9.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να υπολογίζουν τις ποσότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 με βάση τον αριθμό των ζώων.

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν την παράγραφο 2. Με βάση τις πληροφορίες που λαμβάνει η Επιτροπή, μπορεί, εάν το κρίνει σκόπιμο, να υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο, σύμφωνα με το άρθρο 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

Χημικά λιπάσματα

Οι αζωτούχες ενώσεις μετρώνται με τη μέθοδο που περιγράφεται στην οδηγία 77/535/ΕΟΚ της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 1977 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τις μεθόδους δειγματοληψίας και αναλύσεως των λιπασμάτων (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/519/ΕΟΚ (2).

Γλυκά, παράκτια και θαλάσσια ύδατα

Η συγκέντρωση των νιτρικών ιόντων μετράται σύμφωνα με το άρθρο 4α παράγραφος 3 της απόφασης 77/795/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 περί καθιερώσεως κοινής διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών για την ποιότητα των γλυκών επιφανειακών υδάτων της Κοινότητας (3), όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 86/574/ΕΟΚ (4).

(1)ΕΕ αριθ. L 213 της 22. 8. 1977, σ. 1.

(2)ΕΕ αριθ. L 265 της 12. 9. 1989, σ. 30.

(3)ΕΕ αριθ. L 334 της 24. 12. 1977, σ. 29.

(4)ΕΕ αριθ. L 335 της 28. 11. 1986, σ. 44.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 10

1. Δήλωση σχετικά με την προληπτική δράση που προβλέπεται στο άρθρο 4.

2. Χάρτης όπου εμφανίζονται:

α) τα ύδατα που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 και το παράρτημα Ι και όπου αναφέρονται τα κριτήρια του παραρτήματος Ι που χρησιμοποιήθηκαν για τον προσδιορισμό αυτό G β) οι ζώνες που έχουν χαρακτηριστεί ευπρόσβλητες, όπου θα διακρίνονται οι ζώνες που προϋπήρχαν από εκείνες που χαρακτηρίστηκαν στο διάστημα που μεσολάβησε από την προηγούμενη έκθεση.

3. Περίληψη των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 6, στην οποία θα συμπεριλαμβάνεται αναφορά των λόγων για τους οποίους χαρακτηρίστηκε κάθε ευπρόσβλητη ζώνη καθώς και των λόγων για τους οποίους τροποποιήθηκαν ή συμπληρώθηκαν οι χαρακτηρισμοί αυτοί.

4. Περίληψη των προγραμμάτων δράσης που καταρτίζονται δυνάμει του άρθρου 5, και ειδικότερα:

α) τα μέτρα που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 4 στοιχεία α) και β) G β) οι πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του παραρτήματος ΙΙΙ παράγραφος 4 G γ) τυχόν συμπληρωματικά μέτρα ή ενισχυμένες δράσεις που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 5 G δ) περίληψη των αποτελεσμάτων των προγραμμάτων παρακολούθησης που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 6 G ε) εκτιμήσεις των κρατών μελών σχετικά με τις πιθανολογούμενες προθεσμίες μέσα στις οποίες είναι δυνατόν να αναμένεται ότι τα ύδατα που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, θα ανταποκριθούν στα μέτρα που προβλέπει το πρόγραμμα δράσης, καθώς και αναφορά του βαθμού αβεβαιότητας των εκτιμήσεων αυτών.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

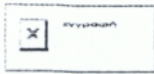
{ εγγραφή } - { δομή κώβου } - { ανάληψη } - { βοήθεια } - { η γνώση σας } - { Ω }

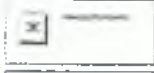
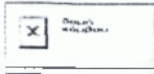
6

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 390Υ0818(01)

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

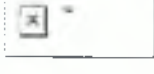
[15.10.20 20 - Προστασία και διαχείριση των υδάτων]

390Υ0818(01)

Ψήφισμα του Συμβουλίου της 19ης Ιουνίου 1990 για την πρόληψη ατυχημάτων που προκαλούν ρύπανση της θάλασσας

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. C 206 της 18/08/1990 σ. 0001 - 0002

Κείμενο:

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιουνίου 1990

για την πρόληψη ατυχημάτων που προκαλούν ρύπανση της θάλασσας
(90/C 206/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Εκφράζοντας τη λύπη του για τη σημαντική βλάβη του οικοσυστήματος των κοινοτικών θαλασσών που προκλήθηκε με τη διαρροή πλέον των 100 000 τόνων πετρελαίου κατά τα ατυχήματα που συνέβησαν το τελευταίο δεκαπενθημερο του 1989 στο υπό ισπανική σημαία δεξαμενόπλοιο «Agaron», και στο υπό ιρανική σημαία δεξαμενόπλοιο «Kharq-V» στον Ατλαντικό Ωκεανό, κοντά στα αρχιπελάγη δύο κοινοτικών χωρών, καθώς και κατά το παρόμοιο ατύχημα του δεξαμενόπλοιου «Seawind dos»,

Θεωρώντας ότι οι ζημιές αυτές μπορεί να έχουν καταστρεπτικές συνέπειες για τη χλωρίδα, την πανίδα και τους λοιπούς φυσικούς πόρους της εν λόγω ζώνης, Θεωρώντας, επίσης, ότι τα προαναφερθέντα θαλάσσια ατυχήματα έχουν ανησυχήσει ιδιαίτερα την κοινή γνώμη, δεδομένου ότι απειλούν να θίξουν τη θεμιτή χρήση των ακτών για λόγους αναψυχής, με όλες τις επακόλουθες αρνητικές συνέπειες στον τουρισμό των κρατών μελών,

Υπενθυμίζοντας τις τεράστιες υλικές και περιβαλλοντικές ζημιές που προκάλεσαν σε άλλες περιοχές της Κοινότητας παρόμοια ατυχήματα, όπως τα διαβόητα ατυχήματα των δεξαμενόπλοιων «Torrey Canyon» και «Amoco Cadiz», Ανησυχώντας για την επικίνδυνη συχνότητα αυτού του είδους θαλάσσιων ατυχημάτων,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο παγκόσμιος στόλος των δεξαμενόπλοιων VLCC έχει ήδη γηράσει και ότι δεν προβλέπεται βραχυπρόθεσμα ανανέωσή του, καθώς και ότι στη φθορά και έλλειψη δέουσας συντήρησης πολλών δεξαμενοπλοίων VLCC προστίθεται ο κίνδυνος της ναυσιπλοίας σε θαλάσσιες ζώνες υπό δυσμενείς και ενίοτε ακραίες μετεωρολογικές συνθήκες σε διαύλους ναυσιπλοίας με μεγάλη κυκλοφοριακή συμφόρηση.

Εχοντας επίγνωση ότι η πλέον ενδεδειγμένη μέθοδος καταπολέμησης των θαλάσσιων ατυχημάτων συνίσταται στη μεγαλύτερη δυνατή πρόληψη, δεδομένου ότι η καλύτερη μέθοδος καταπολέμησης της θαλάσσιας ρύπανσης είναι ακριβώς η πρόληψή της,

Εχοντας επίγνωση ότι η Κοινότητα πρέπει να είναι δεόντως προετοιμασμένη για την αντιμετώπιση παρόμοιων συμβάντων στα κοινοτικά ύδατα και ότι το ύψος των ζημιών από τη ρύπανση εξαρτάται άμεσα από την ταχύτητα αντίδρασης και το βαθμό συντονισμού μεταξύ των δυναμένων να επέμβουν εθνικών και διεθνών υπηρεσιών,

Αναγνωρίζοντας ότι η διεθνής ναυτιλιακή οργάνωση (ΙΜΟ) είναι ο πυρήνας πρόληψης και καταπολέμησης της θαλάσσιας ρύπανσης σε διεθνές επίπεδο, Υπενθυμίζοντας ότι η διεθνής ναυτιλιακή οργάνωση έχει καταρτίσει ειδικούς κανόνες και διατάξεις για την πρόληψη και καταπολέμηση της θαλάσσιας ρύπανσης και ότι διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας, συμφώνησαν στο Παρίσι να ελέγχουν όλα τα πλοία, που προσεγγίζουν στους λιμένες τους,

Εχοντας υπόψη το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Μαρτίου 1989 για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, καθώς και τη σύσταση της Επιτροπής για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο των πλοίων από τις κοινοτικές λιμενικές αρχές, που υπέβαλε η Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 2 Αυγούστου 1989,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ:

1. Τα κράτη μέλη οφείλουν να καταβάλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να αποκτήσουν επαρκείς και αποτελεσματικές ναυτιλιακές αρχές, ικανές να επιβάλουν την αυστηρή τήρηση των τεχνικών προδιαγραφών για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και την πρόληψη της ρύπανσης της θάλασσας από πλοία υπό τη σημαία τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των σχετικών διεθνών συνθηκών και, ειδικότερα, των συνθηκών Solas και Μαγροί.

2. Οι ναυτιλιακές αρχές των κρατών μελών εντείνουν τις επιθεωρήσεις των αλλοδαπών πλοίων που προσορμίζονται σε κοινοτικούς λιμένες προκειμένου να διασφαλίζεται, στο μέτρο του δυνατού, ότι τα εν λόγω πλοία δεν συνιστούν απαράδεκτο κίνδυνο για την ασφάλεια των ναυτιλομένων ή την ακεραιότητα του θαλάσσιου οικοσυστήματος και, ιδίως, πραγματοποιούν τον ελάχιστο αριθμό ελέγχων που προβλέπεται στο μνημόνιο του Παρισιού για τον έλεγχο πλοίων από τις λιμενικές αρχές.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ναυτιλιακοί τους επιθεωρητές, ενεργώντας στα πλαίσια των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, να ελέγχουν, ιδίως βάσει του εγγράφου ασφαλούς επάνδρωσης (safe manning document) τα επαγγελματικά προσόντα του πληρώματος των πλοίων, ιδίως των δεξαμενοπλοίων, φροντίζοντας με ιδιαίτερη προσοχή για την τήρηση του κανόνα 13 του κεφαλαίου V της συνθήκης Solas, καθώς και των διατάξεων της συνθήκης STCW/1978.

4. Τα κράτη μέλη οφείλουν πάντοτε, στο μέτρο του δυνατού, να υποστηρίζονται αμοιβαία κατά την εξακρίβωση της προέλευσης, την παρακολούθηση και την αντιμετώπιση της ρύπανσης από αργό πετρέλαιο και άλλες επιβλαβείς για το θαλάσσιο περιβάλλον της Κοινότητας ουσίες. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, σε περίπτωση θαλάσσιου ατυχήματος που απειλεί το οικοσύστημα των κοινοτικών υδάτων, η αντίδραση όλων των αρχών των κρατών μελών θα είναι ταχεία, αποτελεσματική και συντονισμένη με όλα τα πρόσφορα και διαθέσιμα μέσα, ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις.

5. Η Επιτροπή καλείται να αναλάβει την προώθηση και τελειοποίηση του μηχανισμού κοινοτικής δράσης στα πλαίσια της «Task force», παρέχοντας της όλα τα αναγκαία μέσα και αναθέτοντάς της συγκεκριμένα καθήκοντα για το

συντονισμό και την ταχύτητα αντίδρασης.

6. Καλείται επίσης επείγοντως η Επιτροπή, να συνεχίσει κατά προτεραιότητα τις ερευνητικές της προσπάθειες για τη δημιουργία συστήματος ναυτιλιακής ασφαλείας με βάση σταθμούς ελέγχου και επάκτια συστήματα βοηθημάτων της ναυσιπλοΐας, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα γενικά πλαίσια του σχεδίου Cost 301 και 311, με στόχο την επαρκή προστασία των κυριότερων θαλασσιών διαύλων που χρησιμοποιεί η κοινοτική ναυσιπλοΐα.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11.03/1999

[εγγραφή] - [δομή κόμβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [C]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 397Υ0311(01)

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.30.30 - Διαχείριση αποβλήτων και καθαρές τεχνολογίες]

397Υ0311(01)

Ψήφισμα του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 1997 για την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. C 076 της 11/03/1997 σ. 0001 - 0004

Κείμενο:

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 24ης Φεβρουαρίου 1997 για την κοινοτική στρατηγική διαχείρισης αποβλήτων (97/C 76/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
το ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνεληθέντων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη (πέμπτο πρόγραμμα δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος) (1),

την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με κοινοτική στρατηγική για τη διαχείριση των αποβλήτων, της 18ης Σεπτεμβρίου 1989, καθώς και των ανακοίνωση της 14ης Αυγούστου 1996 για την αναθεώρηση της στρατηγικής αυτής,

το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1990, σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων (2), καθώς και τα σχετικά ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 19ης Φεβρουαρίου 1991 και της 22ας Απριλίου 1994 (3),

την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων, ιδίως δε την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, για τα στερεά απόβλητα (4), την οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα (5), τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους (6), και την απόφαση 93/98/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Κοινότητας, της σύμβασης για τον έλεγχο της διασυνοριακής διακίνησης επικίνδυνων αποβλήτων και της διάθεσής τους (Σύμβαση της Βασιλείας) (7), και την οδηγία 94/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1994, για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων (8),

την έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πολιτική που αφορά τη διαχείριση των αποβλήτων, της 8ης Νοεμβρίου 1995,

1. ΧΑΙΡΕΤΙΖΕΙ την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την επανεξέταση της κοινοτικής στρατηγικής για τη διαχείριση των αποβλήτων και τη θεωρεί ως πολύτιμο προσανατολισμό για τα θέματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά τη διάρκεια των επόμενων ετών, στον τομέα των αποβλήτων 7
2. ΘΕΩΡΕΙ ότι, από την έκδοση του ψηφίσματος της 7ης Μαΐου 1990, σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων, έχει επιτευχθεί σημαντική νομοθετική, οικονομική και τεχνική πρόοδος στον τομέα των αποβλήτων, που έχει καθοδηγήσει τις εθνικές και τις κοινοτικές διοικήσεις καθώς και τους οικονομικούς παράγοντες και τους καταναλωτές 7
3. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι, παρά τις σημαντικές προσπάθειες των τελευταίων ετών, η παραγωγή αποβλήτων εξακολουθεί να αυξάνεται σε κοινοτικό επίπεδο 7
4. ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ και συμμερίζεται την αυξανόμενη ανησυχία του πληθυσμού όσον αφορά τα προβλήματα που σχετίζονται με τα απόβλητα στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης 7
5. ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ την ανάγκη για μια συνολική πολιτική για τη διαχείριση των αποβλήτων στην Κοινότητα χάριν της προστασίας του περιβάλλοντος 7
6. ΘΕΩΡΕΙ ότι, ενόψει της αειφόρου ανάπτυξης, η κοινοτική πολιτική για τη διαχείριση των αποβλήτων πρέπει να καθοδηγείται πρωτίστως από την ανάγκη υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος κατά την οποία θα συνεκτιμώνται τα δυνητικά οφέλη και το κόστος δράσης ή αδράνειας και θα λαμβάνεται δεόντως υπόψη και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς 7
7. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν τη μεταφορά και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων και να ενισχύσουν τη συνεργασία τους στον τομέα αυτόν 7
8. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες που γίνονται σε διεθνή πλαίσια, να ενισχύσει τις προσπάθειές της για να διαμορφωθεί μια εγκεκριμένη ορολογία και ορισμοί που θα διευκολύνουν τη μεγαλύτερη εναρμόνιση στην εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας και να εξετάσει την ανάγκη επανεξέτασης του ευρωπαϊκού καταλόγου αποβλήτων και του καταλόγου επικίνδυνων αποβλήτων ώστε να βελτιωθεί η λειτουργική αποτελεσματικότητά τους 7
9. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την ανάγκη να υπάρξει σαφέστερη διάκριση μεταξύ των αγαθών που παράγουν απόβλητα και εκείνων που δεν παράγουν, καθώς και μεταξύ των εργασιών που συνιστούν ανάκτηση και των εργασιών που συνιστούν διάθεση αποβλήτων 7
10. ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η στατιστική όσον αφορά τον προσδιορισμό των προβλημάτων που σχετίζονται με τα απόβλητα, την αξιολόγηση των προτεραιοτήτων διαχείρισης καθώς και τη διαμόρφωση και την επίτευξη ρεαλιστικών στόχων στο πλαίσιο των πολιτικών διαχείρισης των αποβλήτων 7
11. ΤΟΝΙΖΕΙ την ανάγκη τακτικής παραγωγής κατάλληλων δεδομένων σχετικά με τα απόβλητα στα πλαίσια της κοινοτικής νομοθεσίας 7
12. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να θεσπίσει, σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος και τα κράτη μέλη, αξιόπιστο σύστημα συλλογής δεδομένων για τα απόβλητα στο σύνολο της Κοινότητας, βασιζόμενο σε κοινή ορολογία, ορισμούς και ταξινομήσεις, το οποίο θα λειτουργεί με το χαμηλότερο δυνατό δημόσιο και ιδιωτικό κόστος 7
13. ΠΙΣΤΕΥΕΙ ότι, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και την αρχή της συνυπευθυνότητας, όλοι οι οικονομικοί παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών, των εισαγωγέων, των διανομέων και

των καταναλωτών, φέρουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης όσον αφορά την πρόληψη, την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων 7

14. ΘΕΩΡΕΙ ότι ο χειρισμός των αποβλήτων ενός προϊόντος πρέπει να λαμβάνεται πλήρως υπόψη ήδη από το στάδιο σχεδιασμού του και ότι, συνεπώς, ο παραγωγός έχει στρατηγικό ρόλο και ευθύνη στη διαχείριση των αποβλήτων του προϊόντος μέσω του σχεδιασμού, του περιεχομένου και της κατασκευής του 7

15. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να επεξεργαστεί περαιτέρω τις αρχές αυτές και να μεριμνήσει ώστε οι ευθύνες των διαφόρων οικονομικών παραγόντων να μεταφράζονται σε πρακτικές δράσεις, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη την ιδιαιτερότητα κάθε ομάδος προϊόντων και την ανάγκη ευέλικτης εφαρμογής 7

16. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ την πεποίθησή του ότι η πρόληψη των αποβλήτων πρέπει να είναι η πρώτη προτεραιότητα οποιασδήποτε ορθολογικής πολιτικής αποβλήτων, σε σχέση με την ελαχιστοποίηση της παραγωγής αποβλήτων και την επικινδυνότητα αυτών 7

17. ΘΕΩΡΕΙ ότι πρέπει να ενισχυθούν οι σχετικές προσπάθειες, μεταξύ άλλων, βελτιώνοντας την περιβαλλοντική διάσταση των τεχνικών προτύπων, μειώνοντας την παρουσία επικίνδυνων ουσιών όταν υπάρχουν αβλαβέστερες εναλλακτικές λύσεις, εφαρμόζοντας οικολογικό έλεγχο και επιστημονικά δεδομένα και ενθαρρύνοντας αλλαγές στα καταναλωτικά πρότυπα μέσω ενημέρωσης και εκπαίδευσης των καταναλωτών 7

18. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να προωθήσει και τα κράτη μέλη και τους οικονομικούς παράγοντες να υιοθετήσουν και να επιδιώξουν ενδεικτικούς ποσοστικούς στόχους για τη σημαντική μείωση της ποσότητας των παραγόμενων αποβλήτων και την αύξηση της επαναχρησιμοποίησης, της ανακύκλωσης και της ανάκτησης 7

19. ΖΗΤΑ από την Επιτροπή να εξετάσει και να υποβάλει στο Συμβούλιο, το συντομότερο δυνατόν, έκθεση για τις πρόσθετες κοινοτικές δράσεις που είναι δυνατόν να αναληφθούν για την ενθάρρυνση της πρόληψης των αποβλήτων 7

20. ΖΗΤΑ από την Επιτροπή να συλλέξει στοιχεία για τις περιβαλλοντικώς επικίνδυνες ουσίες και υλικά που περιέχονται στα απόβλητα και δημιουργούν συγκεκριμένα προβλήματα στα κράτη μέλη, και να προτείνει, εάν χρειάζεται, μέτρα για την αντιμετώπισή τους 7

21. ΤΟΝΙΖΕΙ ότι πρέπει να προαχθεί η ανάκτηση αποβλήτων, με σκοπό τη μείωση της ποσότητας των προς διάθεση αποβλήτων και την εξοικονόμηση φυσικών πόρων, ιδίως με την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση, τη λιπασματοποίηση και την ανάκτηση ενέργειας από απόβλητο 7

22. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι, όσον αφορά τις εργασίες ανάκτησης, η επιλογή σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση πρέπει να εξαρτάται από τις περιβαλλοντικές και οικονομικές επιπτώσεις, αλλά θεωρεί ότι προς το παρόν και μέχρις ότου σημειωθεί επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος και αναπτυχθούν περαιτέρω οι αναλύσεις του κύκλου ζωής, η επαναχρησιμοποίηση και η ανάκτηση υλικών πρέπει να προτιμούνται, όπου είναι οι περιβαλλοντικώς άριστες επιλογές 7

23. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να προαγάγει την ανάπτυξη και την εφαρμογή αναλύσεων για τον κύκλο ζωής και οικολογικών ισοζυγίων και να διαδίδει τις πληροφορίες που προκύπτουν έτσι, ώστε να διευκολυνθεί ο προσδιορισμός μελλοντικών προτεραιοτήτων στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων 7

24. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, ανάλογα με την περίπτωση, να προωθήσουν τα συστήματα επιστροφής, συλλογής και ανάκτησης 7

25. ΖΗΤΑ από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναλάβουν συγκεκριμένες δράσεις για να προωθήσουν αγορές ανακυκλωμένων προϊόντων που πληρούν τις κοινοτικές απαιτήσεις 7

26. ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ την ανάγκη κατάλληλων κοινοτικών κριτηρίων για τις εργασίες ανάκτησης αποβλήτων, ιδίως τις εργασίες ανάκτησης ενέργειας προκειμένου να εξασφαλίζεται θεμιτός ανταγωνισμός στον τομέα των

αποβλήτων 7

27. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την ανάγκη κοινοτικών κριτηρίων για τη χρήση των αποβλήτων, ιδίως δε καυσίμων ή άλλων πηγών ενέργειας 7

28. ΠΙΣΤΕΥΕΙ ότι πρέπει να ισχύουν κατάλληλα πρότυπα εκπομπών όσον αφορά τη λειτουργία εγκαταστάσεων αποτέφρωσης αποβλήτων ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος 7

29. ΣΥΜΠΕΡΑΙΝΕΙ ότι πρέπει να τηρούνται αυστηρά τα κοινοτικά πρότυπα για τις εκπομπές στον αέρα, στο νερό και στο έδαφος από εγκαταστάσεις αποτέφρωσης. Όσον αφορά τις υφιστάμενες μονάδες αποτέφρωσης χρειάζονται ιδιαίτερα μέτρα παρακολούθησης, πρέπει να διατίθενται επαρκείς πληροφορίες στον πληθυσμό, και η ανάκτηση ενέργειας πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να αποτελεί μέρος όλων των εργασιών αποτέφρωσης 7

30. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ την ανάγκη για ελαχιστοποίηση της διάθεσης αποβλήτων, η οποία θα προκύψει από τις προαναφερόμενες δράσεις 7

31. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την ανάγκη δημιουργίας κατάλληλου και ολοκληρωμένου δικτύου εγκαταστάσεων διάθεσης, όπως προβλέπεται στην οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 75/44/ΕΟΚ για τα στερεά απόβλητα (9) 7

32. ΘΕΩΡΕΙ ότι, στο μέλλον, στο σύνολο της Κοινότητας, πρέπει να διεξάγονται μόνον ασφαλείς και ελεγχόμενες δραστηριότητες υγειονομικής ταφής, και να παρέχεται, ταυτόχρονα, στα κράτη μέλη, εκπληρώνοντας την εν λόγω απαίτηση, η ευχέρεια να εφαρμόζουν την καλύτερη μέθοδο διαχείρισης αποβλήτων που αρμόζει στις ιδιαίτερες συνθήκες τους 7

33. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να υποβάλει, το συντομότερο δυνατόν, πρόταση οδηγίας για την υγειονομική ταφή προς επίτευξη του στόχου αυτού 7

34. ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ να εξετάσει ταχέως την πρόταση αυτή 7

35. ΖΗΤΑ από τα κράτη μέλη να λάβουν τα απαιτούμενα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν, στο μεγαλύτερο εφικτό βαθμό, την κατάλληλη αποκατάσταση των παλαιών χώρων υγειονομικής ταφής και των μολυσμένων χώρων 7

36. ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν οι διάφορες ομάδες σχεδίων στο πλαίσιο του προγράμματος για τις ροές αποβλήτων προτεραιότητας, το οποίο δρομολόγησε η Επιτροπή 7

37. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να υποβάλει, το ταχύτερο δυνατόν, προτάσεις προκειμένου να δοθεί η κατάλληλη συνέχεια στα σχέδια αυτά 7

38. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να εξετάσει περαιτέρω εάν και πώς πρέπει να αντιμετωπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο οι άλλες ροές αποβλήτων 7

39. ΠΙΣΤΕΥΕΙ ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου αποτελεί σημαντικό νομικό μέσο για τον έλεγχο και την ελαχιστοποίηση των μεταφορών αποβλήτων και πρέπει να εφαρμοσθεί πλήρως 7

40. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα απλούστευσης των διοικητικών διαδικασιών του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93, χωρίς να μειωθεί το επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου, τηρουμένου του άρθρου 4 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο ii) του κανονισμού αυτού 7

41. ΚΑΛΕΙ τα κράτη μέλη να αυξήσουν και να βελτιώσουν τη συνεργασία τους, ιδίως στον τομέα των παρανόμων μεταφορών και του αγώνα εναντίον των παραβάσεων του περιβαλλοντικού δικαίου 7

42. ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ και συμμερίζεται την ανησυχία των κρατών μελών για τις μείζονες ενδοκοινοτικές μεταφορές αποβλήτων προς αποτέφρωση, με ή χωρίς ανάκτηση ενέργειας 7

43. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα τροποποίησης της κοινοτικής νομοθεσίας σε σχέση με την αποτέφρωση των αποβλήτων με ανάκτηση ενέργειας προκειμένου να ληφθεί υπόψη το θέμα αυτό, και να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις 7

44. ΕΠΑΝΑΒΕΒΑΙΩΝΕΙ τη δέσμευση που ανέλαβε στο πλαίσιο της σύμβασης της Βασιλείας να απαγορεύσει, επιπλέον της ήδη υπάρχουσας απαγόρευσης των μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων για τελική διάθεση, τις μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων προς ανάκτηση σε αναπτυσσόμενες χώρες 7
45. ΤΟΝΙΖΕΙ τη σημασία του κατάλληλου προγραμματισμού της διαχείρισης των αποβλήτων σε όλα τα αρμόδια όργανα, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών και, ανάλογα με την περίπτωση, της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών 7
46. ΠΡΟΤΡΕΠΕΙ τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν, κατά τον πλέον συνεκτικό τρόπο, ευρύ φάσμα μέσων, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών, ανάλογα με την περίπτωση, με σκοπό την επίτευξη των στόχων της πολιτικής τους για τα απόβλητα 7
47. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ, σύμφωνα με τη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής για την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την απασχόληση, τις δυνατότητες τις οποίες προσφέρει η προστασία του περιβάλλοντος, και ιδίως μια συνεπής και χρηστή πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων, όσον αφορά τη δημιουργία θέσεων εργασίας 7
48. ΚΑΛΕΙ τα κράτη μέλη να προσανατολίσουν κατάλληλα τις πολιτικές τους για τη διαχείριση των αποβλήτων ώστε οι δυνατότητες αυτές να υλοποιηθούν 7
49. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι πρέπει να παρασχεθεί κατάλληλη στήριξη στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ώστε να ενθαρρυνθούν υπεύθυνες πολιτικές διαχείρισης των αποβλήτων 7
50. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να υποβάλει στο Συμβούλιο, το αργότερο στα τέλη του 2000, έκθεση σχετικά με την πρόοδο στους τομείς οι οποίοι καλύπτονται από το παρόν ψήφισμα.
- (1) ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.
- (2) ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.
- (3) ΕΕ αριθ. C 72 της 18. 3. 1991, σ. 34 και ΕΕ αριθ. C 128 της 9. 5. 1994, σ. 471.
- (4) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 39 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).
- (5) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20 7 οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/31/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 168 της 2. 7. 1994, σ. 28).
- (6) ΕΕ αριθ. L 30 της 6. 2. 1993, σ. 1.
- (7) ΕΕ αριθ. L 39 της 16. 2. 1993, σ. 1.
- (8) ΕΕ αριθ. L 365 της 31. 12. 1994, σ. 34.
- (9) ΕΕ αριθ. L 78 της 26. 3. 1991, σ. 32.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΜΟ

[[εγγραφή](#)] - [[δομή κώβου](#)] - [[αναζήτηση](#)] - [[βοήθεια](#)] - [[η γνώμη σας](#)] - [[©](#)]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 394Υ1231(02)

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.10 - Πυρηνική ασφάλεια και ραδιενεργά κατάλοιπα]

394Υ1231(02)

Ψήφισμα του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1994 για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. C 379 της 31/12/1994 σ. 0001 - 0001

Κείμενο:

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 19ης Δεκεμβρίου 1994 για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων (94/C 379/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Υπενθυμίζοντας την ανακοίνωση της Επιτροπής για μια κοινοτική στρατηγική διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων,

Και το ψήφισμα του Συμβουλίου της 15ης Ιουνίου 1992 για την ανανέωση του κοινοτικού προγράμματος δράσης στον τομέα των ραδιενεργών αποβλήτων (1), την οδηγία 92/3/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 3ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών, καθώς από και προς την Κοινότητα (2), την οδηγία 80/836/Ευρατόμ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1980 που τροποποιεί τις οδηγίες για τους βασικούς κανόνες ασφαλείας για την προστασία την υγείας του πληθυσμού και των εργαζομένων από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (3), το ψήφισμα του Συμβουλίου της 1ης Φεβρουαρίου 1993 σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξης (4),

Πιστεύει ότι χάριν της προστασίας των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τους κινδύνους που προκύπτουν από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες, καθώς και χάριν της προστασίας του περιβάλλοντος, υπάρχει ανάγκη συνολικών πολιτικών στον τομέα της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων, που θα καλύπτουν και όλες τις φάσεις του κύκλου πυρηνικού καυσίμου-ότι μια τέτοια πολιτική, θα συμπληρώνει αρμονικά τη γενική πολιτική της Κοινότητας στον τομέα των αποβλήτων, που εκτίθεται στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 (5)-

Σημειώνει ότι όλα τα κράτη μέλη παράγουν ραδιενεργά απόβλητα, σε διάφορους βαθμούς, και ότι σημαντικές ποσότητες αποβλήτων έχουν ήδη συσσωρευτεί εντός της Κοινότητας και χρειάζεται να εξαιρεθούν,

1. ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΥΝΟΙΚΑ την εκ μέρους της Επιτροπής διαβίβαση ανακοίνωσης, η οποία προτείνει στοιχεία μιας κοινοτικής στρατηγικής που εγγράφεται στα

πλαίσια του προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα των ραδιενεργών αποβλήτων-

2. ΦΡΟΝΕΙ ότι κάθε κράτος μέλος ευθύνεται για τη σωστή διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων που παράγονται στην επικράτειά του και σημειώνει ότι υφίσταται δυνατότητα συνεργασίας επί αμοιβαίας βάσεως μεταξύ των κρατών μελών-

3. ΕΚΤΙΜΑ ότι η ανακύκλωση και η επαναχρησιμοποίηση υλικών και εξοπλισμού με χαμηλό, μεταξύ άλλων, επίπεδο ραδιενεργής μόλυνσης είναι μια λύση που χρειάζεται περαιτέρω μελέτη, εφόσον η εναπομένουσα ραδιενέργεια είναι τόσο χαμηλή ώστε να μη θέτει σε κίνδυνο την υγεία του ανθρώπου ή το περιβάλλον, σύμφωνα με τις απαιτήσεις για την προστασία από τη ραδιενέργεια-

ΚΑΛΕΙ, συνεπώς, την Επιτροπή να εξακολουθήσει τις εργασίες της με στόχο να βοηθήσει στον καθορισμό των προϋποθέσεων ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης που θα επιτρέπουν την αποδέσμευση αυτών των υλικών υπό τους ίδιους όρους σε ολόκληρη την Κοινότητα, στα πλαίσια των βασικών κανόνων για την προστασία της υγείας έναντι των κινδύνων από τις ιονίζουσες ακτινοβολίες-

4. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ τη σημασία που έχει να συνεχιστούν οι προσπάθειες ελαχιστοποίησης του όγκου και της ραδιοτοξικότητας των ραδιενεργών αποβλήτων-

5. ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΓΝΩΜΗΣ ότι τα κοινοτικά ερευνητικά προγράμματα συμπεριλαμβανομένου του προγράμματος του Κοινού Κέντρου Ερευνών, πρέπει να τύχουν της δέουσας προτεραιότητας και ότι η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών στην έρευνα και ανάπτυξη μπορούν να συμβάλουν σε βελτιωμένες λύσεις για τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων-

6. ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ότι η δημιουργία κατάλληλων εγκαταστάσεων επεξεργασίας, συσκευασίας αποθήκευσης και τελικής διάθεσης των ραδιενεργών αποβλήτων είναι απαραίτητη και σημαντική συνεισφορά για τη δημιουργία μιας ασφαλούς υποδομής διαχείρισης των αποβλήτων γενικώς. Θεωρεί ότι πρέπει να γίνεται βέλτιστη χρήση των εγκαταστάσεων σε εθνικό επίπεδο αλλά και, όπου είναι δυνατόν και σκόπιμο, μεταξύ κρατών μελών λαμβανομένων υπόψη των πολιτικών διαστάσεων του προβλήματος, και ότι θα πρέπει να μελετηθούν περαιτέρω οι διάφορες προσεγγίσεις, που θα μπορούσαν, μεταξύ άλλων, να συνεπάγονται ελαχιστοποίηση των μεταφορών ραδιενεργών αποβλήτων-

7. ΕΚΤΙΜΑ ότι, κατά τη διαχείριση των ραδιενεργών αποβλήτων, πρέπει να εξακολουθήσει να λαμβάνεται υπόψη ο κίνδυνος μακροπρόθεσμης τοξικότητας-

8. ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ότι η μεταφορά ραδιενεργών αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών, καθώς προς και από την Κοινότητα πρέπει να συνεχίσει να υπόκειται στους προσήκοντες ελέγχους-

9. ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ την ανάγκη αντικειμενικής πληροφόρησης του κοινού στο θέμα της διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων, ΚΑΛΕΙ δε τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να συνεχίσουν και, όπου χρειάζεται, να εντείνουν τις σχετικές προσπάθειες-

10. ΕΚΤΙΜΑ ότι, μεταξύ άλλων, τα χρηματοοικονομικά και οικονομικά μέσα που διαθέτουν τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να διαδραματίσουν χρήσιμο ρόλο στην υλοποίηση αποτελεσματικών στρατηγικών διαχείρισης αποβλήτων-

11. ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΙ τη συνεχή συνεργασία με τους διάφορους διεθνείς οργανισμούς, ιδίως δε τον οργανισμό πυρηνικής ενέργειας του ΟΟΣΑ και το ΔΟΑΕ με σκοπό τη διεθνή καθοδήγηση και τη δημιουργία διεθνών προδιαγραφών ασφαλούς διαχείρισης των ραδιενεργών αποβλήτων, αλλά και την ενθάρρυνση της υιοθέτησης των καλύτερων υφιστάμενων περιβαλλοντικών τεχνικών και πρακτικών-

12. ΚΑΛΕΙ την Επιτροπή να συνεχίσει τις εργασίες της στα πλαίσια του παρόντος ψηφίσματος, με τη βοήθεια της συμβουλευτικής επιτροπής για το σχέδιο δράσης στον τομέα των ραδιενεργών αποβλήτων, και να του υποβάλει εντός τεσσάρων ετών έκθεση σχετικά με τη σημειωθείσα πρόοδος.

(1) ΕΕ αριθ. C 158 της 25. 6. 1992, σ. 3.

(2) ΕΕ αριθ. L 35 της 12. 2. 1992, σ. 24.

(3) ΕΕ αριθ. L 246 της 17. 9. 1980, σ. 1. Οδηγία που τροποποιεί την οδηγία 84/467/Ευρατόμ (ΕΕ αριθ. L 265 της 5. 10. 1984, σ. 4).

(4) ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.

(5) ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 3. 1990, σ. 2.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΝΩ

[[εγγραφή](#)] - [[δομή κόμβου](#)] - [[αναζήτηση](#)] - [[βοήθεια](#)] - [[η γνώμη σας](#)] - [[©](#)]

9

es da de **el** en fr it nl pt fi sv

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 394D0003

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.30.30 - Διαχείριση αποβλήτων και καθαρές τεχνολογίες]

394D0003

94/3/ΕΚ: Απόφαση της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των στερεών αποβλήτων

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 005 της 07/01/1994 σ. 0015 - 0033

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: JΕΝΑΚΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 13 σ. 89

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: JΕΝΑΚΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 13 σ. 89

Κείμενο:

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για τη θέσπιση καταλόγου αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των στερεών αποβλήτων (94/3/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 1975 περί των στερεών αποβλήτων (1), και ιδίως το άρθρο 1 στοιχείο α),

Εκτιμώντας:

ότι η προαναφερθείσα διάταξη καλεί την Επιτροπή να καταρτίσει κατάλογο των αποβλήτων των κατηγοριών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της εν λόγω οδηγίας- ότι στο έργο αυτό, η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συνεστήθη βάσει του άρθρου 18 της οδηγίας η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής-

ότι, τα μέτρα που προβλέπονται από την παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της ανωτέρω επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Με την παρούσα οδηγία θεσπίζεται ο κατάλογος του παραρτήματός της.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Δεκεμβρίου 1993.

Για την Επιτροπή

Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ. L 194 της 25. 7. 1975, σ. 47, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 91/692/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 48).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 1 στοιχείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των στερεών αποβλήτων ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ Εισαγωγή

1. Στο άρθρο 1 στοιχείο α) της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ ως "απόβλητο" ορίζεται "κάθε ουσία ή αντικείμενο που εμπίπτει στις κατηγορίες του παραρτήματος Ι και το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει".
2. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 στοιχείο α) ορίζει ότι η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 18, καταρτίζει κατάλογο των αποβλήτων των κατηγοριών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι. Ο κατάλογος αυτός αναφέρεται κοινώς ως ευρωπαϊκός κατάλογος αποβλήτων (ΕΚΑ) και ισχύει για όλα τα απόβλητα, ανεξάρτητα από το κατά πόσον προορίζονται για απόρριψη ή για διαδικασίες ανάκτησης.
3. Ο ΕΚΑ είναι ένας εναρμονισμένος, μη εξαντλητικός κατάλογος αποβλήτων, δηλαδή, κατάλογος ο οποίος πρόκειται κατά τακτά διαστήματα να αναθεωρείται και, εφόσον είναι απαραίτητο, να ανασκευάζεται σύμφωνα με την διαδικασία της επιτροπής. Η ένταξη ενός υλικού στον ΕΚΑ δεν σημαίνει ότι το υλικό είναι οπωσδήποτε απόβλητο. Η καταχώρηση πραγματοποιείται μόνον όταν το υλικό ανταποκρίνεται στον ορισμό του αποβλήτου.
4. Τα απόβλητα που περιλαμβάνονται στον ΕΚΑ υπόκεινται στις διατάξεις της οδηγίας, εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας αυτής.
5. Ο ΕΚΑ πρόκειται να αποτελέσει ονοματολογία αναφοράς, παρέχοντας κοινή για όλη την Κοινότητα ορολογία, με σκοπό την αποτελεσματικότερη διαχείριση των αποβλήτων. Συγκεκριμένα, ο ευρωπαϊκός κατάλογος αποβλήτων πρόκειται να αποτελέσει βασική πηγή αναφοράς για το κοινοτικό πρόγραμμα στατιστικής αποβλήτων, το οποίο δρομολογήθηκε βάσει του ψηφίσματος του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 σχετικά με την πολιτική διαχείρισης των αποβλήτων (1).
6. Ο ΕΚΑ θα προσαρμόζεται στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18 της οδηγίας.
7. Κατά την ανάγνωση των επιμέρους κωδικών των αποβλήτων που περιέχονται στον ΕΚΑ, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα συμφραζόμενα.
8. Ο ΕΚΑ δεν θίγει τον κατάλογο των "επικίνδυνων αποβλήτων" που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 4 της οδηγίας 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για τα επικίνδυνα απόβλητα (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ >>>> ID="1">01 00 00> ID="2">Απόβλητα που προκύπτουν από εξερεύνηση, εξόρυξη, επεξεργασία εμπλουτισμού και περαιτέρω επεξεργασία ορυκτών και προϊόντων λατομείου>>> ID="1">02 00 00> ID="2">Απόβλητα από πρωτογενή παραγωγή σε γεωργικές καλλιέργειες, φυτοκαλλιέργειες, κυνήγι, ψάρεμα και υδατοκαλλιέργειες, παρασκευή τροφίμων>>> ID="1">03 00 00> ID="2">Απόβλητα από την κατεργασία ξύλου και την παραγωγή χαρτιών, χαρτονιών, πολτού, ταμπλάδων και επίπλων>>> ID="1">04 00 00> ID="2">Απόβλητα από τις βιομηχανίες δέρματος και υφαντουργίας>>> ID="1">05 00 00> ID="2">Απόβλητα από τη δύλιση πετρελαίου, τον καθαρισμό φυσικού αερίου και την πυρολυτική επεξεργασία άνθρακα>>> ID="1">06 00 00> ID="2">Απόβλητα από τις ανόργανες χημικές διεργασίες>>> ID="1">07 00 00> ID="2">Απόβλητα από τις οργανικές χημικές διεργασίες>>> ID="1">08 00 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή, διαμόρφωση, προμήθεια και χρήση (ΠΔΠΧ) επιστρώσεων (χρώματα, βερνίκια, και σμάλτο υάλου), στεγανωτικών και μελανών εκτύπωσης>>> ID="1">09 00 00> ID="2">Απόβλητα από

τη φωτογραφική βιομηχανία>>> ID="1">10 00 00> ID="2">Ανόργανα απόβλητα από θερμικές επεξεργασίες>>> ID="1">11 00 00> ID="2">Ανόργανα απόβλητα με μέταλλα από την επεξεργασία μετάλλων και την επικάλυψη των μετάλλων - υδρομεταλλουργία μη σιδηρούχων>>> ID="1">12 00 00> ID="2">Απόβλητα από τη μόρφωση και κατεργασία επιφανειών μετάλλων και πλαστικών>>> ID="1">13 00 00> ID="2">Απόβλητα ελαίων (εκτός βρωσίμων ελαίων 05 00 00 και 12 00 00)>>> ID="1">14 00 00> ID="2">Απόβλητα από οργανικές ουσίες χρησιμοποιούμενες σαν διαλύτες (εκτός 07 00 00 και 08 00 00)>>> ID="1">15 00 00> ID="2">Συσκευασία - απορροφητικά υλικά, υφάσματα σκουπίσματος, υλικά φίλτρων και προστατευτικός ρουχισμός (μη προδιαγραφόμενα άλλως)>>> ID="1">16 00 00> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως στον κατάλογο>>> ID="1">17 00 00> ID="2">Απόβλητα από κατασκευές και κατεδαφίσεις (περιλαμβάνεται η κατασκευή δρόμων)>>> ID="1">18 00 00> ID="2">Απόβλητα από την υγειονομική περίθαλψη ανθρώπων ή ζώων ή/και από σχετικές έρευνες (εξαιρούνται απόβλητα κουζίνας και εστιατορίων που δεν προκύπτουν άμεσα από το σύστημα υγείας)>>> ID="1">19 00 00> ID="2">Απόβλητα από τις μονάδες επεξεργασίας αποβλήτων, εγκαταστάσεις επεξεργασίας υγρών αποβλήτων και τη βιομηχανία νερού>>> ID="1">20 00 00> ID="2">Δημοτικά απόβλητα από κατοικίες και παρόμοια από βιοτεχνίες, εμπόριο, γεωργία, βιομηχανίες και ιδρύματα περιλαμβανομένων μερών χωριστά συλλεγέντων >>> ID="1">01 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ, ΕΞΟΡΥΞΗ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΟΡΥΚΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ>>> ID="1">01 01 00> ID="2">Απόβλητα από την εσκαφή ορυκτών>>> ID="1">01 01 01> ID="2">Απόβλητα από την εσκαφή ορυκτών που εμπεριέχουν μέταλλα>>> ID="1">01 01 02> ID="2">Απόβλητα από την εσκαφή ορυκτών που δεν εμπεριέχουν μέταλλα>>> ID="1">01 02 00> ID="2">Απόβλητα από επεξεργασία εμπλουτισμού ορυκτών>>> ID="1">01 02 01> ID="2">Απόβλητα από επεξεργασία εμπλουτισμού ορυκτών που περιέχουν μέταλλα>>> ID="1">01 02 02> ID="2">Απόβλητα από επεξεργασία εμπλουτισμού ορυκτών που δεν περιέχουν μέταλλα>>> ID="1">01 03 00> ID="2">Απόβλητα από περαιτέρω φυσική και χημική επεξεργασία ορυκτών που περιέχουν μέταλλα>>> ID="1">01 03 01> ID="2">Υπολείμματα>>> ID="1">01 03 02> ID="2">Απόβλητα σκόνης και πούδρας>>> ID="1">01 03 03> ID="2">Ερυθρά ιλύς από την παραγωγή αλουμίνας>>> ID="1">01 03 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">01 04 00> ID="2">Απόβλητα από περαιτέρω φυσική και χημική διεργασία των ορυκτών που δεν εμπεριέχουν μέταλλα>>> ID="1">01 04 01> ID="2">Απόβλητα χαλίκια και σπασμένοι βράχοι>>> ID="1">01 04 02> ID="2">Απόβλητα αμμώδη και αργιλώδη>>> ID="1">01 04 03> ID="2">Κονιώδη απόβλητα>>> ID="1">01 04 04> ID="2">Απόβλητα από τη διεργασία ποτάσσας και αλατούχου βράχου>>> ID="1">01 04 05> ID="2">Απόβλητα από πλύσιμο και καθαρισμό ορυκτών>>> ID="1">01 04 06> ID="2">Απόβλητα από κοπή και πριόνισμα πέτρας>>> ID="1">01 04 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">01 05 00> ID="2">Λάσπες γεωτρήσεων και άλλα απόβλητα γεωτρήσεων>>> ID="1">01 05 01> ID="2">Λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση που περιέχουν πετρέλαιο>>> ID="1">01 05 02> ID="2">Λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση που περιέχουν βαρίτη>>> ID="1">01 05 03> ID="2">Λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση που περιέχουν χλωριούχα>>> ID="1">01 05 04> ID="2">Λάσπες και απόβλητα από γεώτρηση νερού>>> ID="1">01 05 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΕ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΦΥΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ, ΚΥΝΗΓΙ, ΨΑΡΕΜΑ ΚΑΙ ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ>>> ID="1">02 01 00> ID="2">Απόβλητα πρωτογενούς παραγωγής>>> ID="1">02 01 01> ID="2">Λάσπες από πλύση και καθαρισμό>>> ID="1">02 01 02> ID="2">Απόβλητα ιστών ζώων>>> ID="1">02 01 03> ID="2">Απόβλητα ιστών φυτών>>> ID="1">02 01 04>

ID="2">Απόβλητα πλαστικά (εξαιρούνται της συσκευασίας)>>> ID="1">02 01 05>
ID="2">Αγροχημικά απόβλητα>>> ID="1">02 01 06> ID="2">Περιττώματα, ούρα και
κόπρανα ζώων (συμπεριλαμβάνονται και φθαρμένα άχυρα), υγρά εκροής συλλεγένητα
χωριστά και επεξεραζόμενα εκτός σημείου παραγωγής>>> ID="1">02 01 07>
ID="2">Απόβλητα από εκμετάλλευση δασοκομικών προϊόντων>>> ID="1">02 01 99>
ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 02 00>
ID="2">Απόβλητα από την προπαρασκευή και επεξεργασία κρέατος, ψαριού ή άλλων
τροφίμων ζωικής προέλευσης>>> ID="1">02 02 01> ID="2">Λάσπες από πλύση και
καθαρισμό>>> ID="1">02 02 02> ID="2">Απόβλητα ιστών ζώων>>> ID="1">02 02
03> ID="2">Υλικά ακατάλληλα για κατανάλωση ή επεξεργασία>>> ID="1">02 02 04>
ID="2">Λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">02 02 99>
ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 03 00>
ID="2">Απόβλητα από την προπαρασκευή και κατεργασία φρούτων, λαχανικών,
δημητριακών, βρώσιμου ελαίου, κακάο, καφέ και καπνού, παραγωγή κονσερβών,
κατεργασία καπνού>>> ID="1">02 03 01> ID="2">Λάσπες από την πλύση,
καθαρισμό, αποφλοιώση, φυγοκέντρωση και διαχωρισμό>>> ID="1">02 03 02>
ID="2">Απόβλητα από υλικά συντήρησης>>> ID="1">02 03 03> ID="2">Απόβλητα
από εκχύλισμα διαλύτου>>> ID="1">02 03 04> ID="2">Υλικά ακατάλληλα για
κατανάλωση ή επεξεργασία>>> ID="1">02 03 05> ID="2">Λάσπες από επιτόπου
επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">02 03 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 04 00> ID="2">Απόβλητα από τη διεργασία
παραγωγής ζάχαρης>>> ID="1">02 04 01> ID="2">Χώματα από τον καθαρισμό και
πλύση των σακχαροτεύλων>>> ID="1">02 04 02> ID="2">Ανθρακικό ασβέστιο
εκτός προδιαγραφών>>> ID="1">02 04 03> ID="2">Λάσπες από την επιτόπου
επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">02 04 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 05 00> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία
γαλακτοκομικών προϊόντων>>> ID="1">02 05 01> ID="2">Υλικά ακατάλληλα για
κατανάλωση ή επεξεργασία>>> ID="1">02 05 02> ID="2">Λάσπες από επιτόπου
επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">02 05 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 06 00> ID="2">Απόβλητα από βιομηχανίες
αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής>>> ID="1">02 06 01> ID="2">Υλικά ακατάλληλα
για την παραγωγή και κατανάλωση τροφών>>> ID="1">02 06 02> ID="2">Απόβλητα
από υλικά συντήρησης>>> ID="1">02 06 03> ID="2">Λάσπες από επιτόπου
επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">02 06 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">02 07 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή
των αλκοολούχων και μη αλκοολούχων ποτών (εξαιρουμένων των καφέ, κακάο και
τσάι)>>> ID="1">02 07 01> ID="2">Απόβλητα από την πλύση, τον καθαρισμό και τη
μηχανική μείωση της πρώτης ύλης>>> ID="1">02 07 02> ID="2">Απόβλητα από την
απόσταξη αλκοόλης>>> ID="1">02 07 03> ID="2">Απόβλητα από τη χημική
επεξεργασία>>> ID="1">02 07 04> ID="2">Υλικά ακατάλληλα για παραγωγή ή
κατανάλωση>>> ID="1">02 07 05> ID="2">Λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών
εκροής>>> ID="1">02 07 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>>
ID="1">03 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΑΡΤΙΩΝ, ΧΑΡΤΟΝΙΩΝ, ΠΟΛΤΟΥ, ΤΑΜΠΛΑΔΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΠΛΩΝ>>> ID="1">03 01 00> ID="2">Απόβλητα από την κατεργασία ξύλου και
την παραγωγή ταμπλάδων και επίπλων>>> ID="1">03 01 01> ID="2">Απόβλητα
φλοιών και φελλών>>> ID="1">03 01 02> ID="2">πριονίδι>>> ID="1">03 01 03>
ID="2">Ξέσματα, αποκομμένα τεμάχια, κατάλοιπα ξυλείας/ κοντραπλακέ/
καπλαμάδων>>> ID="1">03 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα
άλλως>>> ID="1">03 02 00> ID="2">Απόβλητα συντήρησης ξύλου>>> ID="1">03 02
01> ID="2">Μη αλογονωμένα οργανικά συντηρητικά ξύλου
>>> ID="1">03 02 02> ID="2">Οργανοχλωριωμένα συντηρητικά ξύλου>>>
ID="1">03 02 03> ID="2">Οργανομεταλλικά συντηρητικά ξύλου>>> ID="1">03 02
04> ID="2">Ανόργανα συντηρητικά ξύλου>>> ID="1">03 03 00> ID="2">Απόβλητα

από την παραγωγή και κατεξεργασία πολτού, χαρτιού και χαρτονιών>>> ID="1">03 03 01> ID="2">Φλοιός>>> ID="1">03 03 02> ID="2">Μούργα και λάσπη πράσινου υγρού (από την επεξεργασία του μαύρου υγρού)>>> ID="1">03 03 03> ID="2">Λάσπες λεύκανσης από διεργασίες υποχλωριώδης και χλωρίου>>> ID="1">03 03 04> ID="2">Λάσπες λεύκανσης από άλλες διεργασίες λεύκανσης>>> ID="1">03 03 05> ID="2">Λάσπες απομελάνωσης από την ανακύκλωση χαρτιού>>> ID="1">03 03 06> ID="2">Λάσπη από ίνες και χαρτί>>> ID="1">03 03 07> ID="2">Απορρίμματα από την ανακύκλωση χαρτιού και χαρτονιών>>> ID="1">03 03 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">04 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ>>> ID="1">04 01 00> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία δέρματος>>> ID="1">04 01 01> ID="2">Απόβλητα διαχωρισμού άνυδρου ασβέστου και τεμαχίων δέρματος>>> ID="1">04 01 02> ID="2">Απόβλητα ασβέστωσης>>> ID="1">04 01 03> ID="2">Απόβλητα απολίπανσης που περιέχουν διαλύτη χωρίς μια υγρά φάση>>> ID="1">04 01 04> ID="2">Υγρό βυρσοδεψίας που περιέχει χρώμιο>>> ID="1">04 01 05> ID="2">Υγρό βυρσοδεψίας που δεν περιέχει χρώμιο>>> ID="1">04 01 06> ID="2">Λάσπες που περιέχουν χρώμιο>>> ID="1">04 01 07> ID="2">Λάσπες που δεν περιέχει χρώμιο>>> ID="1">04 01 08> ID="2">Απόβλητο επεξεργασμένο δέρμα (μπλέ φύλλα, ξέσματα, αποκομμένα τεμάχια, σκόνη στίλβωματος) που περιέχει χρώμιο>>> ID="1">04 01 09> ID="2">Απόβλητα από επένδυση και τελείωμα>>> ID="1">04 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">04 02 00> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία υφαντουργίας>>> ID="1">04 02 01> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες και άλλες φυσικές ινώδεις ουσίες κυρίως φυτικής προέλευσης>>> ID="1">04 02 02> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως ζωικής προέλευσης>>> ID="1">04 02 03> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως τεχνητές ή συνθετικές>>> ID="1">04 02 04> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες μικτές υφαντουργικές ίνες πριν την περιδίνηση και την ύφανση>>> ID="1">04 02 05> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως φυτικής προέλευσης>>> ID="1">04 02 06> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως ζωικής προέλευσης>>> ID="1">04 02 07> ID="2">Απόβλητα από μη κατεργασμένες υφαντουργικές ίνες κυρίως τεχνητής ή συνθετικής προέλευσης>>> ID="1">04 02 08> ID="2">Απόβλητα από κατεργασμένες μικτές υφαντουργικές ίνες>>> ID="1">04 02 09> ID="2">Απόβλητα από σύνθετα υλικά (εμπλουτισμένα υφαντά, ελαστομερές, πλαστομερές)>>> ID="1">04 02 10> ID="2">Οργανική ύλη από φυσικά προϊόντα (π.χ. λίπος, κηρός)>>> ID="1">04 02 11> ID="2">Αλογονούχα απόβλητα από επένδυση ξύλου και φινιρίσμα>>> ID="1">04 02 12> ID="2">Μη αλογονούχα απόβλητα από επένδυση ξύλου και φινιρίσμα>>> ID="1">04 02 13> ID="2">Χρώματα και βαφές>>> ID="1">04 02 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">05 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΥΛΙΣΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ, ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΥΡΟΛΥΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΘΡΑΚΑ>>> ID="1">05 01 00> ID="2">Ελαιώδεις λάσπες και στερεά απόβλητα>>> ID="1">05 01 01> ID="2">Λάσπες από επιτόπου επεξεργασία απορροών>>> ID="1">05 01 02> ID="2">Λάσπες από τον αφαλατωτή>>> ID="1">05 01 03> ID="2">Λάσπες του πυθμένα δεξαμενών>>> ID="1">05 01 04> ID="2">Όξινο αλκυλικές λάσπες>>> ID="1">05 01 05> ID="2">Πετρελαιοκηλίδες>>> ID="1">05 01 06> ID="2">Λάσπες από εγκαταστάσεις, εξοπλισμό και λειτουργίες συντήρησης>>> ID="1">05 01 07> ID="2">Όξινες πίσσες>>> ID="1">05 01 08> ID="2">άλλες πίσσες>>> ID="1">05 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">05 02 00> ID="2">Μη ελαιώδεις λάσπες και στερεά απόβλητα>>> ID="1">05 02 01> ID="2">Λάσπες από την υδροδότηση λέβητα>>> ID="1">05 02 02> ID="2">Απόβλητα από τις στήλες ψύξης>>> ID="1">05 02 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">05 03 00> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες>>>

ID="1">05 03 01> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα>>> ID="1">05 03 02> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>> ID="1">05 04 00> ID="2">Εξαντλημένα φίλτρα αργίλου>>> ID="1">05 04 01> ID="2">Εξαντλημένα φίλτρα αργίλου>>> ID="1">05 05 00> ID="2">Απόβλητα αποθείωσης πετρελαίου>>> ID="1">05 05 01> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν θείο>>> ID="1">05 05 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">05 06 00> ID="2">Απόβλητα από την πυρολυτική κατεργασία του άνθρακα>>> ID="1">05 06 01> ID="2">Οξίνες πίσσες>>> ID="1">05 06 02> ID="2">Άσφαλτος>>> ID="1">05 06 03> ID="2">Άλλες πίσσες>>> ID="1">05 06 04> ID="2">Απόβλητα από τις στήλες ψύξης>>> ID="1">05 06 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">05 07 00> ID="2">Απόβλητα από τον καθαρισμό του φυσικού αερίου>>> ID="1">05 07 01> ID="2">Λάσπες που περιέχουν υδράργυρο>>> ID="1">05 07 02> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν θείο>>> ID="1">05 07 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">05 08 00> ID="2">Απόβλητα από την αναγέννηση των ελαίων>>> ID="1">05 08 01> ID="2">Εξαντλημένα φίλτρα αργίλου>>> ID="1">05 08 02> ID="2">Οξίνες πίσσες>>> ID="1">05 08 03> ID="2">Άλλες πίσσες>>> ID="1">05 08 04> ID="2">Υδαρή υγρά απόβλητα από την αναγέννηση ελαίων>>> ID="1">05 08 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΟΡΓΑΝΕΣ ΧΗΜΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ>>> ID="1">06 01 00> ID="2">Απόβλητα όξινα διαλύματα>>> ID="1">06 01 01> ID="2">Θειικό οξύ και θειώδες οξύ>>> ID="1">06 01 02> ID="2">Υδροχλωρικό οξύ>>> ID="1">06 01 03> ID="2">Υδροφθορικό οξύ>>> ID="1">06 01 04> ID="2">Φωσφορικό και φωσφορώδες οξύ>>> ID="1">06 01 05> ID="2">Νιτρικό οξύ και νιτρώδες οξύ>>> ID="1">06 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 02 00> ID="2">Απόβλητα αλκαλικά διαλύματα>>> ID="1">06 02 01> ID="2">Υδροξείδιο του ασβεστίου>>> ID="1">06 02 02> ID="2">Σόδα>>> ID="1">06 02 03> ID="2">Αμμωνία>>> ID="1">06 02 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 03 00> ID="2">Απόβλητα άλατα και τα διαλύματά τους>>> ID="1">06 03 01> ID="2">Ανθρακικά (εκτός 02 04 02 και 19 10 03)>>> ID="1">06 03 02> ID="2">Αλατώδη διαλύματα που περιέχουν θεικές, θειώδεις ή θειούχες ενώσεις>>> ID="1">06 03 03> ID="2">Στερεά άλατα που περιέχουν θεικές, θειώδεις ή θειούχες ενώσεις>>> ID="1">06 03 04> ID="2">Αλατώδη διαλύματα που περιέχουν χλωριούχες, φθοριούχες ή αλογονούχες ενώσεις>>> ID="1">06 03 05> ID="2">Στερεά άλατα που περιέχουν χλωριούχα φθοριούχα ή αλογονούχα στερεά άλατα>>> ID="1">06 03 06> ID="2">Αλατώδη διαλύματα που περιέχουν φωσφορικά και σχετικά στερεά άλατα>>> ID="1">06 03 07> ID="2">Φωσφορικά και σχετικά στερεά άλατα>>> ID="1">06 03 08> ID="2">Αλατώδη διαλύματα που περιέχουν νιτρικά και σχετικές ενώσεις>>> ID="1">06 03 09> ID="2">Στερεά άλατα που περιέχουν νιτρίδια (νιτρομεταλλικά)>>> ID="1">06 03 10> ID="2">Στερεά άλατα που περιέχουν αμμώνιο>>> ID="1">06 03 11> ID="2">Άλατα και διαλύματα που περιέχουν κυανιούχα>>> ID="1">06 03 12> ID="2">Άλατα και διαλύματα μολυσμένα με οργανικές ενώσεις>>> ID="1">06 03 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 04 00> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν μέταλλα>>> ID="1">06 04 01> ID="2">Μεταλλικά οξείδια>>> ID="1">06 04 02> ID="2">Μεταλλικά άλατα (εκτός 06 03 00)>>> ID="1">06 04 03> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν αρσενικό>>> ID="1">06 04 04> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν υδράργυρο >>> ID="1">06 04 05> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν άλλα βαρέα μέταλλα>>> ID="1">06 04 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 05 00> ID="2">Λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">06 05 01> ID="2">Λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">06 06 00> ID="2">Απόβλητα από τις χημικές διεργασίες θείου (παραγωγή και μετασχηματισμός) και διεργασίες αποθείωσης>>> ID="1">06 06 01> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν

θείο>>> ID="1">06 06 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>>
ID="1">06 07 00> ID="2">Απόβλητα από χημικές διεργασίες αλογόνων>>>
ID="1">06 07 01> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν αμιάντο από ηλεκτρόλυση>>>
ID="1">06 07 02> ID="2">Ενεργός άνθρακας από την παραγωγή χλωρίου>>>
ID="1">06 07 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 08
00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή πυριτίου και παραγώγων πυριτίου>>>
ID="1">06 08 01> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή πυριτίου και παραγώγων
πυριτίου>>> ID="1">06 09 00> ID="2">Απόβλητα από τις χημικές διεργασίες
φωσφόρου>>> ID="1">06 09 01> ID="2">Φωσφογύψος>>> ID="1">06 09 02>
ID="2">Φωσφορική σκωρία>>> ID="1">06 09 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 10 00> ID="2">Απόβλητα από τις χημικές
διεργασίες αζώτου και την παραγωγή λιπασμάτων>>> ID="1">06 10 01>
ID="2">Απόβλητα από τις χημικές διεργασίες αζώτου και την παραγωγή
λιπασμάτων>>> ID="1">06 11 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή ανοργάνων
βαφών και υλικών προσωρινής προστασίας>>> ID="1">06 11 01> ID="2">Γύψος από
την παραγωγή διοξειδίου τιτανίου>>> ID="1">06 11 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">06 12 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή,
χρήση και αναγέννηση των καταλυτών>>> ID="1">06 12 01> ID="2">Εξαντλημένοι
καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα>>> ID="1">06 12 02> ID="2">Άλλοι
εξαντλημένοι καταλύτες>>> ID="1">06 13 00> ID="2">Απόβλητα από άλλες
ανόργανες χημικές διεργασίες>>> ID="1">06 13 01> ID="2">Ανόργανα εντομοκτόνα,
βιοκτόνα και συντηρητικά υλικά ξύλου>>> ID="1">06 13 02> ID="2">Εξαντλημένος
ενεργός άνθρακας (εκτός του 06 07 02)>>> ID="1">06 13 03> ID="2">Αιβάλη>>>
ID="1">06 13 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">07 00
00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΧΗΜΙΚΕΣ ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ>>>
ID="1">07 01 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή, διαμόρφωση, προμήθεια και
χρήση (ΠΑΠΧ) βασικών οργανικών χημικών ουσιών>>> ID="1">07 01 01>
ID="2">Υδατικά υγρά πλύσης και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 01 02>
ID="2">Λάσπες από επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">07 01 03>
ID="2">Οργανικοί μη αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλύσης και μητρικά υγρά>>>
ID="1">07 01 04> ID="2">Άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά πλύσης και μητρικά
υγρά>>> ID="1">07 01 05> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα
μέταλλα>>> ID="1">07 01 06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>>
ID="1">07 01 07> ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα
αντιδράσεων>>> ID="1">07 01 08> ID="2">Άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και
κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 01 09> ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων,
εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 01 10> ID="2">Άλλες πλάκες
φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 01 99> ID="2">Απόβλητα
μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">07 02 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΑΠΧ
πλαστικών, συνθετικού καουτσούκ και τεχνητών ινών>>> ID="1">07 02 01>
ID="2">Υδατικά υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 02 02>
ID="2">Λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">07 02 03>
ID="2">Οργανικοί αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>>
ID="1">07 02 04> ID="2">Άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά
υγρά>>> ID="1">07 02 05> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα
μέταλλα>>> ID="1">07 02 06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>>
ID="1">07 02 07> ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα
αντιδράσεων>>> ID="1">07 02 08> ID="2">Άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και
κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 02 09> ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων,
εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 02 10> ID="2">Άλλες πλάκες
φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 02 99> ID="2">Απόβλητα
μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">07 03 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΑΠΧ
οργανικών βαφών και πιγμένων (εκτός 06 11 00)>>> ID="1">07 03 01>
ID="2">Υδατικά υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 03 02>

ID="2">Λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">07 03 03>
ID="2">Οργανικοί αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>>
ID="1">07 03 04> ID="2">Άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά
υγρά>>> ID="1">07 03 05> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα
μέταλλα>>> ID="1">07 03 06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>>
ID="1">07 03 07> ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα
αντιδράσεων>>> ID="1">07 03 08> ID="2">Άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και
κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 03 09> ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων,
εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 03 10> ID="2">Άλλες πλάκες
φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 03 99> ID="2">Απόβλητα
μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">07 04 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΔΠΧ
οργανικών παρασιτοκτόνων (εκτός 02 01 05)>>> ID="1">07 04 01> ID="2">Υδατικά
υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 04 02> ID="2">Λάσπες από την
επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">07 04 03> ID="2">Οργανικοί
αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 04 04>
ID="2">Άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07
04 05> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα>>>
ID="1">07 04 06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>> ID="1">07 04 07>
ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων>>>
ID="1">07 04 08> ID="2">Άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα
αντιδράσεων>>> ID="1">07 04 09> ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων,
εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 04 10> ID="2">Άλλες πλάκες
φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 04 99> ID="2">Απόβλητα
μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">07 05 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΔΠΧ
φαρμακευτικών>>> ID="1">07 05 01> ID="2">Υδατικά υγρά πλυσίματος και μητρικά
υγρά>>> ID="1">07 05 02> ID="2">Λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών
εκροής>>> ID="1">07 05 03> ID="2">Οργανικοί αλογονούχοι διαλύτες, υγρά
πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 05 04> ID="2">Άλλοι οργανικοί
διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 05 05>
ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα>>> ID="1">07 05
06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>> ID="1">07 05 07>
ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων>>>
ID="1">07 05 08> ID="2">Άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα
αντιδράσεων>>> ID="1">07 05 09> ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων,
εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 05 10> ID="2">Άλλες πλάκες
φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 05 99> ID="2">Απόβλητα
μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">07 06 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΔΠΧ
λιπών, λιπαντικών, σαπουνιών, απολυμαντικών και καλλυντικών>>> ID="1">07 06
01> ID="2">Υδατικά υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 06 02>
ID="2">Λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής
>>> ID="1">07 06 03> ID="2">Οργανικοί αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλυσίματος και
μητρικά υγρά>>> ID="1">07 06 04> ID="2">Άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά
πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 06 05> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες
που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα>>> ID="1">07 06 06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι
καταλύτες>>> ID="1">07 06 07> ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα
και κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 06 08> ID="2">Άλλα ιζήματα διύλισης
αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 06 09>
ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>>
ID="1">07 06 10> ID="2">Άλλες πλάκες φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά
υλικά>>> ID="1">07 06 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>>
ID="1">07 07 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή, διαμόρφωση, προμήθεια και
χρήση λεπτών χημικών και χημικά προϊόντα μη άλλως προδιαγεγραμμένα>>>
ID="1">07 07 01> ID="2">Υδατικά υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07
07 02> ID="2">Λάσπες από την επιτόπου επεξεργασία υγρών εκροής>>> ID="1">07

07 03> ID="2">Οργανικοί αλογονούχοι διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 07 04> ID="2">Άλλοι οργανικοί διαλύτες, υγρά πλυσίματος και μητρικά υγρά>>> ID="1">07 07 05> ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες που περιέχουν πολύτιμα μέταλλα>>> ID="1">07 07 06> ID="2">Άλλοι εξαντλημένοι καταλύτες>>> ID="1">07 07 07> ID="2">Αλογονούχα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 07 08> ID="2">Άλλα ιζήματα πυθμένα αποστακτήρα και κατάλοιπα αντιδράσεων>>> ID="1">07 07 09> ID="2">Αλογονούχες πλάκες φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 07 10> ID="2">Άλλες πλάκες φίλτρων, εξαντλημένα απορροφητικά υλικά>>> ID="1">07 07 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">08 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ, ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ (ΠΑΠΧ) ΕΠΙΣΤΡΩΣΕΩΝ (ΧΡΩΜΑΤΑ, ΒΕΡΝΙΚΙΑ ΚΑΙ ΣΜΑΛΤΟΥ ΥΑΛΟΥ) ΣΤΕΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΩΝ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ>>> ID="1">08 01 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΑΠΧ χρωμάτων και βερνικιών>>> ID="1">08 01 01> ID="2">Απόβλητα από χρώματα και βερνίκια που περιέχουν αλογόνους διαλύτες>>> ID="1">08 01 02> ID="2">Απόβλητα από χρώματα και βερνίκια που δεν περιέχουν αλογόνους διαλύτες>>> ID="1">08 01 03> ID="2">Απόβλητα από χρώματα με υδατική βάση και βερνίκια>>> ID="1">08 01 04> ID="2">Κόνις χρωμάτων>>> ID="1">08 01 05> ID="2">Σκληρυμένα χρώματα και βερνίκια>>> ID="1">08 01 06> ID="2">Λάσπες από αφαίρεση χρωμάτων και βερνικιών που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες>>> ID="1">08 01 07> ID="2">Λάσπες από αφαίρεση χρωμάτων ή βερνικιών που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλυτές>>> ID="1">08 01 08> ID="2">Υδαρείς λάσπες που περιέχουν χρώματα ή βερνίκια>>> ID="1">08 01 09> ID="2">Απόβλητα από αφαίρεση χρωμάτων ή βερνικιών (εκτός 08 01 05 και 08 01 06)>>> ID="1">08 01 10> ID="2">Υδατικά αιωρήματα που περιέχουν χρώματα ή βερνίκια>>> ID="1">08 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">08 02 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΑΠΧ άλλων επιστρώσεων (περιλαμβανομένων κεραμικών υλικών)>>> ID="1">08 02 01> ID="2">Απόβλητα από σκόνες επιστρώσεων>>> ID="1">08 02 02> ID="2">Υδαρείς λάσπες που περιέχουν κεραμικά υλικά>>> ID="1">08 02 03> ID="2">Υδατικά αιωρήματα που περιέχουν κεραμικά υλικά>>> ID="1">08 02 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">08 03 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΑΠΧ μελανών εκτύπωσης>>> ID="1">08 03 01> ID="2">Απόβλητα μελάνης που περιέχει αλογονούχους διαλυτές>>> ID="1">08 03 02> ID="2">Απόβλητα μελάνης που δεν περιέχει αλογονούχους διαλυτές>>> ID="1">08 03 03> ID="2">Απόβλητα μελάνης με υδατική βάση>>> ID="1">08 03 04> ID="2">Στεγνή μελάνη>>> ID="1">08 03 05> ID="2">Λάσπες μελάνης που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες>>> ID="1">08 03 06> ID="2">Λάσπες μελάνης που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλύτες>>> ID="1">08 03 07> ID="2">Υδαρείς λάσπες που περιέχουν μελάνη>>> ID="1">08 03 08> ID="2">Υδατικά υγρά απόβλητα που περιέχουν μελάνη>>> ID="1">08 03 09> ID="2">Απόβλητα τόνερ εκτύπωσης (περιλ. κασετών)>>> ID="1">08 03 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">08 04 00> ID="2">Απόβλητα από την ΠΑΠΧ κολλών και στεγανωτικών υλικών (περιλαμβάνονται και υδατοστεγανωτικά προϊόντα)>>> ID="1">08 04 01> ID="2">Απόβλητα κολλών και στεγανωτικών υλικών που περιέχουν αλογονούχους διαλυτές>>> ID="1">08 04 02> ID="2">Απόβλητα κολλών και στεγανωτικών υλικών που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλυτές>>> ID="1">08 04 03> ID="2">Απόβλητα από κόλλες και στεγανωτικά υλικά με υδατική βάση>>> ID="1">08 04 04> ID="2">Σκληρυμένες κόλλες και στεγανωτικά υλικά>>> ID="1">08 04 05> ID="2">Λάσπες κολλών και στεγανωτικών υλικών που περιέχουν αλογονούχους διαλύτες>>> ID="1">08 04 06> ID="2">Λάσπες κολλών και στεγανωτικών υλικών που δεν περιέχουν αλογονούχους διαλυτές>>> ID="1">08 04 07> ID="2">Υδαρείς λάσπες που περιέχουν κόλλες και στεγανωτικά υλικά>>> ID="1">08 04 08> ID="2">Υδατικά υγρά απόβλητα που περιέχουν κόλλες και στεγανωτικά υλικά>>>

ID="1">08 04 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">09 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ>>> ID="1">09 01 00> ID="2">Απόβλητα από τη φωτογραφική βιομηχανία>>> ID="1">09 01 01> ID="2">Διαλύματα εμφανιστηρίου και ενεργοποίησης με υδατική βάση>>> ID="1">09 01 02> ID="2">Διαλύματα πλάκας όφσεν εμφανιστηρίου με υδατική βάση>>> ID="1">09 01 03> ID="2">Διαλύματα εμφανιστηρίου με βάση διαλύτες>>> ID="1">09 01 04> ID="2">Διαλύματα σταθεροποιητή>>> ID="1">09 01 05> ID="2">Διαλύματα ξεπλύματος και διαλύματα ξεπλύματος σταθεροποιητή>>> ID="1">09 01 06> ID="2">Απόβλητα που περιέχουν άργυρο από επιτόπου επεξεργασία φωτογραφικών αποβλήτων>>> ID="1">09 01 07> ID="2">Φωτογραφικό φιλμ και χαρτί που περιέχουν άργυρο ή ενώσεις αργύρου>>> ID="1">09 01 08> ID="2">Φωτογραφικό φιλμ και χαρτί που δεν περιέχουν άργυρο ή ενώσεις αργύρου>>> ID="1">09 01 09> ID="2">Κάμερες μιας χρήσης με μπαταρίες>>> ID="1">09 01 10> ID="2">Κάμερες μιας χρήσης χωρίς μπαταρίες>>> ID="1">09 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 00 00> ID="2">ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΘΕΡΜΙΚΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΕΣ>>> ID="1">10 01 00> ID="2">Απόβλητα από σταθμούς παραγωγής ενέργειας ή άλλους σταθμούς καύσης (εκτός 19 00 00)>>> ID="1">10 01 01> ID="2">Τέφρα κλιβάνου>>> ID="1">10 01 02> ID="2">Πτητική τέφρα άνθρακα>>> ID="1">10 01 03> ID="2">Πτητική τέφρα λιπασμάτων>>> ID="1">10 01 04> ID="2">Πτητική τέφρα πετρελαίου>>> ID="1">10 01 05> ID="2">Απόβλητα αντιδράσεων με βάση ασβέστιο από αποθείωση καυσαερίων σε στερεή μορφή>>> ID="1">10 01 06> ID="2">Άλλα στερεά απόβλητα από κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 01 07> ID="2">Απόβλητα αντιδράσεων με βάση καυσαέριο από αποθείωση καυσαερίων σε μορφή λάσπης>>> ID="1">10 01 08> ID="2">Άλλα απόβλητα από κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 01 09> ID="2">Θεϊκό οξύ>>> ID="1">10 01 10> ID="2">Εξαντλημένοι καταλυτές π.χ. από την αφαίρεση ΝΟx>>> ID="1">10 01 11> ID="2">Υδαρείς λάσπες από τον καθαρισμό λεβήτων>>> ID="1">10 01 12> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>> ID="1">10 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως >>> ID="1">10 02 00> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα>>> ID="1">10 02 01> ID="2">Απόβλητα από την επεξεργασία σκωρίας>>> ID="1">10 02 02> ID="2">Ανεπεξεργάσιμη σκωρία>>> ID="1">10 02 03> ID="2">Στερεά απόβλητα από την επεξεργασία αερίων>>> ID="1">10 02 04> ID="2">Λάσπες από την επεξεργασία αερίων>>> ID="1">10 02 05> ID="2">Άλλες λάσπες>>> ID="1">10 02 06> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>> ID="1">10 02 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 03 00> ID="2">Απόβλητα από τη θερμική μεταλλουργία αλουμινίου>>> ID="1">10 03 01> ID="2">Πίτσες και άλλα απόβλητα που περιέχουν άνθρακα από την παραγωγή θετικών ηλεκτροδίων>>> ID="1">10 03 02> ID="2">Απορρίμματα θετικών ηλεκτροδίων>>> ID="1">10 03 03> ID="2">Ρτνίσματα>>> ID="1">10 03 04> ID="2">Σκωρίες από την πρωτογενή εξαγωγή μετάλλου/λευκές επιπλεύουσες σκωρίες>>> ID="1">10 03 05> ID="2">Σκόνη αλουμίνας>>> ID="1">10 03 06> ID="2">Εξαντλημένες λωρίδες άνθρακα και υλικά πυροπροστασίας από ηλεκτρόλυση>>> ID="1">10 03 07> ID="2">Εξαντλημένες επενδύσεις δοχείου>>> ID="1">10 03 08> ID="2">Αλατώδεις σκωρίες από δευτεροβάθμια επεξεργασία για την εξαγωγή μετάλλων>>> ID="1">10 03 09> ID="2">Μαύρες επιπλεύουσες σκωρίες από τη δευτεροβάθμια επεξεργασία για την εξαγωγή μετάλλων>>> ID="1">10 03 10> ID="2">Απόβλητα από την επεξεργασία των αλατωδών σκωριών και την επεξεργασία μαύρων επιπλευουσών σκωριών>>> ID="1">10 03 11> ID="2">Σκόνη καυσαερίων>>> ID="1">10 03 12> ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη (συμπεριλαμβάνεται ή σκόνη σφαιρομύλου)>>> ID="1">10 03 13> ID="2">Στερεά απόβλητα από κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 03 14> ID="2">Λάσπες από κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 03 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 04 00>

ID="2">Απόβλητα από θερμική μεταλλουργία μολύβδου>>> ID="1">10 04 01>
ID="2">Σκωρίες (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή μετάλλου)>>> ID="1">10 04 02>
ID="2">Επιπλέονσες σκωρίες και ρινίσματα (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή
μετάλλου)>>> ID="1">10 04 03> ID="2">Αρσενικό ασβέστιο>>> ID="1">10 04 04>
ID="2">Σκόνη καυσαερίων>>> ID="1">10 04 05> ID="2">Άλλα σωματίδια και
σκόνη>>> ID="1">10 04 06> ID="2">Στερεά απόβλητα από την κατεργασία
αερίου>>> ID="1">10 04 07> ID="2">Λάσπες από κατεργασία αερίου>>> ID="1">10
04 08> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>>
ID="1">10 04 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως >>> ID="1">10 05
00> ID="2">Απόβλητα από τη θερμική μεταλλουργία ψευδαργύρου>>> ID="1">10 05
01> ID="2">Σκωρίες (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή μετάλλου)>>> ID="1">10 05 02>
ID="2">Επιπλέονσες σκωρίες και ρινίσματα (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή
μετάλλου)>>> ID="1">10 05 03> ID="2">Σκόνη καυσαερίων>>> ID="1">10 05 04>
ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη>>> ID="1">10 05 05> ID="2">Στερεά απόβλητα
από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 05 06> ID="2">Λάσπες από την
κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 05 07> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και
εμαγιέ για πυρίμαχες>>> ID="1">10 05 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα
άλλως>>> ID="1">10 06 00> ID="2">Απόβλητα από τη θερμική μεταλλουργία
χαλκού>>> ID="1">10 06 01> ID="2">Σκωρίες (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή
μετάλλου)>>> ID="1">10 06 02> ID="2">Επιπλέονσες σκωρίες και ρινίσματα (πρώτη
και δεύτερη εξαγωγή μετάλλου)>>> ID="1">10 06 03> ID="2">Σκόνη
καυσαερίων>>> ID="1">10 06 04> ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη>>> ID="1">10
06 05> ID="2">Απόβλητα από ηλεκτρολυτική δύλιση>>> ID="1">10 06 06>
ID="2">Στερεά απόβλητα από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 06 07>
ID="2">Λάσπες από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 06 08>
ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>>
ID="1">10 06 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 07
00> ID="2">Απόβλητα από τη θερμική μεταλλουργία αργύρου, χρυσού και
πλατίνας>>> ID="1">10 07 01> ID="2">Σκωρίες (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή
μετάλλου)>>> ID="1">10 07 02> ID="2">Επιπλέονσες σκωρίες και ρινίσματα (πρώτη
και δεύτερη εξαγωγή μετάλλου)>>> ID="1">10 07 03> ID="2">Στερεά απόβλητα από
την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 07 04> ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη>>>
ID="1">10 07 05> ID="2">Λάσπες από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 07 06>
ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>>
ID="1">10 07 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 08
00> ID="2">Απόβλητα από άλλη θερμική μεταλλουργία μη σιδηρούχων>>>
ID="1">10 08 01> ID="2">Σκωρίες (πρώτη και δεύτερη εξαγωγή μετάλλου)>>>
ID="1">10 08 02> ID="2">Επιπλέονσες σκωρίες και ρινίσματα (πρώτη και δεύτερη
εξαγωγή μετάλλου)>>> ID="1">10 08 03> ID="2">Σκόνη καυσαερίων>>> ID="1">10
08 04> ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη>>> ID="1">10 08 05> ID="2">Στερεά
απόβλητα από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 08 06> ID="2">Λάσπες από την
κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 08 07> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και
εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>> ID="1">10 08 99> ID="2">Απόβλητα μη
προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 09 00> ID="2">Απόβλητα από τη χύτευση
σιδηρούχων τεμαχίων>>> ID="1">10 09 01> ID="2">Χύτευση καλουπιών
(εσωτερικών και εξωτερικών) που περιέχουν οργανικές κολλητικές ουσίες και δεν
έχουν υποστεί χύση μετάλλου>>> ID="1">10 09 02> ID="2">Χύτευση καλουπιών
(εσωτερικών και εξωτερικών) που περιέχουν οργανικές κολλητικές ουσίες και έχουν
υποστεί χύση μετάλλου>>> ID="1">10 09 03> ID="2">Σκωρία μετάλλου>>>
ID="1">10 09 04> ID="2">Σκόνη κλιβάνου>>> ID="1">10 09 99> ID="2">Απόβλητα
μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 10 00> ID="2">Απόβλητα από χύτευση μη
σιδηρούχων τεμαχίων>>> ID="1">10 10 01> ID="2">Χύτευση καλουπιών
(εσωτερικών και εξωτερικών) που περιέχουν οργανικές κολλητικές ουσίες και δεν
έχουν υποστεί χύση μετάλλου>>> ID="1">10 10 02> ID="2">Χύτευση καλουπιών

(εσωτερικών και εξωτερικών) που περιέχουν οργανικές κολλητικές ουσίες και έχουν υποστεί χύση μετάλλου>>> ID="1">10 10 03> ID="2">Σκωρία μετάλλου>>> ID="1">10 10 04> ID="2">Σκόνη κλιβάνου>>> ID="1">10 10 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 11 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή υάλου και υάλινων προϊόντων>>> ID="1">10 11 01> ID="2">Απόβλητο μείγμα προπαρασκευής πριν τη θερμική κατεργασία>>> ID="1">10 11 02> ID="2">Απόβλητα υάλου>>> ID="1">10 11 03> ID="2">Απόβλητα από ινώδη υλικά με βάση ύαλο>>> ID="1">10 11 04> ID="2">Σκόνη καυσαερίων>>> ID="1">10 11 05> ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη>>> ID="1">10 11 06> ID="2">Στερεά απόβλητα από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 11 07> ID="2">Λάσπες από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 11 08> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>> ID="1">10 11 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 12 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή κεραμικών, τούβλων, κεραμιδιών και προϊόντων οικοδομής>>> ID="1">10 12 01> ID="2">Απόβλητο μείγμα προπαρασκευής πριν τη θερμική κατεργασία>>> ID="1">10 12 02> ID="2">Σκόνη καυσαερίων>>> ID="1">10 12 03> ID="2">Άλλα αιωρήματα και σκόνη>>> ID="1">10 12 04> ID="2">Στερεά απόβλητα από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 12 05> ID="2">Λάσπες από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 12 06> ID="2">Απορριπτόμενα καλούπια>>> ID="1">10 12 07> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>> ID="1">10 12 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">10 13 00> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή τσιμέντου, υδρασβέστου, ασβεστοκονιάματος και αντικειμένων και προϊόντων που κατασκευάζονται από αυτά>>> ID="1">10 13 01> ID="2">Απόβλητο μείγμα προπαρασκευής πριν τη θερμική κατεργασία>>> ID="1">10 13 02> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή ασβέστου τσιμέντου>>> ID="1">10 13 03> ID="2">Απόβλητα από άλλα σύνθετα υλικά με βάση το τσιμέντο>>> ID="1">10 13 04> ID="2">Απόβλητα από την ασβεστοποίηση και ενυδάτωση της ασβέστου>>> ID="1">10 13 05> ID="2">Στερεά απόβλητα από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 13 06> ID="2">Άλλα σωματίδια και σκόνη>>> ID="1">10 13 07> ID="2">Λάσπες από την κατεργασία αερίου>>> ID="1">10 13 08> ID="2">Εξαντλημένα υλικά επένδυσης και εμαγιέ για πυρίμαχες επιφάνειες>>> ID="1">10 13 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">11 00 00> ID="2">ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ-ΥΔΡΟΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ ΜΗ ΣΙΔΗΡΟΥΧΩΝ>>> ID="1">11 01 00> ID="2">Υγρά απόβλητα και λάσπες από κατεργασία μετάλλων και επικάλυψη των μετάλλων (π.χ. διεργασίες γαλβανισμού, διεργασίες επιψευδαργύρωσης, διεργασίες καθαρισμού με οξύ, χαραγής με οξύ, φωσφορικής επικάλυψης, αλκαλικής απολίπανσης)>>> ID="1">11 01 01> ID="2">Κυανιούχα (αλκαλικά) απόβλητα που περιέχουν βαρέα μέταλλα άλλα εκτός από χρώμιο>>> ID="1">11 01 02> ID="2">Κυανιούχα (αλκαλικά) απόβλητα που δεν περιέχουν βαρέα μέταλλα>>> ID="1">11 01 03> ID="2">Απόβλητα ελεύθερα κυανιούχων που περιέχουν χρώμιο>>> ID="1">11 01 04> ID="2">Απόβλητα ελεύθερα κυανιούχων που δεν περιέχουν χρώμιο>>> ID="1">11 01 05> ID="2">Διαλύματα καθαρισμού εντός οξέος>>> ID="1">11 01 06> ID="2">Οξέα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">11 01 07> ID="2">Αλκάλια μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">11 01 08> ID="2">Λάσπες από τη διαμόρφωση φωσφορικής επικάλυψης σε μέταλλο>>> ID="1">11 02 00> ID="2">Απόβλητα και λάσπες από μη σιδηρούχες υδρομεταλλουργικές διεργασίες>>> ID="1">11 02 01> ID="2">Λάσπες από την υδρομεταλλουργία χαλκού>>> ID="1">11 02 02> ID="2">Λάσπες από την υδρομεταλλουργία ψευδαργύρου>>> ID="1">11 02 03> ID="2">Απόβλητα από την παραγωγή θετικών ηλεκτροδίων για υδαρείς ηλεκτρολυτικές διεργασίες>>> ID="1">11 02 04> ID="2">Λάσπες μη προδιαγραφόμενες άλλως>>> ID="1">11 03 00> ID="2">Λάσπες και στερεά από διεργασίες βαφής>>> ID="1">11 03 01>

ID="2">Απόβλητα που περιέχουν κυάνιο>>> ID="1">11 03 02> ID="2">Άλλα απόβλητα>>> ID="1">11 04 00> ID="2">Άλλα ανόργανα απόβλητα με μέταλλα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">11 04 01> ID="2">Άλλα ανόργανα απόβλητα με μέταλλα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">12 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ>>> ID="1">12 01 00> ID="2">Απόβλητα από τη μορφοποίηση (σφυρηλάτηση, συγκόλληση, πίεση, διέγκυση, τórνευση και λιμάρισμα)>>> ID="1">12 01 01> ID="2">Προϊόντα λιμαρίσματος και τórνευσης σιδηρούχων μετάλλων>>> ID="1">12 01 02> ID="2">Άλλα σωματίδια σιδηρούχων μετάλλων>>> ID="1">12 01 03> ID="2">Προϊόντα λιμαρίσματος και τórνευσης μη σιδηρούχων μετάλλων>>> ID="1">12 01 04> ID="2">Άλλα σωματίδια μη σιδηρούχων μετάλλων>>> ID="1">12 01 05> ID="2">Σωματίδια πλαστικών>>> ID="1">12 01 06> ID="2">Απόβλητα ελαίων μεταλλοτεχνίας που περιέχουν αλογόνα (μη γαλακτώδη)>>> ID="1">12 01 07> ID="2">Απόβλητα ελαίων μεταλλοτεχνίας που δεν περιέχουν αλογόνα (μη γαλακτώδη)>>> ID="1">12 01 08> ID="2">Γαλακτώματα μεταλλοτεχνίας που περιέχουν αλογόνα>>> ID="1">12 01 09> ID="2">Γαλακτώματα μεταλλοτεχνίας που δεν περιέχουν αλογόνα>>> ID="1">12 01 10> ID="2">Συνθετικά έλαια μεταλλοτεχνίας>>> ID="1">12 01 11> ID="2">Λάσπες μεταλλοτεχνίας>>> ID="1">12 01 12> ID="2">Εξαντλημένοι κηροί και λίπη>>> ID="1">12 01 13> ID="2">Απόβλητα συγκόλλησης>>> ID="1">12 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">12 02 00> ID="2">Απόβλητα από μηχανικές διεργασίες κατεργασίας επιφανειών (ανατίναξη, λείανση, στίλβωση, λείανση με αλοιφή, τελική στίλβωση)>>> ID="1">12 02 01> ID="2">Εξαντλημένη άμμος ανατίναξης>>> ID="1">12 02 02> ID="2">Λάσπες από λείανση, στίλβωση και λείανση με αλοιφή>>> ID="1">12 02 03> ID="2">Λάσπες τελικής στίλβωσης>>> ID="1">12 02 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">12 03 00> ID="2">Απόβλητα από διεργασίες απολίπανσης με νερό και ατμό (εκτός 11 00 00)>>> ID="1">12 03 01> ID="2">Υδαρή υγρά πλύσης>>> ID="1">12 03 02> ID="2">Απόβλητα απολίπανσης με ατμό>>> ID="1">13 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΕΛΑΙΩΝ (εκτός βρωσίμων ελαίων 05 00 00 και 12 00 00)>>> ID="1">13 01 00> ID="2">Απόβλητα από υδραυλικά έλαια και υγρά φρένων>>> ID="1">13 01 01> ID="2">Υδραυλικά έλαια που περιέχουν PCB ή PCT>>> ID="1">13 01 02> ID="2">Άλλα χρωματισμένα υδραυλικά έλαια (μη γαλακτώδη)>>> ID="1">13 01 03> ID="2">Μη χλωριωμένα υδραυλικά έλαια (μη γαλακτώδη)>>> ID="1">13 01 04> ID="2">Χλωριωμένα γαλακτώματα>>> ID="1">13 01 05> ID="2">Μη χλωριωμένα γαλακτώματα>>> ID="1">13 01 06> ID="2">Υδραυλικά έλαια που περιέχουν μόνο μεταλλικά έλαια>>> ID="1">13 01 07> ID="2">Άλλα υδραυλικά έλαια>>> ID="1">13 01 08> ID="2">Υγρά φρένων>>> ID="1">13 02 00> ID="2">Απόβλητα έλαια μηχανής, κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης>>> ID="1">13 02 01> ID="2">Χλωριωμένα έλαια μηχανής κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης>>> ID="1">13 02 02> ID="2">Μη χλωριωμένα έλαια μηχανής κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης>>> ID="1">13 02 03> ID="2">Άλλα έλαια μηχανής κιβωτίου ταχυτήτων και λίπανσης>>> ID="1">13 03 00> ID="2">Απόβλητα έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και άλλα υγρά>>> ID="1">13 03 01> ID="2">Έλαια μόνωσης ή μεταφοράς θερμότητας και άλλα υγρά, που περιέχουν PCB ή PCT>>> ID="1">13 03 02> ID="2">Άλλα χλωριωμένα έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και λοιπά υγρά>>> ID="1">13 03 03> ID="2">Μη χλωριωμένα έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και λοιπά υγρά>>> ID="1">13 03 04> ID="2">Συνθετικά έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας και λοιπά υγρά>>> ID="1">13 03 05> ID="2">Μεταλλικά έλαια μόνωσης και μεταφοράς θερμότητας>>> ID="1">13 04 00> ID="2">Έλαια πλοίων>>> ID="1">13 04 01> ID="2">Έλαια πλοίων από ναυσιπλοία ενδοχώρας>>> ID="1">13 04 02> ID="2">Έλαια πλοίων από εκρέουσες αποχετεύσεις>>> ID="1">13 04 03> ID="2">Έλαια πλοίων από άλλη ναυσιπλοία>>> ID="1">13 05 00> ID="2">Περιεχόμενα διαχωριστή ελαίου/νερού>>> ID="1">13 05 01>

ID="2">Μείγματα ελαίου/νερού>>> ID="1">13 05 02> ID="2">Λάσπες διαχωριστή
ελαίου/νερού>>> ID="1">13 05 03> ID="2">Λάσπες υποδοχέα>>> ID="1">13 05 04>
ID="2">Λάσπες αφαλατωτή ή γαλακτώματα>>> ID="1">13 05 05> ID="2">Άλλα
γαλακτώματα>>> ID="1">13 06 00> ID="2">Απόβλητα ελαίων μη άλλως
προδιαγραφμένα>>> ID="1">13 06 01> ID="2">Απόβλητα ελαίων μη προδιαγραφμένα
άλλως>>> ID="1">14 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΩΣ ΔΙΑΛΥΤΕΣ (εκτός 07 00 00 και 08 00 00)>>>
ID="1">14 01 00> ID="2">Απόβλητα από την απολίπανση μετάλλων και συντήρηση
μηχανημάτων>>> ID="1">14 01 01> ID="2">Χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες>>>
ID="1">14 01 02> ID="2">Άλλοι αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών>>>
ID="1">14 01 03> ID="2">Άλλοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών>>> ID="1">14 01
04> ID="2">Υδατικά μείγματα διαλυτών που περιέχουν αλογόνα>>> ID="1">14 01
05> ID="2">Υδατικά μείγματα διαλυτών που δεν περιέχουν αλογόνα>>> ID="1">14
01 06> ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν αλογονωμένους
διαλύτες>>> ID="1">14 01 07> ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που δεν
περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες>>> ID="1">14 02 00> ID="2">Απόβλητα από τον
καθαρισμό υφασμάτων και την απολίπανση φυρικών προϊόντων>>> ID="1">14 02 01>
ID="2">Αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών
>>> ID="1">14 02 02> ID="2">Μείγματα διαλυτών ή οργανικά υγρά που δεν
περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες>>> ID="1">14 02 03> ID="2">Λάσπες ή στερεά
απόβλητα που περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες>>> ID="1">14 02 04>
ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν άλλους διαλύτες>>> ID="1">14
03 00> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία ηλεκτρονικών>>> ID="1">14 03 01>
ID="2">Χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες>>> ID="1">14 03 02> ID="2">Άλλοι
αλογονωμένοι διαλύτες>>> ID="1">14 03 03> ID="2">Διαλύτες και μείγματα
διαλυτών που δεν περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες>>> ID="1">14 03 04>
ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν αλογονωμένους διαλύτες>>>
ID="1">14 03 05> ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν άλλους
διαλύτες>>> ID="1">14 04 00> ID="2">Απόβλητα από ψυκτικές ουσίες, προωθητικά
αφρού/αεροζόλ>>> ID="1">14 04 01> ID="2">Χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες>>>
ID="1">14 04 02> ID="2">Άλλοι αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών>>>
ID="1">14 04 03> ID="2">Άλλοι αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών>>>
ID="1">14 04 04> ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν αλογονωμένους
διαλύτες>>> ID="1">14 04 05> ID="2">Λάσπες ή στερεά απόβλητα που περιέχουν
άλλους διαλύτες>>> ID="1">14 05 00> ID="2">Απόβλητα από ανάκτηση διαλυτών
και ψυκτικών ουσιών (πυθμένες απόσταξης)>>> ID="1">14 05 01>
ID="2">Χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες>>> ID="1">14 05 02> ID="2">Άλλοι
αλογονωμένοι διαλύτες και μείγματα διαλυτών>>> ID="1">14 05 03> ID="2">Άλλοι
διαλύτες και μείγματα διαλυτών>>> ID="1">14 05 04> ID="2">Λάσπες που περιέχουν
αλογονωμένους διαλύτες>>> ID="1">14 05 05> ID="2">Λάσπες που περιέχουν
άλλους διαλύτες>>> ID="1">15 00 00> ID="2">ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ, ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΑ
ΥΛΙΚΑ, ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΣΚΟΥΠΙΣΜΑΤΟΣ, ΥΛΙΚΑ ΦΙΛΤΡΩΝ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟΣ ΡΟΥΧΙΣΜΟΣ (μη προδιαγραφόμενα άλλως)>>> ID="1">15 01
00> ID="2">Συσκευασία>>> ID="1">15 01 01> ID="2">Από χαρτί και χαρτόνι>>>
ID="1">15 01 02> ID="2">πλαστική>>> ID="1">15 01 03> ID="2">Ξύλινη>>>
ID="1">15 01 04> ID="2">Μεταλλική>>> ID="1">15 01 05> ID="2">Συνθετική
συσκευασία>>> ID="1">15 01 06> ID="2">Μεικτή>>> ID="1">15 02 00>
ID="2">Απορροφητικά υλικά, φίλτρων, υφάσματα σκουπίσματος και προστατευτικός
ρουχισμός>>> ID="1">15 02 01> ID="2">Απορροφητικά υλικά, φίλτρων, υφάσματα
σκουπίσματος και προστατευτικός ρουχισμός>>> ID="1">16 00 00>
ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΜΗ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΟΜΕΝΑ ΑΛΛΩΣ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ>>>
ID="1">16 01 00> ID="2">Οχήματα προς απόσυρση>>> ID="1">16 01 01>
ID="2">Καταλύτες που έχουν αφαιρεθεί από οχήματα οι οποίοι περιέχουν πολύτιμα
μέταλλα>>> ID="1">16 01 02> ID="2">Άλλοι καταλύτες που έχουν αφαιρεθεί από

οχήματα>>> ID="1">16 01 03> ID="2">Μεταχειρισμένα λάστιχα>>> ID="1">16 01 04> ID="2">Αποσυρμένα οχήματα>>> ID="1">16 01 05> ID="2">Ελαφρά κλάσματα από διάλυση αυτοκινήτων>>> ID="1">16 01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως >>> ID="1">16 02 00> ID="2">Απορριπτόμενος εξοπλισμός και υπολείμματα υλικού διάλυσης>>> ID="1">16 02 01> ID="2">Μετασχηματιστές και πυκνωτές που περιέχουν PCB ή PCTs>>> ID="1">16 02 02> ID="2">Άλλος πεταμένος ηλεκτρονικός εξοπλισμός (π.χ. τυπωμένες πλακέτες κυκλωμάτων)>>> ID="1">16 02 03> ID="2">Εξοπλισμός που περιέχει χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες>>> ID="1">16 02 04> ID="2">Απορριπτόμενος εξοπλισμός που περιέχει ελεύθερο αμιάντο>>> ID="1">16 02 05> ID="2">Άλλος απορριπτόμενος εξοπλισμός>>> ID="1">16 02 06> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία επεξεργασίας αμιάντου>>> ID="1">16 02 07> ID="2">Απόβλητα από τη βιομηχανία μετατροπής πλαστικών>>> ID="1">16 02 08> ID="2">Υπολείμματα υλικού διάλυσης>>> ID="1">16 03 00> ID="2">διεργασίες εκτός προδιαγραφών>>> ID="1">16 03 01> ID="2">Ανόργανες διεργασίες εκτός προδιαγραφών>>> ID="1">16 03 02> ID="2">Οργανικές διεργασίες εκτός προδιαγραφών>>> ID="1">16 04 00> ID="2">Απόβλητα εκρηκτικών>>> ID="1">16 04 01> ID="2">Απόβλητα πυρομαχικά>>> ID="1">16 04 02> ID="2">Απόβλητα πυροτεχνημάτων>>> ID="1">16 04 03> ID="2">Άλλα απόβλητα εκρηκτικά>>> ID="1">16 05 00> ID="2">Αέρια και χημικές ουσίες σε δοχεία>>> ID="1">16 05 01> ID="2">Βιομηχανικά αέρια σε κυλίνδρους υψηλής πίεσης, δοχεία LPG και δοχεία βιομηχανικού αεροζόλ (περιλαμβάνονται αέρια αλογόνα)>>> ID="1">16 05 02> ID="2">Άλλα απόβλητα που περιέχουν ανόργανες χημικές ουσίες, π.χ χημικά εργαστηρίων μη άλλως προδιαγεγραμμένα, σκόνες πυροσβεστήρων>>> ID="1">16 05 03> ID="2">Άλλα απόβλητα που περιέχουν, οργανικές χημικές ουσίες, π.χ χημικά εργαστηρίων μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">16 06 00> ID="2">Μπαταρίες και συσσωρευτές>>> ID="1">16 06 01> ID="2">Μπαταρίες μολύβδου>>> ID="1">16 06 02> ID="2">Ni-Cd μπαταρίες>>> ID="1">16 06 03> ID="2">Ξηροί συσσωρευτές υδραργύρου>>> ID="1">16 06 04> ID="2">Αλκαλικές μπαταρίες>>> ID="1">16 06 05> ID="2">Άλλες μπαταρίες και συσσωρευτές>>> ID="1">16 06 06> ID="2">Ηλεκτρολύτες από μπαταρίες και συσσωρευτές>>> ID="1">16 07 00> ID="2">Απόβλητα από τον καθορισμό δεξαμενών μεταφοράς και αποθήκευσης (εκτός 05 00 00 και 12 00 00)>>> ID="1">16 07 01> ID="2">Απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών θαλάσσιας μεταφοράς, που περιέχουν χημικές ουσίες>>> ID="1">16 07 02> ID="2">Απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών θαλάσσιας μεταφοράς, που περιέχουν πετρέλαιο>>> ID="1">16 07 03> ID="2">Απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών σιδηροδρομικής ή οδικής μεταφοράς που περιέχουν πετρέλαιο>>> ID="1">16 07 04> ID="2">Απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών σιδηροδρομικής ή οδικής μεταφοράς που περιέχουν χημικές ουσίες>>> ID="1">16 07 05> ID="2">Απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών αποθήκευσης που περιέχουν χημικές ουσίες>>> ID="1">16 07 06> ID="2">Απόβλητα από καθαρισμό δεξαμενών αποθήκευσης που περιέχουν πετρέλαιο>>> ID="1">16 07 07> ID="2">Στερεά απόβλητα από φορτία πλοίων>>> ID="1">16 07 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">17 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΙΣ (ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΔΡΟΜΩΝ)>>> ID="1">17 01 00> ID="2">Σκυρόδεμα, τούβλα, πλακάκια, κεραμικά και υλικά με βάση γύψο>>> ID="1">17 01 01> ID="2">Σκυρόδεμα>>> ID="1">17 01 02> ID="2">Τούβλα>>> ID="1">17 01 03> ID="2">Πλακάκια και κεραμικά>>> ID="1">17 01 04> ID="2">Υλικά κατασκευής με βάση γύψο>>> ID="1">17 01 05> ID="2">Υλικά κατασκευών με βάση τον αμιάντο>>> ID="1">17 02 00> ID="2">Ξύλο, γυαλί και πλαστικό>>> ID="1">17 02 01> ID="2">Ξύλο>>> ID="1">17 02 02> ID="2">Γυαλί>>> ID="1">17 02 03> ID="2">Πλαστικό>>> ID="1">17 03 00> ID="2">Άσφαλτος, πίσσα και προϊόντα πίσσας>>> ID="1">17 03 01> ID="2">Άσφαλτος που περιέχει πίσσα>>> ID="1">17 03 02> ID="2">Άσφαλτος

που δεν περιέχει πίσσα>>> ID="1">17 03 03> ID="2">Πίσσα και προϊόντα πίσσας>>>
ID="1">17 04 00> ID="2">Μέταλλα (περιλαμβανομένων και των κραμάτων τους)>>>
ID="1">17 04 01> ID="2">Χαλκός, μπρούντζος, ορείχαλκος>>> ID="1">17 04 02>
ID="2">Αλουμίνιο>>> ID="1">17 04 03> ID="2">Μόλυβδος>>> ID="1">17 04 04>
ID="2">Ψευδάργυρος>>> ID="1">17 04 05> ID="2">Σίδηρος και χάλυβας
>>> ID="1">17 04 06> ID="2">Κασσίτερος>>> ID="1">17 04 07> ID="2">Ανάμκτα
μέταλλα>>> ID="1">17 04 08> ID="2">Καλώδια>>> ID="1">17 05 00>
ID="2">Χώματα και μπάζα εκσκαφών>>> ID="1">17 05 01> ID="2">Χώματα και
πέτρες>>> ID="1">17 05 02> ID="2">Μπάζα εκσκαφών>>> ID="1">17 06 00>
ID="2">Μονωτικά υλικά>>> ID="1">17 06 01> ID="2">Μονωτικά υλικά που
περιέχουν άσβεστο>>> ID="1">17 06 02> ID="2">Άλλα μονωτικά υλικά>>>
ID="1">17 07 00> ID="2">Απόβλητα μικτών κατασκευών και κατεδαφίσεων>>>
ID="1">17 07 01> ID="2">Απόβλητα μικτών κατασκευών και κατεδαφίσεων>>>
ID="1">18 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ
ΑΝΘΡΩΠΩΝ Ή ΖΩΩΝ Ή ΚΑΙ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ (εξαιρούνται απόβλητα
κουζίνας και εστιατορίων που δεν προκύπτουν άμεσα από το σύστημα υγείας)>>>
ID="1">18 01 00> ID="2">Απόβλητα από περίθαλψη γέννησης, διάγνωση, θεραπεία ή
πρόληψη ασθενειών σε ανθρώπους>>> ID="1">18 01 01> ID="2">Κοπτερά
εργαλία>>> ID="1">18 01 02> ID="2">Μέρη και όργανα του σώματος
περιλαμβανομένων σάκων αίματος και διατηρούμενο αίμα>>> ID="1">18 01 03>
ID="2">Άλλα απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση υπόκεινται σε ειδικές
απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης>>> ID="1">18 01 04>
ID="2">Απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση δεν υπόκεινται σε ειδικές
απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης (π.χ επενδύσεις, γύψινα εκμαγεία,
σεντόνια, πετσέτες, ρουχισμός απορρίψιμος)>>> ID="1">18 01 05>
ID="2">Απορριπτόμενες χημικές και φαρμακευτικές ουσίες>>> ID="1">18 02 00>
ID="2">Απόβλητα από την έρευνα, διάγνωση, θεραπεία ή πρόληψη των ασθενειών που
εμφανίζονται σε ζώα>>> ID="1">18 02 01> ID="2">Κοπτερά εργαλεία>>> ID="1">18
02 02> ID="2">Άλλα απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση υπόκεινται σε
ειδικές απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης>>> ID="1">18 02 03>
ID="2">Απόβλητα των οποίων η συλλογή και διάθεση δεν υπόκεινται σε ειδικές
απαιτήσεις σε σχέση με την πρόληψη μόλυνσης>>> ID="1">18 02 04>
ID="2">Απορριπτόμενες χημικές ουσίες>>> ID="1">19 00 00> ID="2">ΑΠΟΒΛΗΤΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ, ΕΚΤΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΓΡΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΕΡΟΥ>>>
ID="1">19 01 00> ID="2">Απόβλητα από την καύση ή πυρόλυση των δημοτικών και
παρομοίων εμπορικών βιομηχανικών και από ιδρύματα αποβλήτων>>> ID="1">19 01
01> ID="2">Τέφρα και σκωρία πυθμένα κλιβάνου>>> ID="1">19 01 02>
ID="2">Σιδηρούχα υλικά που αφαιρέθηκαν από την τέφρα κλιβάνου>>> ID="1">19 01
03> ID="2">Πτητική τέφρα>>> ID="1">19 01 04> ID="2">Σκόνη λέβητα>>>
ID="1">19 01 05> ID="2">Πίττα φίλτρου από κατεργασία αερίου>>> ID="1">19 01
06> ID="2">Υδαρή υγρά απόβλητα από την κατεργασία αερίου και άλλα υδαρή υγρά
απόβλητα>>> ID="1">19 01 07> ID="2">Στερεά απόβλητα από κατεργασία>>>
ID="1">19 01 08> ID="2">Απόβλητα πυρόλυσης>>> ID="1">19 01 09>
ID="2">Εξαντλημένοι καταλύτες π.χ από την αφαίρεση ΝΟx>>> ID="1">19 01 10>
ID="2">Εξαντλημένος ενεργός άνθρακας από κατεργασία καυσαερίου>>> ID="1">19
01 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">19 02 00>
ID="2">Απόβλητα από ειδικές φυσικοχημικές κατεργασίες βιομηχανικών αποβλήτων
(π.χ αποχρωμίωση, αποκυάνωση, εξουδετέρωση)>>> ID="1">19 02 01>
ID="2">Λάσπες υδροξειδίων μετάλλων και άλλες λάσπες την κατεργασία
αδιαλυτοποίησης μετάλλων>>> ID="1">19 02 02> ID="2">Προαναμεμειγμένα
απόβλητα για τελική διάθεση>>> ID="1">19 03 00>
ID="2">Σταθεροποιημένα/σταθεροποιημένα απόβλητα>>> ID="1">19 03 01>
ID="2">Απόβλητα σταθεροποιημένα/σταθεροποιημένα με υδραυλικά κολλητικά

υλικά>>> ID="1">19 03 02> ID="2">Απόβλητα σταθεροποιημένα/σταθεροποιημένα με οργανικά κολλητικά υλικά>>> ID="1">19 03 03> ID="2">Απόβλητα σταθεροποιημένα με βιολογική επεξεργασία>>> ID="1">19 04 00> ID="2">Υαλοποιημένα απόβλητα και απόβλητα από διεργασίες υαλοποίησης>>> ID="1">19 04 01> ID="2">Υαλοποιημένα απόβλητα>>> ID="1">19 04 02> ID="2">Πτητική τέφρα και απόβλητα κατεργασίας καυσαερίων>>> ID="1">19 04 03> ID="2">Μη υαλοποιημένη στερεά φάση>>> ID="1">19 04 04> ID="2">Υδαρή υγρά απόβλητα από τη θέρμανση υαλοποιημένων αποβλήτων>>> ID="1">19 05 00> ID="2">Απόβλητα από την αερόβια επεξεργασία στερεών αποβλήτων>>> ID="1">19 05 01> ID="2">Μη λιπασματοποιημένο τμήμα των δημοτικών και παρομοίων αποβλήτων>>> ID="1">19 05 02> ID="2">Μη λιπασματοποιημένο τμήμα ζωικών και φυτικών αποβλήτων>>> ID="1">19 05 03> ID="2">Προϊόντα λιπασματοποίησης εκτός προδιαγραφών>>> ID="1">19 05 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">19 06 00> ID="2">Απόβλητα από την αναερόβια επεξεργασία αποβλήτων>>> ID="1">19 06 01> ID="2">Λάσπες αναερόβιας επεξεργασίας των δημοτικών και παρομοίων αποβλήτων>>> ID="1">19 06 02> ID="2">Λάσπες αναερόβιας επεξεργασίας των ζωικών και φυτικών αποβλήτων>>> ID="1">19 06 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">19 07 00> ID="2">Στραγγίδια χώρου υγειονομικής ταφής>>> ID="1">19 07 01> ID="2">Στραγγίδια χώρου υγειονομικής ταφής>>> ID="1">19 08 00> ID="2">Απόβλητα από εγκαταστάσεις επεξεργασίας υγρών αποβλήτων μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">19 08 01> ID="2">Εσχαρίσματα>>> ID="1">19 08 02> ID="2">Απόβλητα από την εξάμμωση>>> ID="1">19 08 03> ID="2">Μείγμα λιπών και ελαίων από τον διαχωρισμό ελαίου/αποβλήτων>>> ID="1">19 08 04> ID="2">Λάσπες από την επεξεργασία βιομηχανικών υγρών αποβλήτων (εξαιρούνται τα βιομηχανικά απόβλητα που επεξεργάζονται εντός περιοχής και καλύπτονται από το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας ΕΟΚ/91/271)>>> ID="1">19 08 05> ID="2">Λάσπες από την επεξεργασία λυμάτων>>> ID="1">19 08 06> ID="2">Κεκορεσμένες ή εξαντλημένες ιοντοεναλλακτικές ρητίνες>>> ID="1">19 08 07> ID="2">Διαλύματα και λάσπες από την αναγέννηση ιοντοεναλλακτικών>>> ID="1">19 08 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">19 09 00> ID="2">Απόβλητα από την προπαρασκευή πόσιμου νερού ή νερού για βιομηχανική χρήση>>> ID="1">19 09 01> ID="2">Στερεά απόβλητα από πρωτοβάθμια διύλιση και εσχαρίσματα>>> ID="1">19 09 02> ID="2">Λάσπες από την διαύγαση του νερού>>> ID="1">19 09 03> ID="2">Λάσπες από την αφαίρεση ανθρακικών αλάτων>>> ID="1">19 09 04> ID="2">Χρησιμοποιημένος ενεργός άνθρακας>>> ID="1">19 09 05> ID="2">Κεκορεσμένες ή εξαντλημένες ιοντοεναλλακτικές ρητίνες>>> ID="1">19 09 06> ID="2">Διαλύματα και λάσπες από την αναγέννηση των ιοντοεναλλακτικών>>> ID="1">19 09 99> ID="2">Απόβλητα μη προδιαγραφόμενα άλλως>>> ID="1">20 00 00> ID="2">ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΜΟΙΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΑΠΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΚΑΙ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ ΧΩΡΙΣΤΑ ΣΥΛΛΕΓΕΝΤΩΝ>>> ID="1">20 01 00> ID="2">Χωριστά συλλεγόμενα μέρη δημοτικών και άλλων παρόμοιων αποβλήτων>>> ID="1">20 01 01> ID="2">Χαρτιά και χαρτόνια>>> ID="1">20 01 02> ID="2">Γυαλιά>>> ID="1">20 01 03> ID="2">Μικρά πλαστικά>>> ID="1">20 01 04> ID="2">Άλλα πλαστικά>>> ID="1">20 01 05> ID="2">Μικρά μεταλλικά (κονσέρβες κλπ.)>>> ID="1">20 01 06> ID="2">Άλλα μέταλλα>>> ID="1">20 01 07> ID="2">Ξύλο>>> ID="1">20 01 08> ID="2">Οργανικά δυνάμενα να λιπασματοποιηθούν απόβλητα κουζίνας, χωριστά συλλεγόμενα μέρη (περιλαμβάνονται απόβλητα καμένου λαδιού και κουζίνας από καντίνες και εστιατόρια)>>> ID="1">20 01 09> ID="2">Λάδια και λίπη>>> ID="1">20 01 10> ID="2">Ρούχα>>> ID="1">20 01 11> ID="2">Υφάσματα>>> ID="1">20 01 12> ID="2">Χρώματα, μελάνες, κόλλες και ρητίνες>>> ID="1">20 01 13> ID="2">Διαλύτες>>> ID="1">20 01 14> ID="2">Οξέα>>> ID="1">20 01 15> ID="2">Αλκαλικά απόβλητα>>> ID="1">20 01 16> ID="2">Απορρυπαντικά>>>

ID="1">20 01 17> ID="2">Φωτογραφικά χημικά>>> ID="1">20 01 18>
ID="2">Φάρμακα>>> ID="1">20 01 19> ID="2">Ζιζανιοκτόνα>>> ID="1">20 01 20>
ID="2">Μπαταρίες>>> ID="1">20 01 21> ID="2">Σωλήνες φθορισμού και άλλα
απόβλητα περιέχοντα υδράργυρο>>> ID="1">20 01 22> ID="2">Αεροζόλ>>>
ID="1">20 01 23> ID="2">Εξοπλισμός που περιέχει
χλωροφθοροϋδρογονάνθρακες>>> ID="1">20 01 24> ID="2">Ηλεκτρονικός
εξοπλισμός (π.χ τυπωμένες πλακέτες κυκλωμάτων)>>> ID="1">20 02 00>
ID="2">Απόβλητα κήπων και πάρκων (περιλαμβάνονται απόβλητα νεκροταφείων)>>>
ID="1">20 02 01> ID="2">Απόβλητα δυνάμενα να λιπασματοποιηθούν>>>
ID="1">20 02 02> ID="2">Χώματα και πέτρες>>> ID="1">20 02 03> ID="2">Άλλα
μη δυνάμενα να λιπασματοποιηθούν απόβλητα>>> ID="1">20 03 00> ID="2">Άλλα
δημοτικά απόβλητα>>> ID="1">20 03 01> ID="2">Ανάμικτα δημοτικά απόβλητα>>>
ID="1">20 03 02> ID="2">Απόβλητα από αγορές>>> ID="1">20 03 03>
ID="2">Υπολείμματα από τον καθαρισμό δρόμων>>> ID="1">20 03 04>
ID="2">Λάσπη σηπτικής δεξαμενής>>> ID="1">20 03 05> ID="2">Οχήματα προς
απόσυρση >>>

- (1) ΕΕ αριθ. C 122 της 18. 5. 1990, σ. 2.
(2) ΕΕ αριθ. L 377 της 31. 12. 1991, σ. 20.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

[[εγγραφή](#)] - [[δομή κόμβου](#)] - [[αναζήτηση](#)] - [[βοήθεια](#)] - [[η γνώμη σας](#)] - []

Ευρώπη

EUR-LEX

es da de el en fr it nl pt fi sv

ΕΓΓΡΑΦΗ

ΣΥΜΗ ΚΟΜΒΟΥ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

ΡΟΗΘΙΑ

ΠΕΡΙΟΧΗ

ΑΙΧΜΙΟΝΑΤΑ

ΑΦΕΤΗΡΙΑ

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 392L0014

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.40 - Πρόκληση ηχητικών σιγήσεων]

[07.40.20.10 - Πρόσβαση στην αγορά]

392L0014

Οδηγία 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 2ας Μαρτίου 1992 για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1, δεύτερο μέρος, κεφάλαιο 2, δεύτερη έκδοση (1988)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 076 της 23/03/1992 σ. 0021 - 0027

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: JEVAKAIIO 7 TOMOS : 4 σ. 80

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: JEVAKAIIO 7 TOMOS : 4 σ. 80

Μεταγενέστερες τροποποιήσεις:

Τροποποίηση από 398L0020 (ΕΕ L 107 07.04.98 σ.4)

Τροποποίηση από 399L0028 (ΕΕ L 118 06.05.99 σ.53)

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 92/14/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 2ας Μαρτίου 1992 για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής(1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου(2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής(3),

Εκτιμώντας:

ότι η εφαρμογή των προδιαγραφών για τις εκπομπές θορύβου των αεριωθούμενων υποχητητικών πολιτικών αεροπλάνων έχει σημαντικές επιπτώσεις στην προσφορά υπηρεσιών αεροπορικών μεταφορών, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που οι προδιαγραφές αυτές περιορίζουν τη διάρκεια ενεργούς ζωής των αεροπλάνων, τα οποία χρησιμοποιούν οι αεροπορικές εταιρείες ότι η οδηγία 80/51/ΕΟΚ(4) θέτει όρια στις εκπομπές του θορύβου αυτού

ότι η οδηγία 89/629/ΕΟΚ(5) περιορίζει την εγγραφή, στα νηολόγια των κρατών μελών, αεροπλάνων που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα που ορίζονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988) ότι η οδηγία αυτή καθορίζει ότι ο

περιορισμός της εγγραφής των αεροπλάνων αυτών είναι απλώς ένα πρώτο στάδιο ότι, στο πρόγραμμα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με το περιβάλλον(6), υπογραμμίζεται η σημασία του προβλήματος του θορύβου και, ειδικότερα, η ανάγκη να ληφθούν μέτρα καταπολέμησης του θορύβου που οφείλεται στην εναέρια κυκλοφορία

ότι, λόγω του προβλήματος της αυξανόμενης συμφόρησης στα αεροδρόμια της Κοινότητας, είναι σημαντικό να χρησιμοποιούνται κατά τον καλύτερο τρόπο οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις ότι αυτό θα μπορέσει να επιτευχθεί μόνον εφόσον χρησιμοποιούνται αεροπλάνα οικολογικώς αποδεκτά

ότι το έργο που επιτέλεσε η Επιτροπή σε συνεργασία με άλλους διεθνείς οργανισμούς κατέδειξε ότι οποιοσδήποτε κανόνας μη εγγραφής στα νηολόγια, προκειμένου να είναι εωφελής για το περιβάλλον, πρέπει να ακολουθείται από μέτρα για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης αεροπλάνων που δεν ανταποκρίνονται στα πρότυπα του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να θεσπιστούν κοινοί κανόνες σε εύλογες προθεσμίες, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί μια εναρμονισμένη προσέγγιση σε όλη την Κοινότητα, και να συμπληρωθούν οι υφιστάμενες διατάξεις ότι οι κανόνες αποκτούν ιδιαίτερη σημασία εάν ληφθεί υπόψη η πρόσφατα παρατηρούμενη τάση για μια προοδευτική ελευθέρωση της εναέριας κυκλοφορίας στην Ευρώπη ότι ο θόρυβος από τα αεροπλάνα θα πρέπει να μειωθεί περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τους περιβαλλοντικούς παράγοντες, τις τεχνικές δυνατότητες και τις οικονομικές επιπτώσεις

ότι θα πρέπει να περιοριστεί η χρησιμοποίηση αεριωθούμενων υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων εγγεγραμμένων στα νηολόγια των κρατών μελών στα αεροπλάνα που πληρούν τις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 ότι η βαθμιαία διαγραφή, από τα νηολόγια των κρατών μελών, των αεροπλάνων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 θα διευκόλυνε τόσο τις αεροπορικές εταιρείες όσο και τους κατασκευαστές των αεροπλάνων

ότι θα πρέπει να αποδοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα προβλήματα των αναπτυσσόμενων χωρών

ότι, σε περίπτωση τεχνικών ή οικονομικών δυσκολιών, είναι εύλογο να χορηγούνται περιορισμένης κλίμακας παρεκκλίσεις,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Σκόπος της παρούσας οδηγίας είναι να περιοριστεί η χρησιμοποίηση αεριωθούμενων υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων, όπως ορίζονται στο άρθρο

2.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε αεροπλάνα των οποίων η μέγιστη μάζα κατά την απογείωση είναι 34 000 kg και άνω ή των οποίων η εσωτερική διαρρύθμιση επιτρέπει μέγιστη εγκεκριμένη χωρητικότητα, για το συγκεκριμένο τύπο αεροπλάνου, 19 θέσεων επιβατών, εκτός από τις θέσεις που προορίζονται αποκλειστικά για το πλήρωμα.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, από την 1η Απριλίου 1995, τα αεριωθούμενα υποηχητικά πολιτικά αεροπλάνα με κινητήρες λόγου παράκαμψης (by-pass ratio) κάτω του 2 δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται σε αεροδρόμια ευρισκόμενα στο έδαφός τους, εκτός εάν διαθέτουν πιστοποιητικό θορύβου σύμφωνα με το οποίο πληρούνται:

α) οι προδιαγραφές που αναφέρονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 2 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 3 δεύτερη έκδοση

(1988) ή

β) οι προδιαγραφές που ορίζονται στο παράρτημα 16 της προαναφερόμενης σύμβασης, τόμος 1 δεύτερο μέρος κεφάλαιο 2, εφόσον πρόκειται για αεροπλάνα με δικό τους πιστοποιητικό πλωτικότητας το οποίο έχει εκδοθεί για πρώτη φορά το αργότερο πριν από 25 έτη.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, από την 1η Απριλίου 2002, όλα τα αεριωθούμενα υποηχητικά πολιτικά αεροπλάνα, τα οποία χρησιμοποιούνται στα αεροδρόμια που ευρίσκονται στο έδαφός τους, πληρούν τις διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο α).

3. Το έδαφος που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2 δεν περιλαμβάνει τα υπερπόντια διαμερίσματα που αναφέρονται στο άρθρο 227 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 3

Τα αεροπλάνα που απαριθμούνται στο παράρτημα εξαιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β), εφόσον:

α) αυτά τα αεριωθούμενα υποηχητικά πολιτικά αεροπλάνα, που διαθέτουν πιστοποιητικό θορύβου, σύμφωνα με τις προδιαγραφές που ορίζονται στο τμήμα II κεφάλαιο 2 τόμος 1 του παραρτήματος 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, δεύτερη έκδοση (1988), εκτελούν πτήσεις προς αεροδρόμια της Κοινότητας κατά τη διάρκεια περιόδου αναφοράς δώδεκα μηνών περιλαμβανομένης μεταξύ των ετών 1986 και 1990 η οποία επιλέγεται από κοινού με τα ενδιαφερόμενα κράτη και

β) αυτά τα αεροπλάνα ήταν νηολογημένα στις αναπτυσσόμενες χώρες που αναφέρονται στο παράρτημα κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς και εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στις χώρες αυτές.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρεκκλίσεις από την χρονική περίοδο των 25 ετών που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β), για μέγιστη συνολική διάρκεια τριών ετών για τα αεροπλάνα μιας αεροπορικής εταιρείας που αποδεικνύει ότι, σε αντίθετη περίπτωση, οι δραστηριότητές της θα διακυβευόνταν υπέρμετρα.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν παρεκκλίσεις από το άρθρο 2 παράγραφος 1 για τα αεροπλάνα που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 αλλά μπορούν, με μετατροπή τους, να ανταποκριθούν σε αυτές τις προδιαγραφές, εφόσον:

α) υπάρχει και είναι διαθέσιμος ο κατάλληλος εξοπλισμός μετατροπής για τον εν λόγω τύπο αεροπλάνου

β) τα αεροπλάνα στα οποία τοποθετείται ο εξοπλισμός αυτός ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 που προσδιορίζονται σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές και διαδικασίες τις οποίες έχουν αποδεχθεί τα κράτη μέλη, έως ότου καθιερωθούν κοινές προδιαγραφές και διαδικασίες σε κοινοτικό επίπεδο

γ) η αεροπορική εταιρεία έχει παραγγείλει τον εξοπλισμό πριν από την 1η Απριλίου 1994

δ) η εταιρεία έχει αποδεχθεί, για τη μετατροπή, αυτή, την πλησιέστερη δυνατή ημερομηνία παράδοσης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν παρεκκλίσεις από το άρθρο 2 για αεροπλάνα ιστορικού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν, βάσει της αρχής "μια παρέκκλιση για κάθε παραγγελία αεροπλάνου", παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 για αεροπλάνα τα οποία πρόκειται να αντικατασταθούν από άλλα που πληρούν τις προδιαγραφές του παραρτήματος 16 κεφάλαιο 3 και έχουν παραγγελθεί πριν από την 1η Απριλίου 1994, εφόσον η εταιρεία έχει αποδεχθεί την πλησιέστερη δυνατή ημερομηνία παράδοσης.

Άρθρο 7

Με την επιφύλαξη της έγκρισης από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους, δεν μπορεί να απαιτηθεί από αεροπορική εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1, να διαγραφούν από τα νηολόγια τα αεροπλάνα που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του παραρτήματος 16 κεφάλαιο 3 με ετήσιο ρυθμό ταχύτερο του 10 % του συνολικού στόλου των υποηχητικών πολιτικών αεροπλάνων.

Άρθρο 8

Σε μεμονωμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την προσωρινή χρησιμοποίηση στα αεροδρόμια που βρίσκονται στο έδαφός τους αεροπλάνων τα οποία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν δυνάμει άλλων διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Η παρέκκλιση αυτή περιορίζεται στα:

- α) αεροπλάνα των οποίων η χρησιμοποίηση είναι τόσο ασυνήθης που δεν θα ήταν εύλογο να απορριφθεί χορήγηση προσωρινής παρέκκλισης
- β) αεροπλάνα που πραγματοποιούν, για σκοπούς μετατροπής, επιδιόρθωσης ή συντήρησης, μη εμπορικές πτήσεις.

Άρθρο 9

1. Κάθε κράτος μέλος που χορηγεί παρεκκλίσεις από τα άρθρα 4 έως 7, ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή και αιτιολογεί την απόφαση αυτή.
2. Κάθε κράτος μέλος αναγνωρίζει τις παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από άλλα κράτη μέλη για τα αεροπλάνα που είναι εγγεγραμμένα στα νηολόγια αυτών των κρατών μελών.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιουλίου 1992.
Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή εκδίδονται από τα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.
Βρυξέλλες, στις 2 Μαρτίου 1992.
Για το Συμβούλιο Ο Πρόεδρος Joao PINHEIRO

- (1) ΕΕ αριθ. C 111 της 26. 4. 1991, σ. 5.
- (2) ΕΕ αριθ. C 13 της 20. 1. 1992.
- (3) ΕΕ αριθ. C 339 της 31. 12. 1991, σ. 89.
- (4) ΕΕ αριθ. L 18 της 24. 1. 1980, σ. 26. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 83/206/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 117 της 4. 5. 1983, σ. 15).
- (5) ΕΕ αριθ. L 363 της 13. 12. 1989, σ. 27.
- (6) ΕΕ αριθ. C 328 της 7. 12. 1987, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΧΟΡΗΓΗΘΟΥΝ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

ΑΛΓΕΡΙΑ Αεροσκάφος Τύπος Νηολόγηση Αεροπορική εταιρεία **B-727-2Δ67T-ΩΕΗΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**

- B-727-2Δ67T-ΩΕΙΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-727-2Δ67T-ΩΕΜΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-727-2Δ67T-ΩΕΠΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΕΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΓΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΞΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΚΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΛΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΝΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕΔΑΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**
- B-737-2Δ67T-ΩΕQAΙΡ ΑΛΓΕΡΙΕ**

ΜΠΟΥΡΚΙΝΑ ΦΑΣΟ B-707-336ΨΧΤ-ΑΒΧΝΑΓΑΝΓΑΝΝΙ

ΧΙΛΗ B-707-331ΨΨΨ-ΨΘΕΦΑΣΤ ΑΙΡ ΨΑΡΡΙΕΡ ΣΦ

ΔΟΜΙΝΙΚΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ B-707-399ΨΗΗ-422ΨΤΔΟΜΙΝΙΨΑΝΑ ΔΕ ΑΩΙΑΨΤΟΝ

ΑΙΓΥΠΤΟΣ B-707-328ΨΣΘ-ΔΑΑΥΑΣ ΑΙΡΛΙΝΕ
B-707-336ΨΣΘ-ΔΑΨΥΑΣ ΑΙΡΛΙΝΕ

- B-737-266ΣΘ-BBΧΕΓΖΠΤ ΑΙΡ**
- B-737-266ΣΘ-AZΛΕΓΖΠΤ ΑΙΡ**
- B-737-266ΣΘ-AZΚΕΓΖΠΤ ΑΙΡ**
- B-737-266ΣΘ-AZΙΕΓΖΠΤ ΑΙΡ**
- B-737-266ΣΘ-BBWEΓΖΠΤ ΑΙΡ**
- B-737-266ΣΘ-AZOΕΓΖΠΤ ΑΙΡ**

ΓΚΑΝΑ Φ-28-20009Γ-ΑΒΥΓΗΑΝΑ ΑΙΡWAZΣ ΨΟΡΠΟΡΑΤΙΟΝ

ΚΕΝΥΑ ΔΨ-8-635Ζ-ΥΕΒΑΦΡΙΨΑΝ ΣΑΦΑΡΙ ΑΙΡΨΑΖΣ Λτδ

ΛΙΒΥΗ Β 727-2Λ55Α-ΔΙΨΛΖΒΙΑΝ ΑΡΑΒ ΑΙΡΛΙΝΕΣ
 Β 727-2Λ55Α-ΔΙΒΛΖΒΙΑΝ ΑΡΑΒ ΑΙΡΛΙΝΕΣ
 Β 727-2Λ55Α-ΔΙΑΛΖΒΙΑΝ ΑΡΑΒ ΑΙΡΛΙΝΕΣ
 Β 727-2Λ55Α-ΔΙΔΛΖΒΙΑΝ ΑΡΑΒ ΑΙΡΛΙΝΕΣ
 Β 727-2Λ55Α-ΔΙΕΛΖΒΙΑΝ ΑΡΑΒ ΑΙΡΛΙΝΕΣ

ΜΑΥΡΙΤΑΝΙΑ Φ 28-40005Τ-ΨΛΦΑΙΡ ΜΑΘΡΙΤΑΝΙΕ
 Φ 28-40005Τ-ΨΛΓΑΙΡ ΜΑΘΡΙΤΑΝΙΕ

ΜΑΡΟΚΟ Β 727-2Β6ΨΝ-ΡΜΟΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 727-2Β6ΨΝ-ΨΨΦΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 727-2Β6ΨΝ-ΨΨΓΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 727-2Β6ΨΝ-ΨΨΗΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 727-2Β6ΨΝ-ΨΨΩΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ

Β 737-2Β6ΨΝ-ΡΜΙΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 737-2Β6ΨΝ-ΡΜΕΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 737-2Β6ΨΝ-ΡΜΚΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ

Β 707-351ΨΨΝ-ΡΜΒΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ
 Β 707-351ΨΨΝ-ΡΜΨΡΟΖΑΛ ΑΙΡ ΜΑΡΟΨ

ΝΙΓΗΡΙΑ Β 707-351Ψ5Ν-ΑΣΖΕΑΣ ΨΑΡΓΟ ΑΙΡΛΙΝΕΣ
 Β 707-338Ψ5Ν-ΑΡQΔΑΣ ΑΙΡ ΨΑΡΓΟ
 Β 707-3Φ9Ψ5Ν-ΑΒΚΝΙΓΕΡΙΑ ΑΙΡΨΑΖΣ Λτδ

ΡΟΥΑΝΤΑ Β 707-328Ψ9ΧΡ-ΞΑΑΙΡ ΡΩΑΝΔΑ

ΣΟΥΔΑΝ Β 707-338ΨΣΤ-ΑΛΠΤΡΑΝΣ ΑΡΑΒΙΑΝ ΑΙΡ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ ΔΨ-8-63ΥΠ-ΨΨΗΛΙΝΕΑΣ ΑΕΡΕΑΣ ΠΑΡΑΓΘΑΖΑΣ (ΑΙΡ
 ΠΑΡΑΓΘΑΖ)

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ Β-707-387ΒΨΧ-ΒΝΘΠΡΙΜΕΡΑΣ ΛΙΝΕΑΣ ΘΡΟΓΘΑΖΑΣ ΔΕ
 ΝΑΩΕΓΑΨΙΟΝ
 ΑΕΡΕΑ (ΠΛΘΝΑ)

ΣΟΥΑΖΙΛΑΝΔΗ ΔΨ-8Φ-543Δ-ΑΔΩΑΦΡΙΨΑΝ ΙΝΤΕΡΝΑΤΙΟΝΑΛ ΑΙΡΨΑΖΣ
 (ΠΤΖ) Λτδ

ΤΥΝΗΣΙΑ Β-727-2Η3ΤΣ-ΞΗΤΤΘΝΙΣ ΑΙΡ

ΖΑΪΡ Β-707-329Ψ90-ΨΒΣΣΨΙΒΕ ΑΙΡΛΙΦΤ

ΖΙΜΠΙΑΜΠΟΥΕ Β-707-330ΒΥ-ΚΚΘΑΪΡ ΥΙΜΒΑΒΩΕ
Β-707-330ΒΥ-ΚΚΩΑΦΡΙΨΑΝ ΑΙΡΛΙΝΕΣ ΙΝΤΕΡΝΑΤΙΟΝΑΛ

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11.03.1999

ΠΑΝΟ

[εγγραφή] - [δομή κόμβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [©]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 398L0020

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.40 - Πρόκληση ηχητικών οχλήσεων]

[07.40.20.10 - Πρόσβαση στην αγορά]

Τροποποιούμενες πράξεις:

392L0014 (Τροποποίηση)

398L0020

Οδηγία 98/20/ΕΚ του Συμβουλίου της 30ής Μαρτίου 1998 σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 μέρος II κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 107 της 07/04/1998 σ. 0004 - 0009

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 98/20/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 30ής Μαρτίου 1998 σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, τόμος 1 μέρος II κεφάλαιο 2 δεύτερη έκδοση (1988)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 189 Γ της συνθήκης (3),

Εκτιμώντας:

(1) ότι κύριος στόχος των διατάξεων της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ (4) είναι να περιοριστεί η χρησιμοποίηση ορισμένων τύπων πολιτικών υποχηρικών αεριωθούμενων αεροπλάνων 7

(2) ότι ο ορισμός των βασικών στοιχείων της οδηγίας θα εμποδίσει οποιαδήποτε ασάφεια ως προς τον στόχο και το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 7

(3) ότι η παρούσα οδηγία δεν αφαιρεί τη δυνατότητα κάθε κράτους μέλους να επικαλείται τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την πρόσβαση των κοινοτικών αερομεταφορέων σε δρομολόγια ενδοκοινοτικών αεροπορικών γραμμών (5) 7

(4) ότι, λόγω των έκτακτων ιστορικών περιστάσεων υπό τις οποίες

αναπτύχθηκαν οι αερολιμένες που εξυπηρετούν την ευρύτερη περιοχή του Βερολίνου και λόγω της εγγύτητας των αερολιμένων Berlin Tegel και Berlin Tempelhof στο κέντρο της πόλης, δικαιολογείται η προσωρινή εξαίρεση των δύο αυτών αερολιμένων από την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ 7

(5) ότι είναι αναγκαίο να τηρηθεί το αρχικό πνεύμα εξαίρεσης των αεροπλάνων που είναι εγγεγραμμένα στα νηολόγια αναπτυσσόμενων χωρών 7 ότι θα πρέπει να αποσαφηνιστούν κατά συνέπεια οι σχετικές διατάξεις της εν λόγω οδηγίας 7

(6) ότι από εξαίρεση που παρέχεται για αεροπλάνο αναπτυσσόμενης χώρας θα πρέπει να επωφελείται μόνον η εν λόγω χώρα 7

(7) ότι είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί το πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων που χορηγούνται για οικονομικούς λόγους 7

(8) ότι θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να καταρτίσει χρονοδιάγραμμα σταδιακής απόσυρσης των αεροπλάνων που δεν πληρούν τους όρους, μόνον όσον αφορά τα αεροπλάνα που είναι εγγεγραμμένα στο νηολόγιό του 7

(9) ότι ορισμένα κράτη μέλη έχουν συμφωνίες με μεταφορείς τρίτων χωρών βάσει των οποίων επιτρέπεται στους μεταφορείς αυτούς εξαίρεση για τη σταδιακή απόσυρση αεροσκαφών του κεφαλαίου 2 ανάλογη με εκείνη που παρέχεται στους κοινοτικούς αερομεταφορείς 7 ότι είναι σκόπιμο να μην ανακληθούν οι συμφωνίες αυτές 7

(10) ότι είναι αναγκαίο να ενημερώνεται και να τροποποιείται έγκαιρα το παράρτημα της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ 7 ότι, κατά συνέπεια, οι τροπολογίες πρέπει να συντάσσονται από την Επιτροπή επικουρούμενη από επιτροπή ρυθμιστικού χαρακτήρα 7

(11) ότι το άρθρο 3 της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ προβλέπει εξαιρέσεις για αεροπλάνα νηολογημένα σε αναπτυσσόμενες χώρες και ότι τα κατ' αυτόν τον τρόπο εξαιρούμενα αεροπλάνα αναφέρονταν στο παράρτημα της εν λόγω οδηγίας 7

(12) ότι είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί το παράρτημα της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ έτσι ώστε να προστεθούν ορισμένα αεροπλάνα τα οποία πληρούν τους όρους για χορήγηση εξαίρεσης και τα οποία δεν περιλήφθησαν σε αυτό κατά την έκδοση της εν λόγω οδηγίας 7 ότι είναι επίσης αναγκαίο να διαγραφούν ορισμένα αεροπλάνα τα οποία έχουν αποσυρθεί, καταστραφεί ή δεν πληρούν πλέον τους όρους χορήγησης εξαίρεσης 7

(13) ότι είναι σημαντικό να προλαμβάνεται η λανθασμένη χρησιμοποίηση των νηολογήσεων 7 ότι το παράρτημα της παρούσας οδηγίας περιέχει μνεία του αύξοντος αριθμού του κατασκευαστή για κάθε συγκεκριμένο αεροπλάνο 7

(14) ότι πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι παραβάσεις της κοινοτικής νομοθεσίας τιμωρούνται σύμφωνα με όρους που καθιστούν τις κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές 7

(15) ότι σύμφωνα με την πράξη προσχώρησης του 1994, η Αυστρία πρέπει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ από την 1η Απριλίου 2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις

Η οδηγία 92/14/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

"Αερομεταφορέας", κάθε επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών με έγκυρη άδεια

εκμετάλλευσης 7

"Άδεια εκμετάλλευσης", κάθε έγκριση που χορηγείται σε επιχείρηση και η οποία της επιτρέπει να πραγματοποιεί την αεροπορική μεταφορά επιβατών, ταχυδρομείου ή/και φορτίου έναντι αμοιβής ή/και μίσθωσης 7

"κοινοτικός αερομεταφορέας", κάθε αερομεταφορέας με έγκυρη άδεια εκμετάλλευσης που χορηγείται από ένα κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2407/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, περί της εκδόσεως αδειών των αερομεταφορέων (*) 7

"συνολικός στόλος πολιτικών υποχηητικών αεριωθούμενων", το σύνολο του στόλου των πολιτικών υποχηητικών αεροθούμενων αεροπλάνων που διαθέτει ο αερομεταφορέας, είτε μέσω ιδιοκτησίας είτε μέσω οιασδήποτε μορφής συμφωνίας μίσθωσης διάρκειας τουλάχιστον ενός έτους.

(*) ΕΕ L 240 της 24. 8. 1992, σ. 1.».

2. Στο άρθρο 2 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην παράγραφο 2, η χρησιμοποίηση πολιτικών υποχηητικών αεριωθούμενων τα οποία δεν συμμορφούνται προς τις διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχεία α) μπορεί να περιορίζεται ή να απαγορεύεται στους αερολιμένες Berlin Tegel και Berlin Tempelhof.».

3. Στο άρθρο 3 το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) αυτά τα αεροπλάνα ήταν νηολογημένα στην αναπτυσσόμενη χώρα που αναφέρεται, για το εν λόγω αεροπλάνο, στο παράρτημα, για το έτος αναφοράς, και εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται άμεσα ή μέσω οποιουδήποτε τύπου συμφωνίας μίσθωσης από φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στη χώρα αυτή.».

4. Στο άρθρο 3 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η εξαίρεση που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο δεν ισχύει σε περίπτωση μίσθωσης του αεροπλάνου σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο σε χώρα άλλη από αυτή που αναφέρεται στο παράρτημα για το εν λόγω αεροπλάνο.».

5. Στο άρθρο 4, το άρθρο 5 στοιχεία γ) και δ) και το άρθρο 6 οι όροι «αεροπορική εταιρεία» ή «εταιρεία» αντικαθίστανται από τον όρο «αερομεταφορέας».

6. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τη διαγραφή από τα εθνικά τους νηολόγια αεροπλάνων που δεν πληρούν τις προδιαγραφές του κεφαλαίου 3 του παραρτήματος 16 σε ετήσιο ποσοστό κατ' ανώτατο όριο ισοδύναμο προς το 10 % του συνολικού στόλου πολιτικών υποχηητικών αεριωθούμενων ενός κοινοτικού αερομεταφορέα.

2. Τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 στα αεροπλάνα που παραμένουν στο νηολόγιο κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Όταν ένα κράτος μέλος έχει εφαρμόσει εξαίρεση ισοδύναμη με την εξαίρεση που περιγράφεται στις παραγράφους 1 και 2 σε αεροπλάνα που είναι νηολογημένα σε τρίτη χώρα και λειτουργούσαν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η εξαίρεση μπορεί να εξακολουθήσει να αναγνωρίζεται εφόσον ο αερομεταφορέας συμμορφώνεται με τους όρους.»

7. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 9αΟι τροποποιήσεις του παραρτήματος, οι οποίες ενδέχεται να αποδειχθούν αναγκαίες προκειμένου να εξασφαλιστεί πλήρης συμμόρφωση με τα κριτήρια που καθορίζει το άρθρο 3, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 9β παράγραφος 2.

Άρθρο 9β

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3922/91 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για την εναρμόνιση τεχνικών κανόνων και διοικητικών διαδικασιών στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας (*), η οποία ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2.
 2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό, μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.
 3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.
β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείπει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.
Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.
- (*) ΕΕ L 373 της 31. 12. 1991, σ. 4 7 κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2176/96 (ΕΕ L 291 της 14. 11. 1996, σ. 15.»
8. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Σύστημα κυρώσεων

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το σύστημα κυρώσεων για τις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι εφαρμόζονται οι κυρώσεις αυτές. Οι προβλεπόμενες κατ' αυτόν τον τρόπο κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις σχετικές διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι την 1η Μαρτίου 1999 και κοινοποιούν τυχόν μεταγενέστερες αλλαγές το συντομότερο δυνατό.

Άρθρο 3

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι την 1η Μαρτίου 1999. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.
2. Σύμφωνα με το άρθρο 168 της πράξης προσχώρησης του 1994 και το παράρτημα XIX (III), η Αυστρία θέτει σε ισχύ τα αναγκαία μέτρα για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία μέχρι την 1η Απριλίου 2002.

Άρθρο 4

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 5

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 30 Μαρτίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

LORD SIMON of HIGHBURY

(1) ΕΕ C 309 της 18. 10. 1996, σ. 9.

(2) ΕΕ C 66 της 3. 3. 1997, σ. 4.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ C 115 της 14. 4. 1997, σ. 24), κοινή θέση του Συμβουλίου αριθ. 42/97 της 9ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ C 375 της 10. 12. 1997, σ. 25) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ C 34 της 2. 2. 1998).

(4) ΕΕ L 76 της 23. 3. 1992, σ. 21.

(5) ΕΕ L 240 της 24. 8. 1992, σ. 8. κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1994.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ ΠΟΥ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

Σημείωση: Οι εξαιρέσεις για τα αεροπλάνα του παρόντος παραρτήματος χορηγούνται εντός του γενικού πλαισίου των πολιτικών και των αποφάσεων των Ηνωμένων Εθνών (π.χ. κυρώσεις, εμπορικός αποκλεισμός κ.λπ.)

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ>

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΝΩ

[εγγραφή] - [δομή κόμβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [©]

Ευρωπαϊκή
Ενωση

EUR-Lex

19

es da de el en fr it nl pt fi sv

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 399L0028

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.40 - Πρόκληση ηχητικών οχλήσεων]

[07.40.20.10 - Πρόσβαση στην αγορά]

Τροποποιούμενες πράξεις:

392L0014 (Τροποποίηση)

399L0028

Οδηγία 1999/28/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 1999, για την τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 μέρος II κεφάλαιο 2 τόμος 1 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, δεύτερη έκδοση (1988) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 118 της 06/05/1999 σ. 0053 - 0054

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 1999/28/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Απριλίου 1999

για την τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο παράρτημα 16 μέρος II κεφάλαιο 2 τόμος 1 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, δεύτερη έκδοση (1988) (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 1992, για τον

περιορισμό της χρησιμοποίησης των αεροπλάνων που υπάγονται στο

παραρτήμα 16 της σύμβασης για τη διεθνή πολιτική αεροπορία, μέρος II

κεφάλαιο 2 τόμος 1, δεύτερη έκδοση (1988)(1), όπως τροποποιήθηκε από την

οδηγία 98/20/ΕΚ(2), και ιδίως το άρθρο 9α,

Εκτιμώντας:

(1) ότι το άρθρο 3 της εν λόγω οδηγίας εξαιρεί τα αεροπλάνα που

αναγράφονται στο σχετικό παράρτημα, υπό τον όρο ιδίως ότι εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στη χώρα νηολόγησής τους κατά την περίοδο αναφοράς·

(2) ότι το άρθρο 9α της εν λόγω οδηγίας προβλέπει απλουστευμένη διαδικασία για την τροποποίηση του παραρτήματος προκειμένου να εξασφαλίζεται πλήρης συμμόρφωση προς τα κριτήρια επιλεξιμότητας·

(3) ότι, επειδή ορισμένα αεροπλάνα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα έχουν καταστραφεί και άλλα έχουν αποσυρθεί από το νηολόγιο της αντίστοιχης αναπτυσσόμενης χώρας, απαιτείται επομένως τροποποίηση του παραρτήματος·

(4) ότι η επιτροπή για την ασφάλεια στην πολιτική Αεροπορία, η οποία έχει συγκροτηθεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3922/91 του Συμβουλίου(3)(4), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2176/96 της Επιτροπής(5), συμφωνεί με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας,
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα της οδηγίας 92/14/ΕΟΚ του Συμβουλίου τροποποιείται όπως ορίζεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 1η Σεπτεμβρίου 1999. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διατάξεις που θεσπίζουν σχετικά να περιέχουν ή να συνοδεύονται κατά την επίσημη δημοσίευσή τους από παραπομπή στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των κύριων διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στο πεδίο που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 21 Απριλίου 1999.

Για την Επιτροπή

>ISO_1>Neil KINNOCK

>ISO_7>Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ >ISO_1>L 76 >ISO_7>της 23.3.1992, σ. 21.

(2) ΕΕ >ISO_1>L 107 >ISO_7>της 7.4.1998, σ. 4.

(3) ΕΕ >ISO_1>L 373 >ISO_7>της 31.12.1991, σ. 4.

(4) Συνεδρίαση της επιτροπής για την ασφάλεια στην πολιτική αεροπορία της 2ας Φεβρουαρίου 1999.

(5) ΕΕ >ISO_1>L 291 >ISO_7>της 14.11.1996, σ. 15.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ>

ΛΙΒΑΝΟΣ

>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ>

ΛΙΒΕΡΙΑ
>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ>
ΜΑΡΟΚΟ
>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ>
ΝΙΓΗΡΙΑ
>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ>
ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ
>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ>

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 29/08/1999

ΠΑΝΟ

[[εγγραφή](#)] - [[δομή κόμβου](#)] - [[αναζήτηση](#)] - [[βοήθεια](#)] - [[η γνώμη σας](#)] - [[©](#)]

Ευρώπη

EMU-lex

13

[es](#) [da](#) [de](#) [el](#) [en](#) [fr](#) [it](#) [nl](#) [pt](#) [fi](#) [sv](#)

την

ΕΓΓΡΑΦΗ

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ

ΒΟΗΘΕΙΑ

ΗΓΕΝΩΜΗ ΣΕΣ

ΠΡΑΙΟΜΑΤΑ

ΑΔΕΤΗΡΙΑ

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 386L0662

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.40 - Πρόκληση ηχητικών οχλήσεων]

386L0662

Οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών, και των φορτωτών-εκσκαφών
ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 384 της 31/12/1986 σ. 0001 - 0011
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: JENAKAIO 15 TOMOS : 7 σ. 185
ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: JENAKAIO 15 TOMOS : 7 σ. 185
CONSLEG - 86L0662 - 30/08/1989 - 33 σ.

Μεταγενέστερες τροποποιήσεις:

Τροποποίηση από 389L0514 (ΕΕ L 253 30.08.89 σ.35)

Περιλαμβάνεται σε 294A0103(52) (ΕΕ L 001 03.01.94 σ.263)

Τροποποίηση από 395L0027 (ΕΕ L 168 18.07.95 σ.14)

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών, και των φορτωτών-εκσκαφών (86/662/ΕΟΚ)
 ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τη πρόταση της Επιτροπής(1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου(2),

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής και Κοινωνικής Επιτροπής(3),

Εκτιμώντας:

ότι τα προγράμματα δράσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του 1973(4) και 1977 (5) για το περιβάλλον δείχνουν τη σημασία του προβλήματος των ηχητικών οχλήσεων, και ιδιαίτερα την ανάγκη να ληφθούν μέτρα για τις πιο θορυβώδεις πηγές;

ότι, κατά τη σύνοδο του Συμβουλίου στις 18 και 19 Δεκεμβρίου 1978, οι υπουργοί Περιβάλλοντος δήλωσαν ότι οι τεχνικές διατάξεις για τη μέτρηση του θορύβου στη θέση του χειριστή πρέπει να περιλαμβάνονται στα παραρτήματα των ειδικών οδηγιών για κάθε συγκεκριμένο μηχάνημα,

ότι η ανισότητα μεταξύ των διατάξεων που εφαρμόζονται στα διάφορα κράτη μέλη όσον αφορά τον περιορισμό της ηχοστάθμης των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών-εκσκαφών

έχει άμεση επίπτωση στη λειτουργία της κοινής αγοράς, ότι πρέπει λοιπόν να υπάρξει προσέγγιση των νομοθεσιών στον τομέα αυτό βάσει του άρθρου 100 της συνθήκης;

ότι η οδηγία 84/532/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1984 για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στις κοινές διατάξεις περί του υλικού και των μηχανημάτων εργοταξίου(6) καθόρισε ιδίως τη διαδικασία εξέτασης τύπου ΕΟΚ; ότι, σύμφωνα με αυτή την οδηγία, πρέπει να καθορισθούν οι εναρμονισμένες διατάξεις τις οποίες πρέπει να πληροί κάθε κατηγορία υλικού;

ότι η οδηγία 79/113/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1978 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών ως προς τον προσδιορισμό της ηχητικής εκπομπής των μηχανημάτων και συσκευών εργοταξίου(7), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ(8), καθόρισε ιδίως τη μέθοδο που πρέπει να χρησιμοποιείται για την καθιέρωση των ακουστικών κριτηρίων των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών-εκσκαφέων;

ότι, εξάλλου, λόγω των επιπτώσεων του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών εκσκαφέων στο περιβάλλον, και ιδιαίτερα στην ισορροπία και υγεία του ανθρώπου, πρέπει να μειωθεί σταδιακά και σημαντικά η αποδεκτή ηχοστάθμη των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των φορτωτών και των φορτωτών-εκσκαφέων; ότι είναι σκόπιμο να καθορισθεί η ηχοστάθμη που θα εφαρμόζεται μόλις αρχίσει να ισχύει η οδηγία και προοδευτικά να γίνουν αυτές οι προδιαγραφές αυστηρότερες;

ότι είναι σκόπιμο να αναγράφεται, προς ενημέρωση, η στάθμη ακουστικής ισχύος και ακουστικής πίεσης στη θέση του οδηγού;

ότι οι τεχνικές προδιαγραφές πρέπει να συμπληρωθούν και να προσαρμοσθούν ταχέως στην τεχνολογική πρόοδο; ότι θα πρέπει για το σκοπό αυτό να προβλεφθεί η εφαρμογή της διαδικασίας που καθορίζεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όσον αφορά την στάθμη ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον και ακουστικής πίεσης των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στη θέση του οδηγού για τα υδραυλικά πτύα, τα πτύα με καλώδια, τους προωθητές γαιών, τους φορτωτές και τους φορτωτές-εκσκαφείς, τα οποία παρακάτω αποκαλούνται «χωματουργικά μηχανήματα», που χρησιμεύουν για την εκτέλεση εργασιών σε εργοτάξια έργων πολιτικού μηχανικού και σε εργοτάξια οικοδομών.

2. Η παρούσα οδηγία είναι ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 2 της οδηγίας 84/532/ΕΟΚ του Συμβουλίου, η οποία παρακάτω αποκαλείται «οδηγία-πλαίσιο».

Άρθρο 2

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας νοείται ως:

2.1 Υδραυλικό πτύο και πτύο με καλώδια Μηχάνημα που αποτελείται από αυτοπροωθούμενη φέρουσα κατασκευή και από ανώτερη κατασκευή που μπορεί να περιστρέφεται πλέον των 360°. Με το μηχάνημα αυτό είναι δυνατή η εκσκαφή, η ανύψωση ή μετακίνηση και η εκφόρτωση υλικών με κίνηση του βέλους, του βραχίονα και του κάδου (πτύο εργαζόμενο προς τα εμπρός ή προς τα πίσω) ή με κίνηση του κάδου μέσω συστήματος βαρούλκου (συρόμενος κάδος, κάδος-

αρπάγη).

2.2. Προωθητής γαιών Μηχάνημα αυτοπροωθούμενο, ελαστικοφόρο ή ερπυστριοφόρο, εφοδιασμένο εμπρός με λεπίδα, χρησιμοποιείται κυρίως για τη μετατόπιση ή για την κατανομή υλικών.

2.3. Φορτωτής Μηχάνημα αυτοπροωθούμενο, ελαστικοφόρο ή ερπυστριοφόρο, εφοδιασμένο εμπρός με κάδο. Το μηχάνημα αυτό φορτώνει, ανυψώνει, μεταφέρει και εκφορτώνει υλικά με κίνηση του κάδου και του ίδιου του μηχανήματος.

2.4. Φορτωτής-εκσκαφέας Μηχάνημα αυτοπροωθούμενο, ελαστικοφόρο ή ερπυστριοφόρο, σχεδιασμένο να δέχεται εκ κατασκευής κάδο φορτωτού εμπρός και βραχίονα πτύου πίσω. Ο κάδος του φορτωτού επιτρέπει τη φόρτωση, την ανύψωση, τη μεταφορά και την εκφόρτωση υλικών με κίνηση του κάδου και του ίδιου του μηχανήματος. Το πτύο επιτρέπει την εκσκαφή, την ανύψωση και την εκφόρτωση των υλικών με κίνηση του βέλους, του βραχίονα και του κάδου.

Άρθρο 3

1. Οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί χορηγούν την πιστοποίηση εξέτασης τύπου EOK σε κάθε τύπο χωματουργικού μηχανήματος που αναφέρεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 1, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) για μια περίοδο έξι ετών από της θέσεως σε ισχύ της οδηγίας, όταν η στάθμη της ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον, μετρούμενη υπό τις συνθήκες λειτουργίας εν στάσει που προβλέπονται στο παράρτημα I της οδηγίας 79/113/EOK, όπως συμπληρώνεται από το παράρτημα I της παρούσας οδηγίας, δεν υπερβαίνει την επιτρεπόμενη στάθμη που ορίζεται ανάλογα με την καθαρή εγκατεστημένη ισχύ στον ακόλουθο πίνακα:

>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ<

β) μετά τη λήξη της προαναφερόμενης περιόδου των έξι ετών, όταν η στάθμη ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον, μετρούμενη υπό της συνθήκες πραγματικής δυναμικής λειτουργίας που προβλέπονται στο παράρτημα I της οδηγίας 79/113/EOK, όπως συμπληρώνεται από το παράρτημα II της παρούσας οδηγίας, δεν υπερβαίνει την επιτρεπόμενη στάθμη που ορίζεται κατ'εφαρμογή του άρθρου 7.

2. Κάθε αίτηση πιστοποίησης εξέτασης τύπου EOK για έναν τύπο χωματουργικού μηχανήματος, όσον αφορά τις επιτρεπόμενες στάθμες ακουστικής εκπομπής, συνοδεύεται από δελτίο πληροφοριών. Υπόδειγμα του δελτίου αυτού περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV.

3. Για κάθε πιστοποιούμενο τύπο, ο αναγνωρισμένος οργανισμός συμπληρώνει όλες τις θέσεις της πιστοποίησης τύπου. Υπόδειγμα της πιστοποίησης αυτής περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της οδηγίας-πλακίου.

4. Η διάρκεια ισχύος της πιστοποίησης εξέτασης του τύπου EOK περιορίζεται σε έξι έτη.

Ωστόσο, η πιστοποίηση που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 στοιχείο α) δεν ισχύει μετά την παρέλευση επταετίας από την ημερομηνία που τίθεται σε ισχύ η οδηγία.

Οι όροι ανανέωσης των πιστοποιήσεων που έχουν χορηγηθεί θα καθοριστούν κατ'εφαρμογή του άρθρου 7.

6. Για κάθε χωματουργικό μηχάνημα που έχει κατασκευασθεί σύμφωνα με τον τύπο που πιστοποιείται από εξέταση τύπου EOK, ο κατασκευαστής συμπληρώνει πιστοποιητικό πιστότητας σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιέχεται στο παράρτημα IV της οδηγίας-πλακίου. Στο εν λόγω πιστοποιητικό, ο κατασκευαστής αναγράφει σαφώς την καθαρή εγκατεστημένη ισχύ και την αντίστοιχη ταχύτητα περιστροφής του κινητήρα.

7. Πάνω σε κάθε χωματουργικό μηχάνημα το οποίο έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με τον τύπο που έχει πιστοποιηθεί με εξέταση τύπου EOK, πρέπει να υπάρχουν

προς ενημέρωση, κατά τρόπο εμφανή και διαρκή, ενδείξεις -της στάθμης ακουστικής ισχύος σε dB (A) ως προς 1 pW, -της στάθμης ακουστικής πίεσης σε dB (A) ως προς 20 μPa στη θέση του οδηγού, τις οποίες εγγυάται ο κατασκευαστής και οι οποίες προσδιορίζονται υπό τις συνθήκες που προβλέπονται στο παράρτημα I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ και συμπληρώνεται από τα παραρτήματα I ή II και III της παρούσας οδηγίας. Η ένδειξη θα συνοδεύεται από το σύμβολο ε (έψιλον του ελληνικού αλφαβήτου). Υπόδειγμα των ενδείξεων αυτών περιέχεται στο παράρτημα V της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν τη δυνατότητα που έχουν τα κράτη μέλη να περιορίζουν, τηρώντας τη συνθήκη, και ιδίως τα άρθρα 30 μέχρι 36 αυτής, την ηχοστάθμη στη θέση του οδηγού των χωματουργικών μηχανημάτων, εφόσον αυτό δεν συνεπάγεται την υποχρέωση προσαρμογής των χωματουργικών μηχανημάτων που είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία προς διαφορετικές προδιαγραφές εκπομπής, κατά την έννοια του παραρτήματος I της οδηγίας.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για να ρυθμίζουν τη χρήση των χωματουργικών μηχανημάτων σε ζώνες που θεωρούν ευαίσθητες.

Άρθρο 6

Ο έλεγχος της πιστότητας των παραγομένων μηχανημάτων προς τον εξεταζόμενο τύπο, ο οποίος προβλέπεται από το άρθρο 12 της οδηγίας-πλαίσιο, πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τεχνικές διαδικασίες που καθορίζονται στο παράρτημα VI.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο πρόταση για τον καθορισμό των επιτρεπομένων ηχοσταθμών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), με βάση τη μέθοδο μέτρησης που θα θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 8 πρώτη περίπτωση, καθώς και για τον καθορισμό των προϋποθέσεων μιας ενδεχόμενης παράτασης των πιστοποιήσεων εξέτασης τύπου ΕΟΚ και της διάρκειας της ισχύος των, όπως αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4, το ταχύτερο δυνατό, και πάντως το αργότερο 18 μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της οδηγίας. Οι επιτρεπόμενες ηχοστάθμες θα καθοριστούν κατά τρόπο ώστε η επίπτωσή τους στο περιβάλλον να μειωθεί κατά 3 dB περίπου, ανάλογα με τις κατηγορίες ισχύος και τους τύπους μηχανημάτων, μετρούμενες σύμφωνα με τη μέθοδο μέτρησης κατά την εν στάσει λειτουργία. Το Συμβούλιο θα αποφασίσει, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης, σχετικά με την πρόταση αυτή εντός προθεσμίας 24 μηνών από τη διαβίβασή της στο Συμβούλιο.

Άρθρο 8

Θεσπίζονται κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ: -η μέθοδος πραγματικής δυναμικής μέτρησης που αναφέρεται στο παράρτημα II, -οι απαραίτητες τροποποιήσεις για την προσαρμογή των προδιαγραφών των παραρτημάτων της παρούσας οδηγίας στην τεχνολογική πρόοδο.

Άρθρο 9

Εντός προθεσμίας 18 μηνών, το Συμβούλιο αποφασίζει, σύμφωνα με τις διατάξεις

της συνθήκης, σχετικά με την πρόταση για μείωση της επιτρεπόμενης ηχοστάθμης την οποία η Επιτροπή θα υποβάλει πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε τα χωματουργικά μηχανήματα που ορίζονται στο άρθρο 2 να διατίθενται στο εμπόριο μόνο εφόσον τηρούν τις διατάξεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και στην οδηγία-πλαίσιο.

Άρθρο 11

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία την επομένη της εκπνοής προθεσμίας 24 μηνών από την κοινοποίησή της(1) και ενημερώνουν γι' αυτό αμέσως την Επιτροπή.
2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1986.

Για το Συμβούλιο Ο Πρόεδρος G. SHAW

(1) ΕΕ αριθ. C 302 της 21. 11. 1981, σ. 7.

(2) ΕΕ αριθ. C 66 της 15. 3. 1982, σ. 95.

(3) ΕΕ αριθ. C 64 της 15. 3. 1982, σ. 12.

(4) ΕΕ αριθ. C 112 της 20. 12. 1973.

(5) ΕΕ αριθ. C 139 της 13. 6. 1977.

(6) ΕΕ αριθ. C 300 της 19. 11. 1984, σ. 111.

(7) ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 15.

(8) ΕΕ αριθ. L 376 της 30. 12. 1981, σ. 49.

(1) Η παρούσα οδηγία κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη στις 29 Δεκεμβρίου 1986.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΘΟΡΥΒΩΝ ΠΟΥ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΕΡΑ ΚΑΙ ΕΚΠΕΜΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΠΤΥΑ, ΑΠΟ ΠΤΥΑ ΜΕ ΚΑΛΩΔΙΑ, ΑΠΟ ΠΡΩΘΗΤΕΣ ΓΑΙΩΝ, ΑΠΟ ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΤΩΤΕΣ-ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα υδραυλικά πτύα, στα πτύα με καλώδια, στους προωθητές γαιών, στους φορτωτές και στους φορτωτές-εκσκαφείς που αποκαλούνται παρακάτω χωματουργικά μηχανήματα. Σ' αυτήν καθορίζονται οι διαδικασίες δοκιμών για τον προσδιορισμό της στάθμης ακουστικής ισχύος αυτών των χωματουργικών μηχανημάτων για την εξέταση τύπου ΕΟΚ και τον έλεγχο πιστότητας.

Οι τεχνικές αυτές διαδικασίες είναι σύμφωνες με τις προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ. Οι διατάξεις εκείνου του παραρτήματος εφαρμόζονται στα χωματουργικά μηχανήματα με τις ακόλουθες προσθήκες:

4. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ 4.1. Ακουστικό κριτήριο για το περιβάλλον Το ακουστικό κριτήριο ενός χωματουργικού μηχανήματος για/το περιβάλλον εκφράζεται από τη στάθμη ακουστικής ισχύος LWA.

6.2. Λειτουργία κατά τις μετρήσεις Οι μετρήσεις θορύβου προαγατοποιούνται με το χωματουργικό μηχάνημα εν στάσει και με τον κινητήρα αποσυμπλεγμένο. Για την πραγματοποίηση των μετρήσεων αυτών ο κινητήρας του μηχανήματος όπως και το υδραυλικό σύστημα με το οποίο ενδεχομένως είναι εφοδιασμένο, πρέπει να έλθουν σε θερμοκρασία λειτουργίας σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή. Πρέπει επίσης να τηρούνται οι απαιτήσεις ασφαλείας.

6.2.1. Η δοκιμή προαγατοποιείται με το χωματουργικό μηχάνημα εν στάσει, χωρίς να ενεργοποιηθούν οι διατάξεις εργασίας ή μετακίνησης. Για τη δοκιμή αυτή ο κινητήρας είναι αποσυμπλεγμένος και γυρίζει με ταχύτητα περιστροφής τουλάχιστον ίση με αυτή που αντιστοιχεί στην καθαρή ισχύ όπως αυτή ορίζεται και υπολογίζεται στο παράρτημα I της οδηγίας του Συμβουλίου 80/1269/ΕΟΚ της 16ης Δεκεμβρίου 1980.

Η ταχύτητα περιστροφής και η αντίστοιχη καθαρή ισχύς ανακοινώνονται από τον κατασκευαστή του χωματουργικού μηχανήματος και αναγράφονται στις οδηγίες χρήσης του χωματουργικού μηχανήματος καθώς επίσης και στο πιστοποιητικό πιστότητας που παραδίδεται στον αγοραστή.

Αν το χωματουργικό μηχάνημα είναι εφοδιασμένο με πολλούς κινητήρες, οι κινητήρες αυτού πρέπει να λειτουργούν ταυτόχρονα κατά τη δοκιμή, εφόσον βέβαια η ταυτόχρονη αυτή λειτουργία περιλαμβάνεται στις κανονικές συνθήκες λειτουργίας του χωματουργικού μηχανήματος.

Αν ο κινητήρας του χωματουργικού μηχανήματος είναι εφοδιασμένος με ανεμιστήρα, κατά τις δοκιμές ο ανεμιστήρας αυτός πρέπει να λειτουργεί. Αν ο ανεμιστήρας μπορεί να λειτουργήσει με διάφορες ταχύτητες περιστροφής, οι δοκιμές πραγματοποιούνται με τη μέγιστη ταχύτητα περιστροφής.

Η ρύθμιση των ονομαστικών στροφών του κινητήρα εκτελείται από τον κατασκευαστή. Η διάταξη εργασίας (κάδος ή λεπίδα φορτωτού ή προωθητού γαιών) τίθεται σε ύψος 300 ± 50 mm από το έδαφος.

Για τα πτύα και για τους φορτωτές-εκσκαφείς η διάταξη εργασίας είναι συνεπτυγμένη.

6.2.2. Δοκιμές υπό φορτίο Δεν λαμβάνεται υπόψη.

6.3. Θέση μέτρησης Η θέση μέτρησης πρέπει να είναι επίπεδη και οριζόντια και να καλύπτεται, όπως και οι θέσεις των μικροφώνων, από σκυρόδεμα ή από μη πορώδη ασφαλτοτάπητα.

6.4. Επιφάνεια μέτρησης, απόσταση μέτρησης, θέση και αριθμός των σημείων

6.4.1. Επιφάνεια μέτρησης, απόσταση μέτρησης Η επιφάνεια μέτρησης που χρησιμοποιείται για τη δοκιμή είναι ένα ημισφαίριο.

Η ακτίνα του ημισφαιρίου προσδιορίζεται από το μήκος βάσης I (βλέπε σχήμα[^]1).

Η ακτίνα έχει μήκος:

-4 μέτρων, όταν το μήκος βάσης του χωματουργικού μηχανήματος είναι ίσο ή μικρότερο από 1,5 μέτρα,

-10 μέτρων, όταν το μήκος βάσης του μηχανήματος είναι μεγαλύτερο από 1,5 μέτρα αλλά ίσο ή μικρότερο από 4 μέτρα,

-16 μέτρων, όταν το μήκος βάσης του μηχανήματος υπερβαίνει τα 4 μέτρα.

6.4.2. Θέση και αριθμός των σημείων μέτρησης 6.4.2.1. Γενικοί κανόνες Για τις δοκιμές θα χρησιμοποιούνται έξι σημεία μέτρησης, δηλαδή τα σημεία 2, 4, 6, 8, 10 και 12, διατεταγμένα σύμφωνα με αυτά που καθορίζονται στο σημείο 6.4.2.2 του παραρτήματος I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ.

Για τις δοκιμές του χωματουργικού μηχανήματος το γεωμετρικό κέντρο του βασικού μηχανήματος τοποθετείται επί της κατακορύφου του κέντρου του ημισφαιρίου με το εμπρός μέρος του προς το σημείο μέτρησης αριθ. [^]1.

7.1.1. Μέτρηση των ξένων θορύβων Μόνο ο θόρυβος βάθους λαμβάνεται υπόψη για τις διορθώσεις.

7.1.5. Παρουσία εμποδίων Οπτικός έλεγχος σε κυκλική ζώνη ομόκεντρη με το

ημισφαίριο μέτρησης αλλά με τριπλάσια ακτίνα είναι επαρκής για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων του σημείου 6.3, τρίτο εδάφιο του παραρτήματος Ι της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ.

7.2. Εάν οι στάθμες ακουστικής πίεσης στα σημεία μέτρησης προσδιορίζονται από τις τιμές των ενδείξεων ηχομέτρου, ο ελάχιστος αριθμός των ενδείξεων αυτών είναι πέντε και οι αναγνώσεις γίνονται σε κανονικά διαστήματα.

8.5. Υπολογισμός της στάθμης ακουστικής ισχύος LWA Ο διορθωτικός συντελεστής K2 είναι μηδέν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΦΕΡΤΩΝ ΘΟΡΥΒΩΝ ΠΟΥ ΕΚΠΕΜΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΠΤΥΑ, ΤΑ ΠΤΥΑ ΜΕ ΚΑΛΩΔΙΑ, ΤΟΥΣ ΠΡΟΩΘΗΤΕΣ ΓΑΙΩΝ, ΤΟΥΣ ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΦΟΡΤΩΤΕΣ-ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ

Οι συνθήκες λειτουργίας του μηχανήματος αντιστοιχούν είτε στον πραγματικό είτε σε συμβατικό τρόπο εργασίας του που προκαλεί κατ'αρχήν αποτελέσματα και καταπονήσεις ανάλογες προς εκείνες που παρατηρούνται κατά την πραγματική εργασία.

Η μέθοδος μέτρησης θα θεσπιστεί με βάση τις εμπειρίες και εργασίες που είτε ήδη υπάρχουν είτε εκτελούνται σε εθνικό, κοινοτικό και διεθνές επίπεδο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΘΟΡΥΒΩΝ ΠΟΥ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΕΡΑ ΚΑΙ ΕΚΠΕΜΠΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΠΤΥΑ, ΑΠΟ ΠΤΥΑ ΜΕ ΚΑΛΩΔΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΩΘΗΤΕΣ ΓΑΙΩΝ, ΑΠΟ ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΤΩΤΕΣ-ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

Η παρούσα μέθοδος εφαρμόζεται στα υδραυλικά πτύα, στα πτύα με καλώδια στους προωθητές γαιών, στους φορτωτές και στους φορτωτές-εκσκαφείς, που παρακάτω αποκαλούνται « χωματουργικά μηχανήματα ». Σ'αυτήν καθορίζονται οι διαδικασίες δοκιμών για τον προσδιορισμό της ισοδύναμης συνεχούς στάθμης ακουστικής πίεσης στη θέση του οδηγού.

Οι τεχνικές αυτές διαδικασίες είναι σύμφωνες με τις προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1015/ΕΟΚ. Οι διατάξεις του παραρτήματος εκείνου εφαρμόζονται στα χωματουργικά μηχανήματα με τις ακόλουθες προσθήκες :

6. ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΡΙΣΤΗ Κατά τη διάρκεια των δοκιμών ένας χειριστής πρέπει να βρίσκεται στη θέση του οδηγού.

6.2.1. Ορθιος χειριστής Δεν λαμβάνεται υπόψη.

7.1. Γενικοί κανόνες Το μικρόφωνο τοποθετείται όπως ορίζεται στο σημείο 7.3.

9.1. Γενικοί κανόνες Οι συνθήκες εγκατάστασης και λειτουργίας του μηχανήματος καθορίζονται στη μέθοδο που επιλέγεται για τη μέτρηση του θορύβου που μεταδίδεται από τον αέρα και εκπέμπεται στο περιβάλλον (παράρτημα Ι ή ΙΙ ανάλογα με την περίπτωση).

9.2. Λειτουργία μηχανήματος εφοδιασμένου με ρυθμιζόμενους μηχανισμούς Δεν λαμβάνεται υπόψη κανένας από τους ρυθμιζόμενους μηχανισμούς που αναφέρονται στο σημείο 9.2.1 εκτός από αυτούς που αναφέρονται στο σημείο 9.2.2.

10.2.2. Χρησιμοποιώντας την Α σταθμισμένη στάθμη ακουστικής πίεσης LpA Στην περίπτωση που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση ηχομέτρο, ο χρόνος T είναι 5 δευτερόλεπτα. Γίνονται πέντε μετρήσεις.

ταβέλλε μσ 19

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΔΕΛΤΙΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΥΠΟ

ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΟΣ

1. Γενικά 1.1. Όνομα και διεύθυνση του κατασκευαστή (του αντιπροσώπου): .
1.2. Μάρκα (εταιρική επωνυμία): .
1.3. Εμπορική ονομασία: .
2. Μηχάνημα 2.1. Τύπος: .
Σειρά: .
Αριθμός: .
2.2. Δελτίο διαστάσεων (Σημείωμα): .
2.3. Μήκος (l): .
3. Τεχνικά στοιχεία 3.1. Κύριος κινητήρας: .
Μάρκα: .
Τύπος: .
Αριθμός: .
Καθαρή εγκατεστημένη ισχύς: kW (l) στις στροφές/λεπτό.
Άλλοι κινητήρες (αν υπάρχουν) Μάρκα: .
Τύπος: .
Αριθμός: .
Καθαρή εγκατεστημένη ισχύς: kW (l) στις στροφές λεπτά
3.2. Υδραυλικές αντλίες 3.2.1. Σύστημα προώθησης (...) Κατασκευαστής: .
Τύπος: .
Σειρά: .
Αριθμός: .
Πίεση λειτουργίας: .
3.2.2. Υδραυλικό σύστημα εργασίας: .
Κατασκευαστής: .
3.2.3. Συστήματα ψύξης του υδραυλικού συστήματος: .
3.3. Περιγραφή των μέτρων που έχουν ληφθεί για τη μείωση του θορύβου (κατά το δυνατό μαζί με φωτογραφίες):
4. Επισυνάπτεται το εμπορικό περιγραφικό σημείωμα, αν υπάρχει.
1 Καθαρή ισχύς όπως ορίζεται και προσδιορίζεται στο παράρτημα I της οδηγίας 80/1269 ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΗ ΣΤΑΘΜΗ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΤΑΘΜΗ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΠΙΕΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΓΓΥΑΤΑΙ Ο ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ

>ΑΡΧΗ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>
>ΤΕΛΟΣ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>
>ΑΡΧΗ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>
>ΤΕΛΟΣ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΙΣΤΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΞΕΤΑΣΤΕΙ

Ο έλεγχος της πιστότητας προς τον τύπο που έχει εξεταστεί εκτελείται, αν είναι εφικτό, δειγματοληπτικά.

>ΑΡΧΗ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>

Σχήμα 1 l = μήκος βάσης >ΤΕΛΟΣ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>

>ΑΡΧΗ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>

Σχήμα 2 l = μήκος βάσης >ΤΕΛΟΣ ΓΡΑΦΗΚΟΥ>

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΝΩ

[εγγραφή] - [δομή κώβου] - [αναζήτηση] - [βοήθεια] - [η γνώμη σας] - [©]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 389L0514

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[15.10.20.40 - Πρόκληση ηχητικών σηλήσεων]

Τροποποιούμενες πράξεις:

386L0662 (Τροποποίηση)

389L0514

Οδηγία 89/514/ΕΟΚ της Επιτροπής της 2ας Αυγούστου 1989 για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον περιορισμό του θορύβου των εκσκαφών με υδραυλικό κινούμενο πτύο και των αντίστοιχων με πτύο κινούμενο με συρματόσχοινα, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των εκσκαφών - φορτωτών

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 253 της 30/08/1989 σ. 0035 - 0043

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: JEVAKAIΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 9 σ. 97

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: JEVAKAIΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 9 σ. 97

CONSLEG - 86L0662 - 30/08/1989 - 33 σ.

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 2ας Αυγούστου 1989 για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον περιορισμό του θορύβου των εκσκαφών με υδραυλικά κινούμενο πτύο και των αντίστοιχων με πτύο κινούμενο με συρματόσχοινα, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των εκσκαφών-φορτωτών (89/514/ΕΟΚ)
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ιδχοντας υπόψη :

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, την οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για τον περιορισμό του θορύβου των εκσκαφών με υδραυλικά κινούμενο πτύο και των αντίστοιχων με πτύο κινούμενο με συρματόσχοινα, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των εκσκαφών-φορτωτών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 πρώτη περίπτωση,

Εκτιμώντας :

ότι, λαμβάνοντας υπόψη την αποκτηθείσα εμπειρία και την τεχνική εξέλιξη, καθώς και τις εργασίες διεθνούς τυποποίησης, είναι σκόπιμο να προσαρμοστούν οι προδιαγραφές του παραρτήματος II της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ στα νεώτερα δεδομένα της επιτελεσθείσας προόδου ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας ανταποκρίνονται στη γνώμη της επιτροπής για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο, η οποία συγκροτήθηκε με την οδηγία σχετικά με τον προσδιορισμό της ηχητικής εκπομπής των μηχανημάτων και συσκευών εργοταξίου και είναι αρμόδια για την προσαρμογή

των παραρτημάτων της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ, ιδιαίτερα δε για να ορίσει τη μέθοδο πραγματικής δυναμικής μέτρησης που αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙ, ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ :

Άρθρο 1

Το παράρτημα ΙΙ της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας οδηγίας .

Άρθρο 2 Τα κράτη μέλη θεσπίζουν την 1η Ιανουαρίου 1990 τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία και αμέσως ενημερώνουν σχετικώς την Επιτροπή .

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη .

Βρυξέλλες, 2 Αυγούστου 1989 .

Για την Επιτροπή

Carlo RIPA ΔΙ ΜΕΑΝΑ

Μέλος της Επιτροπής

(1) ΕΕ αριθ . L 384 της 31.12.1986, σ . 1 .

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ ΥΠΟ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΥΝΑΜΙΚΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΦΕΡΤΩΝ ΘΟΡΥΒΩΝ ΠΟΥ ΕΚΠΕΜΠΟΥΝ ΟΙ ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ ΜΕ ΥΔΡΑΥΛΙΚΩΣ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟ ΠΤΥΟ, ΟΙ ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ ΜΕ ΠΤΥΟ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΣΥΡΜΑΤΟΣΧΟΙΝΑ, ΟΙ ΠΡΟΩΘΗΤΕΣ ΓΑΙΩΝ, ΟΙ ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΣΚΑΦΕΙΣ-ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Η παρούσα μέθοδος μέτρησης εφαρμόζεται στους εκσκαφείς με υδραυλικώς κινούμενο πτύο, στους εκσκαφείς με πτύο κινούμενο με συρματοσχοίνα, στους προωθητές γαιών, στους φορτωτές και στους εκσκαφείς-φορτωτές, αποκαλούμενους εφεξής "χωματοουργικά μηχανήματα" . Σ' αυτήν καθορίζονται οι διαδικασίες δοκιμών, ακολουθώντας συμβατικούς τρόπους εργασίας, με τις οποίες προσδιορίζεται η στάθμη ηχητικής ισχύος αυτών των χωματοουργικών μηχανημάτων για την εξέταση ΕΟΚ του τύπου και για τον έλεγχο πιστότητάς τους .

Οι τεχνικές αυτές διαδικασίες είναι σύμφωνες με τις προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και οι διατάξεις του εν λόγω παραρτήματος εφαρμόζονται στα χωματοουργικά μηχανήματα με τις ακόλουθες προσθήκες :

4 .

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

4.1 .

Ακουστικό κριτήριο για το περιβάλλον

Το ακουστικό κριτήριο ενός χωματοουργικού μηχανήματος για το περιβάλλον εκφράζεται με τη στάθμη ηχητικής ισχύος LWA .

6.2 .

Λειτουργία κατά τις μετρήσεις

Οι μετρήσεις της ηχητικής εκπομπής πραγματοποιούνται με το χωματοουργικό μηχάνημα εν λειτουργία σύμφωνα με ένα συμβατικό τρόπο εργασίας που ανταποκρίνεται σε κάθε τύπο μηχανήματος όπως ορίζεται στο σημείο 6.2.2 .

6.2.1 .

Δοκιμή της ηχητικής πηγής εν κενώ

Δεν λαμβάνεται υπόψη .

6.2.2 .

Δοκιμή υπό φορτίο

Οι συμβατικοί τρόποι εργασίας που ανταποκρίνονται σε κάθε μηχάνημα περιγράφονται κατωτέρω .

Στη διάρκεια της δοκιμής ακολουθούνται όλοι οι ενδεικνυόμενοι κανόνες ασφάλειας και οι οδηγίες του κατασκευαστή σχετικά με την οδήγηση του

μηχανήματος .

Κατά τη δοκιμή δεν πρέπει να ενεργοποιείται κανένα σύστημα σήμανσης όπως η σειρήνα ή ο συναγερμός οπισθοπορείας .

6.2.2.1 .

Εκσκαφέας με υδραυλικώς κινούμενο πτύο ή με πτύο κινούμενο με συρματόσχοινα

Ο εκσκαφέας οφείλει να φέρει εξάρτηση επινοημένη από τον κατασκευαστή, όπως εξάρτηση ανάσπασης, εξάρτηση φόρτωσης, εξάρτηση αχιβάδας ή συρομένου κάδου . Προθερμάνετε τον κινητήρα και τα υδραυλικά συστήματα στις κανονικές συνθήκες λειτουργίας για την υφιστάμενη θερμοκρασία περιβάλλοντος . Θέσατε το χειριστήριο του επιταχυντή στη θέση μέγιστου (εν κενώ) . Όλες οι κινήσεις οφείλουν να πραγματοποιούνται στη μέγιστη ταχύτητα, χωρίς όμως να ενεργοποιούνται οι βαλβίδες ασφάλειας και χωρίς πρόσκρουση στο τέλος της διαδρομής .

Ο άξονας περιστροφής του άνω μέρους του εκσκαφέα πρέπει να διέρχεται από το κέντρο C του ημισφαιρίου (βλέπε εικόνα 5) . Ο διαμήκης άξονας του μηχανήματος συμπίπτει με τον άξονα X και η μηχανή είναι στραμμένη προς το σημείο B .

Ο δυναμικός κύκλος, χωρίς μεταφορά υλικού, συνίσταται σε τρεις κινήσεις περιστροφής κατά ορθή γωνία από τον άξονα X προς τον άξονα Y με επιστροφή στον άξονα X . Στη διάρκεια κάθε περιστροφής, το εμπρόσθιο άκρο της εξάρτησης ενεργοποιείται σύμφωνα με την περιγραφόμενη στα κατωτέρω σημεία A, B, Γ ή Δ αλληλουχία .

A . ^Εξάρτηση ανάσπασης

Ο δυναμικός κύκλος αποσκοπεί στην προσομοίωση της ανόρυξης χάνδακος και της ρίψης των προϊόντων εκσκαφής παραπλεύρως του χάνδακος . Στην αρχή του κύκλου, διατάξατε τον βραχίονα και τον ισοζυγιστή κατά τρόπο ώστε η εξάρτηση να βρίσκεται στο 75 % του μέγιστου εκπετάσμάτος της και σε απόσταση 0,5 μέτρα πάνω από το έδαφος . Τοποθετείστε τη λεπίδα προσβολής της εξάρτησης στην πρόσω θέση της με γωνία 60γσε σχέση με την επιφάνεια του τόπου δοκιμών .

(;) ΕΕ αριθ . L 33 της 8 . 2 . 1979, σ . 15 .

Ανυψώστε πρώτα τον βραχίονα και συγχρόνως τραβήξτε πίσω τον ισοζυγιστή προκειμένου να διατηρήσετε την εξάρτηση σε ύψος 0,5 μέτρα πάνω από τον τόπο δοκιμών στη διάρκεια του μισού της εναπομένουσας διαδρομής του βραχίονα και του ισοζυγιστή . Ξπειτα αναπετάσετε ή αναδιπλώστε την εξάρτηση . Σηκώστε την εξάρτηση ανυψώνοντας τον βραχίονα και συνεχίστε να μαζεύετε τον ισοζυγιστή για να προσομοιώσετε την κίνηση απομάκρυνσης που αρκεί για να περάσει το πτύο το χείλος του χάνδακα (ποσοστό 30 % του μέγιστου ύψους ανύψωσης της εξάρτησης) . Πραγματοποιείτε περιστροφή κατά 90γπρος τα αριστερά του οδηγού . Ανυψώστε τον βραχίονα στη διάρκεια της περιστροφής και αναπετάσετε τον ισοζυγιστή μέχρι το σημείο όπου η εξάρτηση θα φθάσει ποσοστό 60 % του μέγιστου ύψους ανύψωσης του βραχίονα .

Αναπετάστε τώρα τον ισοζυγιστή μέχρι ποσοστό 75 % του μέγιστου ανοίγματος . Ξεδιπλώστε ή αναπετάστε την εξάρτηση ανάσπασης για να φέρετε τη λεπίδα προσβολής σε κατακόρυφη θέση . Πραγματοποιείτε αιώρηση της εξάρτησης ανάσπασης προς την αντίθετη κατεύθυνση μέχρι την αρχική θέση, με τον βραχίονα χαμηλωμένο και την εξάρτηση ανάσπασης αναδιπλωμένη .

Επαναλάβετε την ανωτέρω εργασία δύο φορές ακόμη αλλητάλληλα για να αποπερατωθεί ένας δυναμικός κύκλος .

Ο δυναμικός κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

B . ^Εξάρτηση φόρτωσης

Ο δυναμικός κύκλος αποσκοπεί στην προσομοίωση της εκσκαφής στην στάθμη μιας υψηλής παρειάς . Στην αρχή του κύκλου, ενώ η λεπίδα προσβολής της εξάρτησης είναι παράλληλη προς το έδαφος, τοποθετείτε την εαρτηρη σε ύψος 0,5 μέτρα πάνω από τον τόπο δοκιμών σε σημείο που αντιστοιχεί στο 75 % της θέσης σύμπτυξης της .

Ανεπετάσετε έπειτα την εξάρτηση μέχρι το 75 % της διαδρομής της, διατηρώντας τον αρχικό προσανατολισμό της πτυοσκάφης . Ιεπειτα αναπετάσετε ή αναδιπλώστε την εξάρτηση και σηκώστε τη μέχρι το 75 % του μέγιστου ύψους ανύψωσής της και σε σημείο που αντιστοιχεί στο 75 % του εκπετάσματος του ισοζυγιστή . Πραγματοποιείτε περιστροφή κατά γωνία 90γπρος τα αριστερά του οδηγού και στο μέγιστο της περιστροφής ενεργοποιείτε τον μηχανισμό κένωσης της πτυοσκάφης-φορτωτή . Πραγματοποιείτε περιστροφή πίσω στην αρχική θέση, ενώ η πτυοσκάφη-φορτωτής βρίσκεται στη θέση που καθορίστηκε στην αρχή της παρούσας παραγράφου .

Επαναλάβετε την ανωτέρω εργασία δύο φορές ακόμη αλληπάλληλα για να αποπερατωθεί ένας δυναμικός κύκλος .

Ο δυναμικός κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

Γ . ^Εξάρτηση αχηβάδας

Ο δυναμικός κύκλος αποσκοπεί στην προσομοίωση της εκσκαφής ορύγματος . Στην αρχή του κύκλου βεβαιωθείτε ότι η αχηβάδα είναι ανοιχτή και τοποθετημένη σε απόσταση 0,5 μέτρα πάνω από τον τόπο δοκιμών .

Στην συνέχεια κλείστε την αχηβάδα και έπειτα σηκώστε την στο μέσο του ύψους . Πραγματοποιείτε περιστροφή κατά γωνία 90γπρος τα αριστερά του οδηγού . Πραγματοποιείτε περιστροφή προς τα πίσω κατεβάζοντας την αχηβάδα μέχρι την αρχική θέση της .

Επαναλάβετε την ανωτέρω εργασία δύο ακόμη φορές αλληπάλληλα για να αποπερατωθεί ένας δυναμικός κύκλος .

Ο δυναμικός κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

Δ . ^Εξάρτηση συρόμενου κάδου

Ο δυναμικός κύκλος αποσκοπεί στην προσομοίωση της εκσκαφής μιας στρώσης σε χάνδακα και της ρίψης των υλικών εκσκαφής παρεπλεύρως του χάνδακα . Στη διάρκεια του κύκλου ο βραχίονας οφείλει να είναι κεκλιμένος κατά 40γ . Η πτυοσκάφη γέρνει κατακόρυφα κάτω από το άκρο του βραχίονα και σε απόσταση 0,5 μέτρα πάνω από τον τόπο δοκιμών, χωρίς επαφή των αλυσίδων με το έδαφος .

Στη συνέχεια μεζέψτε τον κάδο προκειμένου να τον φέρετε όσο γίνεται πλησιέστερα στο μηχάνημα διατηρώντας τον σε απόσταση 0,5 μέτρα πάνω από τον τόπο δοκιμών . Αφού μαζευθεί ο κάδος, πραγματοποιείτε περιστροφή κατά γωνία 90γπρος τα αριστερά του οδηγού . Συγχρόνως, σηκώστε τον κάδο μέχρι το 75 % της μέγιστης ανύψωσής του και αναπετάσετε τον στο μέγιστο της θέσης του υπό φορτίο . Πραγματοποιείτε περιστροφή προς την αντίθετη κατεύθυνση . Συγχρόνως, ενεργοποιείτε το μηχανισμό αδειάσματος του κάδου και μαζέψτε τον μέχρι την αρχική του θέση . Επαναλάβετε την ανωτέρω εργασία δύο ακόμη φορές αλληπάλληλα για να αποπερατωθεί ένας δυναμικός κύκλος .

Ο δυναμικός κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

6.2.2.2 .

Πρωθητής γαιών

Το μηχάνημα οφείλει να είναι εξοπλισμένο με τη λεπίδα που προβλέπει ο κατασκευαστής . Προθερμάνετε τον κινητήρα και τα υδραυλικά συστήματα στις κανονικές συνθήκες λειτουργίας για την υφισταμένη θερμοκρασία

περιβάλλοντος .

Η διαδρομή του μηχανήματος δείχνεται στο σχήμα 5 . Ο άξονας της διαδρομής είναι ο άξων Χ και ο διαμήκης άξονας του μηχανήματος συμπίπτει με αυτόν . Το μήκος της διαδρομής μέτρησης ισούται προς 1,4 φορές την ακτίνα του ημισφαιρίου . Το μέσο της εν λόγω διαδρομής πρέπει να συμπίπτει με το κέντρο C του ημισφαιρίου .

Η πορεία πρόσω του μηχανήματος πρέπει να ακολουθεί την κατεύθυνση από Α προς Β και η πορεία όπισθεν την κατεύθυνση από Β προς Α .

Κάνετε να λειτουργήσει το μηχάνημα με τη λεπίδα χαμηλωμένη στη θέση μεταφοράς, σε ύψος 0,3 π 0,05 μέτρα πάνω από τη διαδρομή μετατόπισης .

Σε όλες τις περιπτώσεις του σχήματος, κάνετε να λειτουργήσει ο κινητήρας του μηχανήματος στις μέγιστες στροφές ρύθμισης (εν κενώ) με σταθερή ταχύτητα πορείας πρόσω και όπισθεν . Η ταχύτητα πορείας πρόσω οφείλει να προσεγγίζει, παραμένοντας όμως κατώτερη, τα 4 χιλιόμετρα ανά ώρα για τα ερπυστριοφόρα μηχανήματα, για δε τα τροχοφόρα μηχανήματα με ελαστικά επίσωτρα τα 8 χιλιόμετρα ανά ώρα . Για την πορεία όπισθεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί η αντίστοιχη σχέση του κιβωτίου ταχυτήτων χωρίς να ληφθεί υπόψη η ταχύτητα . Για την πλειονότητα των μηχανημάτων, τούτο επιτυγχάνεται στην πρώτη ταχύτητα πρόσω και στην πρώτη ταχύτητα όπισθεν .

Η ταχύτητα των μηχανημάτων με υδροστατικά χειριστήρια μπορεί να περιλαμβάνεται μεταξύ 3,5 και 4 χιλιομέτρων ανά ώρα (μηχανήματα ερπυστριοφόρα και με μεταλλικούς τροχούς) και μεταξύ 7 και 8 χιλιομέτρων ανά ώρα (τροχοφόρα μηχανήματα με ελαστικά επίσωτρα) επειδή είναι δύσκολη η ρύθμιση των χειριστηρίων ταχύτητας πορείας σε επακριβείς τιμές . Οι τρόποι αυτοί λειτουργίας πραγματοποιούνται χωρίς στάση στο πλάτος του ημισφαιρίου, προς τις δύο κατευθύνσεις, χωρίς μετακίνηση της λεπίδας . Αν η κατώτερη σχέση μετάδοσης του κιβωτίου ταχυτήτων οδηγεί σε ταχύτητα ανώτερη από την προδιαγραφόμενη, εκτελέστε τη δοκιμή με τη σχέση αυτή και με τον κινητήρα να λειτουργεί στις μέγιστες στροφές ρύθμισης (εν κενώ) . Για τα μηχανήματα με υδροστατικά χειριστήρια, θέσατε τον κινητήρα στις μέγιστες στροφές ρύθμισης (εν κενώ) και ρυθμίστε το χειριστήριο ταχύτητας πορείας έτσι ώστε να πετύχετε τις ανωτέρω προδιαγραφόμενες ταχύτητες .

Μετρήστε τη στάθμη πίεσης του ήχου μόνον όταν το κέντρο του μηχανήματος βρίσκεται στη διαδρομή εργασίας μεταξύ των σημείων Α και Β του σχήματος 5

Ο οδηγός θα μπορεί να εκτελεί διορθώσεις πορείας κατά την κίνηση του μηχανήματος στο στίβο δοκιμών προκειμένου να διατηρεί το μηχάνημα στην κεντρική γραμμή του στίβου .

Ένας δυναμικός κύκλος περιλαμβάνει μια διέλευση με πορεία πρόσω και μια διέλευση με πορεία όπισθεν .

Ο δυναμικός κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

6.2.2.3 .

Φορτωτής

Το μηχάνημα οφείλει να είναι εξοπλισμένο με την πτυοσκάφη που προβλέπει ο κατασκευαστής . Προθερμάνετε τον κινητήρα και τα υδραυλικά συστήματα στις κανονικές συνθήκες λειτουργίας για την υφισταμένη θερμοκρασία περιβάλλοντος .

Όλες οι μετακινήσεις οφείλουν να πραγματοποιούνται στη μέγιστη ταχύτητα, χωρίς όμως να ενεργοποιούνται οι βαλβίδες ασφάλειας και χωρίς πρόσκρουση στο τέλος της διαδρομής .

Α . ^Δοκιμή εν μετακινήσει

Η διαδρομή του μηχανήματος πρέπει να είναι σύμφωνη με το σχήμα 5 . Ο άξονας της διαδρομής είναι ο άξων Χ και ο διαμήκης άξονας του μηχανήματος συμπίπτει μ' αυτόν . Το μήκος της διαδρομής μέτρησης ισούται προς 1,4

φορές την ακτίνα του ημισφαιρίου . Το μέσο της διαδρομής αυτής οφείλει να συμπίπτει με το κέντρο C του ημισφαιρίου .

Η πορεία πρόσω του μηχανήματος οφείλει να ακολουθεί την κατεύθυνση από A προς B και η πορεία όπισθεν την κατεύθυνση από B προς A .

Κάνετε να λειτουργήσει το μηχάνημα με την πτυοσκάφη κενή και χαμηλωμένη σε θέση μεταφοράς, σε ύψος 0,30 π 0,05 μέτρα πάνω από τη διαδρομή . Σε όλες τις περιπτώσεις του σχήματος, κάνετε να λειτουργήσει ο κινητήρας του μηχανήματος στις μέγιστες στροφές ρύθμισης (εν κενώ) σε σταθερή ταχύτητα πορείας πρόσω και όπισθεν . Η ταχύτητα πορείας πρόσω πρέπει να προσεγγίζει, παραμένοντας όμως κατώτερη, τα 4 χιλιόμετρα ανά ώρα για τα ερπυστριοφόρα μηχανήματα και τα 8 χιλιόμετρα ανά ώρα για τα τροχοφόρα μηχανήματα . Στην πορεία όπισθεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί η αντίστοιχη σχέση του κιβωτίου χωρίς να ληφθεί υπόψη η ταχύτητα .

Για την πλειονότητα των μηχανημάτων, τούτο επιτυγχάνεται στην πρώτη ταχύτητα πρόσω και στην πρώτη ταχύτητα όπισθεν . Η ταχύτητα των μηχανημάτων με υδροστατικά χειριστήρια μπορεί να περιλαμβάνεται αντίστοιχα μεταξύ 3,5 και 4 χιλιομέτρων ανά ώρα (ερπυστριοφόρα μηχανήματα) και μεταξύ 7 και 8 χιλιομέτρων ανά ώρα (τροχοφόρα μηχανήματα με ελαστικά επίσωτρα) επειδή είναι δύσκολη η ρύθμιση των χειριστηρίων ταχύτητας πορείας σε επακριβείς τιμές .

Οι τρόποι αυτοί λειτουργίας πραγματοποιούνται χωρίς στάση στο πλάτος του ημισφαιρίου, προς τις δύο κατευθύνσεις, χωρίς μετακίνηση της λεπίδας . Αν η κατώτερη σχέση μετάδοσης του κιβωτίου ταχυτήτων οδηγεί σε ταχύτητα ανώτερη από την προδιαγραφόμενη, εκτελέστε τη δοκιμή με τη σχέση αυτή και με τον κινητήρα να λειτουργεί στις μέγιστες στροφές ρύθμισης (εν κενώ) . Για τα μηχανήματα με υδροστατικά χειριστήρια, θέσατε τον κινητήρα στις μέγιστες στροφές ρύθμισης (εν κενώ) και ρυθμίστε το χειριστήριο ταχύτητας πορείας έτσι ώστε να πετύχετε τις ανωτέρω προδιαγραφόμενες ταχύτητες .

Μετρήστε τη στάθμη πίεσης του ήχου μόνον όταν το κέντρο του μηχανήματος βρίσκεται στη διαδρομή εργασίας μεταξύ των σημείων A και B του σχήματος 5

Ο οδηγός θα μπορεί να εκτελεί διορθώσεις πορείας κατά την κίνηση του μηχανήματος στο στίβο δοκιμών προκειμένου να διατηρεί το μηχάνημα στην κεντρική γραμμή του στίβου .

Ένας δυναμικός κύκλος περιλαμβάνει μια διέλευση με πορεία πρόσω και μια διέλευση με πορεία όπισθεν .

Ο δυναμικός κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

B . ^Σε στατική - υδραυλική συνθήκη

Ο διαμήκης άξονας του φορτωτή οφείλει να συμπίπτει με τον άξονα των X, με το μηχάνημα στραμμένο προς το σημείο B . Το μέσο του μήκους της βάσης L στο σχήμα 3 πρέπει να συμπίπτει με το κέντρο C του ημισφαιρίου του σχήματος 5 .

Βάλτε να στρέφεται ο κινητήρας στις μέγιστες στροφές ρύθμισής του (εν κενώ) . Ρυθμίστε το κιβώτιο ταχυτήτων στο νεκρό σημείο . Σηκώστε την πτυοσκάφη από τη θέση μεταφοράς της έως το 75 % της μέγιστης στάθμης ανύψωσής της και επαναφέρατέ τη στη θέση μεταφοράς τρεις φορές διαδοχικά . Η αλληλουχία αυτή συμβάντων συνιστά έναν κύκλο της στατικής-υδραυλικής συνθήκης .

Ο κύκλος επαναλαμβάνεται τουλάχιστον τρεις φορές για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που ορίζονται στο σημείο 7.2 .

6.2.2.4 .

Εκσκαφέας-φορτωτής

Ο εκσκαφέας-φορτωτής πρέπει να είναι εξοπλισμένος με την εξάρτηση πτύου ανάσπασης και με την πτυοσκάφη που προβλέπει ο κατασκευαστής .

Προθερμάνετε τον κινητήρα και τα υδραυλικά συστήματα στις κανονικές

συνθήκες λειτουργίας για την υφισταμένη θερμοκρασία περιβάλλοντος .
Κατά τη λειτουργία ως εκσκαφέα, ρυθμίστε το χειριστήριο του επιταχυντή στη μέγιστη θέση (εν κενώ) ή στη θέση που ορίζει ο κατασκευαστής . Όλες οι κινήσεις της πτυοσκάφης πρέπει να πραγματοποιούνται στη μέγιστη ταχύτητα, χωρίς όμως να ενεργοποιούνται οι βαλβίδες ασφάλειας και χωρίς πρόσκρουση στο τέρμα της διαδρομής .

A . Λειτουργία ως εκσκαφέα

Ο διαμήκης άξονας του μηχανήματος πρέπει να συμπίπτει με τον άξονα των Χ, με το μηχάνημα στραμμένο προς το σημείο Α, δηλαδή η πλευρά του πτύου του εκσκαφέα-φορτωτή στο σχήμα 4 πρέπει να βρίσκεται απέναντι από το σημείο Β . Το μέσο του μήκους βάσης L στο σχήμα 4 πρέπει να συμπίπτει με το κέντρο C του ημισφαιρίου του σχήματος 5 .

Εκτελέστε τις εργασίες κατά τη λειτουργία του μηχανήματος ως εκσκαφέα σύμφωνα με τις μεθόδους που ορίζονται στο σημείο 6.2.2.1 παράγραφος Α, αντικαθιστώντας την απαιτούμενη στις εν λόγω παραγράφους γωνία περιστροφής των 90γμε 45γ .

B . Λειτουργία ως φορτωτή

Εκτελέστε την ανωτέρω εργασία σύμφωνα με τη μέθοδο που ορίζεται στο σημείο 6.2.2.3, με την πτυοσκάφη του εκσκαφέα στη θέση μεταφοράς .

6.3 .

Τόπος μετρήσεων

6.3.1 .

Γενικά

Επιτρέπονται τρεις τύποι επιφάνειας για τον τόπο δοκιμών, περιγραφόμενοι στα σημεία 6.3.2, 6.3.3 και 6.3 .4 :

α) Άσκληρό ανακλαστικό επίπεδο (απο σκυρόδεμα ή μη πορώδη άσφαλτο)

β) Άσυνδυασμός σκληρού ανακλαστικού επιπέδου και άμμου

γ) Άεπιφάνεια από άμμο ή αμμώδες χώμα .

Το σκληρό ανακλαστικό επίπεδο πρέπει να χρησιμοποιείται για τις δοκιμές των εξής μηχανημάτων :

- μηχανήματα με ελαστικά επίσωτρα : όλες οι συνθήκες λειτουργίας,

- εκσκαφείς : όλες οι συνθήκες λειτουργίας,

- ερπυστριοφόροι φορτωτές και ερπυστριοφόροι εκσκαφείς-φορτωτές :
λειτουργία σε στατικό-υδραυλικό τύπο συνθηκών .

Ο συνδυασμός ενός σκληρού ανακλαστικού επιπέδου και άμμου πρέπει να χρησιμοποιείται για τις δοκιμές των φορτωτών, των εκσκαφέων-φορτωτών και των ερπυστριοφόρων προωθητών γαιών που κινούνται σε αμμώδη επιφάνεια, με τα μικρόφωνα τοποθετημένα πάνω από το σκληρό ανακλόν επίπεδο .

Εναλλακτικώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί τόπος δοκιμών πλήρως σε άμμο για τους φορτωτές και τους ερπυστριοφόρους προωθητές γαιών εν μετακινήσει και σε στατικό-υδραυλικό τύπο συνθηκών υπό τον όρο :

1 . Άότι ο συντελεστής διόρθωσης K2λόγω περιβάλλοντος, που υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 8.6.2 του παραρτήματος I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, είναι μικρότερος από 3,5 dB και

2 . Άότι η διόρθωση λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της στάθμης ισχύος του ήχου αν ο συντελεστής K2είναι ανώτερος από 0,5 dB .

6.3.2 .

Σκληρό ανακλαστικό επίπεδο

Η ζώνη δοκιμών που περιβάλλεται από τα μικρόφωνα πρέπει να συνίσταται από σκυρόδεμα ή μη πορώδη άσφαλτο .

6.3.3 .

Συνδυασμός σκληρού ανακλαστικού επιπέδου και άμμου

Η διαδρομή του μηχανήματος ή η θέση εργασίας του μηχανήματος πρέπει να συνίσταται από υγρή άμμο, κοκκομετρικής σύνθεσης μικρότερης από 2 χιλιοστά ή από αμμώδες έδαφος . Το βάθος της άμμου πρέπει να είναι

τουλάχιστον 0,3 μέτρα. Αν το αναγκαίο βάθος για τη διείσδυση των ερπυστριών υπερβαίνει τα 0,3 μέτρα, πρέπει να αυξηθεί κατ' ακολουθία το πάχος του στρώματος ή του αμμώδους εδάφους. Η επιφάνεια του εδάφους μεταξύ του μηχανήματος και του μικροφώνου πρέπει να είναι σκληρή ανακλαστική σύμφωνα με το σημείο 6.3.2. Κατ' αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται για το περιβάλλον της μέτρησης ένα ανακλαστικό επίπεδο μάλλον παρά μια απορροφητική επιφάνεια.

Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ένας συνδυασμένος τύπος ελάχιστων διαστάσεων συνιστάμενος από αμμώδη στίβο εκτεινόμενο κατά μήκος ενός ανακλαστικού επιπέδου. Βάλτε να λειτουργήσει το μηχάνημα δύο φορές σε πορεία πρόσω, σε αντίθετες όμως κατευθύνσεις, για καθεμία από τις τρεις θέσεις των μικροφώνων. Η δοκιμή κατά την οπισθοπορεία μπορεί να πραγματοποιηθεί κατά πανομοιότυπο τρόπο.

6.3.4.

Τύπος ολόκληρος με άμμο

Η άμμος πρέπει να καλύπτει τις προδιαγραφές που δίνονται στο σημείο 6.4.

Επιφάνεια μέτρησης, απόσταση μέτρησης, θέση των σημείων μέτρησης
6.4.1.

Επιφάνεια μέτρησης, απόσταση μέτρησης

Η επιφάνεια μέτρησης που χρησιμοποιείται για τη δοκιμή έχει μορφή ημισφαιρίου.

Η ακτίνα του ημισφαιρίου προσδιορίζεται από το μήκος βάσης (L) του μηχανήματος (βλέπε σχήματα 1, 2, 3 και 4).

Το μήκος της βάσης του μηχανήματος αντιστοιχεί:

- για τους εκκαφεείς: στο ολικό μήκος του άνω μέρους της κατασκευής εξαιρουμένων των εξαρτήσεων και των κύριων κινούμενων μερών, όπως ο βραχίων και ο ισοζυγιστής,

- για τα υπόλοιπα μηχανήματα: στο συνολικό μήκος του μηχανήματος εξαιρουμένων των εξαρτήσεων, όπως η λεπίδα του προωθητή γαιών και η πτυοσκάφη.

Η ακτίνα έχει μήκος:

- 4 μέτρων, όταν το μήκος βάσης L του χωματουργικού μηχανήματος είναι ίσο ή μικρότερο από 1,5 μέτρα,

- 10 μέτρων, όταν το μήκος βάσης L του χωματουργικού μηχανήματος είναι μεγαλύτερο από 1,5 μέτρα αλλά ίσο ή μικρότερο από 4 μέτρα,

- 16 μέτρων, όταν το μήκος βάσης L του χωματουργικού μηχανήματος υπερβαίνει τα 4 μέτρα.

6.4.2.

Θέση και πλήθος των σημείων μέτρησης

Για τις δοκιμές χρησιμοποιούνται έξι σημεία μέτρησης, δηλαδή τα σημεία 2, 4, 6, 8, 10 και 12, διατεταγμένα σύμφωνα με την παράγραφο 6.4.2.2 του παραρτήματος I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ.

7.

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

7.1.1.

Μετρήσεις ξένων θορύβων

Μόνον ο θόρυβος περιβάλλοντος λαμβάνεται υπόψη για τις διορθώσεις.

7.1.5.

Παρουσία εμποδίων

Οπτικός έλεγχος σε κυκλική ζώνη ομόκεντρη με το ημισφαίριο μέτρησης, αλλά με τριπλάσια ακτίνα, επαρκεί για να εξασφαλιστεί η τήρηση των διατάξεων του σημείου 6.3 τρίτο εδάφιο του παραρτήματος I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ.

7.2.

Μέτρηση της στάθμης ηχητικής πίεσης L_{pA}

Η μέτρηση των σταθμών ηχητικής πίεσης διενεργείται σύμφωνα με τις προδιαγραφές που δίνονται στο σημείο 7.2 πρώτο εδάφιο του παραρτήματος I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ .

Πρέπει να διενεργούνται τουλάχιστον τρεις μετρήσεις των σταθμών ηχητικής πίεσης LpA.. Αν οι στάθμες ηχητικής πίεσης που λαμβάνονται από δύο από τις ανωτέρω μετρήσεις δεν διαφέρουν περισσότερο από 1 dB, δεν χρειάζονται άλλες μετρήσεις στην αντίθετη περίπτωση, πρέπει να συνεχίζονται οι μετρήσεις μέχρις ότου ληφθούν δύο τιμές που να μη διαφέρουν μεταξύ τους περισσότερο από 1 dB . Για τη στάθμη A ηχητικής ισχύος υπολογίζεται ο μέσος όρος των δύο μεγαλύτερων τιμών που διαφέρουν μεταξύ τους λιγότερο από 1 dB .

Θέσεις μικροφώνου

ΙΑξων Υ

Ακτίνα του ημισφαιρίου : 2

ΙΑξονας διαδρομής εργασίας

ΙΑξων Χ

Ζώνη μέτρησης του θορύβου : 1,42

4 10 2

ACB

6 12 8

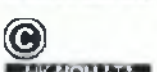
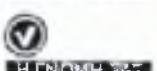
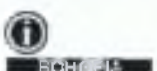
Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΝΟ

[[εγγραφή](#)] - [[δουλή κώβου](#)] - [[αναζήτηση](#)] - [[βοήθεια](#)] - [[η γνώμη σας](#)] - [©]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 395L0027

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:
[15.10.20 40 - Πρόκληση ηχητικών οχλήσεων]

Τροποποιούμενες πράξεις:
386L0662 (Τροποποίηση)

395L0027

Οδηγία 95/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1995 που τροποποιεί την οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών- εκσκαφών

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 168 της 18/07/1995 σ. 0014 - 0017

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 95/27/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 1995

που τροποποιεί την οδηγία 86/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον περιορισμό του θορύβου των υδραυλικών πτύων, των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών-εκσκαφών

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100Α,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (2),

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης (3), σχετικά με το κοινό σχέδιο που ενέκρινε στις 11 Μαΐου 1995 η επιτροπή συνδιαλλαγής, Εκτιμώντας:

ότι, στο πλαίσιο εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να εναρμονισθούν οι απαιτήσεις που αφορούν τις ηχητικές εκπομπές των υδραυλικών πτύων των πτύων με καλώδια, των προωθητών γαιών, των φορτωτών και των φορτωτών-εκσκαφών, ονομαζόμενων στο εξής «χωματουργικά μηχανήματα», και να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, χωρίς να παρεμποδίζεται η ελεύθερη διακίνηση των εν λόγω μηχανημάτων 7 ότι η οδηγία 86/662/ΕΟΚ (4), προβλέπει την εξέταση τύπου ΕΚ των χωματουργικών μηχανημάτων, που χρησιμοποιούνται για την εκτέλεση έργων πολιτικού μηχανικού και ανέγερσης κτιρίων, και ότι η ίδια οδηγία καθορίζει

επίσης όρια του θορύθου και μια μέθοδο δοκιμής 7
ότι τα χωματοουργικά μηχανήματα ισχύος μεγαλύτερης των 500 kW
χρησιμοποιούνται κυρίως στα λατομεία και ορυχεία και ότι, ως εκ τούτου,
κρίνεται σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας
οδηγίας 7

ότι η οδηγία 86/662/ΕΟΚ δεν καθορίζει επιτρεπτές ηχοστάθμες μετά την
παρέλευση εξαετίας από την έναρξη ισχύος της, προβλέπει όμως μετά το 1994
να καθοριστούν αναθεωρημένες επιτρεπτές ηχοστάθμες έτσι ώστε οι
επιπτώσεις τους στο περιβάλλον να μειωθούν περίπου κατά 3 dB ανάλογα με
την κατηγορία ισχύος και τον τύπο του μηχανήματος 7

ότι η παράταση ισχύος του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας
86/662/ΕΟΚ μέχρι τις 29 Δεκεμβρίου 1996 και των πιστοποιητικών που
χορηγούνται δυνάμει αυτής μέχρι τις 29 Δεκεμβρίου 1997 παρέχει αρκετό
χρόνο στη βιομηχανία για να προσαρμοσθεί στις νέες επιτρεπτές στάθμες
ακουστικής ισχύος 7

ότι η μείωση των επιτρεπτών τιμών ηχοστάθμης που πρέπει να επιτευχθεί σε
πρώτο στάδιο αντιστοιχεί σε μείωση 4 dB περίπου σε σχέση με τις επί του
παρόντος ισχύουσες προδιαγραφές και αποσκοπεί σε υψηλό επίπεδο
προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος 7

ότι, εξελισσόμενης της τεχνολογίας και προκειμένου να παρασχεθεί στις
ενδιαφερόμενες βιομηχανίες η κατάλληλη ώθηση, πρέπει να καθοριστούν για
το δεύτερο στάδιο περαιτέρω μειώσεις των επιτρεπτών τιμών ηχοστάθμης, οι
οποίες ωστόσο θα επανεξετασθούν, εφόσον χρειαστεί, με βάση την πρόοδο
που θα έχει επιτευχθεί 7

ότι η αναθεωρημένη μέθοδος δοκιμής που πρέπει να εφαρμόζεται μετά τις 29
Δεκεμβρίου 1996 έχει καθοριστεί βάσει της οδηγίας 86/662/ΕΟΚ 7

ότι, στις 20 Δεκεμβρίου 1994, επήλθε συμφωνία για ένα «modus vivendi»
μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για
τα εκτελεστικά μέτρα των πράξεων που εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία
που αναφέρεται στο άρθρο 189 Β της συνθήκης,
ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 86/662/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 παράγραφος 1: η τελεία αντικατασταθίσταται από κόμμα και
προστίθενται τα εξής: «. . . εφόσον η εγκατεστημένη ισχύς τους είναι
μικρότερη των 500 kW.»

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί χορηγούν την πιστοποίηση εξέτασης τύπου
ΕΚ σε κάθε τύπο χωματοουργικού μηχανήματος που αναφέρεται στο άρθρο 1
παράγραφος 1:

α) έως και τις 29 Δεκεμβρίου 1996, όταν η στάθμη ακουστικής ισχύος
αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον, μετρούμενη υπό τις
συνθήκες λειτουργίας εν στάσει που προβλέπονται στο παράρτημα Ι της
οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ και
συμπληρώνεται από το παράρτημα Ι της παρούσας οδηγίας, δεν υπερβαίνει
την επιτρεπτή στάθμη L_{wa} σε dB(A)/1 pW που ορίζεται ανάλογα με την
καθαρή εγκατεστημένη ισχύ P σε kW στον ακόλουθο πίνακα:

>ΘΕΣΗ ΠΙΝΑΚΑ<

β) από τις 30 Δεκεμβρίου 1996 έως και τις 29 Δεκεμβρίου 2001, όταν η στάθμη
ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον

μετρούμενη υπό τις συνθήκες της πραγματικής δυναμικής λειτουργίας που προβλέπονται στο παράρτημα I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ και συμπληρώνεται από το παράρτημα II της παρούσας οδηγίας, δεν υπερβαίνει την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος LWA σε dB(A)/1 pW που ορίζεται ανάλογα με την καθαρή εγκατεστημένη ισχύ P σε kW (*) ως εξής:

i) ερπυστριοφόρα μηχανήματα (εκτός εκσκαφών): $LWA = 87 + 11 \log P$,

ii) τροχοφόροι προωθητές γαιών, φορτωτές, φορτωτές-εκσκαφείς: $LWA = 85 + 11 \log P$,

iii) εκσκαφείς: $LWA = 83 + 11 \log P$.

Οι τύποι αυτοί μόνον ισχύουν για τις τιμές που είναι μεγαλύτερες από την κατώτερη στάθμη ακουστικής ισχύος για τους τρεις τύπους μηχανημάτων που αναφέρονται στον πίνακα που ακολουθεί. Οι εν λόγω κατώτερες στάθμες ακουστικής ισχύος αντιστοιχούν στις κατώτερες τιμές της καθαρής εγκατεστημένης ισχύος για κάθε τύπο μηχανήματος. Για τις καθαρές εγκατεστημένες ισχύεις κατώτερες των τιμών αυτών, οι επιτρεπτές στάθμες ακουστικής ισχύος δίδονται από την κατώτερη στάθμη του πίνακα (βλέπε παράρτημα VII).

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ<

γ) από τις 30 Δεκεμβρίου 2001 και εφεξής, όταν η στάθμη ακουστικής ισχύος των αερόφερτων θορύβων που εκπέμπονται στο περιβάλλον, μετρούμενη υπό τις συνθήκες της πραγματικής δυναμικής λειτουργίας που προβλέπονται στο παράρτημα I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ και συμπληρώνεται από το παράρτημα II της παρούσας οδηγίας, δεν υπερβαίνει την επιτρεπτή στάθμη ακουστικής ισχύος LWA σε dB(A)/1 pW που ορίζεται ανάλογα με την καθαρή εγκατεστημένη ισχύ P σε kW (*) ως εξής:

i) ερπυστριοφόρα μηχανήματα (εκτός εκσκαφών): $LWA = 84 + 11 \log P$,

ii) τροχοφόροι προωθητές γαιών, φορτωτές, φορτωτές-εκσκαφείς: $LWA = 82 + 11 \log P$,

iii) εκσκαφείς: $LWA = 80 + 11 \log P$.

Οι τύποι αυτοί ισχύουν μόνον για τις τιμές που είναι μεγαλύτερες από την κατώτερη στάθμη ακουστικής ισχύος για τους τρεις τύπους μηχανημάτων που αναφέρονται στον πίνακα που ακολουθεί. Οι εν λόγω κατώτερες στάθμες ακουστικής ισχύος αντιστοιχούν στις κατώτερες τιμές την καθαρής εγκατεστημένης ισχύος για κάθε τύπο μηχανήματος. Για τις καθαρές εγκατεστημένες ισχύεις κατώτερες των τιμών αυτών, οι επιτρεπτές στάθμες ακουστικής ισχύος δίδονται από την κατώτερη στάθμη του πίνακα (βλέπε παράρτημα VII).

>ΘΕΣΗ ΠΗΝΑΚΑ<

2. Μέχρι τις 29 Δεκεμβρίου 1996, τα πιστοποιητικά εξέτασης τύπου ΕΚ μπορούν επίσης να χορηγηθούν υπό τους όρους του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β).

3. Κάθε αίτηση πιστοποιητικού εξέτασης τύπου ΕΚ για έναν τύπο χωματοουργικού μηχανήματος, όσον αφορά τις επιτρεπόμενες στάθμες ακουστικής εκπομπής, συνοδεύεται από δελτίο πληροφοριών, σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα IV.

4. Για κάθε πιστοποιούμενο τύπο χωματοουργικού μηχανήματος, ο αναγνωρισμένος οργανισμός συμπληρώνει όλες τις θέσεις του πιστοποιητικού εξέτασης τύπου, σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιλαμβάνεται στο παράρτημα III της οδηγίας-πλαίσιου.

5. Η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εξέτασης τύπου ΕΚ που χορηγούνται βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο α) λήγει μετά τις 29 Δεκεμβρίου 1997.

Η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εξέτασης τύπου ΕΚ που χορηγούνται βάσει της παραγράφου 1 στοιχεία β) και γ), είναι πενταετής. Η διάρκεια αυτή μπορεί να παραταθεί για πέντε έτη υπό τον όρο ότι θα υποβληθεί σχετική αίτηση εντός των 12 μηνών πριν τη λήξη της πρώτης πενταετούς περιόδου ισχύος και ότι τα πιστοποιητικά εξέτασης τύπου ΕΚ έχουν εκδοθεί, για χωματοουργικά μηχανήματα τα οποία ανταποκρίνονται στις επιτρεπόμενες στάθμες ακουστικής ισχύος, που ισχύουν κατά την έναρξη ισχύος της παράτασης. Ωστόσο, τα πιστοποιητικά που χορηγούνται βάσει των διατάξεων περί των σταθμών ακουστικής ισχύος της παραγράφου 1 στοιχείο β), παύουν να ισχύουν μόνο μετά τις 29 Δεκεμβρίου 2002.

6. Για κάθε χωματοουργικό μηχάνημα που έχει κατασκευασθεί σύμφωνα με τον τύπο που πιστοποιείται από εξέταση τύπου ΕΚ, ο κατασκευαστής συμπληρώνει πιστοποιητικό πιστότητας σύμφωνα με το υπόδειγμα που περιέχεται στο παράρτημα IV της οδηγίας-πλαίσιο και αναγράφει σαφώς την καθαρή εγκατεστημένη ισχύ και την αντίστοιχη ταχύτητα περιστροφής του κινητήρα.

7. Πάνω σε κάθε χωματοουργικό μηχάνημα το οποίο έχει κατασκευαστεί σύμφωνα με τον τύπο που έχει πιστοποιηθεί με εξέταση τύπου ΕΚ, πρέπει να υπάρχουν προς ενημέρωση, κατά τρόπο εμφανή και διαρκή, ενδείξεις:

- της στάθμης ακουστικής ισχύος σε dB(A) ως προς 1 pW,
- της στάθμης ακουστικής πίεσης σε dB(A) ως προς 20 μPa στη θέση του οδηγού,

τις οποίες εγγυάται ο κατασκευαστής και οι οποίες προσδιορίζονται υπό τις συνθήκες που προβλέπονται στο παράρτημα I της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ και συμπληρώνεται από τα παραρτήματα I ή II και III της παρούσας οδηγίας 7 οι ενδείξεις συνοδεύονται από το σύμβολο "ε" (έψιλον). Υπόδειγμα των ενδείξεων αυτών περιέχεται στο παράρτημα V της παρούσας οδηγίας.»

3. Στο άρθρο 5, η τελεία αντικαθίσταται από κόμμα και προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να μειωθούν οι ώρες λειτουργίας των χωματοουργικών μηχανημάτων.»

4. Το άρθρο 7 απαλείφεται.

5. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Οι τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο των απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 79/113/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 81/1051/ΕΟΚ.»

6. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Η Επιτροπή δύναται να υποβάλει στο Συμβούλιο, όχι αργότερα από την 1η Ιανουαρίου 2000, πρόταση αναθεώρησης των οριακών τιμών και της ημερομηνίας που προβλέπονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Η πρόταση αυτή πρέπει να στηρίζεται σε έκθεση για τις προόδους που σημειώθηκαν στις τεχνολογίες που λήφθηκαν υπόψη για τον καθορισμό των οριακών τιμών και της ημερομηνίας.»

7. Προστίθεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΤΟΙΧΕΙΑ β) ΚΑΙ γ) ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΕΠΤΗ
ΣΤΑΘΜΗ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ
ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΗΣ ΙΣΧΥΟΣ

> ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΓΡΑΦΗΚΟ >

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής, καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 29 Ιουνίου 1995.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

K. HANSCH

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. BARNIER

(1) ΕΕ αριθ. C 157 της 9. 6. 1993, σ. 7.

(2) ΕΕ αριθ. C 304 της 10. 11. 1993, σ. 32.

(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 14ης Ιουλίου 1993 (ΕΕ αριθ. C 255 της 20. 9. 1993, σ. 70). Κοινή θέση του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 213 της 3. 8. 1994, σ. 5) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ αριθ. C 341 της 5. 12. 1994, σ. 74).

(4) ΕΕ αριθ. L 384 της 31. 12. 1986, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 89/514/ΕΟΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 253 της 30. 8. 1989, σ. 35).

(*) Όπως ορίζεται στο τμήμα 6.2.1 του παραρτήματος I (η τιμή της εγκατεστημένης ισχύος στρογγυλοποιείται στο πλησιέστερο ακέραιο kW).

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΝΟ

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 370L0157

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[[15.10.20.40](#) - Προκλήσει ηχητικών οχημάτων]

[[13.30.10](#) - Οχήματα με κινητήρα]

370L0157

Οδηγία 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 042 της 23/02/1970 σ. 0016 - 0020

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΔΑΝΙΚΑ: 1.ΣΕΙΡΑ 70(I) σ. 95

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ: 1.ΣΕΙΡΑ 70(I) σ. 111

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ: ΚΕΦΑΛΑΙΟ : 13 ΤΟΜΟΣ : 1 σ. 61

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΙΣΠΑΝΙΚΑ ...: ΚΕΦΑΛΑΙΟ : 13 ΤΟΜΟΣ : 1 σ. 189

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΑ : ΚΕΦΑΛΑΙΟ : 13 ΤΟΜΟΣ : 1 σ. 189

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΦΙΝΛΑΝΔΙΚΑ: ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 1 σ. 117

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΕ ΣΤΑ ΣΟΥΗΔΙΚΑ: ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 ΤΟΜΟΣ : 1 σ. 117

Μεταγενέστερες τροποποιήσεις:

Τροποποίηση από **172B**

Τροποποίηση από **381L0334** (ΕΕ L 131 18.05.81 σ.6)

Τροποποίηση από **384L0424** (ΕΕ L 238 06.09.84 σ.31)

Τροποποίηση από **185I**

Τροποποίηση από **387L0354** (ΕΕ L 192 11.07.87 σ.43)

Τροποποίηση από **389L0491** (ΕΕ L 238 15.08.89 σ.43)

Τροποποίηση από **392L0097** (ΕΕ L 371 19.12.92 σ.1)

Τροποποίηση από **194N**

Περιλαμβάνεται σε **294A0103(52)** (ΕΕ L 001 03.01.94 σ.263)

Τροποποίηση από **396L0020** (ΕΕ L 092 13.04.96 σ.23)

Τροποποίηση από **399L0101** (ΕΕ L 334 28.12.99 σ.41)

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 αυτής,
την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως(1),
τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής(2),
Εκτιμώντας:

ότι οι τεχνικές προδιαγραφές των εθνικών νομοθεσιών τις οποίες πρέπει να πληρούν τα οχήματα με κινητήρα αφορούν μεταξύ άλλων στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως-
ότι οι προδιαγραφές αυτές διαφέρουν από το ένα Κράτος μέλος στο άλλο και ως εκ τούτου είναι ανάγκη να υιοθετηθούν οι ίδιες προδιαγραφές από όλα τα Κράτη μέλη είτε συμπληρωματικά, είτε σε αντικατάσταση των υπαρχουσών ρυθμίσεών τους, ιδίως για να καταστεί δυνατή η έναρξη, για κάθε τύπο οχήματος της διαδικασίας εγκρίσεως ΕΟΚ που αποτελεί το αντικείμενο της οδηγίας του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1970 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών όσον αφορά στην έγκριση των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους(3),
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Ως όχημα κατά την έννοια της παρούσης οδηγίας, νοείται κάθε όχημα με κινητήρα που προορίζεται να κυκλοφορεί επί οδού, με ή χωρίς αμάξωμα, που έχει τουλάχιστον τέσσερις τροχούς και εκ κατασκευής μέγιστη ταχύτητα μεγαλύτερη των 25 km/h, εξαιρουμένων των οχημάτων που μετακινούνται επί σιδηροτροχιών, των γεωργικών μηχανών και ελκυστήρων καθώς και των μηχανημάτων δημοσίων έργων.

Άρθρο 2

Τα Κράτη μέλη δεν δύνανται να αρνηθούν την έγκριση ΕΟΚ ούτε την έγκριση από εθνικής πλευράς ενός οχήματος για λόγους που αφορούν στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως αν αυτά ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 3

Οι τροποποιήσεις που είναι απαραίτητες ώστε να προσαρμοστούν στην τεχνική πρόοδο οι προδιαγραφές του παραρτήματος, εκτός αυτών που αναφέρονται στα σημεία 1.1 και 1.4.1.4 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 της οδηγίας του Συμβουλίου περί της εγκρίσεως των οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους.

Άρθρο 4

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός προθεσμίας δεκαοκτώ μηνών από της κοινοποιήσεώς της. Ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.
2. Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων του εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 6 Φεβρουαρίου 1970.
Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
P. HARMEL

(1) ΕΕ αριθ. Α 160 της 18. 12. 1969, σ. 7.

(2) ΕΕ αριθ. Α 48 της 16. 4. 1969, σ. 16.

(3) ΕΕ αριθ. Α 42 της 23.2.1970, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

I. ΑΠΟΔΕΚΤΑ ΗΧΗΤΙΚΑ ΕΠΙΠΕΔΑ

I.1. Όρια

Το ηχητικό επίπεδο των οχημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσης οδηγίας, μετρούμενο υπό τις συνθήκες που προβλέπονται από το παρόν παράρτημα, δεν πρέπει να υπερβαίνει τα εξής όρια:

>>>> ID="1">1.1.1.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά προσώπων, δυνάμενα να έχουν μέχρι εννέα θέσεις καθήμενων, συμπεριλαμβανομένης και αυτής του οδηγού.> ID="3">82>>> ID="1">1.1.2.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά προσώπων, που έχουν περισσότερες των εννέα θέσεων συμπεριλαμβανομένης και αυτής του οδηγού και που το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος τους δεν υπερβαίνει τους 3,5 τόννους.> ID="3">84>>> ID="1">1.1.3.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά εμπορευμάτων, που το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος τους δεν υπερβαίνει τους 3,5 τόννους.> ID="3">84>>> ID="1">1.1.4.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά προσώπων, που έχουν περισσότερες των εννέα θέσεων συμπεριλαμβανομένης και αυτής του οδηγού, και που το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος τους υπερβαίνει τους 3,5 τόννους.> ID="3">89>>> ID="1">1.1.5.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά εμπορευμάτων, που το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος τους υπερβαίνει τους 3,5 τόννους.> ID="3">89>>> ID="1">1.1.6.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά προσώπων, που έχουν περισσότερες των εννέα θέσεων συμπεριλαμβανομένης και αυτής του οδηγού και των οποίων ο κινητήρας έχει ισχύ ίση ή μεγαλύτερη των 200 CV DIN.> ID="3">91>>> ID="1">1.1.7.> ID="2">Οχήματα προοριζόμενα για τη μεταφορά εμπορευμάτων, των οποίων ο κινητήρας έχει ισχύ ίση ή μεγαλύτερη των 200 CV DIN και των οποίων το μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος τους υπερβαίνει τους 12 τόννους.> ID="3">91>>>

I.2. Συσκευές μετρήσεως

Οι μετρήσεις του θορύβου που προκαλείται από τα οχήματα πραγματοποιούνται με ένα ηχόμετρο σύμφωνα προς τον τύπο που περιγράφεται στη δημοσίευση αριθ. 179, πρώτη έκδοση του έτους 1965, της Διεθνούς Ηλεκτροτεχνικής Επιτροπής.

I.3. Συνθήκες μετρήσεως

Οι μετρήσεις πραγματοποιούνται με το όχημα κενό, σε περιοχή ανοικτή και ικανοποιητικώς αθόρυβη (θόρυβος περιβάλλοντος και θόρυβος ανέμου μικρότερος τουλάχιστον κατά 10 dB (A) του προς μέτρηση θορύβου). Αυτή η περιοχή δύναται να δημιουργηθεί επί παραδείγματι σε ένα ανοικτό χώρο ακτίνας 50 μέτρων του οποίου το κεντρικό τμήμα πρέπει να είναι πρακτικά οριζόντιο τουλάχιστον σε ακτίνα 20 μέτρων και να είναι επιστρωμένο με σκυρόδεμα (beton), ασφαλτο ή παρόμοιο υλικό και δεν πρέπει να επικαλύπτεται με φρέσκο χιόνι, υψηλή χλόη, συνθετικό έδαφος ή στάχτες. Η επίστρωση του διαδρόμου κυλίσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε οι αεροθάλαμοι να μη προκαλούν υπερβολικό θόρυβο. Αυτή η προϋπόθεση δεν ισχύει παρά μόνο για τη μέτρηση του θορύβου οχημάτων εν κινήσει. Οι μετρήσεις γίνονται με αίθριο καιρό και ασθενή άνεμο. Κανένα πρόσωπο εκτός του παρατηρητή που πραγματοποιεί την ανάγνωση του μηχανήματος δεν πρέπει να ευρίσκεται κοντά στο όχημα ή στο μικρόφωνο διότι η παρουσία θεατών δύναται να επηρεάσει αισθητά τις ενδείξεις του μηχανήματος αν οι θεατές ευρίσκονται κοντά στο μηχανήμα ή στο μικρόφωνο. Κάθε άσχετη με τα χαρακτηριστικά του γενικού ηχητικού επιπέδου παρουσιαζόμενη αιχμή δεν λαμβάνεται υπόψη κατά την ανάγνωση.

I.4. Μέθοδος μετρήσεως

1.4.1. Μέτρηση του θορύβου των οχημάτων εν κινήσει (για την έγκριση)
Δύο μετρήσεις τουλάχιστον πραγματοποιούνται σε κάθε πλευρά του οχήματος.
Είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν προκαταρκτικές μετρήσεις ρυθμίσεως,
αλλά δεν λαμβάνονται υπόψη.

Το μικρόφωνο τοποθετείται σε ύψος 1,2 μέτρων από το έδαφος και σε απόσταση 7,5 μέτρων από τον άξονα κινήσεως, CC, του οχήματος που μετράται κατά την κάθετο PP επί του άξονος αυτού (εικόνα 1).

Δύο γραμμές AA και BB, παράλληλες προς τη γραμμή PP που ευρίσκονται αντίστοιχα σε απόσταση 10 μέτρων εμπροσθεν και όπισθεν της γραμμής αυτής, χαράσσονται επί του διαδρόμου δοκιμής. Τα οχήματα οδηγούνται με σταθεροποιημένη ταχύτητα, υπό τις κατωτέρω αναφερόμενες ειδικές συνθήκες, μέχρι τη γραμμή AA. Κατά τη στιγμή αυτή, το διάφραγμα του επιταχυντού (πεταλούδα γκαζιού) ανοίγει μέχρι τέρματος τόσο γρήγορα όσο φαίνεται ενδεδειγμένο. Το διάφραγμα διατηρείται σε αυτή τη θέση μέχρις ότου το κυρίως όχημα(1) προσπεράσει τη γραμμή BB και ύστερα κλείνει το ταχύτερο δυνατό.

Η μέγιστη λαμβανομένη ένδειξη αποτελεί το αποτέλεσμα της μετρήσεως.

1.4.1.1. Οχήματα άνευ κιβωτίου ταχυτήτων

Το όχημα πλησιάζει τη γραμμή AA με μία σταθερή ταχύτητα αντιστοιχούσα στη χαμηλότερη των τριών ακολούθων ταχυτήτων:

- ταχύτης αντιστοιχούσα σε γωνιακή ταχύτητα του κινητήρα ίση με $3/4$ της γωνιακής ταχύτητας για την οποία ο κινητήρας αναπτύσσει τη μέγιστη ισχύ του,

- ταχύτης αντιστοιχούσα σε μία γωνιακή ταχύτητα του κινητήρα ίση με $3/4$ της μέγιστης γωνιακής ταχύτητας που επιτρέπεται από τον ρυθμιστή,
- 50 km/h.

1.4.1.2. Οχήματα έχοντα κιβώτιο ταχυτήτων με χειροκίνητο μοχλό χειρισμού

Ο μοχλός του κιβωτίου ταχυτήτων τοποθετείται υποχρεωτικά:

1.4.1.2.1. - στο δεύτερο λόγο στροφών εφόσον το όχημα είναι εφοδιασμένο με κιβώτιο δύο, τριών ή τεσσάρων λόγων,

1.4.1.2.2. - στον τρίτο λόγο στροφών εφόσον το κιβώτιο περιλαμβάνει περισσότερους από τέσσερεις λόγους,

1.4.1.2.3. - στο λόγο που αντιστοιχεί στην υψηλότερη ταχύτητα του οχήματος, εφόσον το σύστημα μεταδόσεως είναι διπλού υποπολλαπλασιασμού (κιβώτιο ρωστήρος ή οπίσθια γέφυρα με δύο λόγους υποπολλαπλασιασμού).

Το όχημα πλησιάζει τη γραμμή AA με μία σταθεροποιημένη ταχύτητα αντιστοιχούσα στη χαμηλότερη των τριών ακολούθων ταχυτήτων:

- ταχύτης αντιστοιχούσα σε μία γωνιακή ταχύτητα του κινητήρα ίση με τα τρία τέταρτα της γωνιακής ταχύτητας για την οποία ο κινητήρας αναπτύσσει τη μέγιστη ισχύ του,

- ταχύτης αντιστοιχούσα σε μία γωνιακή ταχύτητα του κινητήρα ίση με τα τρία τέταρτα της μέγιστης γωνιακής ταχύτητας επιτρεπομένης υπό του ρυθμιστού,
- 50 km/h.

1.4.1.3. Όχημα με αυτόματο κιβώτιο ταχυτήτων

Το όχημα πλησιάζει τη γραμμή AA με μία σταθεροποιημένη ταχύτητα ίση με τη χαμηλότερη των δύο ακολούθων ταχυτήτων:

- 50 km/h,

- τα τρία τέταρτα της μέγιστης ταχύτητός του.

Εφόσον η εκλογή είναι εφικτή, χρησιμοποιείται η θέση του μοχλού "κανονική οδήγηση" στην πόλη.

1.4.1.4. Ερμηνεία των αποτελεσμάτων

1.4.1.4. Για να ληφθούν υπόψη τα πιθανά σφάλματα των συσκευών

μετρήσεως, το αποτέλεσμα κάθε μετρήσεως είναι η δεικνυομένη στη συσκευή τιμή μειωμένη κατά ένα dB (A).

1.4.1.4.2. Οι μετρήσεις ισχύουν εφόσον η διαφορά δύο διαδοχικών μετρήσεων

από την ίδια πλευρά του οχήματος δεν υπερβαίνει τα 2 dB (A).

1.4.1.4.3. Η τελικά λαμβανομένη τιμή είναι το πλέον υψηλό αποτέλεσμα των μετρήσεων. Στην περίπτωση που αυτή η τιμή είναι μεγαλύτερη κατά 1 dB (A) από το μέγιστο αποδεκτό επίπεδο για την κατηγορία στην οποία ανήκει το υπό δοκιμή όχημα τούτο υποβάλλεται σε δεύτερη σειρά δύο μετρήσεων. Τρία εκ των τεσσάρων αποτελεσμάτων που έχουν ληφθεί κατ' αυτό τον τρόπο πρέπει να κείνται εντός των προδιαγραφέντων ορίων.

Θέσεις για δοκιμή των οχημάτων εν κινήσει

1.4.2. Μέτρηση του θορύβου των οχημάτων εν στάσει

1.4.2.1. Θέση του ηχομέτρου

Το σημείο της μετρήσεως είναι το σημείο X που σημειούται στην εικόνα 2, το οποίο ευρίσκεται σε απόσταση 7 μέτρων από την πλησιέστερη επιφάνεια του οχήματος.

Το μικρόφωνο τοποθετείται σε ύψος 1,2 μέτρων από το επίπεδο του εδάφους.

1.4.2.2. Αριθμός μετρήσεων

Διενεργούνται τουλάχιστον δύο μετρήσεις.

1.4.2.3. Συνθήκες δοκιμής του οχήματος

Ο κινητήρας ενός οχήματος χωρίς ρυθμιστή ταχύτητας τίθεται σε κατάσταση που δίδει ένα αριθμό στροφών ισοδύναμο με τα τρία τέταρτα του αριθμού των στροφών ανά λεπτό, ο οποίος, κατά τον κατασκευαστή, αντιστοιχεί στη μέγιστη ισχύ του κινητήρα. Ο αριθμός των στροφών ανά λεπτό του κινητήρα μετρείται με τη βοήθεια ενός ανεξαρτήτου οργάνου, παραδείγματος χάριν ενός κυλινδροφόρου πάγκου και ενός ταχυμέτρου. Αν ο κινητήρας είναι εξοπλισμένος με ρυθμιστή ταχύτητας που τον εμποδίζει να υπερβεί τον αριθμό των στροφών που αντιστοιχούν στη μέγιστη ισχύ του, θέτουμε αυτόν σε κίνηση με τη μέγιστη επιτρεπόμενη από τον ρυθμιστή ταχύτητα.

Ο κινητήρας φέρεται σε κανονική θερμοκρασία λειτουργίας πριν υποβληθεί στις μετρήσεις.

1.4.2.4. Ερμηνεία αποτελεσμάτων

Όλες οι αναγνώσεις του ηχητικού επιπέδου εμφανίζονται στο πρακτικό.

Εμφαίνεται επίσης, ενδεχομένως, ο τρόπος εκτιμήσεως της ισχύος του κινητήρα.

Πρέπει επίσης να εμφανίζεται η κατάσταση φορτίσεως του οχήματος.

Οι μετρήσεις ισχύουν εφόσον η διαφορά δύο διαδοχικών μετρήσεων από την ίδια πλευρά του οχήματος δεν υπερβαίνει τα 2 dB (A).

Ως αποτέλεσμα των μετρήσεων θεωρείται η υψηλότερη τιμή.

Θέσεις κατά τη δοκιμή των οχημάτων εν στάσει

II. ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΞΑΤΜΙΣΕΩΣ (ΣΙΓΑΣΤΗΡΑΣ)

II.1. Εφόσον το όχημα διαθέτει διατάξεις προοριζόμενες για τη μείωση του θορύβου της εξατμίσεως (σιγαστήρες), ακολουθούνται οι προδιαγραφές του παρόντος σημείου II. Εφόσον ο σωλήνας απορροφήσεως του κινητήρα είναι εφοδιασμένος με φίλτρο αέρος, απαραίτητο για να εξασφαλισθεί η τήρηση του αποδεκτού ηχητικού επιπέδου, αυτό το φίλτρο θεωρείται ότι αποτελεί τμήμα του σιγαστήρα και οι προδιαγραφές του παρόντος σημείου II εφαρμόζονται επίσης για αυτό το φίλτρο.

II.2. Το σχήμα της διατάξεως εξατμίσεως πρέπει να είναι συνημμένο σε παράρτημα στο δελτίο εγκρίσεως του οχήματος.

II.3 Στο σιγαστήρα πρέπει να αναφέρονται το σήμα και ο τύπος κατά τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο.

II.4. Τα ινώδη απορροφητικά υλικά δεν δύνανται να χρησιμοποιούνται στην κατασκευή του σιγαστήρα παρά μόνο αν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

II.4.1. Τα ινώδη απορροφητικά υλικά δεν δύνανται να ευρίσκονται εντός των τμημάτων του σιγαστήρα από τα οποία διέρχονται τα αέρια.

II.4.2. Κατάλληλες διατάξεις πρέπει να εξασφαλίζουν τη συγκρότηση των

ινωδών απορροφητικών υλικών στη θέση τους καθ' όλη τη διάρκεια της χρήσεως του σιγαστήρα.

II.4.3. Τα ινώδη απορροφητικά υλικά πρέπει να αντέχουν θερμοκρασία μεγαλύτερη τουλάχιστον κατά 20 % της θερμοκρασίας λειτουργίας η οποία δύναται να υπάρχει στο χώρο του σιγαστήρα όπου ευρίσκονται τα ινώδη απορροφητικά υλικά.

(1) Αν το σύνολο του οχήματος περιλαμβάνει ένα ρυμουλκούμενο ή ημιρυμουλκούμενο, αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη κατά το πέρασμα της γραμμής BB.

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 11/03/1999

ΠΑΡΟ

[[εγγραφή](#)] - [[δομή κόμβου](#)] - [[αναζήτηση](#)] - [[βοήθεια](#)] - [[η γνώμη σας](#)] - [[©](#)]

Ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία

Έγγραφο 399L0101

Σχετικά κεφάλαια του Ευρετηρίου:

[[15.10.20.40 - Πρόκληση ηχητικών οχημάτων](#)]

[[13.30.10 - Οχήματα με κινητήρα](#)]

Τροποποιούμενες πράξεις:

370L0157 (Τροποποίηση)

399L0101

Οδηγία 1999/101/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1999, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΡΙΘ. L 334 της 28/12/1999 σ. 0041 - 0042

Κείμενο:

ΟΔΗΓΙΑ 1999/101/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Δεκεμβρίου 1999

για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
την οδηγία 70/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στην έγκριση τύπου οχημάτων με κινητήρα και των ρυμουλκούμενων τους(1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/91/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου(2), και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2, την οδηγία 70/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1970, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών που αναφέρονται στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και στη διάταξη εξατμίσεως των οχημάτων με κινητήρα(3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/20/ΕΚ της Επιτροπής(4), και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) στο πλαίσιο της έγκρισης τύπου ΕΚ για τις διατάξεις εξατμίσεως ως χωριστών τεχνικών μονάδων (σε αντικατάσταση των συστημάτων εξατμίσεως),

κατά τα φαινόμενα είναι ιδιαίτερα δύσκολο να επιλεγθεί όχημα που να ανταποκρίνεται στις παρούσες απαιτήσεις κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο να προσαρμοστεί ο ορισμός του αντιπροσωπευτικού οχήματος κατά τρόπο που να εξασφαλίζεται ότι το υποβαλλόμενο όχημα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για την παραγωγή όσον αφορά στο αποδεκτό ηχητικό επίπεδο.

(2) επιβάλλεται να αναθεωρηθούν ορισμένες αναφορές που εισήχθησαν με την οδηγία 92/97/ΕΟΚ του Συμβουλίου(5) στην οδηγία 70/157/ΕΟΚ.

(3) τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο που έχει συγκροτηθεί δυνάμει της οδηγίας 70/156/ΕΟΚ,
ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Από 1ης Απριλίου 2000, τα κράτη μέλη δεν έχουν το δικαίωμα, για λόγους που σχετίζονται με το αποδεκτό ηχητικό επίπεδο και την διάταξη εξάτμισης:

- να αρνούνται τη χορήγηση έγκρισης τύπου ΕΚ ή εθνικής έγκρισης τύπου για είδος οχήματος ή είδος συστήματος εξάτμισης,

ή

- να απαγορεύουν την καταχώριση, πώληση ή θέση σε λειτουργία οχημάτων, ή την πώληση ή τη θέση σε λειτουργία συστημάτων εξάτμισης, εφόσον τα οχήματα ή τα συστήματα εξάτμισης ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

2. Από 1ης Οκτωβρίου 2000, τα κράτη μέλη:

- δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να χορηγούν έγκριση τύπου ΕΚ

και

- να αρνούνται τη χορήγηση εθνικού τύπου έγκρισης, για οιοδήποτε τύπο οχήματος και για οιοδήποτε τύπο συστήματος εξάτμισης, εφόσον ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.

3. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και όσον αφορά τα ανταλλακτικά, τα κράτη μέλη θα εξακολουθήσουν να χορηγούν εγκρίσεις τύπου ΕΚ και να επιτρέπουν την πώληση και τη θέση σε λειτουργία συστημάτων εξάτμισης σύμφωνα με τις προηγούμενες μορφές της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ, υπό την προϋπόθεση ότι ανάλογα συστήματα εξάτμισης:

- προορίζονται για οχήματα που ήδη χρησιμοποιούνται

και

- ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις που καθόριζε η οδηγία κατά την πρώτη καταχώριση του οχήματος.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που κρίνονται απαραίτητες προκειμένου να επιτευχθεί η συμμόρφωση προς την οδηγία αυτή το αργότερο έως τις 31 Μαρτίου 2000. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται από την 1η Απριλίου 2000.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστικών

διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την 20ή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 15 Δεκεμβρίου 1999.

Για την Επιτροπή

>ISO_1>Erkki LIIKANEN

>ISO_7>Μέλος της Επιτροπής

- (1) ΕΕ >ISO_1>L 42 >ISO_7>της 23.2.1970, σ. 1.
- (2) ΕΕ >ISO_1>L 11 >ISO_7>της 16.1.1999, σ. 25.
- (3) ΕΕ >ISO_1>L 42 >ISO_7>της 23.2.1970, σ. 16.
- (4) ΕΕ >ISO_1>L 92 >ISO_7>της 13.4.1996, σ. 23.
- (5) ΕΕ >ISO_1>L 371 >ISO_7>της 19.12.1992, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1 Το παράρτημα II της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 2.3.3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

"2.3.3. Όχημα αντιπροσωπευτικό του τύπου στον οποίο τοποθετείται το σύστημα, ανταποκρινόμενο στις απαιτήσεις του σημείου 4.1 του παραρτήματος III μέρος I"

β) προστίθεται το ακόλουθο σημείο 5.1.3:

"5.1.3. Τοποθετούνται προσεκτικά συστήματα εξάτμισης στο όχημα.

Εξετάζεται ιδίως ότι το σύστημα εξάτμισης στο σύνολό του δεν εμφανίζει διαρροές μετά την εγκατάσταση"

2 Το παράρτημα III της οδηγίας 70/157/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

α) στο μέρος I, σημείο 1, οι όροι "σύμφωνα με τα τμήματα 7.3.5 και 7.4.3 του παραρτήματος I" αντικαθίστανται από τους όρους "σύμφωνα με το σημείο 7 του παραρτήματος I"

β) στο μέρος II σημείο 1, οι όροι "σύμφωνα με τα σημεία 6.3.5 και 6.4.3 του παραρτήματος II" αντικαθίστανται από τους όρους "σύμφωνα με το σημείο 7 του παραρτήματος II"

Τέλος κειμένου

Το έγγραφο εστάλη την: 15/01/2000

ΠΑΝΟ